INSTITUTIO GRÆCÆ GRAMMATICES COMPENDIARIA,

IN USUM REGIÆ SCHOLÆ *Westmonasterienſis.*

In uſum ſtudioſæ juventutis adduntur etiam quidam literarum nexus & ſcripturæ compendia, quæ partim elegantiæ, partim brevitatis causâ uſurpari ſolent.

Scientiarum janitrix Grammatica

LONDINI,
Excudit *Rogerus Nortonus*, Regius in *Latinis, Græcis* & *Hebraicis* Typographus.
1681.
CUM PRIVILEGIO.

NUBEM SOL ORIENS RETUNDAT
R·W·LAMB

Wm. CAMDEN

Not in Wing

1578/5004.
(1-2)

INSTITUTIO GRÆCÆ GRAMMATICES COMPENDIARIA,

IN USUM REGIÆ SCHOLÆ *Weſtmonaſterienſis.*

In uſum ſtudioſæ juventutis adduntur etiam quidam literarum nexus & ſcripturæ compendia, quæ partim elegantiæ, partim brevitatis causâ uſurpari ſolent.

Scientiarum janitrix Grammatica

LONDINI,
Excudit *Rogerus Nortonus*, Regius in *Latinis, Græcis* & *Hebraicis* Typographus.
1681.
CUM PRIVILEGIO.

Studium Grammatices omnibus esse necessarium.

Ἡ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗ.
Τῶν ἱστοριῶν συναγωγὸς τυγχάνω,
Καὶ λέξιν ὀρθῶν, καὶ μέτροις ἐφιστάνω.
Μιχ. ὁ Ψελλός.

Literarum nexus, qui in initio hujus libri antehâc positi fuêre, in hac editione commodiùs in fine libri postponuntur.

Gra-

30579.
BSL

Græcorum Literæ.

Figura.	*Nomen.*	*Poteſtas.*
Α α	ἄλφα	Alpha	a
Β β ϐ	βῆτα	Beta	v
Γ γ ſ	γάμμα	Gamma	g
Δ δ ∂	δέλτα	Delta	d
Ε ε	ἐ ψιλὸν	Epſilon	e breve
Ζ ζ ζ	ζῆτα	Zeta	z
Η η	ἦτα	Eta	e longum
Θ ϑ θ	θῆτα	Theta	th
Ι ι	ἰῶτα	Iota	i
Κ κ	κάππα	Kappa	k c
Λ λ	λάμϐδα	Lambda	l
Μ μ	μῦ	My	m
Ν ν	νῦ	Ny	n
Ξ ξ	ξῖ	Xi	x
Ο ο	ὂ μικρὸν	o micron	o parvum
Π π ϖ	πῖ	Pi	p
Ρ ρ ῥ	ῥῶ	Rho	r
Σ ς σ ϛ	σῖγμα	Sigma	ſ
Τ τ ⅂	ταῦ	Tau	t
ϒ υ	ὐ ψιλὸν	Y pſilon	u
Φ φ	φῖ	Phi	ph
Χ χ	χῖ	Chi	ch
Ψ ψ	ψῖ	Pſi	pſ
Ω ω	ὦ μέγα	O mega	O magnum

Ex literis ſeptẽ ſunt vocales, Φωνήεντα, α, ε, η, ι, ο, υ, ω.
Reliquæ ſeptendecim ſunt conſonantes, σύμφωνα.

Institutio Græcæ

Divisio Vocalium.

Vocales { Longæ, μακραὶ, η, ω.
Breves, βραχέα, α, ε, ο.
Ancipites, ἀμφίβολα, α, ι, υ.

Vocales { Mutabiles, μεταβολικὰ, ε, ο.
Immutabiles, ἀμετάβολα, η, ι, υ, ω.

Vocales { Præpositivæ, προτακτικὰ, α, ε, η, ο, ω.
Subjunctivæ, ὑποτακτικὰ, ι, υ.

Diphthongi { Propriæ, γνήσιαι, αι, αυ, ει, ευ, οι, υι.
Impropriæ, καταχρηστικαὶ, ᾳ, ῃ, ῳ, ηυ, ῃ, ωυ.

Diphthongi { Mutabiles, αι, αυ, οι.
Immutabiles, ει, ευ, υι.

Divisio Consonantium.

Consonantes sunt duplices: mutæ, ἄφωνα, & semivocales, ἡμίφωνα.

Mutæ dividuntur in { Tenues, ψιλαὶ, π, κ, τ.
Medias, μέσα, β, γ, δ.
Aspiratas, δασέα, φ, χ, θ.

Antistoicha, i. opposita earum { π, β, φ.
κ, γ, χ.
τ, δ, θ.

Semivocales sunt vel { Duplices, διπλαὶ, ζ, ξ, ψ.
Liquidæ vel immutabiles, ἀμετάβολα, λ, μ, ν, ῥ.

σ est suæ potestatis litera.

Accentus.

Accentus, προσῳδίαι, sunt tres: acutus ὀξεῖα gravis βαρεῖα. circumflexus περισπωμένη. Acutus habet locum in ultimâ syllabâ, penultimâ, antepenultimâ: Circumflexus in ultimâ & penultimâ: Gravis tantùm in ultima signatur, sed in omni syllaba intelligitur, in qua nullus est accentus.

Omnis

Omnis acutus finalis in orationis contextu vertitur in gravem, præter τίς interrogativum.

Spiritus, πνεύματα, duo ſunt; lenis ψιλὸν, aſper, δασύ.

Omnis dictio incipiens à vocali vel diphthongo ſpiritum tenuem vel aſperum accipit in principio. Omnes dictiones incipientes ab υ vel ῥ aſpirantur. Sed ſi medio ῥ geminatur, prius levigatur, alterum aſpiratur, ut ἐῤῥώσω vale.

Apoſtrophe eſt nota rejectæ vocalis ob vocalem ſequentem ad hunc modum [᾽]

Rejiciuntur per Apoſtrophen vocales, α, ε, ι, ο, diphthongi αι, οι, ut κατ᾽ αὐτὸν pro κατὰ αὐτόν. Si ſequens vocalis aſpiretur, mutatur tenuis præcedens in aſpiratam, ut ἀφ᾽ ἡμῶν, pro ἀπὸ ἡμῶν.

Octo ſunt partes Orationis.

Articulus, ἄρθρον. Nomen ὄνομα. Pronomen, ἀντωνυμία. Verbum, ῥῆμα. Participium, μετοχή. Adverbium, ἐπίῤῥημα. Conjunctio, σύνδεσμος. Præpoſitio, πρόθεσις.

Numeri, ἀριθμοὶ, tres. Singularis ἑνικός. Dualis, δυϊκός. Pluralis, πληθυντικός.

Caſus, πτώσεις, ſunt quinque. Nominativus, ὀρθή. Genitivus, γενική. Dativus, δοτική. Accuſativus, αἰτιατική. Vocativus, κλητική.

Genera ſunt tria. Maſculinum, ἀρσενικόν. Fœmininum, θηλυκόν. Neutrum, οὐδέτερον.

ARTICULUS.

Articulus duplex. Præpoſitivus, προτακτικὸς, ut ὁ, ἡ, τὸ, hic, hæc, hoc. Subjunctivus, ὑποτακτικὸς, ut ὅς, ἥ, ὅ, qui, quæ, quod.

Singular.			Dual.			Plural.		
N.	G.	D. A.	N. A	G. D		N.	G.	Dat. Acc.
Maſc. ὁ,	τοῦ,	τῷ, τὸν,	τὼ,	τοῖν,		οἱ,	τῶν,	τοῖς, τοὺς,
Fœm. ἡ,	τῆς,	τῇ. τὴν,	τὰ,	ταῖν,		αἱ,	τῶν,	ταῖς, τὰς,
Neut. τὸ,	τοῦ,	τῷ, τό.	τὼ,	τοῖν.		τὰ,	τῶν,	τοῖς, τά.

Articulus Subjunctivus.

Singular.	Dual.	Plural.
N G.D.A.	N.A.G D.	N. G. Dat. Acc.
Masc. ὁς, οὗ, ᾧ, ὅν,	ὼ, οἶν,	οἱ, ὧν, οἷς, οὕς,
Fœm. ἥ, ἧς, ᾗ, ἣν,	ᾱ, αἶν,	αἱ, ὧν, αἷς, ᾱς,
Neut. ὃ, οὗ, ᾧ, ὅ.	ὼ, οἶν,	ᾰ, ὧν, οἷς, ᾰ.

Sic ὅστις, ἥτις, ὅτι, & ὅστερ, ἥτιρ, ὅτιρ.

Declinationes, κλίσεις, sunt decem, quinque nominum simplicium, quinque nominum contractorum.

Quatuor priores declinationes simplicium sunt parisyllabicæ, non crescentes Genitivo. Quinta verò est imparisyllabica, i. genitivo crescens. ex quâ oriuntur omnes declinationes contractorum.

Declinatio prima.

Declinatio prima duas habet terminationes, ας & ης, generis tantùm masculini; ut ὁ Αἰνείας, Æneas, ὁ Χρύσης, Chrysès: sed ὁ κῆ ἡ λῃστὴς, latro, communis generis, ut aliqui volunt.

Sing. Nom. ὁ Αἰνείας, Gen. τοῦ Αἰνείου, Dat. τῷ Αἰνείᾳ, Acc. τὸν Αἰνείαν, Voc. ὦ Αἰνεία.

Dual. Nom. & Acc. τὼ Αἰνείᾳ, Gen. & Dat. τοῖν Αἰνείαιν, Voc. ὦ Αἰνείᾳ.

Plur. Nom. οἱ Αἰνεῖαι, Gen. τῶν Αἰνειῶν, Dat. τοῖς Αἰνείαις, Acc. τοὺς Αἰνείας, Voc. ὦ Αἰνεῖαι.

Sing. Nom. ὁ Χρύσης, Gen τοῦ Χρύσου, Dat. τῷ Χρύσῃ, Acc. τὸν Χρύσην, Voc. ὦ Χρύσῃ.

Dual. Nom. & Acc. τὼ Χρύσᾳ, Gen. & Dat. τοῖν Χρύσαιν, Voc. ὦ Χρύσᾳ.

Plur. Nom. οἱ Χρύσαι, Gen. τῶν Χρυσῶν, Dat. τοῖς Χρύσαις, Acc. τοὺς Χρύσας, Voc. ὦ Χρύσαι.

Sing. Nom. ὁ κειτὴς, Judex. Gen. τοῦ κειτοῦ, Dat. τῷ κειτῇ, Acc. τὸν κειτὴν, Voc. ὦ κειτά.

Dual Nom. Acc. Voc. τὼ κειτά, Gen. Dat. τοῖν κειταῖν.

Plur.

Plur. Nom. οἱ κειταὶ, Gen. τῶν κειτῶν, Dat. τοῖς κειταῖς, Acc. τοὺς κειτὰς, Voc. ὦ κειταί.

De Genitivo.

Omnis Genitivus pluralis desinit perpetuò in ων. In prima autem & secunda declinatione semper circumflectitur in ultima.

De Dativo.

Dativus singularis in quatuor primis declinationibus habet ι semper subscriptum, scilicet α, η, ω, punctulo subjecto.

Quædam nomina in ας Doricè declinata formant Gen. in α, ut ὁ Θωμᾶς, τοῦ Θωμᾶ.

De Vocativo.

Atticè semper Vocativus idem est cum Nominativo, & Poëticè sæpe usurpatur pro Nominativo.

Nomina in
- της, ut μητέτης consiliarius,
- Gentilia ut Σκύθης Scytha,
- Poëtica in πης, ut χυνώπης impudens,
- Composita à πωλῶ vendo, μέτρῶ metior, τελέω tero.

formant vocativum in α brevi, ut ὦ μητέτα, ὦ σκύθα.

Secunda Declinatio

Duas complectitur terminationes, α & η, generis fœminini; ut ἡ μοῦσα, musa, ἡ τιμὴ, honos.

Sing. Nom. ἡ μοῦσα, Gen. τῆς μούσης, Dat. τῇ μούσῃ, Acc. τὴν μοῦσαν, Voc. ὦ μοῦσα.

Dual. Nom. & Acc. τὰ μούσα, Gen. & Dat. ταῖν μούσαιν, Voc. ὦ μούσα.

Plural. Nom. αἱ μοῦσαι, Gen. τῶν μουσῶν, Dat. ταῖς μούσαις, Acc. τὰς μούσας, Voc. ὦ μοῦσαι.

Sing. Nom. ἡ φιλία, Gen. τῆς φιλίας, Dat. τῇ φιλίᾳ, In reliquis, ut μοῦσα.

Sing. Nom. ἡ θάλασσα, Gen. τῆς θαλάσσης, Dat.

τῇ

τῇ θαλάσσῃ, Acc. τὴν θάλασσαν, Voc. ὦ θάλασσα.
Dual. Nom. Acc. Voc. τὰ θάλασσα, Gen. & Dat. ταῖν θαλάσσαιν.
Plur. Nom. αἱ θάλασσαι, Gen. τῶν θαλασσῶν, Dat. ταῖς θαλάσσαις, Acc. τὰς θαλάσσας, Voc. ὦ θάλασσαι.
Sing. Nom. ἡ τιμὴ, Gen. τῆς τιμῆς, Dat. τῇ τιμῇ, Acc. τὴν τιμὴν, Voc. ὦ τιμή.
Dual. Nom. & Acc. τὰ τιμὰ, Gen. & Dat. ταῖν τιμαῖν, Voc ὦ τιμά.
Plur. Nom. αἱ τιμαὶ, Gen. τῶν τιμῶν, Dat. ταῖς τιμαῖς, Acc. τὰς τιμὰς, Voc. ὦ τιμαί.
Sing Nom. ἡ λύπη, Gen. τῆς λύπης, Dat. τῇ λύπῃ, Acc. τὴν λύπην, Voc. ὦ λύπη.
Dual. Nom. Acc. Voc. τὰ λύπα, Gen. & Dat. ταῖν λύπαιν.
Plural. Nom. αἱ λύπαι, Gen. τῶν λυπῶν, Dat. ταῖς λύπαις, Acc. τὰς λύπας, Voc. ὦ λύπαι.

Finita in δα, θα, ρα, & α purum, faciunt genitivum in ας, & dativum in ᾳ: sic Ἀθηνᾶ. Minerva, Ναυσικᾶ, Nausica, μνᾶ mina, contracta ex Ἀθηνάα, Ναυσικάα, μνάα. A purum dicitur cùm vocalis vel diphthongus præcedit α.

Quædam nomina secundæ Declinationis in Dativo & Accusativo singulari patiuntur Metaplasmum, ut ἀλκί pro ἀλκῇ robori; & plurima augentur syllabis φι & φιν, ut θύρα janua, θύρηφι.

Tertia Declinatio

Duas continet terminationes, ος & ον, ος masculini, fœminini, & communis; & ον neutrius: ut ὁ λόγος sermo, τὸ ξύλον lignum.
Sing. Nom. ὁ λόγος, Gen. τοῦ λόγου, Dat. τῷ λόγῳ. Acc. τὸν λόγον. Voc. ὦ λόγε.
Dual. Nom. & Acc. τὼ λόγω, Gen & Dat. τοῖν λόγοιν, Voc. ὦ λόγω.

Plural.

Plur. Nom. οἱ λόγοι, Gen. τῶν λόγων, Dat. τοῖς λόγοις, Acc. τοὺς λόγους, Voc. ὦ λόγοι.

Sing. Nom. ὁ καρπὸς, Gen. τοῦ καρποῦ, Dat. τῷ καρπῷ, Acc. τὸν καρπὸν, Voc. ὦ καρπέ.

Dual. N. A. Vo. τὼ καρπὼ, Gen. Dat. τοῖν καρποῖν.

Plural. Nom. οἱ καρποὶ, Gen. τῶν καρπῶν, Dat. τοῖς καρποῖς, Acc. τοὺς καρποὺς, Voc. ὦ καρποί.

Sing Nom. ὁ ἄγγελος, Gen τοῦ ἀγγέλου, Dat. τῷ ἀγγέλῳ, Acc. τὸν ἄγγελον, Voc. ὦ ἄγγελε.

Dual. Nom. Acc. Voc. τὼ ἀγγέλω, Gen Dat. τοῖν ἀγγέλοιν.

Plur. Nom. οἱ ἄγγελοι, Gen. τῶν ἀγγέλων, Dat. τοῖς ἀγγέλοις, Acc. τοὺς ἀγγέλους, Voc ὦ ἄγγελοι.

Nomina contracta ὁλοπαθῆ, tertiæ Declinationis.

Sing. Nom. ὁ νόος, νοῦς, Gen. τοῦ νόου, νοῦ, Dat. τῷ νόῳ, νῷ, Acc. τὸν νόον, νοῦν, Voc. ὦ νόε, νοῦ,

Dual. Nom. Acc. Voc. τὼ νόω, νώ, cum acuto, Gen. Dat. τοῖν νόοιν, νοῖν.

Plur. Nom. οἱ νόοι, νοῖ, Gen. τῶν νόων, νῶν, Dat. τοῖς νόοις, νοῖς, Acc. τοὺς νόους, νοῦς, Voc. ὦ νόοι, νοῖ.

Sing Nom. τὸ ξύλον, Gen. τοῦ ξύλου, Dat. τῷ ξύλῳ, Acc. τὸ ξύλον, Voc. ὦ ξύλον.

Dual. Nom. & Acc. τὼ ξύλω, Gen. & Dat. τοῖν ξύλοιν, Voc. ὦ ξύλω

Plur. Nom. τὰ ξύλα, Gen. τῶν ξύλων, Dat. τοῖς ξύλοις, Acc. τὰ ξύλα, Voc. ὦ ξύλα.

Poëticè Dativus & Accusativus singularis & Dativus pluralis mutantur per Metaplasmum; ut παρθένι *pro* παρθένῳ, ἄσραισι *pro* ἄστροις, σάκκασι *pro* σάκκοις *pauca patiuntur Apocopen, ut* ἔερι *pro* ἔριον, *lana: & nonnullis* φι *&* φιν *adjungitur, ut* στρατοφι *pro* στρατῷ, *exercitus.*

Quarta declinatio Atticorum propria

Duas habet terminationes ως & ων· ως masculini, fœminini & communis generis, & ων neutrius: ut ὁ Μενέλεως, Menelaus: τὸ ἐύγεων, fertile.

Sing.

Sing. Nom. ὁ Μενέλεως, Gen. τοῦ μενέλεω, Dat. τῷ μενέλεῳ, Acc. τὸν μενέλεων, Voc. ὦ μενέλεως.
Dual. Nom. & Acc. τὼ μενέλεω, Gen. & Dat. τοῖν μενέλεων, Voc. ὦ μενέλεω.
Plur. Nom. οἱ μενέλεῳ, Gen. τῶν μενέλεων. Dat. τοῖς μενέλεως, Acc. τοὺς μενέλεως, Voc. ὦ μενέλεῳ.
Sing. Nom. τὸ ἔυγεων, Gen. τοῦ ἔυγεω, Dat. τῷ ἔυγεῳ, Acc. τὸ ἔυγεων, Voc. ὦ ἔυγεων.
Dual. Nom. & Acc. τὼ ἔυγεω, Gen. & Dat. τοῖν ἔυγεῳν, Voc. ὦ ἔυγεω.
Plur. Nom. τὰ ἔυγεω, Gen. τῶν ἐυγεων, Dat. τοῖς ἔυγεως, Acc. τὰ ἔυγεω, Voc. ὦ ἔυγεω.

Quinque nomina hujus declinationis formant Accusativum in ω, uti ἄθως, ἄθω, Athos mons, ἔως, ἕω, aurora, κέως, κέω, Ceos insula, κῶς, κῶ, Cos insula, λαγὼς, λαγῶ, lepus.

Veteres Attici ν finalem ex Accusativo removerunt, ut ἀέρα pro ἀέρων. Unicum est nomen hujus Declinationis in ως, neutrius generis, τὸ κρέως debitum.

Quinta Declinatio imparisyllabica.

Novem habet terminationes, quatuor vocales, α. ι υ, ω, & quinque consonantes, ν, ρ, σ, ξ, ψ, genera verò comprehendit omnia.

Sing Nom. ὁ πατὴν, Gen. τοῦ πατῆνος, Dat. τῷ πατῆνι, Acc. τὸν πατῆνα, Voc. ὦ πατήν.
Dual. Nom. & Acc. τὼ πατῆνε, Gen. & Dat. τοῖν πατήνοιν, Voc. ὦ πατῆνε.
Plur. Nom. οἱ πατῆνες, Gen. τῶν πατήνων, Dat. τοῖς πατῆσι, Acc. τοὺς πατῆνας, Voc. ὦ πατῆνες.
Sing. Nom. τὸ σῶμα, Gen τοῦ σώματος, Dat τῷ σώματι, Acc. τὸ σῶμα, Voc. ὦ σῶμα.
Dual. Nom. & Acc. τὼ σώματε, Gen. & Dat. τοῖν σωμάτοιν, Voc. ὦ σώματε.
Plur. Nom. τὰ σώματα. Gen. τῶν σωμάτων, Dat. τοῖς σώμασι, Acc. τὰ σώματα, Voc. ὦ σώματα.

Accu-

Excipiuntur

Excipiuntur

Da
assum
mina

Accusativus desinit in α.

Excipiuntur

Gravitona in ις & υς pura in genitivo, quæ formant accusativum in ιν & ω, ut ὁ ὄφις serpens, τ̀ ὄφιν· ὁ βόστρυς racemus, τ̀ βόστρω.

Gravitona in ις & υς non purè declinata, utramque retinent terminationem, α & ν, ut ἡ ἔρις, contentio, τ̀ ἔριδα & ἔριν· ὁ νέηλυς Advena, τ̀ νεήλυδα & νέηλυν.

Nomina in αυς & ους formant accusativum in αυν & ουν, ut γραῦς anus, γραῦν, βοῦς bos, βοῦν, Poeticè βόα. Sed πούς pes habet πόδα, & ὀδούς dens, ὀδόντα.

Vocativus similis est Nominativo.

Excipiuntur

Quæ declinantur per ευς in genitivo, & adjectiva in ων & ους, vocativum enim formant in ευ, ut ὁ χὴν ἡ τέρην, ὦ τέρευ tener; ὁ χαρίεις gratiosus, ὦ χαρίευ & ὦ χαρίεν.

Gravitona in ηρ formant vocativum in ερ, ut ἡ μήτηρ, mater, ὦ μῆτερ· & quatuor acutitona, ὁ πατὴρ, pater, ὁ δαὴρ, levir, ἀνὴρ, vir, σωτὴρ, salvator, ὦ πάτερ, δᾶερ, ἄνερ, σῶτερ.

Nomina in δς & ους abjiciunt σ, ut βασιλεύς, rex, ὦ βασιλεῦ· præter πούς pes, ὦ πούς, & ὀδούς, dens, ὦ ὀδούς, ad differentiam adverbii πού ubi, & ὀδοῦ obiter,

Gravitona in ις & υς formant vocativum in ι & υ, ut βόστρυς, botrus, ὦ βόστρυ, ὄφις serpens, ὦ ὄφι, & παῖς, ὦ παῖ, puer. Excipe Σαλαμίς.

Quædam polysyllaba composita in ων formant vocativum in ον, ut' Ασαμέμνων, ὦ' Ασάμεμνον.

De Dativo plurali.

Dativus pluralis formatur vel à Dativo singulari assumendo σ ante ι, & abjiciendo δ, θ, ν, τ, vel à nominativo singulari, addendo ι in nominibus exeuntibus

tibus in ξ, ψ, vel diphthongo: ut Ἄραψ Arabs, Ἄραψι· βασιλεὺς rex, βασιλεῦσι· κόραξ corvus, κόρακι.

Cùm penultima Dativi singularis sit longa positione, sit longa in Dativo plurali, addendo ι post ε, & υ post ο, ut τιθέντι τιθεῖσι, λέοντι λέουσι.

Nomina quæ Syncopen patiuntur, formant dativum pluralem in ασι, ut πατὴρ πατράσι. Sed in Acc. Sing. πατέρα & μητέρα tantùm leguntur, quia πάτρα patriam & μήτρα matricem significant.

Dativus Poeticus formatur à genitivo singulari mutando ος in εσι vel εσσι: ut ἥρως, ἥρωσι, & ἡρώεσσι, heros: ἔπος, ἐπέεσσι, verbum.

Quibusdam neutris hujus declinationis in ος additur syllaba φι vel φιν, ut στῆθος, pectus, στήθεσφι μελεδὼν, cura, μελεδώνφι: sunt que indeclinabilia.

Apocope etiam accidit in hac declinatione in omnibus casibus singularibus: ut in Nominativo τὸ σκέπα pro σκέπασμα, tegmen. In genitivo, τῆς αἴας pro αἴαντος. In Dativo τῇ δαΐ pro δαΐδι, pugnæ; θοδάκοιτι pro παρακοίτιδι, uxori; τῷ ἱδρῶ pro ἱδρῶτι, sudori. In Accusativo, τὴν Ἀπόλλω pro Ἀπόλλωνα, τὸ ἱδρῶ pro ἱδρῶτα, sudorem. In vocativo, ὦ Λαοδάμα pro Λαοδάμαν, Laodamas, Αἶα pro Αἶαν, Ajax.

Nominibus & verbis in ι vel ε desinentibus ν additur, si vocalis vel diphthongus sequatur: ut λέουσιν ἐκείνοις· τύπτουσιν ἐκεῖνον· ἔτυπτεν αὐτήν.

Ut variæ sunt terminationes Nominativi, ita variæ etiam vocales & consonantes sunt ante ος Genitivi, quæ hîc subjiciuntur.

α. τὸ γράμμα, τος, litera.
ι. τὸ μέλι, τος. mel.
υ. τὸ γόνυ, υος, genu.
τὸ ἄστυ, εος, urbs.
ω. ἡ λητὼ, οῦς, Latona.
αν. ὁ παιὰν, ᾶνος, Pæan.
τὸ τύψαν, αντος, quod verberaverit.
εν. τὸ τέρεν, ενος, tenerum.
τὸ χαρίεν, εντος, gratiosum.
ων. ὁ Ἕλλων, ωνος, Græcus.
ὁ ποιμὴν, ένος, pastor.
ις. ἡ ἀκτὶς, ῖνος, radius.
ον. τὸ μεῖζον, ονος, majus.
τὸ τύπτον, οντος, verberans.

υν. τὸ

πους. τὸ δίπουν, οδος, bipes.
τὸ τυπτῦν, ῦνος, verberaturum.
πυργ. ὁ πύργος, υργος, turris.
ζευγν. τὸ ζεῦγνυμι, νύμος, jungens.
κλων. ὁ κλών, ωνος, ramus.
χελιδων. ἡ χελιδών, όνος, birundo.
Ξενοφων. ὁ Ξενοφῶν, ῶντος, Xenophon.
δρακων. ὁ δράκων, οντος, draco.
θωρακ. ὁ θώραξ, ακος, thorax.
ἄναξ, ακτος, rex.
ἁρπακ. ὁ ἅρπαξ, αγος, rapax.
θριξ, τριχὸς, capillus.
πτέρυξ, υγος, ala.
ὄνυξ, υχος, unguis.
ἀλώπηξ, ηκος, vulpes.
γαμ. ἡ γάμαρ, αρος, uxor.
ἧπαρ, ατος, hepar.
φθεὶρ, ειρὸς, pediculus.
χεὶρ, χειρὸς, manus.
σκωλ. ὁ σκὼλ, ηκὸς, vermis.
σωτὴρ, ῆρος, servator.
αἰθὴρ, έρος, æther.
ἀνὴρ, έρος & ἀνδρὸς, vir.
κορ. τὸ κῆτος, ορος, cor.
μαρτ. ὁ καὶ ἡ μάρτυρ, υρος, testis.
κλωπ. ὁ φῶρ, ωπὸς, fur.
Ἕκτωρ, ορος, Hector.
τὸ ὕδωρ, ατος, aqua.
Αἴας, αντος, Ajax.
μέλας, ανος, niger.
μονὰς, άδος, unitas.
γῆρας, αος, senectus.
συσσ. ἡ δαὶς, αιτὸς, convivium.
παῖς, παιδὸς, puer, puella.
ναυς. ἡ ναῦς vel νηῦς, ὰὸς vel ηὸς, navis.
κτεν. ὁ κτὴς, ενὸς, pecten.
χαριεις, εντος, gratus.
κλεὶς, ειδὸς, clavis.
βασιλ. ὁ βασιλεύς, έως, rex.
ἐθὶς, ῖτος, consuetus.
πιθὴς, ῆνος, conveniens.
Κλήμης, εντος, Clemens.
Δημοσθένης, ενος, Demosthenes.
ὄφις, ιος, serpens.
Πάρις, ιδος, Paris.
ὄρνις, ιθος, avis.
τεῖχος, εος, murus.
τετυφὼς, ότος, qui verberavit.
βους. ὁ καὶ ἡ βοῦς, ὸς, bos.
πλακοῦς, οῦντος, placenta.
ὀδὼς, όντος, dens.
πούς, οδὸς, pes.
οὖς, ὠτὸς, auris.
μυς. ὁ μῦς, μυὸς, mus.
πέλεκυς, εος, securis.
χλαμὺς, ύδος, chlamys.
ζεῦγνυς, ύντος, jungens.
κόρυς, υθος, & υος, galea.
γέλως, ωτος, risus.
αἰδὼς, όος, pudor.
Τρὼς, ωὸς, Trojanus.
ἅλς, ἁλὸς, sal.
ἅλς, ἁλὸς, mare.
ἕλμις, νθος, tinea.
μάκαρς, ρος, beatus.
ὤψ, πὸς, vultus.
Ἄραψ, βος, Arabs.
κλιμαξ, κος, scala.

Quinque

Quinque Declinationes nominum contractorum.

Declinationes nominum contractorum oriuntur è quinta Simplicium.

Appellantur nomina contracta, quia in illis duæ syllabæ contrahuntur in unam, vel Synæresi, quæ fit, cum duæ vocales in unam ita coëunt, ut ambæ serventur, ut τείχεϊ, τείχει· *vel Crasi, cum utraque vocalis, vel altera mutetur, ut* τείχεα, τείχη.

Prima Declinatio Contractorum

Tres continet terminationes: in ης masculini, fœminini, & communis generis, ut ὁ Δημοσθένης, ἡ τριήρης, triremis, ὁ καὶ ἡ ἀληθὴς, verus; in ες & ος neutrius, ut τὸ μέλος, membrum, τὸ ἀληθὲς, verum.

Sing. Nom. ὁ Δημοσθένης, Gen. τοῦ Δημοσθένους, ους, Dat. τῷ Δημοσθένει, ει, Acc. τὸν Δημοσθένη, η, Voc. ὦ Δημόσθενες.

Dual. Nom. & Acc. τὼ Δημοσθένει, η, Gen. & Dat. τοῖν Δημοσθενέοιν, οῖν, Voc. ὦ Δημοσθένει, η.

Plur. Nom. οἱ Δημοσθένεες, εις, Gen. τῶν Δημοσθενέων, ῶν, Dat. τοῖς Δημοσθένεσι, Acc. τοὺς Δημοσθένεας, εις, Voc. ὦ Δημοσθένεες, εις.

Sing. Nom. τὸ τεῖχος, Gen. τοῦ τείχεος, ους, Dat. τῷ τείχεϊ, τείχει, Acc. τὸ τεῖχος, Voc ὦ τεῖχος.

Dual. Nom. & Acc. τὼ τείχεε, τείχη, Gen. & Dat. τοῖν τειχέοιν, οῖν, Voc. ὦ τείχεε, τείχη.

Plural. Nom. τὰ τείχεα, η, Gen. τῶν τειχέων, ῶν, Dat. τοῖς τείχεσι, Acc. τὰ τείχεα, τείχη, Voc. ὦ τείχεα, χη.

Sing. Nom. ὁ καὶ ἡ ἀληθὴς, καὶ τὸ ἀληθὲς, Gen. τοῦ καὶ τῆς καὶ τοῦ ἀληθέος, ους, Dat. τῷ καὶ τῇ καὶ τῷ ἀληθέϊ, εῖ, Acc. τὸν καὶ τὴν ἀληθέα, ῆ, καὶ τὸ ἀληθὲς, Voc. ὦ ἀληθὴς, καὶ ἀληθές.

Dual. Nom. & Acc. τὼ καὶ τὰ καὶ τὼ ἀληθέε, ῆ, Gen. & Dat. τοῖν καὶ ταῖν καὶ τοῖν ἀληθέοιν, οῖν, Voc. ὦ ἀληθέε, ῆ.

Plur.

Plur. Nom. οἱ καὶ ἀληθέες εἷς, καὶ τὰ ἀληθέα ἕν, Gen. τῶν ἀληθέων, Dat. τοῖς καὶ τοῖς ἀληθέσι, Acc. τοὺς καὶ τὰς ἀληθέας εἷς, καὶ τὰ ἀληθέα ἕν, Voc. ὦ ἀληθέες εἷς, & neut. ἀληθέα ἕν.

Regula.

Nomina propria hujus declinationis, & composita ab ἔτης, in quibusdam casibus paraʼllabicè inflectuntur: ut ὁ Ἀριστοφάνης, τοῦ Ἀριστοφάνους, Aristophanes : ὁ ἑταῖρος, τοῦ ἑταίρους.

Nomina quæ desinunt in ης purum contrahuntur Atticè in Accusativo in α, ut ὁ καὶ ἡ εὐφυὴς, *ingeniosus, Accus.* τὸν καὶ τὴν εὐφυᾶ, εὐφυᾶ.

Secunda declinatio

Duas habet terminationes: ις masculini & fœminini generis, ut ὁ ὄφις serpens, ἡ πόλις civitas : & ι neutrius ut τὸ σίνηπι sinapi.

Sing. Nom. ὁ ὄφις, Gen. τοῦ ὄφεως, Dat. τῷ ὄφει, ὄφι, Acc. τὸν ὄφιν, Voc. ὦ ὄφι.

Dual. Nom. & Acc. τὼ ὄφει, Gen. & Dat. τοῖν ὀφίοιν, Voc. ὦ ὄφει.

Plur. Nom. οἱ ὄφεις, ὄφις, Gen. τῶν ὀφίων, Dat. τοῖς ὄφεσι, Acc. τοὺς ὄφεις, ὄφις, Voc. ὦ ὄφεις, ὄφις.

Sing. Nom. τὸ σίνηπι, Gen. τοῦ σινήπεως, Dat. τῷ σινήπει, σινήπι, Acc. τὸ σίνηπι, Voc. ὦ σίνηπι.

Dual. Nom. & Acc. τὼ σινήπει, Gen. & Dat. τοῖν σινήποιν, Voc. ὦ σινήπει.

Plural. Nom. τὰ σινήπεα, σίνηπα, Gen. τῶν σινήπεων, Dat. τοῖς σινήπεσι, Acc. τὰ σινήπεα, πα, Voc. ὦ σινήπεα, πα.

Regula.

Casus Attici accentum habent in antepenultima, quamvis ultima sit longa.

Tertia Declinatio

Unicam habet terminationem, generis masculini tantùm, in ας, ut βασιλᾶς, rex.

Sing. Nom. ὁ βασιλεύς, Gen. τοῦ βασιλέως, Dat. τῷ βασιλέϊ, λεῖ, Acc. τὸν βασιλέα, λῆ, Voc. ὦ βασιλεῦ.
Dual. Nom. & Acc. τὼ βασιλέε, λῆ, Gen. & Dat. τοῖν βασιλέοιν, Voc. ὦ βασιλέε, λῆ.
Plural. Nom. οἱ βασιλέες, εἷς, Gen. τῶν βασιλέων, Dat. τοῖς βασιλεῦσι, Acc. τοὺς βασιλέας, λεῖς, Voc. ὦ βασιλέες, λεῖς.

Quarta Declinatio

Duas habet terminationes, ως & ω, generis fœminini tantùm; ut ἡ Λητὼ, Latona, ἡ αἰδὼς, verecundia.
Sing. Nom. ἡ λητὼ, Gen. τῆς λητόος, οῦς, Dat. τῇ λητόϊ, οῖ, Acc. τὴν λητόα, τὼ, Voc. ὦ λητοῖ.
Dual. nom. & Acc. τὰ λητὼ, Gen. & Dat. ταῖν λητοῖν, Voc. ὦ λητώ.
Plural. Nom. αἱ λητοὶ, Gen. τῶν λητῶν, Dat. ταῖς λητοῖς, Acc. τὰς λητὼς, Voc. ὦ λητοί.

Numerus singularis tantùm in hac Declinatione contrahitur: Numerus Dualis & Pluralis sequuntur formam tertiæ Declinationis simplicium.

Vocativus singularis similis est Dativo, qui desinit in οῖ.

Quinta Declinatio.

Quinta Declinatio duas complectitur terminationes, ας purum, & ρας generis neutrius: ut τὸ κέρας, caro, τὸ κέρας, cornu.

Sing. Nom. τὸ κέρας, Gen. τοῦ κέρατος, κέραος, κέρως. Dat. τῷ κέρατι, κέραϊ, κέρᾳ, Acc. τὸ κέρας, Voc. ὦ κέρας.
Dual. Nom. & Acc. τὼ κέρατε, κέρᾳε, κέρᾳ, Gen. & Dat. τοῖν κεράτοιν, κεράοιν, κερῶν, Voc. ὦ κέρατε, κέρᾳε, κέρᾳ.
Plural. Nom. τὰ κέρατα, κέραα, κέρᾳ, Gen. τῶν κεράτων, κεράων, κερῶν. Dat. τοῖς κέρασι, Acc. τὰ κέρατα, κέραα, κέρᾳ. Voc. ὦ κέρατα, κέραα, κέρᾳ.
Contractio fit tollendo τ, ut κέρας, κέρατος, κέρως.

Nomi-

Nomina Anomala quæ contrahuntur, sunt vel

Nomina Anomala quæ contrahuntur, sunt vel

'Ολοπαδῆ, quæ contrahuntur in omnibus, ut

1 νόος νοῦς, mens; ῥόος ῥοῦς, fluxus; πλόος πλοῦς navigatio; ἁπλόος ἁπλοῦς simplex; διπλόος διπλοῦς duplex; σάος σαῖος salvus, σῶς Att. & σῶν Acc.

2 χρυσοῦς aureus, ἀργυροῦς argenteus, χαλκοῦς æreus, à nominibus in εος.

3 ζωμόεις, ζωμοῦς, ζωμόεντος, ζωμοῦντος· πλακόεις, πλακοῦς, πλακόεντος, πλακοῦντος, placenta.

4 ὁ τιμῆς, τιμῆντος, à τιμήεις honoratus

5 In ης circumflexa, ut κῆρ κῆρος, à κέαρ, cor; & παῖς παιδὸς, à παΐς, puer. ὁ μωσῆς, ᾖ μωσῆ· ὁ μωϋσῆς, ᾖ μωϋσῆ ὁ μωσέως μωσέως· ὁ μωϋσέως, μωϋσέως

7 ὁ Ἁλῆς, Ἁλῆ· ὁ Ἁλής, Ἁλῆτος. Οἰδίπους, Οἰδίποδος· Οἰδιπόδης, Οἰδιπόδῃ, Oedipus. Item ὀστέον, os ossis, ὀστοῦν, Gen. έου, ου, Dat. έῳ, ῳ.

'Ολιγοπαδῆ, quæ paucioribus casibus contrahuntur: ea sunt vel

1 Substantiva Barytona in υς, quæ contrahuntur in Nominativo, Accusativo & Vocativo plurali in υς, ut ἐρινύες ἐρινῦς, furiæ.

2 Imparisyllabica in ως, quæ contrahuntur in Nominat. Accus. & Voc. plur. in ως, ut βόες boves, βῶς, Dor. βῶς.

3 Adjectiva in υς, quorum masculina in Dat. singulari, Nominat. Accus. & Voc. plu. contrahuntur more primæ Declinationis contractorum, ut ἡδύς, ἡδέος, ἡδεῖ, ἡδεῖ.

4 Comparativa, quæ contrahuntur in Acc. singulari, Nominat. Acc. & Voc. plurali; ut Accus. μείζονα, μείζοα, μείζω, Nom. μείζονες μείζοες, μείζως, Acc. μείζονας μείζοας, μείζως, Voc. τὰ μείζονα, μείζοα, μείζω.

Heteroclita.

Heteroclita sunt, quæ à communi declinandi ratione deflectunt.

Heteroclita genere.

In singulari numero generis sunt masculini, in plurali neutrius, δεσμὸς vinculum, τὰ δεσμὰ, ἐρε-σμὸς remus, τὰ ἐρέσμα, ζυγὸς jugum, τὰ ζυγὰ, κύ-κλος circulus, τὰ κύκλα, λύχνος lucerna, τὰ λύ-χνα, μοχλὸς vectis, τὰ μοχλὰ, νῶτος dorsum, τὰ νῶτα, σταθμὸς statio, τὰ σταθμὰ, τράχηλος collum, τὰ τράχηλα.

In singulari numero generis fœminini, in plurali neutrius sunt, ἡ κέλευθος via, τὰ κέλευθα, ἡ δίφρος curtus, τὰ δίφρα: quibus addi potest, ὁ καὶ ἡ τάρ-ταρος, τὰ τάρταρα.

Quatuor singulari numero generis sunt fœminini, duali verò masculini; ut ἡ γυνὴ mulier, τὼ γυναῖκε, ἡ ὁδὸς via, τὼ ὁδὼ, cum compositis, ἡ πόλις civitas, τὼ πόλει, ἡ χεὶρ manus, τὼ χεῖρε.

Heteroclita casibus.

Aptôta sunt
- Nomina literarum, ut ἄλφα. βῆτα.
- Quæ Apocopen patiuntur, ut δῶ pro δῶμα, domus; βόσι pro βόσιμον, nutrimentum.
- Omnes numeri à quatuor.
- Poëtica in φι & σιν.
- Similiter βρέτας statua, δέμας corpus, σέβας veneratio, ὄναρ somnium, δέπας poculum, ὄφελος utilitas, σέλας lumen, ῥῶκαρ torpor, δῶς donum, &c.

Monoptôton tantùm unum est, ὦ τὰν, ô amice, vel amici, ab ἔτης.

Diptôta, ἄμφω, ἀμφοῖν· οἱ φθοῖες, τοὺ φθοΐας, placentæ: ἄττα pro ἄττηα, quædam, Nominat. & Accusat. plural.

Triptôta

Triptôta, ἀλλήλων, λων, λων· ἀλλήλοις, αις, οις· ἀλλήλους, λας, λα. ☞ ἀρνὸς, ☜ ἄρνα, οἱ ἄρνες, τῶν ἀρνῶν, agnus. His adde ſanctum nomen Ιησοῦς, Ιησοῦ, Ιησοῦ, Ιησουῦν, Ιησοῦ. Sic diminutiva circumflexa in οῦς, ut ὁ δονοῦς, baculus, Gen. ☞ οῦ, Dat. τῷ οῦ, Acc. ☜ οῦν.

Vocativo carent Indefinita & interrogativa.

Heteroclita numero.

Plurali carent ἡ ἅλς mare, ἡ γῆ terra, ὁ ἀὴρ aër, τὸ πῦρ ignis, τὸ ἔλαιον oleum, & nomina propria.

Singulari carent, ἄλφιτα, ὀπτήμια, μέγαρα, ἀθῆναι, θῆβαι, ὀνείρατα, & feſta deorum, cum plurimis aliis.

Heteroclita Declinatione.

Quædam ſunt neutra in αρ quæ à nominibus in ας genitivum mutuantur; ut φρέαρ puteus, ἧπαρ jecur, ὕδωρ aqua, ἦμαρ dies, Gen. φρέατος, ἥπατος, ὕδατος, ἤματος. His addi poteſt γάλα lac, γάλακτος, γυνὴ mulier, γυναικός.

Redundantia in Nominativo.

Ζεύς, Jupiter, decem habet caſtos; Δεύς, Βεύς, Ζλεύ, Ζεύν, Ζεύς, Δεύς, Δλεύ, Δεύν, Gen. Ζλεύος vel Δεύος, Dat. Ζλεῖ vel Δεῖ, Acc. Ζλεῦα vel Δέα, Voc. ὦ Ζεῦ. Τὸ κάρα, κάρηνον, κὴρ, indeclinabile: κρᾶς, κρατὸς κράας, κρατος, caput: ὁ υἱὸς, ☞ υἷος, ὁ υἱὸς, ☜ υἱέος, ὁ υἷς, ☞ υἷος, υἱὸς, filius: ἡ ναῦς, νηὸς, navis, Gen. ναὸς & νηὸς: μάκαρ, μάκαρς, μακάρος, fœlix: ἡ ἀκτὶς καὶ ἀκτὶν, radius: ὁ δεῖπνος καὶ τὸ δεῖπνον, cœna: ὁ δένδρεος καὶ τὸ δένδρεον, lignum: μάρτυς, μάρτυρ, μάρτυρος, teſtis: ὁ σκότος, καὶ τὸ σκότος, tenebræ: ὁ ἔλεος καὶ τὸ ἔλεος, miſericordia: τὸ δάκρυ καὶ δάκρυον, lachryma.

Redundantia Genitivo.

Δάρης, Δάρυ, Δάρεως, Δάρεος, Dares: γόνυ γόνυος, γόνατος, genu: ὁ λᾶας, lapis: λάαος, & craſi λᾶος:

λᾶος· ὁ λάος, τοῦ λάυ, ὁ λάας, τοῦ λάα· τὸ λᾶος, τοῦ λάεος· ὁ λάϊς, τῆς λάϊος, ὁ λᾶς, τοῦ λαός· Μίνως, Μίνωος, Μίνω, Minos: γέλως, γέλωτος, & γέλω, risus: δόρυ hasta, δόυος & δυρός per Metathesin, & δόρας, δόρατος, δόρατι, Poet. δοεῖ· δοῦρας, δούρατος· δόρος, δόρεος, δόρυς.

De Patronymicis.

Patronymicum est, quod vel à patre, vel ab alia quapiam suæ familiæ persona derivatur.

Patronymica
- Masculina desinunt vel
  - *In ίδης, quæ fiunt à genitivis primitivorum mutando terminationem in ίδης, ut* Πηλέως, Πηλείδης, *per Synæresin* Πηλείδης, *per Epenthesin* Πηλητάδης, *& Ionicè prod.*
  - *In άδης, cùm nomen sit vel primæ declinationis, ut* Βορέας, Βορεάδης· *vel desinat purè, ut* ἥλιος, ἡλιάδης.
- Fœminina desinunt vel
  - *In ις vel ας, quæ fiunt à Masculinis removendo δη, ut* Νηρεΐδης, Νηρεΐς· ἡλιάδης, ἡλιάς.
  - *In ίνη vel ώνη, quæ fiunt à genitivis primitivorum mutando ultimam syllabam in ίνη vel ώνη, ut* Ἀσρεάδης, Ἀσρέας, Ἀσρεατίνη· Ἰκάριος, Ἰκαρίη, Ἰκαριώνη.

Patronymica Ionica desinunt *in ίων, ut* Κεκρίων, Πελτίων, Ἀρτίων.

Diminu-

Diminutiva varias habent terminationes.
- Masc. in
  - ων, μωρίων, ſtultulus.
  - αξ, λίθαξ, lapillulus.
  - σκος, νεανίσκος, juvenis.
  - λος, ναυτίλος, nautila.
- Fœm. in
  - ις, κλωὶς, ſonticulus.
  - σκη, παιδίσκη, puellula.
  - νη, πολίχνη, urbecula.
- Neutra in
  - ιον, γνωμίδιον, ſententiola;
  - πολίχνιον, urbecula.

Poſſeſſiva terminantur in
- κος, ut μυσικὸς, muſicus, à μῦσα.
- ιος, ut ὐράνιος, cœleſtis, ab ὐρανός.
- νος, ut ἀνθρώπινος, humanus, ab ἄνθρωπος.
- ειος, ut ἀνθρώπειος, humanus, ab ἄνθρωπος.
- ώδης, ut λιθώδης, lapidoſus. à λίθος.
- ος purum, ut πατρῷος paternus à πατήρ.

Adjectiva.

Adjectiva in ος purum & ρος faciunt fœmininum per α, reliqua per η, ut ἅγιος, ἁγία, ἅγιον, ſanctus: ἀνθηρὸς, ἀνθηρὰ, ἀνθηρὸν, flor.dus: excipitur ὄγδοος, ὁη, οον, octavus.

Quatuor adjectiva formant neutrum genus per ο· ἄλλος, πηλικοῦτος, τοσοῦτος, τοιοῦτος; & tria pronomina, οὗτος, αὐτὸς, ἐκεῖνος.

Adjectiva in
- ὺς, εῖς, οῦς formant fœmin. in
  - εῖα, εσσα, ῆ neutrum per ὺ, εν, οῦν

ut
- ὀξὺς, ὀξεῖα, ὀξὺ, acutus.
- χαρίεις, χαρίεσσα, χάριεν, gratioſus.
- ἁπλοῦς, ἁπλῆ, ἁπλοῦν, ſimplex.

Excipe πολὺς, πολλὴ, πολὺ, Acc πολὺν, πολλὴν, πολὺ, Poët. πολλὸν, Gen. πολέος, Dat. πολέϊ. Plur. Nom. πολέες, Ge. πολέων, Dat. πολέσι, Ac πολέας.

Adjectiva in ας habent fœmininum in α, neutrum in αν, ut πᾶς, πᾶσα, πᾶν, omnis. Sed μέγας, μεγάλη, μέγα, Gen μεγάλε, μεγάλης, μεγάλε, Dat. μεγάλῳ, μεγάλῃ, μεγάλῳ, Acc. μέγαν, μεγάλην, μέγα· μέλας, μέλαινα, μέλαν, niger, Gen. μέλανος, μελαίνης μέλανος· τάλας, τάλαινα, τάλαν, miſer, Gen. τάλανος, ταλαίνης, τάλανος.

Sing. Nom. ὁ πᾶς, ἡ πᾶσα, τὸ πᾶν, Gen. παντὸς, πάσης, παντὸς, Dat. παντὶ, πάσῃ, παντὶ, Acc. πάντα, πᾶσαν, πᾶν, Voc. ὦ πᾶς, πᾶσα, πᾶν.

Dual. Nom. Acc. Voc. πάντε, πάσα, πάντε, Gen. & Dat. πάντοιν, πάσαιν, πάντοιν.

Plural. Nom. πάντες, πᾶσαι, πάντα, Gen. πάντων, πασῶν, πάντων, Dat. πᾶσι, πάσαις, πᾶσι, Acc. πάντας, πάσας, πάντα, Voc. ὦ πάντες, πᾶσαι, πάντα.

Adjectiva per tria genera & duas terminationes declinata deſinunt in { ης, ις, υς, ως, λως, ων } & formant neutrum per { ες, ι, υ, ων, εν, ον }

ut { ὁ καὶ ἡ ἀληθὴς, καὶ τὸ ἀληθὲς, verus. / ὁ καὶ ἡ εὐχαρις, καὶ τὸ εὔχαρι, gratioſus. / ὁ καὶ ἡ ἄδακρυς, καὶ τὸ ἄδακρυ, ſine lachrymis. / ὁ καὶ ἡ πολύπους, καὶ τὸ πολύπουν, multipes. / ὁ καὶ ἡ τέρων, καὶ τὸ τέρεν, tener. / ὁ καὶ ἡ εὐδαίμων καὶ τὸ εὐδαίμον, felix.

Sic, ὁ καὶ ἡ τὶς, καὶ τὸ τὶ, aliquis, Gen. τοῦ καὶ τῆς καὶ τοῦ τινὸς, Dat. τῷ καὶ τῇ καὶ τῷ τινὶ, Acc. τὸν καὶ τὴν τινὰ, καὶ τὸ τὶ, &c. τὶς, τί, τινος, quis, quæ, quid?

Quædam ſunt trium generum, ut ὁ καὶ ἡ καὶ τὸ μάκαρ felix, ὁ καὶ ἡ καὶ τὸ ἅρπαξ rapax.

Numeralia.

Numeralia quædam ſunt ordinalia, quædam cardinalia.

Cardi-

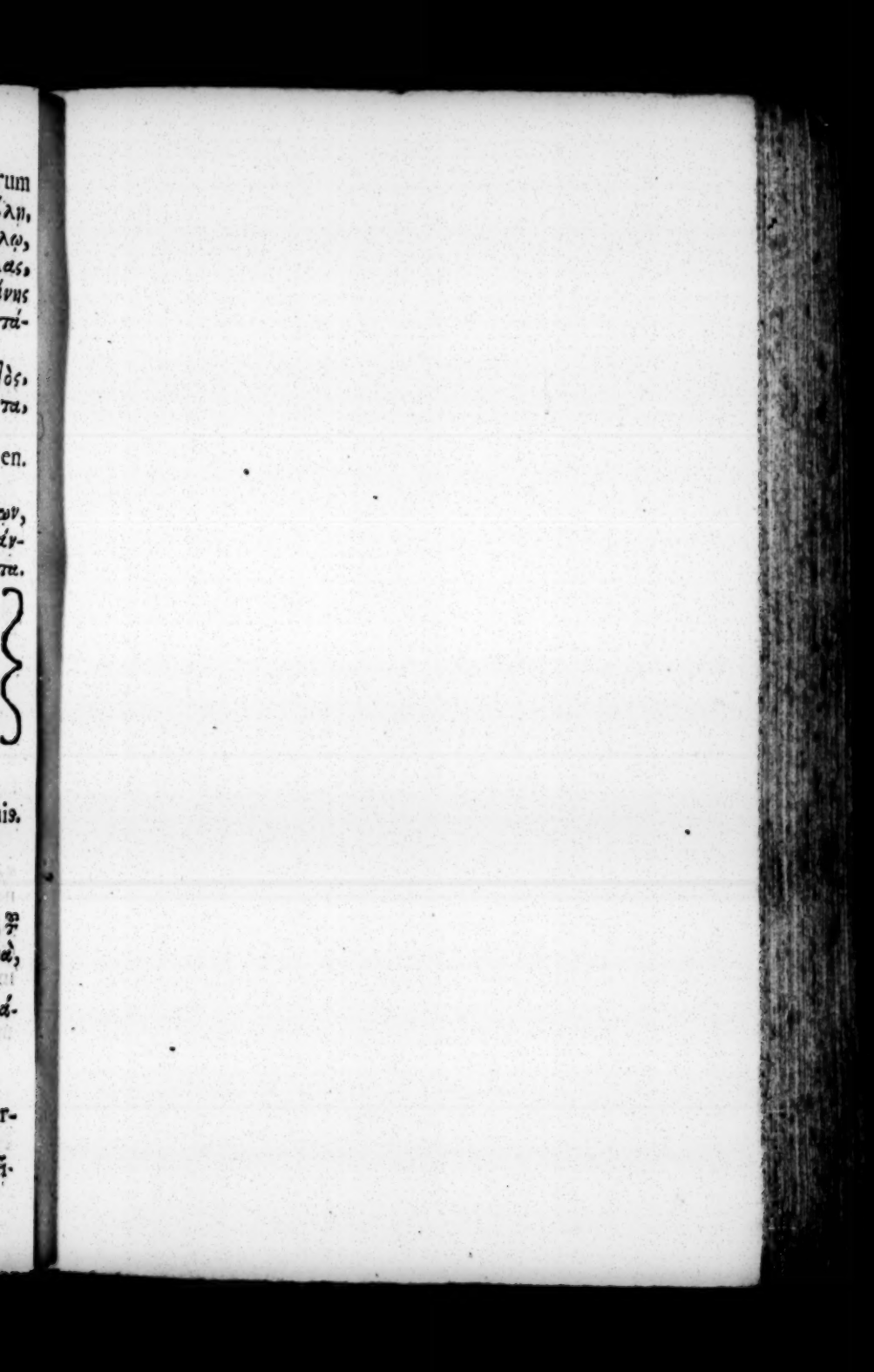

Cardinalia sunt, εἷς unus, δύο vel δύω duo, τρεῖς tres, τέτταρες quatuor, quæ sic inflectuntur.

Masculino εἷς ἑνὸς ἑνὶ ἕνα unus.

Fœminino μία μιᾶς μιᾷ μίαν una.

Neutro ἓν ἑνὸς ἑνὶ ἕν unum.

Eodē modo declinantur composita ab εἷς, οὐδείς & μηδείς nemo, nullus, οὐδεμία, μηδεμία, οὐδέν, μηδέν.

Δύο, Atticè δύω duo. Genitivo & dativo δυοῖν & δυοῖν Atticè, Dativo δυσὶ Poëticè.

Sed δύο omnium generum & omnium casuum esse observatur.

Plur. οἱ καὶ αἱ τρεῖς, καὶ τὰ τρία, Gen. τῶν τριῶν, Dat. τοῖς τρισὶ, Acc. τοὺς καὶ τὰς τρεῖς, καὶ τὰ τρία, tres.

Plur. οἱ καὶ αἱ τέτταρες, καὶ τὰ τέτταρα, Gen. τῶν τεττάρων, Dat. τοῖς τέτταρσι, Acc. τοὺς καὶ τὰς τέτταρας, καὶ τὰ τέτταρα.

Aquatuor usq; ad centum non declinantur numeralia, ut πέντε quinque, ἕξ sex, ἑπτὰ septem, ὀκτὼ octo, ἐννέα novem, δέκα decem, ἕνδεκα undecim, δώδεκα duodecim, δεκατρεῖς tredecim, δεκατέτταρες quatuordecim, δεκαπέντε quindecim, &c. εἴκοσι viginti, εἴκοσι εἷς viginti unus, εἴκοσι δύο viginti duo, &c. τριάκοντα triginta, τετταράκοντα quadraginta, πεντήκοντα quinquaginta, ἑξήκοντα sexaginta, ἑβδομήκοντα septuaginta, ὀγδοήκοντα octoginta, ἐνενήκοντα nonaginta, ἑκατὸν centum. *Quæ numerum centenarium sequuntur declinabilia sunt,* οἱ διακόσιοι, αἱ διακόσιαι, τὰ διακόσια, ducenti, ducentæ, ducenta, τριακόσιοι trecenti, τετρακόσιοι quadringenti, πενταχόσιοι quingenti, ἑξακόσιοι sexcenti, ἑπτακόσιοι, ὀκτακόσιοι, ἐνεακόσιοι· χίλιοι mille, διχίλιοι bis mille, τρισχίλιοι, τετρακισχίλιοι, πεντακισχίλιοι, &c. μύριοι decies mille, δισμύριοι, τρισμύριοι, & sic deinceps, &c.

Ordinalia sunt quæ interrogationi πόσος, *quotus, aptè respondent; ut* πρῶτος primus, δεύτερος secundus, τρίτος tertius, τέταρτος quartus, πέμπτος quintus,

ἕκτος

ἕκτος *sextus*, ἕβδομος *septimus*, ὄγδοος *octavus*, ἔν-
νατος *nonus*, δέκατος *decimus*, ἑνδέκατος *undeci-*
mus, δωδέκατος *duodecimus*, δεκατρίτος *decimus*
tertius, τεσσαρεσκαιδέκατος, &c. εἰκοστὸς *vigesimus*
εἰκοστὸς πρῶτος, εἰκοστὸς δεύτερος, &c. διακοσιοστὸς, τρι-
σακοσιοστὸς, πεντακοσιοστὸς, ἑξακοσιοστὸς, ἑβδομακοσιοστὸς, ὀγδο-
κοσιοστὸς, ἐννεακοσιοστὸς, ἑκατοστὸς, *centesimus*, διακοσιοστὸς
διακοσιοστὸς, &c. χιλιοστὸς, *millesimus*, δισχιλιοστὸς
bis millesimus, &c. μυριοστὸς *decies millesimus*, δισμυ-
ριοστὸς *vicies millesimus*, &c. *Præterea sunt nomina*
dialia, quæ dierum spatium significant, ut τριταῖος, *ter-*
tianus, τεταρταῖος, *quartanus*, &c. *id est erumpens,*
aut aliquid agens die 3, 4, &c.

Græci numeros his literis exprimunt.

α 1. β 2. γ 3. δ 4. ε 5. ϛ 6. ζ 7. η 8.
θ 9. ι 10. ια 11. ιβ 12. ιγ 13. ιδ 14. ιε 15.
ις 16. ιζ 17. ιη 18. ιθ 19. κ 20. λ 30. μ 40.
ν 50. ξ 60. ο 70. π 80. ϟ 90. ρ 100. σ 200.
τ 300. υ 400. φ 500. χ 600. ψ 700. ω 800.
ϡ 900. ͵α 1000.

Comparatio Nominum.

Adjectiva in ος formant comparativum mutando ς in τερος, & superlativum in τατος.

ut ἔνδοξος, ἐνδοξότερος, ἐνδοξότατος.
ἐνδόξη, ἐνδοξοτέρα, ἐνδοξοτάτη.
ἔνδοξον, ἐνδοξότερον, ἐνδοξότατον.

Quæ penultimam habent brevem mutant ο in α in comparativo & superlativo, ut φρόνιμος, φρονιμώτερος, φρονιμώτατος, prudens, prudentior, prudentissimus. Excipe κενὸς, κενότερος, κενότατος, vacuus: στενὸς, στενότερος, στενότατος, angustus.

Reliqua adjectiva comparantur per ἕστερος & ἔσ-

τος,

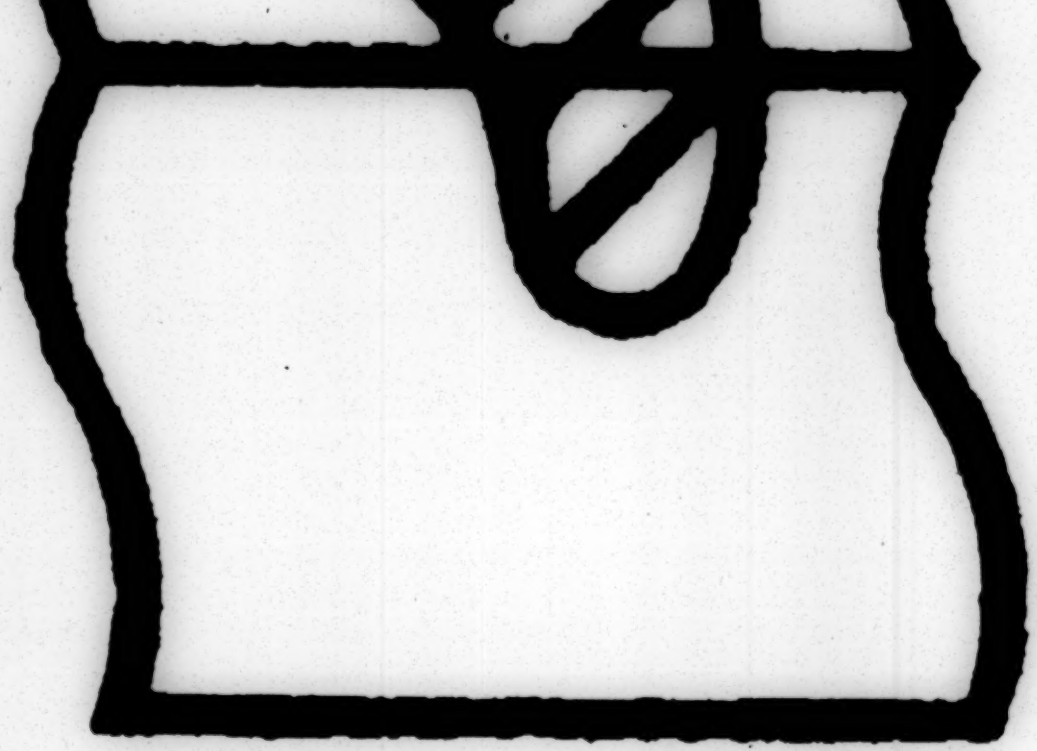

ης, sed in ας per ἀντερος & ἀνταλος: in υς sæpe per ων & ις, ut

αχὺν	συγκριτικὸν	ὑπερθετικὸν
Positivus	Comparativus	Superlativus.
σων, σώφρων,	σωφρονέστερος,	σωφρονέστατος, modestus.
ας, μέλας	μελάντερος,	μελάνταλος, niger.
εις, χαρίεις,	χαριέστερος,	χαριέστατος, gratiosus.
ης, εὐσεβὴς,	εὐσεβέστερος,	εὐσεβέστατος, religiosus.
υς, ἁπλοῦς,	ἁπλούστερος,	ἁπλούστατος, simplex.
υς, εὐρὺς,	εὐρύτερος & εὐρείων,	εὐρύταλος & εὔρειστος latus.

Comparatio irregularis.

bonus	ἀμείνων, melior.	optimus.
	ἀρείων	ἄριστος.
ἀγαθὸς	βελτίων vel βέλτερος	βέλτιστος.
κρατὺς	κρείττων vel κρείσσων	κράτιστος.
	λωΐων vel λωίτερος, λωίων	λῷστος.
καλὸς	καλλίων	κάλλιστος.
	φέρτερος	φέριστος & φέρταλος.
Malus	κακότερος	
	κακίων	Pejor κάκιστος pessimus.
κακὸς	χείρων	χείριστος
	χερείων	
Parvus	μικρότερος	μικρότατος, minimus.
	μείων, minor.	
Μικρὸς	ἧττων, ἧσσων	
	ἐλάττων, ἐλάσσων	ἐλάχιστος.

Μέγας, μείζων & μάσσων, μέγιστος, magnus, major, maximus.
Αἰσχρὸς. αἰσχίων, αἴσχιστος, turpis.
Ἐχθρὸς, ἐχθίων, ἔχθιστος, inimicus.
Ῥᾴδιος, ῥᾴων, ῥᾷστος, facilis.
Πολὺς, πλείων & πλέων, πλεῖστος, multus.
Φίλος, φίλτερος, φίλταλος, Poet. amicus.

Attici formant multa per ίστερος & ίσταλος, & nonnulla per ίστερος & έσταλος, à positivis in ος.

Λάλος,

Λάλος, λαλίστερος, λαλίστατος, loquax.
Ὀλίγος, ὀλιγίστερος, ὀλιγίστατος vel ὀλίγιστος, paucus, &c.

Comparantur etiam
- Substantiva: ut { κέρδος lucrum, κερδίων, κέρδιστος. / κῦδος gloria, κυδίων, κύδιστος.
- Pronomen: αὐτὸς, αὐτότατος.
- Verbum: { Βάλλω, βέλτερος, βέλτιστος. / Φέρω, φέρτερος, φέρτατος, φέριστος & φέρτιστος.
- Adverbia: { Ἄνω suprà, ἀνώτερος, ἀνώτατος. / Μάλα valdè, μᾶλλον, μάλιστα. / Κάτω infra, κατώτερος, κατώτατος. / Πόρρω longè, πορρώτερος, πορρώτατος. / Πέραν ultra, πραίτερος, πραίτατος. / Ἔξω extra, ἐξώτερος, ἐξώτατος. / Ἐγγὺς propè, ἐγγύτερος, ἐγγίων, ἐγγύτατος vel ἔγγιστος.
- Præpositiones: { Ὑπὲρ super, ὑπέρτερος, ὑπέρτατος per Sync. ὕπατος. / Πρὸ antè, πρότερος, πρότατος, πρῶτος.
- Participium: { Ἐρρωμνὸς robustus, ἐρρωμνέστερος, ἐρρωμνέστατος.

Pronomina.

Pronomina primitiva sunt ἐγὼ ego, σὺ tu, σφεῖς sui.

Possessiva sunt ἐμὸς meus, σὸς tuus, ὅς vel ἑὸς suus, νωίτερος noster duorum, σφωίτερος vester duorum, ἡμέτερος noster, ὑμέτερος vester, σφέτερος suus.

Demonstrativa sunt ὅδε hic, ἐκεῖνος ille.

Relativum unum, αὐτὸς ipse.

Composita sunt, ἐμαυτοῦ meiipsius, σεαυτοῦ tuiipsius, ἑαυτοῦ suiipsius.

Ἐγὼ ego.

Sing. Nom. ἐγὼ, Gen ἐμοῦ, Dat ἐμοὶ, Acc. ἐμὲ, & per Aphæresin, μοῦ, μοὶ, μέ.
Dual Nom. & Acc. νῶϊ, νὼ, Gen. & Dat. νῶιν, νῷν.
Plural, Nom. ἡμεῖς, Gen ἡμέων, Dat. ἡμῖν, Acc. ἡμᾶς.

κράτος robur κρατερὸς κρατίστος.
Inde κρατίστα optimè. adv:

Σὺ tu.

Sing. σὺ, σοῦ, σοῖ, σέ. Dual. σφῶϊ, σφῶ, σφῶϊν, σφῷν. Plural. ἧς, ὑμῶν, ὑμῖν, ὑμᾶς.

ἕ sui.

Sing. Nom. caret. Gen. οὗ, οἷ vel ἑοῖ, ἑ, Dual. σφωέ, σφέ, φῶϊν, σφίν, Plural. σφεῖς, σφῶν, σφίσι, σφᾶς.

Reliqua per tria genera, more Adjectivorum, & ut nomi- secundæ & tertiæ Declinationis inflectuntur.

ὁς, ἐμὸς, ἐμή, ἐμόν, ἐσός, ἄυτη, τοῦτο.
ἕτερος, ἡμέτερος, ἡμέτερα, ἡμέτερον, ἐκεῖνος, ἐκείνη, ἐκεῖνο.
ἕτερος, νοΐτερος, νωΐτερα, νωΐτερον. αὐτὸς, αὐτὴ, αὐτό.
ς vel τεὸς, σὴ τεὴ, σὸν τεόν. ἐμαυτοῦ, ἐμαυτῆς, ἐμαυτοῦ.
ωΐτερος, σφωΐτερος, σφωΐτερα, σφωΐτερον σεαυτοῦ, σεαυτῆς, σεαυτοῦ.
ς vel ὸς, ἑὴ vel ἣ, ἑὸν vel ὅν. ἑαυτοῦ, ἑαυτῆς, ἑαυτοῦ.
ἕτερος, σφετέρα, σφέτερον.

Sing. Nom. ἑσός, ἄυτη, τοῦτο, Gen. τούτου, ταύτης, τούτου. Dat. τῳ, ταύτῃ, τούτῳ, Acc. τοῦτον, ταύτην, τοῦτο.
Dual. Nom. Acc. & Voc. τούτω, ταύτα, τούτω. Gen. & Dat. τοῖν, ταύταιν, τούτοιν.
Plural. Nom. οἵ τοι, αἵ, ταῦτα. Gen. τούτων. Dat. τοῖς, ταύταις, τούτοις. Acc. τούτους, ταύτας, ταῦτα.
Sic variatur ἐκεῖνος.

Pronomina composita quæ carent Nominativo.

Gen. ἐμαυτοῦ, ἐμαυτῆς, ἐμαυτοῦ. Gen. σεαυτοῦ, σεαυτῆς, σεαυτοῦ, Gen. ἑαυτοῦ, ἑαυτῆς, ἑαυτοῦ.

Pronomen infinitum δεῖνα.

δεῖνα vel δεῖς, ὁ δεῖνος & δεινὰ̃ος, τῷ δεῖνι & δείνᾳ, τὸν δεῖνα.
δεῖνα, τοῦ δεῖνος, τῇ δεῖνι, τὸ δεῖνα.
δεῖνα, τῷ δεῖνος, τῷ δεῖνι, τὸ δεῖνα.

Verbum

Verbum.

Conjugationes συζυγίαι ſunt tredecim; ſex Ba
tonorum, tres Contractorum, quatuor Verbo
in μι.

Vocantur Barytona, quia gravem habent to
in ultima, qui non appingitur, ſed intelligitur,
accentus ſit in penultima.

Conjugationes verborum dignoſcuntur per lite
Characteriſticas, quæ figurativæ, vel indices app
lantur.

Litera Characteriſtica eſt, quæ præcedit ω vel ο
Sed in π, κ, μν, prior litera eſt Characteriſti

Characteriſticæ Conjugationis

Prima	π τέρπω	τέρψω	πέπερφα	Deleſ
	β λείβω Fu.	λείψω Præt.	λέλειφα	Sacrifi
	φ γράφω ψω	γράψω φα	γέγραφα	Scribo,
	πῖ τύπτω	τύψω	τέτυφα	Verber
Secunda	κ πλέκω	πλέξω	πέπλεχα	Plico.
	γ λέγω Fu.	λέξω Præt.	λέλεχα	Dico.
	χ θρέχω ξω	θρέξω χα	τέθρεχα	Curro,
	κ τίκτω	τεξω	τέτεχα	Pario.
Tertiæ	τ ἀνύτω Fut.	ἀνύσω Præ.	ἤνυκα	Perfic
	δ ᾄδω σω	ᾄσω κα	ᾆκα	Cano,
	θ πλήθω	πλήσω	πέπληκα	Impl
Quartæ	αν πλάνω Fu.	πλάνσω Præ.	πέπληκα	Fing
	π ὀρύττω σω &	ὀρύξω κα &	ὤρυχα	Fod
	ζ *φράζω ξω	φράσω κα	πέφρακα	Dic
Quintæ	λ ψάλλω	ψαλῶ	ἔψαλκα	Pſallo.
	μ νέμω	νεμῶ	νενέμηκα	Diſtrib
	ν φαίνω Fu.	φανῶ Præt.	πέφαγκα	Oſten
	ρ σπείρω ῶ	σπερῶ κα	ἔσπαρκα	Sero.
	μν τέμνω	τεμῶ	τετέμηκα	Scindo.

Sextæ ω purum, πίω, Fut. πίσω, Præt. πέπκα, Honoro.

* Nonnulla in ζω habent ξω, ut ὁιμώζω, ὁιμώξω, & a
in αω habent σω & ξω.

n Activo & Medio octo sunt tempora. Præsens, ⊙ ὀνεστὼς. Præteritum imperfectum, Παρατα-. Perfectum, Παρακείμενος. Pluſquam perfect. ῾υπερσυντελικὸς. Aoriſtus primus & ſecundus, ᾿Α-ς πρῶτος καὶ δεύτερος. Futurum primum & ndum, Μέλλων πρῶτος καὶ δεύτερος. In Paſſivo tur Paulò poſt Fut. Μετ᾽ ὀλίγον μέλλων χρόνος.

Modi ᾿Εγκλίσεις

Quinque, ut apud Latinos; Indicativus ᾿Οριστικὴ. erativus Προστακτικὴ. Optativus Εὐκτικὴ. Sub-ivus ῾Υποτακτικὴ. Infinitivus ᾿Απαρέμφατον.

Regula.

Cum prima perſona pluralis exit in μεν, prima is deeſt: Cum tertia pluralis exit in σι vel ται, ia dualis eadem eſt cum ſecunda.

odus Indicativus, à quo omnes alii Modi deducuntur.

Tempus præſens.

τύπτω, τύπτεις, τύπτει· τύπτετον, τύπτετον· τύπτομεν, τύπτετε, τύπτουσι. *Verbero.*

Unde Imperfectum.

ἔτυπτον, ἔτυπτες, ἔτυπτε· ἐτύπτετον, ἐτυπτέτην· ἐτύπτομεν, ἐτύπτετε, ἔτυπτον. *Verberabam.*

Futurum primum.

τύψω, τύψεις, τύψει· τύψετον, τύψετον· τύψομεν, τύψετε, τύψουσι. *Verberabo.*

Unde Aoriſtus primus.

ἔτυψα, ἔτυψας, ἔτυψε· ἐτύψατον, ἐτυψάτην· ἐτύψαμεν, ἐτύψατε, ἔτυψαν. *Verberavi.*

Per-

Perfectum.

S. τέτυφα, τέτυφας, τέτυφε. *Verbe*
D. τετύφατον, τετύφατον.
P. τετύφαμεν, τετύφατε, τετύφασι.

Unde pluſquam perfectum.

S. ἐτετύφειν, ἐτετύφεις, ἐτετύφει. *Verberav*
D. ἐτετύφειτον, ἐτετυφείτην.
P. ἐτετύφειμεν, ἐτετύφειτε, ἐτετύφεισ᾽.

Aoriſtus ſecundus.

S. ἔτυπον, ἔτυπες, ἔτυπε. *Verbe*
D. ἐτύπετον, ἐτυπέτην.
P. ἐτύπομεν, ἐτύπετε, ἔτυπον.

Unde Futurum ſecundum.

S. τυπῶ, τυπεῖς, τυπεῖ. *Verbe*
D. τυπεῖτον, τυπεῖτην.
P. τυποῦμεν, τυπεῖτε, τυποῦσι.

Modus Imperativus.

Præſens & Imperfectum.

S. τύπτε, τυπτέτω. *Verbe*
D. τύπτετον, τυπτέτων.
P. τύπτετε, τυπτέτωσ᾽.

Aoriſtus primus.

S. τύψον, τυψάτω. *Verberato*
D. τύψατον, τυψάτων.
P. τύψατε, τυψάτωσ᾽.

Aoriſtus ſecundus.

S. τύπε, τυπέτω. *Verberato*
D. τύπετον, τυπέτων.
P. τύπετε, τυπέτωσ᾽.

Perfectum & pluſquam perfectum.

S. τέτυφε, τετυφέτω. *Verberatu*
D. τετύφετον, τετυφέτων.
P. τετύφετε, τετυφέτωσ᾽.

Mo

S. D. P.

S. D. P.

S. D. P.

S. D. P.

S. D. P.

S. D. P.

S. D. P.

S. D. P.

S. D. P.

Modus Optativus.

Præsens & Imperfectum.

S. τύπτοιμι, τύπτοις, τύπτοι. *Verberarem.*
D. τύπτοιτον, τυπτοίτην.
P. τύπτοιμεν, τύπτοιτε, τύπτοιεν.

Futurum primum.

S. τύψοιμι, τύψοις, τύψοι. *Verberem.*
D. τύψοιτον, τυψοίτην.
P. τύψοιμεν, τύψοιτε, τύψοιεν.

Aoristus primus.

S. τύψαιμι, τύψαις, τύψαι. *Verberaverim.*
D. τύψαιτον, τυψαίτην.
P. τύψαιμεν, τύψαιτε, τύψαιεν.

Aoristus Æolicus Atticis usitatissimus.

S. τύψειας, τύψειας, τύψειε. *Verberaverim.*
D. τυψείατον, τυψειάτην.
P. τυψείαμεν, τυψείατε, τύψειαν.

Perfectum & plusquam perfectum.

S. τετύφοιμι, τετύφοις, τετύφοι. *Verberavissem.*
D. τετύφοιτον, τετυφοίτην.
P. τετύφοιμεν, τετύφοιτε, τετύφοιεν.

Aoristus secundus.

S. τύποιμι, τύποις, τύποι. *Verberaverim.*
D. τύποιτον, τυποίτην.
P. τύποιμεν, τύποιτε, τύποιεν.

Futurum secundum.

S. τυπῶμι, τυπῷς, τυπῷ. *Verberem.*
D. τυπῷτον, τυποῖτην.
P. τυπῷμεν, τυποῖτε, τυπῷεν.

* Ioues addunt in tertiis personis singularibus, ut τύπτῃσι pro τύπτῃ.

Modus Subjunctivus.

Præsens & imperfectum, ἐὰν

S. τύπτω, τύπτῃς, * τύπτῃ. *Si verberem, vel verberarem.*
D. τύπτητον, τύπτητον.
P. τύπτωμεν, τύπτητε, τύπτωσι.

Aoristus Primus, ἐὰν

S. τύψω, τύψης, τύψῃ· *Si verberavero.*
D. τύψητον, τύψητον·
P. τύψωμεν, τύψητε, τύψωσι.

Aoristus Secundus, ἐὰν

S. τύπω, τύπης, τύπῃ· *Si verberavero.*
D. τύπητον, τύπητον·
P. τύπωμεν, τύπητε, τύπωσι.

Perfectum & pluſquam perf. ἐὰν

S. τετύφω, τετύφης, τετύφῃ· *Si verberaverim.*
D. τετύφητον, τετύφητον·
P. τετύφωμεν, τετύφητε, τετύφωσι.

Modus Infinitivus.

Præſens & Imperf. τύπτειν.
Futurum primum, τύψειν.
Aoriſtus primus, τύψαι.
Perfect. & pluſquam, τετυφέναι.
Aoriſtus ſecundus, τυπεῖν.
Futurum ſecundum, τυπεῖν.

Participium.

Præſens & Imperfectum.

M. ὁ τύπτων, τοῦ τύπτοντος· *Verberans.*
F. ἡ τύπτουσα, τῆς τυπτούσης·
N. τὸ τύπτον, τοῦ τύπτοντος.

Futurum primum.

M. ὁ τύψων, τοῦ τύψαντος· *Verberaturus.*
F. ἡ τύψουσα, τῆς τυψούσης·
N. τὸ τύψον, τοῦ τύψαντος.

Aoriſtus primus.

M. ὁ τύψας, τοῦ τύψαντος· *Qui verberavit.*
F. ἡ τύψασα, τῆς τυψάσης·
N. τὸ τύψαν, τοῦ τύψαντος.

Perfectum

Perfectum & pluſquam perf.

M. ὁ τετυφὼς, τοῦ τετυφότος. *Qui verberavit.*
F. ἡ τετυφυῖα, τῆς τετυφυίας.
N. τὸ τετυφὸς, τοῦ τετυφότος.

Aoriſtus ſecundus.

M. ὁ τυπὼν, τοῦ τυπόντος. *Qui verberavit.*
F. ἡ τυπεῖσα, τῆς τυπείσης.
N. τὸ τυπὸν, τοῦ τυπόντος.

Futurum ſecundum.

M. ὁ τυπῶν, τοῦ τυπῶντος. *Verberaturus.*
F. ἡ τυπεῖσα, τῆς τυπείσης.
N. τὸ τυποῦν, τοῦ τυπῶντος.

Cognata tempora in voce Activa.

	Indicat.	Imper.	Optat.	Subjun.	Infin.	Partic.
Præſ.	τύπτω	τύπτε	τύπτοιμι	τύπτω	τύπτειν	τύπτων
Imp.	ἔτυπτον					
Perf.	τέτυφα	τέτυφε	τετύφοιμι	τετύφω	τετυφέναι	τετυφὼς
Pluſq.	ἐτετύφειν					
Fut. α	τύψω		τύψοιμι		τύψειν	τύψων
Aor. α	ἔτυψα	τύψον	τύψαιμι	τύψω	τύψαι	τύψας
Aor. ς	ἔτυπον	τύπε	τύποιμι	τύπω	τυπεῖν	τυπὼν
Fut. ς	τυπῶ		τυποῖμι		τυπεῖν	τυπῶν

	Indicat.	Imper.	Optat.	Subjun.	Infin.	Partic.
Præſ.	λέγω	λέγε	λέγοιμι	λέγω	λέγειν	λέγων
Imp.	ἔλεγον					
Perf.	λέλεχα	λέλεχε	λελέχοιμι	λελέχω	λελεχέναι	λελεχὼς
Pluſq.	ἐλελέχειν					
Fut. α	λέξω		λέξοιμι		λέξειν	λέξων
Aor. α	ἔλεξα	λέξον	λέξαιμι	λέξω	λέξαι	λέξας
Aor. ς	ἔλεγον	λέγε	λέγοιμι	λέγω	λεγεῖν	λεγὼν
Fut. ς	λεγῶ		λεγοῖμι		λεγεῖν	λεγῶν

	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infin	Particip.
Præſ.	πείθω	πεῖθε	πείθοιμι	πείθω	πείθειν	πείθων
Imperf.	ἔπειθον					
Perf.	πέπεικα	πέπεικε	πεπείκοιμι	πεπείκω	πεπεικέναι	πεπεικὼς
Pluſq.	ἐπεπείκειν					
Fut. α	πείσω		πείσοιμι		πείσειν	πείσων
Aor. α	ἔπεισα	πεῖσον	πείσαιμι	πείσω	πεῖσαι	πείσας
Aor. β	ἔπιθον	πίθε	πίθοιμι	πίθω	πιθεῖν	πιθὼν
Fut. β	πιθῶ		πιθοῖμι		πιθεῖν	πιθῶν

	Indicat.	Imperat.	Oprat.	Subjunct.	Infin.	Particip.
Præſ.	φεύζω	φεύζε	φεύζοιμι	φεύζω	φεύζειν	φεύζων
Imperf.	ἔφευζον					
Perf.	πέφευγα	πέφευγε	πεφεύγοιμι	πεφεύγω	πεφευγέναι	πεφευγὼς
Pluſq.	ἐπεφεύγειν					
Fut. α	φεύσω		φεύσοιμι		φεύσειν	φεύσων
Aor. α	ἔφευσα	φεῦσον	φεύσαιμι	φεύσω	φεῦσαι	φεύσας
Aor. β	ἔφυγον	φύγε	φύγοιμι	φύγω	φυγεῖν	φυγὼν
Fut. β	φυγῶ		φυγοῖμι		φυγεῖν	φυγῶν

Indicat.

	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infin.	Particip.
Pres.	στείχω	στεῖχε	στείχοιμι	στείχω	στείχειν	στείχων

	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infin.	Particip.
Præſ.	σπείρω	σπεῖρε	σπείροιμι	σπείρω	σπείρειν	σπείρων
Imperf.	ἔσπειρον					
Perf.	ἔσπαρκα	ἔσπαρκε	ἐσπάρκοιμι	ἐσπάρκω	ἐσπαρκέναι	ἐσπαρκὼς
Pluſq.	ἐσπάρκειν					
Fut. α	σπερῶ		σπερῖμι		σπερεῖν	σπερῶν
Aor. α	ἔσπειρα	σπεῖρον	σπείραιμι	σπείρω	σπεῖραι	σπείρας
Aor. β	ἔσπαρον	σπάρε	σπάροιμι	σπάρω	σπαρεῖν	σπαρὼν
Fut. β	σπαρῶ		σπαροῖμι		σπαρεῖν	σπαρῶν

	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infin.	Particip.
Præſ.	ἀκούω	ἄκουε	ἀκούοιμι	ἀκούω	ἀκούειν	ἀκούων
Imperf.	ἤκουον					
Perf.	ἤκουκα	ἤκουκε	ἠκούκοιμι	ἠκούκω	ἠκουκέναι	ἠκουκὼς
Pluſq.	ἠκούκειν					
Fut. α	ἀκούσω		ἀκούσοιμι		ἀκούσειν	ἀκούσων
Aor. α	ἤκουσα	ἄκουσον	ἀκούσαιμι	ἀκούσω	ἀκοῦσαι	ἀκούσας
Aor. β	ἄκουον	ἄκουε	ἀκούοιμι	ἀκούω	ἀκουεῖν	ἀκουὼν
Fut. β	ἀκουῶ		ἀκουοῖμι		ἀκουεῖν	ἀκουῶν

Temporum Formatio.

Præsens.

Præsens est thema & fundamentum, ut τύπτω.

Imperfectum.

Imperfectum formatur à præsenti, mutando ω in ον, & præponendo augmentum, ut τύπτω, ἔτυπτον.

Augmentum.

Augmentum est duplex; Syllabicum, αὔξησις συλλαβικὴ, & temporale, χρονικὴ. Syllabicum augmentum est ε, cùm verbum incipiat à consonante, tunc enim ε præfigitur Imperfecto, Pluſquam perfecto, Aoristo primo, Aoristo secundo, modi indicativi, sed non in reliquis modis.

Attici mutant ε Syllabicum augmentum in Temporale η, ut ἔμελλον ἤμελλον, futurus eram.

Verbis incipientibus ab ο vel ω Attici præfigunt ε, ut ὁράω, ἑώρων, videbam.

Poetæ præponunt ε Aoristis, sive à vocali, sive à diphthongo incipientibus, ut ἔειπα pro εἶπα dixi.

Si verbum incipiat à ῥ geminatur ῥ post ε, ut ῥίπτω, ἔῤῥιπτον.

Temporale augmentum.

Temporale augmentum est, cùm verbum incipiat à mutabili vocali, vel à mutabili diphthongo.

Mutabiles vocales sunt α, ε, ο. α & ε mutantur in η, ut ἀκούω, ἤκουον, audiebam; ἐλαύνω, ἤλαυνον, veniebam; & ο in ω, ὀρύττω, ὤρυττον, fodiebam.

Mutabiles diphthongi sunt, αι. αυ, οι· αι mutatur in η, ut αἴρω, ἦρον, tollebam: αυ in ηυ, ut αὐξάνω, ἠύξανον augebam: οι in ῳ, ut οἰκίζω, ᾤκιζον, ædificabam.

Si verbum incipiat ab immutabili vocali, vel ab immutabili diphthongo, idem erit initium omnium temporum.

Immuta-

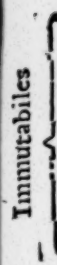
Immutabiles

Grammatices.

Immutabiles
- Vocales
  - η, ἠχέω, ἤχεον, ſono, ſonabam.
  - ι, ἰξάλ́ω, ἴξαλον, viſco aves capio.
  - υ, ὑβρίζω, ὕβριζον, injuriâ afficio.
  - ω, ὠθέω, ὤθεον, impello.
- Diphthongi
  - αι, εἰκάζω, εἴκαζον, aſſimilo.
  - ευ, εὐθύνω, εὔθυνον, dirigo.
  - υ, ὑπάζω, ὕπαζον, vulnero.

Atticè tamen ευ mutatur in ηυ, ἐύχομαι, ἠυχόμην, oro orabam; & εἴδω, ſcio, pluſquam perfectum εἰδήκειν, per Sync. εἴδειν, & Atticè ᾔδειν, ſciveram.

Exceptiones.

Quatuor ſunt verba incipientia ab α quæ augmentum non admittunt: ut ἄω, ἄον, ſpiro: ἀΐω, ἄϊον, audio: ἀηδέω, ἀηδέαον, infuetus ſum: ἀηδίζομαι, ἀηδίζόμην, tædio afficior.

Quædam ab ε incipientia in imperfecto adſciſcunt ι, ut ἔχω, εἶχον, habeo: ἕλω, εἷλον, capio: ἕλκω, ἑλκύω, ἑλκίζω, traho: ἕρπω, ἑρπίζω, ſerpo: ἑστήκω, ſto: ἕπομαι, ſequor: ἐρέω, dico: ἑστιάω, convivio excipio: ἕζω, ſedeo: ἐάω, ſino: ἕω, induo: ἑρύω, traho: ἐθίζω, aſſuefacio: ἐργάζομαι, operor: ἔπω εἶπον, dico, quod ſervat augmentum in omnibus modis: ἔθω, aſſuefco, præteritum medium, εἴωθα, interpoſito ω.

ε ante ο non mutatur, ſed ο in ω vertitur: ἑορτάζω, ἑώρταζον, *feſtum celebro.*

Quædam etiam ab οι incipientia nullum habent augmentum, ut οἰδάνω, οἴδανον, tumeo: οἰκυρέω, domum cuſtodio: οἰνόω, in vinum verto: οἰμάω, concito: & quædam alia.

De Augmentis compositorum.

Verba habent augmentum in initio, si componantur vel cum
- Nomine, ut φιλοσοφέω, ἐφιλοσόφουν, philosophor.
- Præpositione quæ non mutat significationem verbi, ut καθεύδω, ἐκάθευδον, dormio: vel si simplicia nullo sint in usu, ut ἀντιβολῶ, supplico, ἠντιβόλουν· ἐμμελῶ, ἠμμέλουν, curo.
- ὁμῶς vel ὁμῶς, & α privativâ particulâ, ut ἀφρονέω, ἠφρόνουν, insipiens sum; ὁμολογέω, ὡμολόγουν, confiteor.

Augmentum erit in medio inter præpositionem & verbum, si
- Præpositio mutet significationem verbi ut καταγινώσκω καταγίνωσκον, condemno; ἀπολαύω, fruor, ἀπέλαυον.
- Componatur cum δυς & εὖ, δυσαρεστέω δυσηρέστουν, displiceo; εὐεργετέω, εὐηργέτουν, benefacio: nisi consonans vel immutabilis vocalis sequatur, ut δυσυχέω, ἐδυσύχουν, infelix sum.

Quædam & in principio & in medio augentur, ut ἐνοχλέω, ἠνώχλουν, turbo; ἀνορθόω, ἠνώρθουν corrigo.

Præpositiones in compositis præfixæ vocalibus suam propriam vocalem amittunt, tam in præsenti, quam in præterito, ut παραγκάω, παρήκουον, perperam audio.

Excipe περὶ & προὶ, quæ nunquam vocalem amittunt, & aliquando ἀμφὶ· προὶ autem sæpe contrahitur, ut πρόχω, πρώχω, præcedo.

Præpositio mutat suam tenuem in aspiratam, si verbum incipiat ab aspirata, ut καθάπτομαι, attingo, ἐπ' ἅπτομαι, &

Regula

Regula.

Iones ex omnibus præteritis abjiciunt augmentum ἔ τύπτσε, pro ἔτυπτσε.

Futurum primum

Formatur à præsenti mundo ultimam syllam in conjugatione

- Prima — in — ψω.
- Secunda — in — ξω.
- Tertia — in — σω.
- Quarta — in — αττω cum duplici αττ & ηττω cum duplic. ηττ in ξω, sed ζω in σω.
- Quinta — in — λῶ, μῶ, νῶ, ρῶ circumflexa.
- Sexta — in — σω.

Regula.

Penultima futuri primi semper longa, nisi in quinta conjugatione, ubi semper brevis est, vel dividendo secundam consonantem, ut τέμνω, τεμῶ, scindo; vel secundam vocalem diphthongi, ut φαίνω, φανῶ, ostendo; vel breviando ancipitem, ut κρίνω, κρινῶ, judico.

Dissyllaba in έω, formant futurum in έσω, ut πλέω, navigo, πλεύσω, ῥέω, fluo, ῥεύσω: præter δέω, δήσω, ligo, as.

Tria sunt futura quæ spiritum thematis non servant, ut θρέψω, à τρέφω, nutrio; θρέξω à τρέχω, curro; ἕξω ab ἔχω, habeo, ob differentiam Adverbii ἔξω, extra.

In polysyllabis quartæ conjugationis Attici tollunt ε *& circumflectunt* ῶ, *ut* νομίζω, νομιῶ, *arbitror*; βαδίζομαι, βαδιοῦμαι, *gradior*.

Dores mutant in quarta conjugatione ζω *in* σδω, κωμάσδω *pro* κωμάζω, *lascivio*; *& futura in* σω ξω, *ut* βαδίζω, βαδίσω, βαδίξω. *&* κλείω, *claudo*, κλείσω, κλᾴξῶ, *&* κλᾴσῶ.

Æoles

Æoles efferunt Futurum in ϱω per σω, ut ὄϱ
concito, ὀϱῶ, ὄϱσω.

Poëtæ in futuro sextæ conjugationis sæpe adjici
σ, ut δήω inveniam, pro δήσω, à δέω· κλείω, laud
pro κλείσω· & κέω, seu κείω, cubabo, pro κέσω, à κ

Aoristus primus.

Aoristi sunt tempora incertæ significationis, cùm
certum sit an paulò ante, an multò ante præterierit.

Aoristus primus formatur à futuro primo, m
tando ω in α, & præponendo augmentum, ut πύ
ἔπυ-ψα.

Exceptiones.

Quinque sunt Aoristi primi qui futuri primi ch
racteristicam non assumunt, ut ἔθηκα, posui, ἔδω
dedi, ἧκα, misi, εἶπα, dixi, ἤνεγκα, tuli.

Penultima Aoristi primi semper longa est, unde
quinta conjugatione α mutatur in η, ut ψαλῶ, ἔψ
λα, cano: ε in ει, ut σπερῶ, ἔσπειρα, sero.

Ex quibusdam Aoristis primis σ excluditur, ut
ἔχεσα, ἔχεα, ἔχεα, *à χέω fundo:* ἔκαυσα, ἔκα
à καίω uro: ἔσεσα, ἔσεα, *à σεύω moveo:* ἤλ
ab ἀλεύω vito: & ἤκεια, *ab ἀκέω sano.*

Præteritum perfectum.

Præteritum perfectum formatur à futuro primo mutando in conjugatione

- Prima ψω in φα.
- Secunda ξω in χα.
- Tertia σω in κα.
- Quarta ξω in χα, & σω in κα.
- Quinta λῶ, ῥῶ, ῶ in κα, μῶ in μηκα, & νῶ in κα.
- Sexta σω in κα.

Et repetitur p
ma consonans t
matis cum ε,
verbum incip
à simplici co
nante, ut πύ
τέτυφα, vel à
ta cum liqui
Sin à duplici, t
tum, ε præpo
tur, ut ζέω, vi
ἔζηκα.

Cùm verbum incipiat ab aspirata adsumit su
tenuem

em, ut θύω ſacrifico, τέθυκα. Si incipiat à ῥ, ge-atur ῥ & ε tantùm præfigitur, ut ῥίπτω, præci-, ἔῤῥιφα.

Regulæ.

i verbum incipiat à vocali, vel à diphthongo im-abili, idem erit initium præteriti & imperfecti, ικον, ἧκα.

Diſſyllaba quintæ conjugationis mutant ε futuri , ut στέλλω, στελῶ, mitto, ἔσταλκα.

Diſſyllaba in είνω, ίνω, ύω, abjiciunt ν futuri in terito, ut κλείνω, κλενῶ, ἔκλακα, interficio: θύω, ῶ, τέθυκα, ruo. Cætera mutant ν in γ, ut φαίνω, ndo, πέφαγκα, μολύνω, contamino, μεμόλυσμαι.

Γρηγορέω & γνωρίζω tantùm ε præponunt, etſi à a cùm liquida incipiant, ἐγρηγόρηκα enim & νώρικα, tantùm ſunt in uſu.

Verba incipientia à πτ, κτ, μν, repetunt primam ram thematis, ut κτάομαι, κέκτημαι, poſſideo: ίομαι, commemoro, μέμνημαι· præter κτείνω, κα, occîdo.

Attici verbis incipientibus ab α, ε, ο brevibus, eponunt duas priores literas thematis, ut ἀλήθω, κα, ἀλήλεκα, molo: ἐρίζω, ἔρικα, ἐρήρικα, con-do: & tertia ſyllaba corripitur, ſi numerum trium labarum exceſſerit.

Si verbum incipiat à λ vel μ, Attici præfigunt ει terito, ut λείβω, εἴληφα accipio: μείρομαι, εἵμαρ-, ſortior, unde εἱμαρμένη, ſors, fatum.

In verbis diſſyllabis primæ & ſecundæ conjugatio-Attici convertunt ε penultimam perfecti in ο, ut ρω, verto, ἔστροφα· κλέπτω, furor, κέκλοφα.

Pluſquam perfectum

Formatur à præterito mutando α in ειν, & præ-nendo ε, ſi verbum incipiat à ſimplici conſonan-; ut τέτυφα, ἐτετύφειν.

Aoriſtus

Aoristus secundus.

Aoristus secundus formatur à præsenti, muta
ω in ον, præponendo augmentum, & servando c
racteristicam præsentis, ut τύπτω, ἔτυπον.

Penultima hujus Aoristi plerumque brevis, u
si penultima præsentis sit longa positione, poste
consonans abjicitur, ut κάμνω laboro, ἔκαμον.

Vocales præsentis in penultima Aoristi β ita mutantur.

- ε mutatur in ε: δέρω, ἔδαρον, excorio.
- η mutatur in α: λήζω, ἔλαβον, accipio.
- ω mutatur in α: βρώω, ἔβρωγον, comedo.
- αι mutatur in α: καίω, ἔκαον, uro.
- αυ mutatur in αυ: παύω, ἔπαυον, sedo.
- ἀ in υ, ut φεύγω, fugio, ἔφυγον.
- ε in ο, ut ἀκούω, audio, ἤκουον.
- ει in ι, ut λείπω, ἔλιπον, sed in quinta conjugatione mutatur in
  - Dissyllabis in α, ut σπείρω sero, ἔσπαρον.
  - Trissyllabis in ε, ut ὀφείλω debeo, ὤφελον.

- ε mutatur in ε: ἕλεγον
- ε mutatur in ε: ἔβλεπον
- ε mutatur in ε: ἔφλεγον

un

Quædam tamen dissyllaba habent penultim longam, ut ᾄδω, cano, ἦδον· ἕλκω, trabo, εἷλκον pauca trissyllaba, ὀνέγκω, fero, ἤνεγκον· πέρ devasto, ἔπαρδον.

Observatio.

Observandum est in quarta conjugatione, si f turum primum exit in σω, Aoristus secundus desi in δον, si in ξω, in γον· φράζω, φράσω, dico, ἔφραδ τύπτω, τύξω, ἔτυγον, ordino.

Septem Aoristi secundi formantur irregulariter.

- βλάπτω, ἔβλαβον, noceo.
- καλύπτω, ἐκάλυβον, tego.
- κρύπτω, ἔκρυβον, absconda.
- βάπτω, ἔβαφον, tingo.
- σκάπτω, ἔσκαφον, fodio.
- ῥάπτω, ἔῤῥαφον, suo.
- θάπτω, ἔταφον, sepelio.

Iones in hoc tempore geminatione uti solent, ut κ ἔκαμον, κέκαμον, laboravi.

Verb

Verba ſextæ conjugationis carent plerumque Aoriſto ſecundo, futuro ſecundo, & præterito medio.

Futurum ſecundum formatur ab Aoriſto ſecundo mutando ον in ῶ circumflexum, & abjiciendo augmentum, ut ἔτυπον, τυπῶ.

Reliqui modi cum ſuis temporibus formantur ab Indicativo, tempora ſimilia à ſimilibus.

Paradigma Vocis Paſſivæ.

Indicativus Modus.

Præſens.

τύπτομαι, * τύπτῃ, τύπτεται. *Verberor.*
τυπτόμεθον, τύπτεσθον, τύπτεσθον
τυπτόμεθα, τύπτεσθε, τύπτονται.

Unde Imperfectum.

ἐτυπτόμην, ἐτύπτου, ἐτύπτετο. *Verberabar.*
ἐτυπτόμεθον, ἐτύπτεσθον, ἐτύπτεσθον
ἐτυπτόμεθα, ἐτύπτεσθε, ἐτύπτοντο.

Aoriſtus ſecundus.

ἐτύπην, ἐτύπης, ἐτύπη. *Verberatus fui.*
ἐτύπητον, ἐτυπήτην
ἐτύπημεν, ἐτύπητε, ἐτύπησαν.

Unde futurum ſecundum.

τυπήσομαι, τυπήσῃ, τυπήσεται. *Verberatus fui, vel verberabor.*
τυπησόμεθον, τυπήσεσθον, τυπήσεσθον
τυπησόμεθα, τυπήσεσθε, τυπήσονται.

Perfectum.

τέτυμμαι, τέτυψαι, τέτυπται. *Verberatus ſum.*
τετύμμεθον, τέτυφθον, τέτυφθον
τετύμμεθα, τέτυφθε, τετυμμένοι εἰσί.

Unde

* *Quatuor verba formant ſecundā perſonam in ει, βάλλομαι, βάλλει. ὄλλυμαι, ὄλλυσι. οἴομαι. οἴει. ἄγομαι, ἄγει. & faciâ craſi εῖ.*

Undè pluſquam perfectum.

S. ἐτετύμμην, ἐτέτυφο, ἐτέτυπτο· *Verber*
D. ἐτετύμμεθον, ἐτέτυφθον, ἐτετύφθην· *er*
P. ἐτετύμμεθα, ἐτέτυφθε, ἐτετυμμένοι ἦσι.

Unde paulò poſt futurum.

S. τετύψομαι, τετύψη, τετύψεται· *Mox ver*
D. τετυψόμεθον, τετύψεσθον, ἔσθον· *bor, vel jam*
P. τετυψόμεθα, τετύψεσθε, τετύψονται· *beraim*

Aoriſtus primus.

S. ἐτύφθην, ἐτύφθης, ἐτύφθη· *Verberatus*
D. ἐτύφθητον, ἐτυφθήτην·
P. ἐτύφθημεν, ἐτύφθητε, ἐτύφθησαν.

Unde fut. primum.

S. τυφθήσομαι, τυφθήσῃ, τυφθήσεται· *Verber*
D. τυφθησόμεθον, τυφθήσεσθον, ἔσθον· *ero vel*
P. τυφθησόμεθα, τυφθήσεσθε, τυφθήσονται· *bera*

Modus Imperativus.

Præſens & imperfectum.

S. τύπτε, τυπτέσθω· *Verber*
D. τύπτεσθον, τυπτέσθων·
P. τύπτεσθε, τυπτέσθωσαν.

Perfectum & pluſquam perf.

S. τέτυφο, τετύφθω· *Verber*
D. τέτυφθον, τετύφθων·
P. τέτυφθε, τετύφθωσαν.

Aoriſtus α.

S. τύφθητι, τυφθήτω· *Verberatur*
D. τύφθητε, τυφθήτων·
P. τύφθητε, τυφθήτωσαν.

Aoriſtus β.

S. τύπηθι, τυπήτω· *Verberatur*
D. τύπητον, τυπήτων·
P. τύπητε, τυπήτωσαν.

Undè pluſquam perfectum.

S. ἐτετύμμην, ἐτέτυψο, ἐτέτυπτο· *Verbe*
D. ἐτετύμμεθον, ἐτέτυφθον, ἐτετύφθην· *o*
P. ἐτετύμμεθα, ἐτέτυφθε, ἐτετυμμένοι ἦσαν.

Unde paulò poſt futurum.

S. τετύψομαι, τετύψη, τετύψεται· *Mox ver*
D. τετυψόμεθον, τετύψεσθον, εσθον· *bor, vel jam*
P. τετυψόμεθα, τετύψεσθε, τετύψονται· *beraturi*

Aoriſtus primus.

S. ἐτύφθην, ἐτύφθης, ἐτύφθη· *Verberatu*
D. ἐτύφθητον, ἐτυφθήτην·
P. ἐτύφθημεν, ἐτύφθητε, ἐτύφθησαν.

Unde fut. primum.

S. τυφθήσομαι, τυφθήση, τυφθήσεται· *Verbe*
D. τυφθησόμεθον, τυφθήσεσθον, εσθον· *ero vel*
P. τυφθησόμεθα, τυφθήσεσθε, τυφθήσονται· *bera*

Modus Imperativus.

Præſens & imperfectum.

S. τύπτε, τυπτέσθω· *Verbe*
D. τύπτεσθον, τυπτέσθων·
P. τύπτεσθε, τυπτέσθωσαν.

Perfectum & pluſquam perf.

S. τέτυψο, τετύφθω· *Verbe*
D. τέτυφθον, τετύφθων·
P. τέτυφθε, τετύφθωσαν.

Aoriſtus α.

S. τύφθητι, τυφθήτω· *Verberatu*
D. τύφθητε, τυφθήτων·
P. τύφθητε, τυφθήτωσαν.

Aoriſtus β.

S. τύπηθι, τυπήτω· *Verberatu*
D. τύπητον, τυπήτων·
P. τύπητε, τυπήτωσαν.

Modus Optativus.

Præsens & imperfectum.

τυπτοίμιλι, τύπτοιο, τύπτοιτο· *Verberarer.*
τυπτοίμεθον, τυπτοίσθον, τυπτοίσθην·
τυπτοίμεθα, τυπτοίσθε, τύπτοιντο.

Perfectum & plusquam perf.

τετυμμένος εἴην, εἴης, εἴη· *Verberatus essem.*
τετυμμένω εἴητον, εἰήτην·
τετυμμένοι εἶημεν, εἶητε, εἶηντ.

Aoristus α.

τυφθείην, τυφθείης, τυφθείη· *Verberatus sim,*
τυφθείητον, τυφθειήτην· *vel fuerim.*
τυφθείημεν, τυφθείητε, τυφθείηντ.

Aoristus ς.

τυπείην, τυπείης, τυπείη· *Verberatus sim,*
τυπείητον, τυπειήτην· *vel fuerim.*
τυπείημεν, τυπείητε, τυπείηντ.

Futurum α.

τυφθησοίμιλι, τυφθήσοιο, τυφθήσοιτο· *Verberer.*
τυφθησοίμεθον, τυφθήσοισθον, σοίσθην·
τυφθησοίμεθα, τυφθήσοισθε, τυφθήσοιντο.

Futurum ς.

τυπησοίμιλι, τυπήσοιο, τυπήσοιτο· *Verberer.*
τυπησοίμεθον, τυπήσοισθον, σοίσθην·
τυπησοίμεθα, τυπήσοισθε, τυπήσοιντο.

Paulò post futurum.

τετυψοίμιλι, τετύψοιο, τετύψοιτο· *Mox verbe-*
τετυψοίμεθον, τετύψοισθον, τετυψοίσθην· *rarer.*
τετυψοίμεθα, τετύψοισθε, τετύψοιντο.

Modus

Modus Subjunctivus.

Præsens & Imperfectum, ἐὰν

S. τύπτωμαι, τύπτῃ, τύπτῃ. *Si verberer*
D. τυπτώμεθον, τύπτησθον, τύπτησθον
P. τυπτώμεθα, τύπτησθε, τύπτωνται.

Perf. & pluſquam perf. ἐὰν

S. τετυμμένος ὦ, ἦς, ἦ. *Si verberatus*
D. τετυμμένω ἦτον, ἦτον. *vel eſſ*
P. τετυμμένοι ὦμεν, ἦτε, ὦσι.

Aoriſtus β. ἐὰν

S. τυφθῶ, τυφθῇς, τυφθῇ. *Si verberatus*
D. τυφθῆτον, τυφθῆτον. *vel fuerim vel fu*
P. τυφθῶμεν, τυφθῆτε, τυφθῶσι.

Aoriſtus β. ἐὰν

S. τυπῶ, τύπῃς, τυπῇ. *Si verberatus fu*
D. τυπῆτον, τυπῆτον.
P. τυπῶμεν, τυπῆτε, τυπῶσι.

Modus Infinitivus.

Præſens & Imperf. τύπτειν.
Perf. & pluſquam, τετύφθαι.
Aoriſtus primus, τυφθῆναι.
Aoriſtus ſecundus, τυπῆναι.
Futurum α, τυφθήσειν.
Futurum β, τυπήσειν.
Paulò poſt fut. τετύψειν.

PAR

M.
F.
N.
M.
F.
N.
M.
F.
N.
M.
F.
N.
M.
F.
N.
M.
F.
N.
M.
F.
N.

PARTICIPIA.

Præsens & Imperfectum.

M. ὁ τυπτόμενος, τοῦ τυπτομένου. *Qui Verberatus*
F. ἡ τυπτομένη, τῆς τυπτομένης.
N. τὸ τυπτόμενον, τοῦ τυπτομένου.

Perfectum & plusquam perfectum.

M. ὁ τετυμμένος, τοῦ τετυμμένου. *Verberatus.*
F. ἡ τετυμμένη, τῆς τετυμμένης.
N. τὸ τετυμμένον, τοῦ τετυμμένου.

Aoristus α.

M. ὁ τυφθείς, τοῦ τυφθέντος. *Verberatus.*
F. ἡ τυφθεῖσα, τῆς τυφθείσης.
N. τὸ τυφθέν, τοῦ τυφθέντος.

Aoristus ε.

M. ὁ τυπείς, τοῦ τυπέντος. *Verberatus.*
F. ἡ τυπεῖσα, τῆς τυπείσης.
N. τὸ τυπέν, τοῦ τυπέντος.

Futurum α.

M. ὁ τυφθησόμενος, τοῦ τυφθησομένου. *Verberandus*
F. ἡ τυφθησομένη, τῆς τυφθησομένης.
N. τὸ τυφθησόμενον, τοῦ τυφθησομένου.

Futurum ε.

M. ὁ τυπησόμενος, τοῦ τυπησομένου. *Verberandus.*
F. ἡ τυπησομένη, τῆς τυπησομένης.
N. τὸ τυπησόμενον, τοῦ τυπησομένου.

Paulo post futurum.

M. ὁ τελυφόμενος, τοῦ τελυφομένου. *Mox verbe-*
F. ἡ τελυφομένη, τῆς τελυφομένης. *randus.*
N. τὸ τελυφόμενον, τοῦ τελυφομένου.

Cognata tempora in voce Passiva.

	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infinit.	Particip.
Præſ.	τύπτομαι	τύπτε	τυπτοίμην	τύπτωμαι	τύπτεσθαι	τυπτόμενος
Imperf.	ἐτυπτόμην					
Aor. 2.	ἐτύπην	τύπηθι	τυπείην	τυπῶ	τυπῆναι	τυπεὶς
Fut. 2.	τυπήσομαι		τυπησοίμην		τυπήσεσθαι	τυπησόμενος
Perf.	τέτυμμαι	τέτυφθο	τετυμμένος εἴην	τετυμμένος ὦ	τετύφθαι	τετυμμένος
Pluſq.	ἐτετύμμην					
Paul. p.	τετύφομαι		τετυφοίμην		τετύφεσθαι	τετυφόμενος
Aor. 1.	ἐτύφθην	τύφθητι	τυφθείην	τυφθῶ	τυφθῆναι	τυφθεὶς
Fut. 1.	τυφθήσομαι		τυφθησοίμην		τυφθήσεσθαι	τυφθησόμενος

	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infinit.	Partici.
Præſ.	λέγομαι	λέγε	λεγοίμην	λέγωμαι	λέγεσθαι	λεγόμενος
Imperf.	ἐλεγόμην					
Aor. 2.	ἐλέγην	λέγηθι	λεγείην	λεγῶ	λεγῆναι	λεγεὶς
Fut. 2.	λεγήσομαι		λεγησοίμην		λεγήσεσθαι	λεγησόμενος
Perf.	λέλεγμαι	λέλεξο	λελεγμένος εἴην	λελεγμένος ὦ	λελέχθαι	λελεγμένος
Pluſq.	ἐλελέγμην					
Paul. p.	λελέξομαι		λελεξοίμην		λελέξεσθαι	λελεξόμενος
Aor. 1.	ἐλέχθην	λέχθητι	λεχθείην	λεχθῶ	λεχθῆναι	λεχθεὶς
Fut. 1.	λεχθήσομαι		λεχθησοίμην		λεχθήσεσθαι	λεχθησόμενος

Indicat.

Inſtitutio Græcæ

Ind. Pres.	λεγω	λεγεις	λεγει	λεγομεν	λεγετε	λεγουσι					
Fut. a.	λεξω	λεξεις	λεξει	λεξομεν	λεξετε	λεξουσι					
Aor. 1.	ἐλεξα	ἐλεξας	ἐλεξε	ἐλεξαμεν	ἐλεξατε	ἐλεξαν					
Perf.	λελεχα	λελεχας	λελεχε	λελεχαμεν	λελεχατε	λελεχασι					
Plup.	ἐλελεχειν	ἐλελεχεις	ἐλελεχει	ἐλελεχεμεν	ἐλελεχετε	ἐλελεχεσαν					
Fut. p.	λελεξομαι	λελεξῃ	λελεξεται	λελεξομεθα	λελεξεσθε	λελεξονται					
Imp.	λεγε	λεγετω		λεγετε	λεγετωσαν						
Opt.	λεγοιμι	λεγοις	λεγοι	λεγοιμεν	λεγοιτε	λεγοιεν					
Subj.	λεγω	λεγῃς	λεγῃ	λεγωμεν	λεγητε	λεγωσι					
Inf.	λεγειν	λεξειν	λελεχεναι	λελεξεσθαι							
Part.	λεγων	λεξων	λελεχως	λελεξομενος							

	Indicat.	Imperat.	Oprat.	Subjunct.	Infin.	Particip.
Præſ.	τύπτω	τύπτε				

	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infin.	Particip.
Præſ.	πείθομαι	πείθου	πειθοίμην	πείθωμαι	πείθεσθαι	πειθόμενος
Imperf.	ἐπειθόμην					
Aor. β.	ὁπίθην	πίθηθι	πιθείην	πιθῶ	πιθῆναι	πιθεὶς
Fut. β.	πιθήσομαι		πιθησοίμην		πιθήσεσθαι	πιθησόμενος
Perf.	πέπεισμαι	πέπεισο	πεπεισμένος εἴην	πεπεισμένος ὦ	πεπεῖσθαι	πεπεισμένος
Pluſq.	ἐπεπείσμην					
Paul. p.	πεπείσομαι		πεπεισοίμην		πεπείσεσθαι	πεπεισόμενος
Aor. α.	ἐπείθην	πείθητι	πειθείην	πειθῶ	πειθῆναι	πειθεὶς
Fut. α.	πειθήσομαι		πειθησοίμην		πειθήσεσθαι	πειθησόμενος

	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infin.	Particip.
Præſ.	φράζομαι	φράζου	φραζοίμην	φράζωμαι	φράζεσθαι	φραζόμενος
Imperf.	ἐφραζόμην					
Aor. β.	ἐφράδην	φράδηθι	φραδείην	φραδῶ	φραδῆναι	φραδεὶς
Fut. β.	φραδήσομαι		φραδησοίμην		φραδήσεσθαι	φραδησόμενος
Perf.	πέφρασμαι	πέφρασο	πεφρασμένος εἴην	πεφρασμένος ὦ	πεφράσθαι	πεφρασμένος
Pluſq.	ἐπεφράσμην					
Paul. p.	πεφράσομαι		πεφρασοίμην		πεφράσεσθαι	πεφρασόμενος
Aor. α.	ἐφράδην	φράδητι	φραδείην	φραδῶ	φραδῆναι	φραδεὶς
Fut. α.	φραδήσομαι		φραδησοίμην		φραδήσεσθαι	φραδησόμενος

	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infinit.	Particip.
Præſ.	σπείρομαι	σπείρου	σπειροίμην	σπείρωμαι	σπείρεσθαι	σπειρόμενος
Imperf.	ἐσπειρόμην					
Aor.2.	ἐσπάρην	σπάρηθι	σπαρείην	σπαρῶ	σπαρῆναι	σπαρεὶς
Fut.2.	σπαρήσομαι		σπαρησοίμην		σπαρήσεσθαι	σπαρησόμενος
Perf.	ἔσπαρμαι	ἔσπαρσο	ἐσπαρμένος εἴην	ἐσπαρμένος ὦ	ἐσπάρθαι	ἐσπαρμένος
Pluſq.	ἐσπάρμην					
Paul.p.	ἐσπάρσομαι		ἐσπαρσοίμην		ἐσπάρσεσθαι	ἐσπαρσόμενος
Aor.a.	ἐσπάρθην	σπάρθητι	σπαρθείην	σπαρθῶ	σπαρθῆναι	σπαρθεὶς
Fut.a.	σπαρθήσομαι		σπαρθησοίμην		σπαρθήσεσθαι	σπαρθησόμενος

	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infinit.	Particip.
Præſ.	ἀχύομαι	ἀχύου	ἀχυοίμην	ἀχύωμαι	ἀχύεσθαι	ἀχυόμενος
Imperf.	ἠχυόμην					
Aor.2.	ἠχόην	ἀχόηθι	ἀχοείην	ἀχοῶ	ἀχοῆναι	ἀχοεὶς
Fut.2.	ἀχοήσομαι		ἀχοησοίμην		ἀχοήσεσθαι	ἀχοησόμενος
Perf.	ἤχυσμαι	ἤχυσο	ἠχυσμένος εἴην	ἠχυσμένος ὦ	ἠχῦσθαι	ἠχυσμένος
Pluſq.	ἠχύσμην					
Paul.p.	ἠχύσομαι		ἠχυσοίμην		ἠχύσεσθαι	ἠχυσόμενος
Aor.a.	ἠχύθην	ἀχύθητι	ἀχυθείην	ἀχυθῶ	ἀχυθῆναι	ἀχυθεὶς
Fut.a.	ἀχυθήσομαι		ἀχυθησοίμην		ἀχυθήσεσθαι	ἀχυθησόμενος

VOX PASSIVA.

Novem ſunt tempora in voce Paſſiva, quorum tria deducuntur ab Activa; { Præſens. Præteritum. Aoriſtus ſecundus.

Præſens.

Præſens formatur à præſenti Activo mutando ω in ομαι, ut τύπτω, τύπτομαι.

Imperfectum.

Imperfectum formatur à præſenti mutando μαι in μιν, & præponendo augmentum, ut τύπτομαι, ἐτυπτόμιν.

Aoriſtus ſecundus.

Aoriſtus ſecundus formatur ab Aoriſto ſecundo Activo, vertendo ον in ην, ut ἔτυπον, ἐτύπην.

Futurum ſecundum formatur à tertio perſona Aoriſti ς, addendo σομαι, & abjiciendo augmentum, ut ἐτύπη, τυπήσομαι.

Præteritum perfectum.

Præteritum perfectum formatur à præterito Activo, mutando in conjugatione

- Prima: φα in μμαι, μ geminato, ut τέτυφα, τέτυμμαι.
- Secunda: χα in ϛμαι, ut λέλεχα, λέλεϛμαι.
- Tertia: κα in σμαι, ut πέπεικα, πέπεισμαι,
- Quarta: χα in ϛμαι, ut τέταχα, τέταϛμαι. / κα in σμαι, ut πέφρακα, πέφρασμαι.
- Quinta: κα in μαι, ut ἔψαλκα, ἔψαλμαι, πέφαϛκα, πέφασμαι.
- Sexta: κα in σμαι, ſi penultima præteriti ſit brevis, ut τελέλεκα, τετέλεσμαι. / κα in μαι, cum penultima præteriti Activi ſit longa, ut πεπίυκα, πεπόημαι.

Excipe ἤκουσμαι ab ἀκούω, audio: κέκρουσμαι à κρούω, pulso: ἔπαισμαι à παίω, impingo: κεκέλευσμαι à κελεύω, jubeo: κέκλεισμαι à κλείω, claudo: σέσεισμαι à σείω, quatio: ἔγνωσμαι à γνόω, cognosco.

A verbis in νω Attici faciunt præt. pass. per σμαι, ut μιαίνω inquino μεμίασμαι φαίνω appareo, πέφασμαι

Quæ habent ρε implicitum cum consonante, mutant ε in α, ut στρέφω, ἔστροφα, ἔστραμμαι, verto. Excipe βέβρεγμαι à βρέχω, rigo.

Pluſquam perfectum.

Pluſquam perfectum formatur à perfecto mutando μαι in μην, & præfigendo ε, ſi præteritum incipiat à ſimplici conſonante ut τέτυμμαι, ἐτετύμμην.

Perfectũ & pluſquam perfectũ in ſecunda & tertia perſona duali interſerunt σ, cùm tertia ſingularis deſinit in ται vel το purum: cum verò deſinit in ται vel το impurum, circumloquimur tertiam pluralem per participium & εἰσὶ, ut τέτυπται, τετύμμενοί εἰσι.

Iones formant tertiam pluralem à tertia ſingulari in perfecto & pluſquam perfecto, interſerendo α ante ται vel το, ut ἔψαλϑ', ἐψάλαϑ'. Verùm ſi tenuis præcedat, vertitur in ſuam aſpiratam, & σ in ϑ, aliquando in ϑ, ut τέτυπϑ', τετύφαϑ': πέπεισαι, πεπείϑαϑ' ἐτκδ'αται. ἐσκδάδαϑ'. Si vocalis longa vel diphthongus ſequatur, plerunq; corripitur, ut τέθειϑ', τεδέαϑ'.

Aoriſtus primus.

Aoriſtus primus formatur à tertia perſona ſingulari præteriti. mutando αι in ην & tenues in aſpiratas, & detrahendo literam geminationis, ut τέτυπϑ', ἐτύφϑην.

Exceptio.

Excipiuntur
- ἐμνήϑην à μέμνηϑ', recordatus ſum
- ἐῤῥώϑην ab ἔῤῥωϑ', convalui,
- ἐσώϑην à σέσωσται ſervatus ſum, quod abjicit σ.
- ἀρέϑην ab ἄρε, inventus ſum
- ἠρέϑην ab ἤρηϑ', ſublatus ſum
- ἐτέϑην a τεϑειϑ', poſitus ſum

} quæ aſſumunt σ

} quæ cum paucis aliis mutãt η in ε.

Verba

Verba quæ in præterito verterant ε in α, in Aoriſto primo reſumunt ε, ut ἔστραμμαι, ἐστρέφθην· & quæ abjecerant ν, poëticè hîc illud recipiunt, ut ἐκλίνθην pro ἐκλίθην, inclino.

Futurum primum.

Futurum primum formatur à tertia perſona ſingulari Aoriſti primi, addendo σομαι, & amoyendo augmentum, ut ἐτύφθη, τυφθήσομαι.

Paulò poſt futurum.

Paulò poſt futurum formatur à ſecunda perſona præteriti, poſito ομ ante αι, ut τέτυφαι, τετύφομαι.

Reliqui modi formantur ab Indicativo, & tempora à ſuis temporibus.

Verbum Medium.

Verbum Medium dicitur, quia mediam inflexionem & mediam ſignificationem, partim paſſivam, partim activam, habet.

Activam habet terminationem in perfecto & pluſquam perfecto, in reliquis temporibus paſſivam.

Hæc verba non dicuntur Media propter ſignificationem, quaſi ubivis Activè vel Paſſivè arbitrio noſtro accipi poſſint, ut communia apud Latinos; ſed quod ſaltem nonnulla, & in quibuſdam temporibus, utramque ſignificationem habent, ut ἄγομαι, duco & ducor.

Activa ſignificatio tribuenda eſt (ut aliqui volunt) Præteritis, Aoriſtis & Futuris Mediis, & Activè ſunt interpretanda, niſi figurata locutio aliud ſuadeat, aut per ſe paſſionem ſignificent, ut τέτηκα à τήκω, contabui: σέσηπα à σήπω, computrui: μέμηνα à μαίνω, inſanivi: ὄλωλα, ἀπόλωλα, perii, & ſimilia.

Cognata Tempora in voce Media.

	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infin.	Particip.
Præſ.	τύπτομαι	τύπτε	τυπτοίμην	τύπτωμαι	τύπτεσθαι	τυπτόμενος
Imperf.	ἐτυπτόμην					
Aor β.	ἐτυπόμην	τυπτοῦ	τυποίμην	τύπωμαι	τυπέσθαι	τυπόμενος
Fut. β.	τυποῦμαι		τυποίμην		τυπεῖσθαι	τυπούμενος
Perf.	τέτυπα	τέτυπε	τετύποιμι	τετύπω	τετυπέναι	τετυπὼς
Pluſq.	ἐτετύπειν					
Fut. α.	τύψομαι		τυψοίμην		τύψεσθαι	τυψόμενος
Aor. α.	ἐτυψάμην	τύψαι	τυψαίμην	τύψωμαι	τύψασθαι	τυψάμενος

	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infin.	Particip.
Præſ.	λέγομαι	λέγε	λεγοίμην	λέγωμαι	λέγεσθαι	λεγόμενος
Imperf.	ἐλεγόμην					
Aor. β.	ἐλεγόμην	λεγοῦ	λεγοίμην	λέγωμαι	λεγέσθαι	λεγόμενος
Fut. β.	λεγοῦμαι		λεγοίμην		λεγεῖσθαι	λεγούμενος
Perf.	λέλογα	λέλογε	λελόγοιμι	λελόγω	λελογέναι	λελογὼς
Pluſq.	ἐλελόγειν					
Fut. α.	λέξομαι		λεξοίμην		λέξεσθαι	λεξόμενος
Aor. α.	ἐλεξάμην	λέξαι	λεξαίμην	λέξωμαι	λέξασθαι	λεξάμενος

Præs.	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Imin.	Particip.

	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infin.	Particip.
Præſ.	πείθομαι	πείθε	πειθοίμην	πείθωμαι	πείθεσθαι	πειθόμενος
Imperf.	ἐπειθόμην					
Aor. β.	ἐπιθόμην	πιθοῦ	πιθοίμην	πίθωμαι	πιθέσθαι	πιθόμενος
Fut. β.	πιθοῦμαι		πιθοίμην		πιθέσθαι	πιθόμενος
Perf.	πέποιθα	πέπιθε	πεποίθοιμι	πεποίθω	πεποιθέναι	πεποιθὼς
Pluſq.	ἐπεποίθειν					
Fut. α.	πείσομαι		πεισοίμην		πείσεσθαι	πεισόμενος
Aor. α.	ἐπεισάμην	πεῖσαι	πεισαίμην	πείσωμαι	πείσασθαι	πεισάμενος

	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infin.	Particip.
Præſ.	φράζομαι	φράζε	φραζοίμην	φράζωμαι	φράζεσθαι	φραζόμενος
Imperf.	ἐφραζόμην					
Aor. β.	ἐφραδόμην	φραδοῦ	φραδοίμην	φράδωμαι	φραδέσθαι	φραδόμενος
Fut. β.	φραδοῦμαι		φραδοίμην		φραδεῖσθαι	φραδούμενος
Perf.	πέφραδα	πέφραδε	πεφραδοίμι	πεφράδω	πεφραδέναι	πεφραδὼς
Pluſq.	ἐπεφράδειν					
Fut. α.	φράσομαι	φράσαι	φρασοίμην		φράσεσθαι	φρασόμενος
Aor. α.	ἐφρασάμην		φρασαίμην	φράσωμαι	φράσασθαι	φρασάμενος

Indicat.

	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infinit.	Particip.
Præſ.	πείθομαι	πείθου	πειθοίμην	πείθωμαι	πείθεσθαι	πειθόμενος
Imperf.	ἐπειθόμην					
Aor. β.	ἐπαπιθόμην	πάθου	παθοίμην	πάθωμαι	παθέσθαι	παθόμενος
Fut. β.	παθοῦμαι		παθοίμην	παθοῦμαι	παθεῖσθαι	παθούμενος
Perf.	ἔπεποθα	πέποθε	πεποθοίμην	πέποθω	πεποθέναι	πεποθὼς
Pluſq.	ἐπεπόθειν					
Fut. α.	πεποθήσομαι		πεποθησοίμην		πεποθήσεσθαι	πεποθησόμενος
Aor. α.	ἐπεποθησάμην	πεπόθησαι	πεποθησαίμην	πεποθήσωμαι	πεποθήσασθαι	πεποθησάμενος

	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infinit.	Particip.
Præſ.	ἀκούομαι	ἀκούου	ἀκουοίμην	ἀκούωμαι	ἀκούεσθαι	ἀκουόμενος
Imperf.	ἠκουόμην					
Aor. β.	ἠκοόμην	ἄκουε	ἀκοίμην	ἀκόωμαι	ἀκοέσθαι	ἀκοόμενος
Fut. β.	ἀκοῦμαι		ἀκοοίμην		ἀκοεῖσθαι	ἀκούμενος
Perf.	ἤκουα	ἤκουε	ἠκούοιμι	ἠκούω	ἠκουέναι	ἠκουὼς
Pluſq.	ἠκούειν					
Fut. α.	ἀκούσομαι		ἀκουσοίμην	ἀκούσωμαι	ἀκούσεσθαι	ἀκουσόμενος
Aor. α.	ἠκουσάμην	ἄκουσαι	ἀκουσαίμην	ἀκούσωμαι	ἀκούσασθαι	ἀκουσάμενος

Formatio

ἀκούσομαι | ἀκουσόμεθα | ἀκούσεσθε | ἀκούσονται

ἀκουσοίμην | ἀκουσοίμεθα | ἀκούσοισθε | ἀκούσοιντο

ἄκουσον | ἀκούσατε

ἀκουσάτω | ἀκουσάντων

ἀκούσασθαι

ἀκουσάμενος, η, ον

Formatio temporum in voce Media.

Præsens est idem cum præsenti passivo.
Imperfectum est idem cum imperfecto passivo.

Aoristus secundus

Formatur ab Aoristo secundo Activo, mutando ον in ομην, ut ἔτυπον, ἐτυπόμην.

Aoristus primus

Formatur ab Aoristo primo Activo, addendo μην, ut φα, ἐτυφάμην.
Sing. ἐτυφάμην, ἐτύφω, ἐτύφατο. Dual. ἐτυφάμεθον, ἐτύφθον, ἐτυφάσθην. Plur. ἐτυφάμεθα, ἐτύφασθε, ἐτύφαντο.

Futurum primum

Formatur à futuro secundo activo, vertendo ω in ομαι, ut φω, τύψομαι. Sed in quinta conjugatione in οῦμαι, ut φαλῶ, φαλοῦμαι.

Futurum secundum

Formatur à futuro secundo activo, mutando ω in οῦμαι, ut τυπῶ, τυποῦμαι, τυποῦ, τυποῦται.
Sing. τυποῦμαι, τυποῖ, τυποῦται. Dual. τυπούμεθον, τυποῖσθον, τυποῦσθον. Plur. τυπούμεθα, τυποῖσθε, τυποῦνται.
Excipe πίομαι, bibam: ἔδομαι, edam: φάγομαι, edam, φάγεσαι φαγῇ: & Poetica illa, βίομαι, ibo: νέομαι, per Crasin νεῦμαι, &c.

Præteritum Medium

Formatur à præterito Activo, assumendo Characteristicam primi secundi pro sua, ut τέτυφα, τέτυπα.
In sexta conjugatione tollitur κ: ut λέλυκα, λέλυα, à λύω.
Nonnulli item tollunt κ è præterito Medio, & penultimam corripiunt, ut γάω, nascor, γήσω, γέγαα pro γέγηκα: μάω, valde cupio, μήσω, μέμαα pro μέμηκα, unde participia γεγαὼς & γεγαώς, μεμαὼς & μεμώς.

Imperat. Aorist. α.

Sing. τύψαι, τυψάτω, Dual. τύψασθον, τυψάσθων. Plural. ψασθε, τυψάσθωσαν.

Optat.

Formatio temporum in voce Media.

Præsens est idem cum præsenti passivo.
Imperfectum est idem cum imperfecto passivo.

Aoristus secundus

Formatur ab Aoristo secundo Activo, mutando *ον* in *μην*, ut ἔτυπον, ἐτυπόμην.

Aoristus primus

Formatur ab Aoristo primo Activo, addendo *μην*, ut τύψα, ἐτυψάμην.

Sing. ἐτυψάμην, ἐτύψω, ἐτύψατο. Dual. ἐτυψάμεθον, ἐτύψασθον, ἐτυψάσθην. Plur. ἐτυψάμεθα, ἐτύψασθε, ἐτύψαντο.

Futurum primum

Formatur à futuro secundo activo, vertendo *ω* in *ομαι*, ut τυψῶ, τύψομαι. Sed in quinta conjugatione in *οῦμαι*, ut ψαῶ, ψαλοῦμαι.

Futurum secundum

Formatur à futuro secundo activo, mutando *ω* in *οῦμαι*, ut τυπῶ, τυποῦμαι, τυποῦ, τυποῖ).

Sing. τυποῦμαι, τυποῦ, τυποῖ). Dual. τυπούμεθον, τυποῖσθον, τυποῖσθον. Plur. τυπούμεθα, τυποῖσθε, τυποῦνται).

Excipe πίομαι, *bibam*: ἔδομαι, *edam*: φάγομαι, *edam*, φάγεσαι φάγε): & *Poetica illa*, βίομαι, *ibo*: νέομαι, *per Crasin* νεῦμαι, *ibo*.

Præteritum Medium

Formatur à præterito Activo, assumendo Characteristicam Aoristi secundi pro sua, ut τέτυφα, τέτυπα.

In sexta conjugatione tollitur *κ*: ut λέλυκα, λέλυα, à λύω.

Ioncs item tollunt κ è præterito Medio, & penultimam corripiunt, ut γάω, *nascor*, γήσω, γέγαα *pro* γέγηκα: μάω, *valde cupio*, μήσω, μέμαα *pro* μέμηκα, *unde participia* γεγαὼς & γεγώς, μεμαὼς & μεμώς.

Imperat. Aorist. *α*.

Sing. τύψαι, τυψάτω, Dual. τύψατον, τυψάτων. Plural. τύψατε, τυψάντων).

Optat.

Optat. Aorist. α.

Sing. τυφαίμην, τύφαιο, τύφαιτο. Dual. τυφαίμεθον, τύ
φαισθον, τυφαίσθην. Plural. τυφαίμεθα, τύφαισθε, τύφαιντο.

Regulæ.

Penultima præteriti medii est eadem cum penultima præ
teriti activi plerumque.

Sed in penultima præsentis activi { ει / αι / α } mutatur in { οι / η / ω }

ut { πίθω, πέποιθα, persuadeo. / φαίνω, πέφηνα, appareo. / θάλλω, τέθηλα, germino. }

Sed α aliquando servatur, ut ἔφαλα.

Dissyllaba quæ habent ε in penultima futuri, mutant ε i
ο in penultima præteriti Medii, ut λέγω, λέξω, λέλογα
πείρω, περῶ, ἔπορα, fero.

Cùm χ vel φ sit characteristica thematis, idem est præ
ritum Activum & Præteritum Medium, ut γέγραφα.

Præteritum plusquam perfectum Medium

Formatur à præterito, mutando α in ειν, & præponen
ε si verbum incipiat à simplici consonante, vel à muta cu
liquida, ut τέτυπα, ἐτετύπειν, ut in voce Activa.

Paradigma primæ Conjugationis per omnes modos, tempora, & participia.

Modus Indicativus.

	Activum.	Passivum.	Medium.
Præsens.	τρέπω	τρέπομαι	τρέπομαι
Imperfect.	ἔτρεπον	ἐτρεπόμην	ἐτρεπόμην
Perfect.	τέτροφα	τέτραμμαι	τέτροπα
Pluſquam.	ἐτετρόφειν	ἐτετράμμην	ἐτετρόπειν
Aoristus α.	ἔτρεψα	ἐτράφθην	ἐτρεψάμην
Aoristus ϛ.	ἔτραπον	ἐτράπην	ἐτραπόμην
Futur. α.	τρέψω	τρεφθήσομαι	τρέψομαι
Futur. ϛ.	τραπῶ	τραπήσομαι	τραφοῦμαι
Paulò post		τετράψομαι	

Modus

Modus Imperativus.

	Activum.	Passivum.	Medium.
Pr.& Imp.	τρέπε	τρέπου	τρέπου
Perf.& plu.	τέτροφε	τέτραφθω	τέτραφθε
Aoristus α.	τρέψον	τρέφθητι	τρέψαι
Aoristus β.	τραπε	τραπήθι	τραποῦ

Modus Optativus.

	Activum.	Passivum.	Medium.
Pr. & Imp.	τρέποιμι	τραπείμην	τραπείμην
Perf. & plu.	τετράφοιμι	τετραμμένος εἴην	τετράποιμι
Aorist. α.	τρέψαιμι	τραφείην	τραψαίμην
Aorist. β.	τραποίμι	τραπείην	τραποίμην
Futur. α.	τρέψοιμι	τραφησοίμην	τραψοίμην
Futur. β.	τραποῖμι	τραπησοίμην	τραποίμην
Paulò po.		τετραφοίμην	

Modus Subjunctivus.

	Activum.	Passivum.	Medium.
Pr. & Imp.	τρέπω	τρέπωμαι	τρέπωμαι
Perf.& plu.	τετράφω	τετραμμένος ὦ	τετράπω
Aoristus α.	τρέψω	τραφῶ	τρέψωμαι
Aoristus β.	τραπω	τραπῶ	τραπωμαι

Modus Infinitivus.

	Activum.	Passivum.	Medium.
Pr. & Imp.	τρέπειν	τρέπεσθαι	τρέπεσθαι
Perf.& plu.	τετραφέναι	τετράφθαι	τετράπθαι
Aoristus α.	τρέψαι	τραφῆναι	τρέψασθαι
Aoristus β.	τραπεῖν	τραπῆναι	τραπέσθαι
Futur. α.	τρέψειν	τραφήσεσθαι	τρέψεσθαι
Futur. β.	τραπεῖν	τραπήσεσθαι	τραπεῖσθαι
Paulò post		τετραφήσεσθαι	

Partici-

Participium.

	Activum	Passivum	Medium
Præs. & Imp.	τρέπων	τρεπόμενος	τρεπόμενος
Perf. & plus.	τετραφὼς	τετραμμένος	τετρόπως
Aoristus α.	τρέψας	τραφθεὶς	τρεψάμενος
Aoristus β.	τραπὼν	τραπεὶς	τραπόμενος
Futur. α.	τρέψων	τραφησόμενος	τρεψόμενος
Futur. β.	τραπῶν	τραπησόμενος	τραπέμενος
Paulò post		τετραψόμενος	

Verba Circumflexa sive Contracta.

Verba circumflexa sic dicuntur, quia habent circumflexa in ultima syllaba præsentis.

Oriuntur è verbis sextæ conjugationis in έω, άω, όω, undè tres sunt circumflexorum conjugationes:

Prima in έω, Secunda in άω, Tertia in όω } Fut. in { ήσω, ήσω, ώσω } Præt. in { ηκα, ηκα, ωκα }

Exceptiones in prima conjugatione.

Quædam Verba primæ conjugationis formant futurum atque præteritum & in ήσω & έσω, ηκα & εκα cum η & ε, ut καλέω voco, αἰνέω laudo, φρονέω sapio, φορέω gesto, κορέω satio, τελέω perficio, πονέω laboro, &c.

Dissyllaba formant fururum in έσω, scilicet, χέω fundo, ῥέω fluo, πνέω flo, πλέω navigo. Excipitur δέω, δήσω, ligo, ligas.

Exceptiones in secunda conjugatione.

Verba quæ habent ε vel ι ante άω, ut ἐάω permitto, θεάω specto κοπάω laboro; item trissyllaba quæ habent λ vel ρ ante άω, modo immediatè præcedat vocalis, non consona; ut περάω transeo, γελάω rideo; & dissyllaba quæ habent λ vel ρ ante άω, etiam præcedente consonâ, ut θλάω tundo, κλάω frango, δράω facio, formant futurum in άσω, &

præte-

præteritum in αχα. Hæc tamen, καίω vel κάω uro, & κλαίω vel κλάω fleo, formant futurum καύσω & κλαύσω.

Exceptiones in tertia conjugatione.

Verba in όω, quæ à nomine descendunt, formant futurum in ώσω, præteritum in ωκα, per ω, ut à χρυσός, χρυσόω, χρυσώσω, κεχρύσωκα· reliqua per ο.

Contrahuntur præsens & imperfectum in Indicativo, in reliquis modis solummodo præsens.

Verba circumflexa carent Aoristo secundo, futuro secundo, & præterito Medio.

Exceptio.

Quæ in ω impurum post contractionem desinunt, in prima & secunda conjugatione habent Aoristum secundum, futurum secundum, & præteritum M. dum, ut δύπτέω, δύπτῶ, ἔδυπτον, δέδυπκα, *sono.*

In dissyllabis primæ conjugationis, prima singularis, prima quoq; & tertia pluralis non contrahuntur, ut πλέω, πλέομεν, πλέουσι, non πλῶ, πλοῦμεν, πλοῦσι, uti nec Optativis, nec Subjunctivis. In dissyllabis secundæ conjugationis omnes personæ contrahuntur.

Ratio contrahendi.

In prima conjugatione { εε, εο } contrahitur in { ει, ου }

Si vocalis longa aut diphthongus sequitur ε fit contractio tollendo ε.

In secunda conjugatione.

Si ο vel ω sequitur α fit contractio in ω.

Si quævis alia vocalis vel diphthongus sequitur α, fit contractio in α.

Dores contrahunt άεις *in* ᾶς, άει *in* ᾶ, & άειν *in* ᾶν, ὁράεις, ὁρᾶς, ὁράει, ὁρᾶ, ὁράειν, ὁρᾶν. *Et Attici bis quatuor,* ζάω, ζᾶς, ζᾶ, *vivo:* θεινάω, νᾶς, νᾶ, *furio:* διψάω, ᾶς, ᾶ, *sitio:* χρώμαι, χρᾶ, χρᾶται, κάθαζ, *utor.*

Æoles vertunt in Infinitivo ᾶν *in* αῖς, *ut* γελᾶις *pro* γελᾶν.

Poëtæ

Pœtæ in secunda hac conjugatione post contractionem in ω præponunt ε, ut κεκηκομέωντες, κεκηκομεώντες, à κεκηκομάω, caput comatum habeo; & α nonnunquam geminant, ut πιμάαξ pro πιμᾶξ.

In tertia conjugatione,

Si ω vel η sequitur ο, fit contractio in ω.

Si ε vel υ vel ο sequitur ο, fit contractio in υ.

Si diphthongus vel η sequatur, fit contractio in οι, nisi in Infinitivo, qui contrahitur in οῦν, ut χυσόειν, χυσοῦν.

Paradigma Verborum circumflexorum.

Verbum Activum. Præsens Indicativi.

	Sing.			Dual.			Plural.		
1	ποιέω, ῶ	ἐεις, εῖς	ἐει, εῖ	ἐε, εῖ			ἐο, οῦ	ἐε, εῖ	ἐυ, οῦ
2	ῥοδάω, ᾶ	ἀεις, ᾷς	ἀει, ᾷ	ἀε, ᾶ, τον	τον		ἀο, ῶ, μεν	ἀε, ᾶ, τε	ἀυ, ῶ, σι
3	χυσόω, ῶ	ὀεις, οῖς	ὀει, οῖ	ὀε, οῦ			ὀο, οῦ	ὀε, οῦ	ὀυ, οῦ

Imperfectum.

	Sing.			Dual.			Plural.		
1	ἐποίεον, ουν	ἐες, εις	ἐε, ει	ἐε, εῖ			ἐο, οῦ	ἐε, εῖ	ἐεν, ουν
2	ἐῤόδεον, ων	ἀες, ας	ἀε, α	ἀε, ᾶ, τον	την		ἀο, ῶ, μεν	ἀε, ᾶ, τε	ἀεον, ων
3	ἐχυσόεον, ουν	ὀες, ους	ὀε, ου	ὀε, οῦ			ὀο, οῦ	ὀε, οῦ	ὀεον, ουν

	2	ἀδ ὁ ἀδον, ων	ἀδς, ας	ἀδ, α	ἁδ, ᾶ, τον	την	ἁδ, ᾶ, μεν	ἁδ, ᾶ, τε	ἀδον, ων
					δε, οῦ		δε, οῦ	δε, οῦ	οον, ων

Imperativus.

Sing.	Dual.	Plural

Imperativus.

Sing.		Dual.		Plural.	
1 ποίεε, ει	εέ, εί	έε, εῖ	εέ, εί	έε, εῖ	εέ, εί
2 βόαε, α	αέ, ά, τω	άε, ᾶ, τον	αέ, ά, των	άε, ᾶ, τε	αέ, ά, τωσαν
3 χρύσοε, ου	οέ, ού	όε, οῦ	οέ, ού	όε, οῦ	οέ, οί

Optativus.

Sing.			Dual.			Plural.		
1 ποιέοιμι, οῖ	έοις, οῖς	έοι, οῖ	έοι, οῖ			έοι, οῖ	έοι, οῖ	έοι, οῖ
2 βοάοιμι, ῷ μι	άοις, ῷς	άοι, ῷ	άοι, ῷ, τον	την		άοι, ῷ, μεν	άοι, ῷ, τε	άοι, ῷ, εν.
3 χρυσοοίμι, οῖ	όοις, οῖς	όοι, οῖ	όοι, οῖ			όοι, οῖ	όοι, οῖ	όοι, οῖ

Subjunctivus. ἐὰν

Sing.			Dual.		Plural.		
1 ποιέω, ῶ	έης, ῆς	έη, ῆ	έη, ῆ		έω, ῶ	έη, ῆ	έω, ῶ
2 βοάω, ῶ	άης, ᾶς	άη, ᾶ	άη, ᾶ, τον	τον	άω, ῶ, μεν	άη, ᾶ, τε	άω, ῶ, σι.
3 χρυσόω, ῶ	όης, οῖς	όη, οῖ	όη, ῶ		όω, ῶ	όη, ῶ	όω, ῶ

Infinitivus.

Præsens primæ conjugationis, 1 ποιέειν, ποιεῖν. 2 βοᾶειν, βοᾶν. 3 χρυσόειν, χρυσοῦν.

Perfect. & Pluſquam Perfect. 1 πεποιηκέναι. 2 βεβοηκέναι. 3 κεχρυσωκέναι. Aor. α. 1 ποιῆσαι. 2 βοῆσαι. 3 χρυσῶσαι. Fut. α. 1 ποιήσειν. 2 βοήσειν. 3 χρυσώσειν.

Partic.

B

Participium.

	Masc.		Fœm.		Neut.
1	ποιέων, ῶν	έον ⟨ ⟩, ῶν ⟨ ⟩	ποιέουσα, ῶσα	έουσης, ούσης	ποιέον, ποιοῦν
2	βοάων, ῶν	άον ⟨ ⟩, ῶν ⟨ ⟩	βοάουσα, ῶσα	άουσης, ώσης	βοάον, βοῶν
3	χρυσόων, ῶν	όον ⟨ ⟩, ῶν ⟨ ⟩	χρυσόουσα, ῶσα	ούσης, ώσης	χρυσόον, χρυσοῦν

Verbi Passivi Præsens.

	Sing.			Dual.			Plural.		
1	ποιέο, ῦ	έη, ῆ	έες, εῖ	έό ύμεθον	έες, εῖ	έό ύ	έες εῖ	έον ῦν
2	βοάε, ῶ, μαι	άη, ᾶ	άε, ᾶ, ται	άό ώμεθον	άε, ᾶ, άθον	άό άμεθα	άε, ᾶ, άτε	άον ῶν, ϑ
3	χρυσόε, ῦ	όη, οῖ	όε, ῦ	όό ύμεθον	όε, ῦ	οό ύ	όε, ῦ	όαν ῦν

Imperfectum.

	Sing.			Dual.			Plural.		
1	ἐποιεό, ῦ	έυ, ῦ	έες, εῖ	έό ύ	έες εῖ	ἐόν	έό ύ	έες εῖ	έον ῦν
2	ἐβοαό, ώ, μην	άυ, ῶ	άε, ᾶ, το	άό ώ, μεθον	άε ᾶ, άθον	άθην	άό ώ, μεθα	άε ᾶ, άτε	άον ῶν, το
3	ἐχρυσοό ύ	όυ, ῦ	όε ῦ	όό ύ	όε ῦ		οό ύ	όε ῦ	όον οῦν

Perfect.

| | | |

	Perfect.	Aor. æ.	Fut. æ.	Paulò poſt f.
1	πεποίημαι	1 ἐποιήθην	1 ποιηθήσομαι	1 πεποιήσομαι

	Perfect.	Aor. α.	Fut. α.	Paulò post f.	
1	πεποίημαι	1 ἐποιήθην	1 ποιηθήσομαι	1 πεποιήσομαι	Omnia ut
2	βεβόημαι	2 ἐβοήθην	2 βοηθήσομαι	2 βεβοήσομαι	in Baryto-
3	κεχεύσωμαι	3 ἐχευσώθην	3 χευσωθήσομαι	3 κεχεύσομαι	nis.

Imperativus Præsens.

H. 2	Sing.		Dual.		Plural.	
1	ποιέω, οῦ	εέ, εῖ	έε, εῖ	εέ, εί	έε, εῖ	εέ, εί
2	βοάω, ῶ	ἀέ, ἄ, ἀτω	ἀε, ᾶ, ἀτον	ἀέ, ἄ, ἀτων	ἀέ, ᾶ, ἀτε	ἀέ, ά, ἀτωσαν.
3	χευσόω, οῦ	οέ, ό	όε, οῦ	οέ, ό	όε, οῦ	οέ, ό

Optativus Præsens.

Perfect.	Sing.		Dual.		Plural.	
1	ποιοίοί, οί	έοι οῖ	έοι οῖ	οίμεθον	έοι οῖ	οί	οοί οί	έοι οῖ	έοιν οῖν
2	βοαοί, φ μην	άοι ῷ, ο	άοι ῷ, το	ώμεθον	άοι ῷ, ᾶτον	ῷ, ᾶτην	άοι ῷ, ᾶτε	άοιν ῷν, το
3	χευσοί, οί,	όοι οῖ	όοι οῖ	οίμεθον	όοι οῖ	οί	οοί οί	όοι οῖ	όοιν οῖν

Perfectum Optativi.

	Sing.			Dual.			Plural.		
1	πεποιήμην	πεποιῆο	οἰῆτο	οἰήμιθον	οἰῆσθον	οἰήσθην	οἰήμιθα	οἰῆσθε	ἷεν
2	βεβοήμην	βεβοῆο	οἰῆτο	οἰήμιθον	οἰῆσθον	οἰήσθην	οἰήμιθα	οἰῆσθε	ἷεν, το
3	κεχρυσώμην	κεχρυσῶο	ὥτο	ὥμιθον	ὥσθον	ὥσθην	ὥμιθα	ὥσθε	ὧν

Subjunctivi præsens.

	Sing.			Dual.			Plural.		
1	ποιέω, ῶ	έω, ῆ	ῆ	ώμιθον	ῆτον	ώ	ῶμεν	ῆτε	ῶσι
2	βοάω, ῶ, μαι	άω, ᾷς	ᾷ, ᾶται	ώμιθον	ᾶτον, ᾶσθον	ώ, μιθα	ᾶτε, σθε	ῶσι, νται.	
3	χρυσόω, ῶ	όω, οῖς	ῶ	ώμιθον	ῶτον	ώ	ῶτε	ῶσι	

Perfectum.

1	πεποιῶμαι	πεποιῇ	πεποίηται	ώμιθον, ῆσθον, ῆσθον. ώμεσθα, ῆσθε, ῶνται.
2	βεβοῶμαι	βεβοῇ	βεβοῆται	
3	κεχρυσῶμαι	κεχρυσῇ	κεχρυσῆται	

Participium.

Infinitivus.

Præs. 1 ποιέσθαι, εῖσθαι — 2 βοᾶσθαι, ᾶσθαι — 3 χρυσόσθαι, ῶσθαι.

Perfect. 1 πεποιῆσθαι — 2 βεβοῆσθαι — 3 κεχρυσῶσθαι.

Participium.

Præſens	1 ποιεόμενος	ἑμὴ	ὡὴ, μὴ ον.
	2 βοαδόμενος	ὠμὴ	
	3 χρυσοόμενος	ἑμὴ	

Verbum Medium.

Aoriſtus primus.

Indic.	1 ἐποιησάμην	2 ἐβοησάμην	3 ἐχρυσωσάμην.
Imper.	1 ποίησαι	2 βόησαι	3 χρύσωσαι.
Optat.	1 ποιησαίμην	2 βοησαίμην	3 χρυσωσαίμην.
Subju.	1 ποιήσωμαι	2 βοήσωμαι	3 χρυσώσωμαι.
Infin.	1 ποιήσασθαι	2 βοήσασθαι	3 χρυσώσασθαι.
Partic.	1 ποιησάμενος	2 βοησάμενος	3 χρυσωσάμενος.

Futurum primum.

Indic.	1 ποιήσομαι	2 βοήσομαι	3 χρυσώσομαι.
Optat.	1 ποιησοίμην	2 βοησοίμην	3 χρυσωσοίμην.
Infin.	1 ποιήσεσθαι	2 βοήσεσθαι	3 χρυσώσεσθαι.
Partic.	1 ποιησόμενος	2 βοησόμενος	3 χρυσωσόμενος.

Verba in μι.

Quatuor ſunt conjugationes verborum in μι, quæ proſluunt è verbis ſextæ conjugationis in

- εω — ut à — τίθημι, pono.
- άω — ἵστημι, ſtatuo.
- όω — δίδωμι, do.
- ύω — ζεύγνυμι, jungo.

Fiunt verba in μι

- mutando ω ultimam ſyllabam in μι.
- vertendo penultimam in ſuam longam, ſi ſit mutabilis, ut τίθημι.
- præponendo reduplicationem.

Reduplicatio est duplex.
- Propria cùm vel
  - repetitur prima consonans thematis cum ι, ut δί-δωμι.
  - tenuis pro aspirata ponitur, ut τίθημι.
- Impropria, cum ι tantùm præfigitur, idque fit vel
  - cum verbum incipiat à σ, ut στάω, ἵστημι.
  - cùm verbum incipiat à vocali, ut ἕω, ἵημι.

Æoles mutant η *in* ε *geminato* μ. *ut* τίθεμμι, *pro* τίθημι. *Bœoti mutant* η *in* ει, *factâ reduplicatione per* ε, *ut* πφίλειμι.

In quarta conjugatione nulla est reduplicatio, sed tantùm ω mutatur in μι.

Quædam alia sunt etiam sine reduplicatione, ut φῆμι, βῆμι, γνῶμι, ἄλωμι, σβῆμι, &c.

Destituuntur Verba in μι Futuro secundo, Præterito Medio, & Aoristo secundo passivo.

Peculiarem habent inflectionem præsens, Imperfectum, & Aoristus secundus.

Verba quartæ conjugationis, si dissyllaba sunt, Futurum habent, & Aoristum secundum; si trissyllaba, non ultra Imperfectum flectuntur. Carent etiam Modo Optativo & Subjunctivo.

Paradigma Verborum in μι.

Indicativi Præsens.

	Sing.		Dual.			Plural.			
1	τίθημι	μι	μεν	τον				ει	
2	ἵστημι	ς	σι	τον	τη	μεν	τε	α	σι
3	δίδωμι	ω	σι	τον				ν	
4	ζεύγνυμι	υς	υσι	υτον				ῦ	

Imper-

Imperfectum.

Sing.		Dual.			Plural.	
1	ἐτίθην	ης η	ε	τον, την	μεν, τε, σαν.	
2	ἵεν	ης η	α			
3	ἐδίδουν	ους ου	ο			
4	ἐζεύγνυν	υς υ	υ			

Perfectum.

1 τέθεικα pro τέθηκα, Bœoticé.

2 ἕσταμα pro ἕστηκα, à futuro στήσω, ad differentiam ἕστηκα præteriti Medii, ab ἵστημι.

3 δέδομα.

Pluſquam perfect.

1 ἐτεθείκειν. 2 ἑστάκειν. 3 ἐδεδώκειν.

Aoriſtus α.

1 ἔθηκα. 2 ἔστησα. 3 ἔδωκα.

Aoriſtus β.

Sing.			Dual.		Plural.		
1	ἔθην	ἔθης	ἔθη	ετον	ἔτην	εμεν	ετε	εσαν
2	ἔστην	ἔστης	ἔστη	ητον	ήτην	ημεν	ητε	ησαν
3	ἔδυν	ἔδυς	ἔδυ	οτον	ότην	ομεν	οτε	οσαν

Aoriſtus ſecundus ſimilis eſt Imperfecto in omnibus, excepto quòd in Plurali ac Duali vocalem retinet longam: præter ἔδομεν, ἔδοτον, & ἲω, à verbo ἵημι, mitto.

Imperativus.

Præſens.

1	πίθει	ε	τω	τον, των,	τε, τωσαν.
2	ἵεσθι	α			
3	δίδοθι	ο			
4	ζεύγνυθι	υ			

Aoriſtus ſecundus.

1 θές, θέτω. 2 στῆθι, στήτω. 3 δός, δότω.

Optativus.

Præsens.

1 πδείην	ης, η	ητον, ήτην	ημεν, ητε, ησαν, &	εῖη, αῖεν, οῖ
2 ἱσταίην				
3 διδοίην				

Aoristus β.

1 δείην. 2 σταίην. 3 δοίην.

Subjunctivus.

Præsens.

Sing.	Dual.	Plural.
1 πδῶ, ῇς, ῇ	τον, τον, ῶμεν	ῶσι, τε, ῶσι.
2 ἱστῶ, ᾷς, ᾷ		
3 διδῶ, ῷς, ῷ		

Aoristus β.

1 δῶ, δῇς, δῇ. 2 στῶ, στῇς, στῇ. 3 δῶ, δῷς, δῷ.

Infinitivus.

Præsens.

1 πδέναι. 2 ἱστάναι. 3 διδόναι. 4 ζευγνύναι.

Aoristus β.

1 δεῖναι. 2 στῆναι. 3 δοῦναι.

Participia.

	Præsens.		Aor.
1 πδεὶς	εῖσα	ἐν	1 δεὶς, δεῖσα, δέν.
2 ἱστὰς	ᾶσα	ὰν	2 στὰς, στᾶσα, στάν.
3 διδοὺς	οῦσα	ὸν	3 δοὺς, δοῦσα, δόν.
4 ζεύγνυς	ῦσα	ὺν	

Vox Passiva.

Sing.	Dual.	Plural.
1 πδεμαι	σαι, ται	μεθον, σθον, σθον	μεθα, σθε, νται.
2 ἵσταμαι			
3 διδομαι			
4 ζεύγνυμαι			

Imper-

Imperfectum.

Sing.	Dual,	Plural.
1 ἐπιθέμην	σο, το μεθον, σθον, σθην, μεθα, σθε, ντο.	
2 ἱστάμην		
3 ἐδιδόμην		
4 ἐζεύγνυμην		

Præteritum.

1 τέθειμαι.	2 ἕστημαι.	3 κέδομαι.

Plusquam perf.

1 ἐπεθείμην.	2 ἑστάμην.	3 ἐκεκόδμην.

Aor. α.

1 ἐτέθλην.	2 ἐστάθην.	3 ἐδόθην.

Futurum α.

1 πεθήσομαι.	2 σταθήσομαι.	3 δοθήσομαι.

Paulò post futurum.

1 τεθείσομαι.	2 ἑστάσομαι.	3 κεκόδσομαι.

Imperativus.

Sing.	Dual.	Plural.
1 πίθεσο	σθω σθον, σθων σθε, σθωσ.	
2 ἵστασο		
3 δίδοσο		
4 ζεύγνυσο		

Perf. & pluſq. κεῖσο.

Optativus Præſens.

Sing.	Dual.	Plural.
1 πιθείμην εἶ	αἶ, οι, το μεθον, σθον, σθην μεθα, σθε, ντο.	
2 ἱσταίμην αἶ		
3 διδοίμην οἶ		

Præteritum.

Sing.	Dual.	Plural.
1 τεθείμην εἶ	αἶ, οι, το μεθον, σθον, σθην μεθα, σθε, ντο.	
2 ἱσταίμην αἶ		
3 κεκοίμην οἶ		

Subjunct.

Subjunctivus.

Præsens.

1 πείθω	ῇ, ῇ		
2 ἵστημαι,	ᾷ, ᾷ,	ώμεθον, ωον, ωον,	μεθα, ωτε, νται.
3 δίδωμι	ῷ, ῷ		

Perfectum

1 τέθνηκα	ῶ, ῶ	ῶμεν	ῶμεν,
2 ἕστηκα,	ᾖς, ᾖς,	ώμεθον, ᾶτον, ᾶτον,	ώμεθα, ᾶτε, ῶσι
3 δέδωκα	ῷ, ῷ	ῶτον	ῶτε.

Infinitivus. *Participium.*

Præsens.

1 πείθεσθαι	1 πειθόμενος
2 ἵστασθαι	2 ἱστάμενος
3 δίδοσθαι	3 διδόμενος
4 ζεύγνυσθαι	4 ζευγνύμενος

νη, νον.

Conjugatio Verbi Medii.

In Indicativo.

Aoristus α.

1 ἐθηκάμην. 2 ἐστησάμην. 3 ἐδωκάμην.

Aoristus β.

Sing.	Dual.	Plural.
1 ἐθέ		
2 ἐστά, μην, σο, το	μεθον, σθον, σθην	μεθα, σθε, ντο.
3 ἐδό		

In Imperativo.

Aoristus β.

Sing.	Dual.	Plural.
1 θέ		
2 στά, σο, σθω	σθον, σθων	σθε, σθωσ̣.
3 δό		

In

In Optativo.

Aoriſtus β.

	Sing.		Dual.	Plural.
1	θεί	οῖ		
2	σαί, μλω,	αῖ, ο, τον	μῖλον, δον, δην,	μῖλα, δε, ν]ο.
3	δοί	οῖ		

In Subjunctivo.

Aoriſtus ſecundus.

	Sing.		Dual.	Plural.
1	θῶ	ῇ, ῆ		
2	σῶ, μαι,	ᾷ, ᾶ, ται,	ὡμῖλον, δον, δον,	ὡμῖλα, δε, ὦν].
3	δῶ	ῷ, ῶ		

In Infinitivo.

Aor. β.

1	θέ
2	σά, σθαι
3	δό

Participia.

Aor. β.

1	θέ
2	σά, μενϴ, μένη, μενον.
3	δό

Formatio temporum verborum in μι.

De præſenti jam ſupra dictum eſt.

Imperfectum

Formatur à præſenti mutando μι in ν, & præponendo augmentum, niſi verbum incipiat ab ι poſitione longa, ut πίθημι, ἐπίθην· ſed ἵστημι, ἵστην.

Obſervatio.

Numerus ſingularis & tertia pluralis contrahuntur in Imperfecto verborum in μι, ut ἐπίθεον, ἐπίθεν· ἐπίθεες, ἐπίθεις· ἐδίδοον, ἐδίδουν. Secundæ etiam perſonæ Imperativi ſæpe contrahuntur, ut πίθει, ἵστα, δίδου, pro πίθεθι, ἵστασθι, δίδοθι.

Aoriſtus ſecundus

Deducitur ab Imperfecto rejiciendo reduplicationem, & præponendo ε, ut ἐπίθην, ἔθην· ſed ἵστην, ἔστην,

ἔσην, quod, ut præteritum ἔσαχα (quod & ἔσαα) neutram ſeu paſſivam habet ſignificationem, ſcilicet ſteti, jacui, vel poſitus ſum.

Si verbum caret reduplicatione, idem eſt Imperfectum & Aoriſt. 6. ut σβῆμι, ἔσβην, extinguo.

Anomala in μι.

Verbum εἰμὶ Sum.

Sing.	Dual.	*Indicativus.* Plural.
Præſ. εἰμὶ, εἶς vel εἶ, ἐστὶ	ἐστὸν, ἐστὸν	ἐσμὲν. ἐστὲ, εἰσί.
ἐμμὶ D. ἔην, ἔσσι A. ἐντὶ D.		εἰμὲς D. ἐντὲ P. ἔασι I.
ἦμι Æ. ἐανὶ P.		ἐμὲν P. ἔυτι Æ.
		οἰμὲν P. ἐντὶ D.

Imp. ἴσθ, ἴσς, ἴτ, ἴσθ At.	ἦστον, ἤτην	ἦμεν, ἦστε, ἦσ̣ᵉ.
ἔα I. ἤδα Æ.	ἦσον, ἤστην	ἦμες D. ἔᾳᵉ
ἦ A. ἔηδα P.	Pleon. Pleon.	Syſtol.
ἦα P. ἦες P. ἦε P.	ἔτον, ἔτην	ἔασι
ἔην P. ἔης P. ἔην P.	Syſt. Syſt.	Poet.
ἔσκον P. ἔσκες P. ἔσκε P.	ἔσον, ἔσην	ἦν Sync.
ἔον P. ἔᾳς P. ἦς D.	Poet.	ἔσκον
οἶν P. εἶς P. ἔη P.		Poet.
ἤην A. ἔεις I. ἤην P.		

Pluſq. ἤμην, ἦσο, ἦστο ‖ ἤμεθον, ἦσθον, ἤσθην ‖ ἤμεθα, ἦσθε, ἦντο.
Fut. ἔσομαι, ἔσῃ, ἔσται ‖ ἐσόμεθον, ἔσεσθον, ἔσθον ‖ ὁμέθα, ἔσθε, ὄνται.
ἔασομαι P. ἔαῃ P. ἔασε P. ἔασον P.
ἐσσῦμαι D. ἔσει A. ἔσαι Sync.
ἐσεῦμαι D. ἔσῃ D. ἐσεῖται D.
ἔσται I. ἐασεῖται P.
ἔασται P.

Imperativus.

Præſ. ἴσθι vel ἔσθι vel ἔσο, ἔστω ‖ ἔστον, ἔστων ‖ ἔστε, ἔστωᵉ.
ἔσθι P. ἔασο, ἔασω P. ἔστων
εἶ Craſ. Po. ἤτω D. Attice

Optati-

Optativus.

Præſ. εἴην, εἴης, εἴη ‖ εἶεν, εἰήτην. ‖ εἴημεν, εἶητε, εἶεν.
ἔοιμι, ἔοις, ἔοι P. ‖ εἶμεν, εἶτε, εἶεν Syn.
Fut. ἐσοίμην, ἔσοιο, ἔσοιτο ‖ &c.

Subjunctivus Præſ. ἐὰν

ὦ, ῇς, ῇ, ἦτον, ἦτον | ὦμεν, ἦτε, ὦσι.
εἶω P. εἴῃς P. εἴῃ P. εἰῆτον P. & c. | εἰῶμεν P. εἶητε P. εἶωσι A. I.
ἔω I. ἔῃς I. ἔῃ I. ἦσον I. & c. | εἴομεν Syſt. εἴωσι P.
ᾖδα Æ. ᾖσι I. | ἔωμεν I. ἦτε I.
ἔησι I. | ὦμες D.

Infinitivus. *Participium.*

Præſ. ἔμ) Com. Fut. ἔσεσθαι. Præſ. ὤν, οῦσα, ὄν. F. ἐσόμενος.
ἔμεν I. ἐών I. ἐοῦσα I. ἐόν I. ἐσόμενος P.
ἦμεν & ἦμες D. εἶς Æ. ἔουσα D. εἶσα Æ.
ἔμεναι A. ἐν Æ.
ἔμμεναι Æ.
εἶμεναι P.

Εἶμι, Eo & Ibo.

Præſ. εἶμι, εἶς vel εἶ, εἶσι ‖ ἴτον, ἴτον ‖ ἴμεν, ἴτε, ἴασι.
εἶθα Æ. ἴμες D. ἴαση I.
Imper. εἶν, εἶς, εἶ ‖ ἴτον, ἴτην ‖ ἴμεν, ἴτε, ἰόντων.
ἦον, ἦες, ἦε P. ἴμες D. ἔϊος P.
Perf. εἶκα.
Pluſq. εἴκειν, & ᾔκειν Att. Aoriſt. α. εἶσα inuſitatus, unde 3. Dual. εἰσάτην & ἐσσάτην, Att. εἶσαν 3. Plural. inde verò ἦσαν & ἔσσαν Poet.
Per. med. εἶα, εἶας, εἶε ‖ εἴατον, εἰάτην ‖ εἴαμεν, εἶατε, εἶαν.
ἧα, ἧας, ἧε, &c.
ἧϊα, ἧϊας, ἧϊε, I.
Pluſq. ἤειν, ἤεις, ἤει. ‖ ἤειτον, ἠείτην. ‖ ἤειμεν, ἤειτε, ἤεισαν.
ἧεα I. ἦμεν, ἦτε, ἦεσαν Att.
Aor. β. ἶον, ἶες, ἶε ‖ ἴετον, ἰέτην ‖ ἴεμεν, ἴετε, ἶον.
ἧιον.
Fut. α εἴσομαι.

Imperf.

Imperativus.

Præſ. Ἰθι, vel εἶ, ἴτω. ‖ ἴτον, ἴτων. ‖ ἴτε, ἰτωσαν.

Aor. β. ἰε. & Craſ. εἶ, ſolummodo in compoſitis, ut ἔξελθε, ἔξει, exi, tranſi. Optativus & Subjunctivus non ſunt in uſu.

Infinitivus.

Ιναι, vel ἶναι, & ἰέναι in compoſitis.

Ιμὴν I. Ιμῆναι D. A.

Ιεμὴν I. Ιέμῆναι A. & D.

Ἰημι, vado, eâdem planè ratione declinatur. Ab Oratoribus tantùm uſurpantur ἀπίασιν in Indicativo, ἀπιῶσιν in Subjun. ἀπιέναι in Infin.

Participium.

Ιὼν, ἰοῦσα, ἰὸν, ut χιὼν & ἐὼν.

Ἵημι, Mitto.

Indicativus

Præſ. Ἰημι, ἵης, ἵησι. ‖ ἵετον, ἵετον. ‖ ἵεμὲν, ἵετε, ἱᾶσι. ἱέασι I. ἰάσι A.

Imper. Ἱω, ἵης, ἵη ‖ ἵετον, ἱέτω. ‖ ἵεμὲν, ἵετε, ἱέντων. Ιεον, ἵεν, ἵεις ἵει, contracta. ἵεν B.

Perfect. Εἷκα, εἷκας, εἷκε, B. Dicitur etiam ἔωκα Attic.

Aor. α. Ηκα, ἧκας, ἧκε. Dicitur etiam ἔηκα Att.

Aor. β. Ην, ἧς, ἧ. ‖ ἔτον, ἔτην. ‖ ἔμὲν, ἔτε, ἕσαν.

Fut. ἥσω.

Imperativus.

Præſ. Ἰεθι, ἱέτω. Aor. β. ἕς, ἔτω. Perf. εἶκε, εἰκέτω.

Optativus.

Præſ. Ἰείην, ἰείης, ἰείη. Aoriſt. β. εἵην, εἵης, εἵη.

Subjunctivus.

Præſ. Ἰῶ, ἰῇς, ἰῇ. Perf. εἷκω, εἷκῃς, εἷκῃ. Aoriſt. β. ὦ, ἧς, ἧ, ἕω, ἕῃς, ἕῃ, I. & P. εἷω, εἷῃς, εἷῃ.

Infini-

Infinitivus.

ræſ. Ἰέναι. Perf. εἰκέναι. Aor. β εἶναι.
Ἰέμϑαι D. ἔμϑαι. A.D.
Ιεμϑι I. ἔμϑι I.

Participium.

ræſ. Ιεὶς, ἰεῖσα, ἰέν. Perf. εἰκὼς, υῖα, ὸς. Aor. β. εἰς, εἶσα, ἔν.

Vox Paſſiva. *Indicativus.*

ræſ. Ιεμαι, ἵεσαι, ἵεϑ.
mperf. Ιέμην, ἵεσο, ἵετο. Aor. α. ἔϑην, & εἰϑην.
erf. Εἷμαι, εἶσαι, εἶϑ· εἵμεϑον, εἶϑον, ϑον· εἵμεϑα, εἶϑε. εἶν ϑ.
ἕϑ ἕων ϑ A.
luſq. Εἵμην, εἶσο, εἶτο *Imperativus.* Ἵεσο, ἱέϑω.
Infinit. εἶσϑαι. ‖ Aor. α. ἐϑῆναι & εἰϑῆναι. ‖ P. A. α. ἐϑείς.

Vox Media.

or. α. Ηκάμην, ἧκα, ἧκα ϑο. Aor. β. Εμην, ἕσο, ἕο & οῦ, ἕτο.

Imperativus. *Optativus.*

ræſ. Εσο, ἔϑω, &c. εἵμην, εἷο, εἷτο.
ἕο I.
οῦ A.

Subjunctivus. *Infinitivus.* *Participium.*

ræſ. Εὰν, ὦμαι, ᾖ, ᾖται.
Aor β. ἔσϑαι. Aor β. ἑμϑ Θ.

Ἵημι, Concupiſco,
Eandem habet inflectionem, præterquam quod format Aor. α. ἧσα, non ἧκα.

Ημαι, Sedeo.

ræſ. Ημαι, ἧσαι, ἧϑ. ‖ ἥμεϑον, ἧϑον, ἧϑον. ‖ ἧμεϑα, ἧσϑε, ἧνϑ.
ἕαϑαι I.
ἅϑ & εἵαϑ. P.
mper. Ημην ἧσο, ἧπτο. ‖ ἥμεϑον, ἧϑον, ἤϑην. ‖ ἧμεϑα, ἧσϑε, ἧντο.
P. ἧτο. ἕατο Ion.
ἧατο & εἵατο P.
Imperativus.

Imperativum.

Præs. ἧσο, ἥσθω. *Infinitivus* ἧσθαι. *Participium* ἥμενος

Κάθημαι, inde compositum.

Præs. κάθημαι, καθησαι, κάθηται. Imperf. ἐκαθήμην

κάθηαι I καθῆτο & καθῆς

κάθῃ A.

Imperativus.

Præs. κάθησο, καθήσθω. Ion. κάθηο & κάθεο, Syst. Att. κάθ

Κεῖμαι, jaceo.

Præs. κεῖμαι, σαι, ται. ‖ μῖθον, σθον, σθον. ‖ μῖθα, σι, κεῖ

κέαται I. κεῖαι

Imper. ἐκείμην, ἔκεισο, ἔκειτο. Fut. κείσομαι, σῃ, σε

3 Plur. κέατο I. κεισοῦμαι & κεισεῖμαι

κείατο P.

Indicativus.

Ἴσημι, scio.

Præs. ἴσημι, ἴσης, ἴστι. ἴσταον, ἴσταον ἴσαμεν, ἴστε, ἴασι.

ἴσαμι D. ἴσατι D. ἴστον, Sync. ἴσμεν Sync. ἴσμεν D.

Imp. ἴσην, ἴσης, ἴστ ἴστην, ἰστάτην ἴσαμεν, ἴστε, ἴσαν

ἴσ Syn

Imperativus.

Præs. ἴσθι, ἰστάτω. ‖ ἴστον, ἰστάτων. ‖ ἴστε, ἰστάτ

ἴδι, ἴστω, &c. Sync.

Infinitivus.

Præs. ἱστάναι, ἱστάμεναι, & ἴσμεν D. ἴσαμεν I. ἴσμεν Syn

Participium ἵστας, ἵστασα, ἵ

Verbum Passivum. *Indicativus*

Præs. ἵσταμαι & ἵσαμαι, σαι, ται. Comp. ὅπίσταμαι, σαι,

ὅπίστη A. ὅπίσται

Imper. ἱστάμην, ἵστασο, ἵστατο. Comp. ἐπιστάμην, ὅπίστασο

ἠπιστάμην A. ὅπίστατο I. & ὅπίστ

Imperativ

Imperativus.

Ἰσταν. Compositum, ὀπίσταν, ὀπίστω Io. ὀπίστω Att.

Infinitivus. *Partic.*

Ἱστὰς, Compositum, ὀπίστὰς. ἐπισάμενος.
Εἷμαι, Indutus sum, ab Ἕω.
perfect. Εἷμαι, εἷσαι, & ἕσαι, P. εἷται & εἵσται. Tertia P. εἷαται.

Particip. εἱμένος.
Pluſq. Εἵμην, εἷσο & ἕσο, εἷτο & εἵστο & ἕστο, Tertia pl. εἷατο.
Aor. α. Act. Εἷσα, εἷσας, εἷσε.
P. ἕστα, ἕστας, ἕστε.
Infinitivus. Εἷσαι & ἕσται, quod etiam eſt collocare.
Aor. α. me. Εἱσάμην & ἑσάμην, & ἐνεσάμην. par. Ἐσάμενος.

Φημὶ, Dico. *Indicativus.*

Præſens Φημὶ, φὴς, φησὶ, φατὸν, φατὸν, φαμὲν, φατὲ, φασὶ.
Φαμὶ D. φατὶ D. φατὶ & φαπὶ D.
Imperf. Ἔφην, ἔφης, ἔφη, ἔφατον, ἐφάτην, ἔφαμεν, ἔφατε, ἔφασαν.
Aor. C. Ἔφην, ἔφης, ἔφη, ἔφαμεν, ἐφάτην, ἔφημεν, ἔφητε, ἔφησαν.
φῆδα Æ. ἔφαν & φὰν P.
Φλῶ, φῇς, φῇ, & λῶ, ῇς, ῇ. P.
Futur. Φήσω, φήσεις, φήσει. Aoriſt. α. ἔφησα. Imperat. φάθι;
Φασῶ, φασεῖς, φασεῖ. D.

Optativus.

Præſens Φαίην. Aoriſt. α. φήσαιμι. Futur. α. φήσοιμι.
Subjunct. ἐὰν φῶ, φῇς, φῇ. *Infin.* φάναι. nam φᾶναι eſt apparuiſſe.
Participium. Φᾶς, φᾶσα, φάν.

Verbum Medium.

Præſens Φάμαι. Imperf. ἐφάμην. *Participium,* φάμενος.

VERBALIA.

Verbalia omnia ferè deducuntur vel

- A prima persona præteriti passivi in
  - μα, ut γράμμα, litera.
  - μος, ut δεσμὸς, vinculum.
  - μη, ut γραμμὴ, linea.
  - μων, ut νοήμων, intelligens.
- A secunda Persona præteriti passivi in
  - ις ut ποίησις, poësis.
  - ια, ut δοκιμασία, probatio.
- A tertia persona præteriti passivi
  - Masculina in
    - της, ποιητὴς, poëta.
    - τος, ἀκουστὸς, audibilis.
    - τηρ, χαρακτὴρ, character.
    - τωρ, κοσμήτωρ, princeps.
    - κος, κριτικὸς, judicialis.
  - Fœminina in
    - πις, πίστις, fides.
    - τυς, ὀρχηστὺς, saltatio.
    - τεις, ὀρχήστεις, saltatrix.
    - τρα, ὀρχήστρα, illa Theatri pars in qua chorus saltabat.
  - Neutra in
    - τήριον, πωτήριον, poculum.
    - τερον, Διδασκαλεῖον, Minerval.
    - Adverbia positionis in ικος, ικα, ικον, ut γραπτικος, γραπτικα, γραπτικον.
- A præterito Medio in
  - ος, λόγος, sermo.
  - η, ἐπιστολὴ, epistola.
  - ιον, λόγιον, oraculum.
  - της, τομεὺς, sector.

Paucula quædam descendunt ab ipso themate, ut λευκὸς, candidus, à λεύσσω, video; & ab Aoristo secundo, ut φυγὴ, fuga, ab ἔφυγον.

Impersonalia.

Ἀνήκει & προσήκει convenit, ἀνῆκε & προσῆκε conveniebat.
Ἀρέσκει placet, ἤρεσκε placebat, ἀρέσει placebit, ἤρεσε placuit.
Δεῖ oportet, ἔδει oportebat, δεήσει oportebit, ἐδέησε oportuit.

tuit. Infin. δεῖν oportere. Particip. Δέον quod oportet.

Δοκεῖ videtur, ἐδόκει videbatur, δόξει videbitur, ἔδοξε visum est.

Μέλει curæ est, ἔμελε curæ erat, μελήσει curæ erit, ἐμέλησε curæ fuit.

Χρὴ oportet, ἐχρῆν oportebat, χρήσει oportebit, χρῆναι oportere.

Compositum ἀπόχρη sufficit, ἀπέχρη sufficiebat, Fut. ἀποχρήσει sufficiet, A. 1 ἀπέχρησε suffecit. Inf. ἀποχρῆν sufficere.

Passiva impersonalia sunt, συμβαίνει accidit, εἵμαρται & πέφατο in fatis est, à περαίνω definio.

Verba defectiva.

Verba defectiva sunt, quæ solùm usque ad præteritum imperfectum communiter conjugantur, & si quæ tempora habent præter ea, mutuantur illa à verbis aliis, quorum præsens non est in usu.

Illa autem sunt in βω gravitona, quæ penultimam habent vel in ε solùm, vel cum immutabili: ut ῥέμβω, φέρβω, σέβω.

In άνω gravitona, λαμβάνω.

In σκω, γινώσκω· præter ἀνύσκω, quod facit ἀνύξω, & ἀλύσκω, ἀλύξω.

In άθω, ut κιάθω· ἔθω; ut πλήθω· ὕθω, ut μινύθω· θω cum implicatione consonantis, ut ἄκθω.

Εἴνω, hyperdissyllaba, ut φαείνω· ύω hyperdiss. facientia verba in μι, ut κεραννύω, ῥηγνύω σβεννύω, στρωννύω, στορεννύω.

Item quæ ante ω duas habent consonantes, quarum altera est liquida, ut δάκνω.

Quæ in ω purum desinunt, præcedente ι diphthongo, ut αἴσσω.

Quæ in δω, si præcedat ν vel λ, ut σπένδω, μέλδω.

Item in εύω, derivata à præsenti vel futuro: ut à τελέω, τελεῖω ἐτέλειον· γαμέω, γαμήσω, γαμησείω· à βρόω, βρόσω, βρωσείω· ὄψω, ὄψα, ὀψείω πολεμέω, πολεμήσω. πολεμησείω. quæ appetentiâ connotant, edere, cernere, cupio, nupturio, bellaturio.

Sic quæ ex contractis Attici fecerunt incontracta, ἀυξέω, ἀυξῶ, αὔξω, ηὔξον· ἀλεξέω, ἀλεξῶ ἀλέξω· ἑψέω, ἑψῶ ἕψω, quæ à circumflexis suis reliqua tempora mutuantur, ἀυξήσω, ἀλεξήσω, ἑψήσω.

Sic quæ propter consonantem aliquam injectam ε mutant in ι: ut μθέω, μίμνω, ἔμιμνον· τέκω, πίκλω· ἐνέπω, ἐνίσπω· γένομαι γίνομαι. at ἕπω, ἕσπω ἕπομαι, ἕσπομαι, ε non mutant; amittunt tamen illud subinde, ut σπέτε pro ἕσπετε, σπέδς pro ἕσπεσθαι, σπόμην pro ἐσπόμην.

Verba Anomala.

A.

Miror Ἄγαμαι, fut. ἀγάσομαι, ab ἀγάζω, aor. ἠγάσθην, aor. α. med. ἠγασάμην.

Ago Ἄγω, fut. ἄξω, præt. ἦχα, Att. ἀγήοχα, aor. 2. ἦγον, Att. ἤγαγον.

Sicco Ἄζω, aor. 1. ἄσθλιν, & ἀάσθλιν.

Frango Ἄγνυμι, fut. ἄξω, præt. ἦχα, Att. ἀγήοχα, aor. 1. ἔαξα, unde κατέαξα, præt. med. ἦγα, inusitat. unde ἔαγα, Att. & κατέαγα.

Dico Ἀγορεύω, fut. ἀγορεύσω, aor. 1. ἠγόρευσα, præt. εἴρηκα ab εἴρω.

Cano Ἄδω, fut. ἄσω, aor. 1. ἦσα. Ἀδω placeo, præt. med. ἧδα & ἔαδα.

Capio Αἱρῶ, fut. αἱρήσω, aor. 2. ἕλον ab ἕλω inusit.

Eligo Αἱρέομαι, fut. αἱρήσομαι, præt. ἥρημαι, aor. 1. ἠρήθλιν, aor. 2. med. εἱλόμην ab ἕλομαι inusit.

Sentio Αἰσθάνομαι, fut αἰσθήσομαι. præt. ἤσθημαι, aor. 2. med. ἠσθόμην, ab αἰσθέομαι. αἰσθέσομαι inusit.

Arceo Ἀλέξω. fut. ἀλεξήσω, ab ἀλεξέω, ἀλεξῶ inusit.

Erro Ἀλάλημαι, ab ἀλάω, ἄλημι, ἄλημαι, cum reduplicatione ἀλάλημαι.

Tollo Αἴρω, fut. ἀρῶ, aor. 1. ἦρα vel ἦρα, aor. 2. ἦρον, præt. ἦρκα.

Capior Ἁλίσκομαι, fut. ἁλώσομαι, aor. 2. ἅλων, ἅλως, ἅλω, & ἐάλων Attic. ab ἀλόω, ἁλῶ, ἅλωμι, unde participium ὁ ἁλὼς, τοῦ ἁλόντος.

Consumo Ἀναλίσκω, fut. ἀναλώσω, præt. ἀνήλωκα, & ἀνάλωκα, & in passivo ἀνήλωμαι.

Pecco

Pecco Αμαρτάνω, fut. ἁμαρτήσω, præt. ἡμάρτηκα, aor. 2. ἥμαρτον, ab ἁμαρτέω inusitato.

Induo Αμφιέννυμι, fut. ἀμφιέσω, præt. ἠμφίεσμαι.

Renuo Ανaίνομαι, præt. ἀνήνημαι, aor. 1. ἠνηνάμην.

Aperio Ανοίγω, fut ἀνοίξω, aor. 1. ἀνέῳξα, præt. med. ἀνέῳγα, pass. ἀνέῳγμαι, aor. 1. ἀνεῴχθην.

Lego Αναγινώσκω, imperf. ἀνεγίνωσκον, fut. ἀναγνώσομαι, præt. ἀνέγνωκα, aor. 2. ἀνέγνων, ab ἀναγνόω, ῶ, & ἀνάγνωμι inusitato.

Odio sum Απεχθάνομαι, fut. ἀπεχθήσομαι, præt. ἀπέχθημαι, aor. 2. med. ἀπεχθόμην, ab ἀπεχθέομαι, ἔσμαι, inusitato.

Admoneo Αναμιμνήσκω, fut. ἀναμνήσω, aor. 1. ἀνεμνήσθην.

Renuo Απαναίνομαι, aor. 1. ἀπηνηνάμην.

Perdo Απολέω, λῶ, & ἀπολλύω & ἀπόλλυμι, fut. ἀπολῶ ab ἀπόλλω, ἀπολέσω, præt. ἀπόλεκα, & Atticè ἀπολώλεκα, & præt. med. Atticè ἀπόλωλα.

Privo Απαυράω, ῶ, aor. 1. ἀπηύρα.

Placeo Αρέσκομαι, fut. ἀρέσομαι.

Inhonoro Απίζω, fut. ἀπίξω.

Ægre fero Αχθομαι, fut. ἀχθήσομαι & ἀχθέσομαι, aor. 1. ἠχθέσθην.

Augeo Αυξάνω & αὔξω, fut. αὐξήσω, aor. 1. ηὔξησα.

Tristor Αχω, præt. ἄκαχα.

B.

Mitto Βάλλω, fut. βαλῶ, præt. βέβληκα, aor. ἔβαλον, & à βλῶ, βλήσω.

Vado Βαίνω, fut. βήσομαι, aor. 2. ἔβην, à βῆμι inusit.

Germino Βλαστάνω, fut. βλαστήσω, aor. 2. ἔβλαστον.

Vivo Βιόω, fut. βιώσω, aor. 2. ἐβίων, ἐβίως, ἐβίω, particip. ὁ βιὺς, à βίωμι.

Edo Βιβρώσκω, fut. βρώσω, aor. 1. ἔβρωσα.

Volo Βούλομαι, fut βουλήσομαι, præt. βεβούλημαι, pluſq. ἐβεβουλήμην. & aor. 1. ἐβουλήθην.

Comedo Βρώσκω, fut. βρώσω.

Γ

Corem Duco uxorem — Γαμέω, ῶ, fut. γαμήσω, aor. 1. ἔγημα.

Gigno — Γείνομαι, fut. γενοῦμαι, aor. 1. med. ἐγεινάμην.

Lætor — Γήθω. f. γήσω, p. med. γέγηθα, & γηθέω, ῶ, γηθήσω.

Seneſco — Γηράσκω, fut. γηράσω, à γηράω, γηρῶ.

Fio, ſum — Γίνομαι & γίγνομαι, fut. γενήσομαι, pr. γεγένημαι, aor. 1. med. ἐγενησάμην, aor. 2. med. ἐγενόμην, a γένομαι inuſit. p. med. γέγονα, à γείνω, γενῶ.

Cognoſco — Γινώσκω, ἐγίνωσκον, fut. γνώσομαι, aor. 1. ἔγνωσα, præt. ἔγνωκα, aor. 2. ἔγνων, à γνόω & γνῶμι, unde & præt. med. γέγνωα, exauditus ſum, pro γέγνωσα, per Metath. Euſtath.

Vigilo — Γρηγορέω, fut. γρηγορήσω, præt med. ἐγρήγορα, pluſquam, ἐγρηγόρειν.

Δ

Scio — Δαίω, fut. δαήσω, à δάω, præt. med. δέδηα, aor. 2. ἐδάην.

Divido — Δαΐζω, fut. δαΐξω, & δαΐσω, fut. δαίσω, præt. δέδασμαι, & δεδαίημαι, aor. 2. ἐδάλην.

Mordeo — Δάκνω, ἔδακνον, fut. δήξω, aor. 2. ἔδακον, à δήκω.

Oportet — Δεῖ, fut. δεήσει, aor. ἐδέησε, Imperf. ἔδει vel εἶδε, Infin. δεῖν.

Timeo — Δείδω, fut. δείσω, præt. δέδοικα, med. δέδοικα. Ionicè δέδια, pluſq. ἐδεδοίειν, Imperat. δέδιθι, ab inuſitato δέδιμι.

Rogo — Δέομαι, fut. δεήσομαι, præt. δεδέημαι, aor. 1. ἐδεήθην, à δεέομαι, δεῦμαι.

Suſcipio — Δέχομαι, fut. δέξομαι, præt. δέδεγμαι, aor. 1. med. ἐδεξάμην.

Ligo — Δέω, δήσω, δέδηκα, aor. 1. ἔδησα, præt. paſſ. δέδημαι & δέδεσμαι, unde δεσμός.

Doceo — Διδάσκω, ἐδίδασκον, fut. διδάξω, à δίδαχω, aor. 1. ἐδίδαξα.

Aufugio — Διδράσκω, & διαδιδράσκω, A. 1. δέδρα & ἀπέδρα.

Exiſtimo — Δοκέω, ῶ, fut. δόξω, à δόκω, aor. 1. ἔδοξα, præt. δεδόκηκα, à δοκέω, δοκήσω.

Facio

Facio Δράω, ῶ, fut. δράσω, præter. δέδρακα, aoriſt. 1. ἔδρασα.

Subeo Δυώω, & δύω, & δῦμι, fut. δύσω, aor. 2. ἔδυν, unde καταδύω, & ἀνέδυν.

Poſſum Δυήσομαι, δυήσασαι, & δυήῃ, imperf. ἐδυνάμην, Attic. ἠδυνάμην, præt. paſſ. δεδύνημαι, aor. 1. ἐδυνάσθην, ſeu ἠδυνάσθην potui, valui, à δυνάζω, ἐδυνήθην, ſeu ἠδυνήθην, à δυνάω.

E

Sino Εάω, ῶ, fut. ἐάσω, aor. 1. εἴασα.

Cucurri Εδραμον, à τρέχω, δραμοῦμαι, aor. 2. ἔδραμον, à δρέμω.

Edo Εδω vel ἐδίω, præt ἐδήδοκα.

Volo Εθέλω, fut. ἐθελήσω, ab ἐθελέω.

Solitus ſum Εθω, præt. med εἴωθα, pro εἶδα, per pleonaſm. ω.

Excito Εγείρω, fut ἐγερῶ, aor. 1. ἤγειρα.

Infundo Εγχέω, ῶ, fut. ἐγχεύσω, ab ἐγχεύω, aor. 1. ἐνέχεα & ἐνέχευα, Æolicè.

Polliceor Εγγυάω, ῶ, fut. ἐγγυήσω, aor. 1. ἐγγύησα, præt. ἐγγεγύηκα.

Scio Εἴδω, fut. εἴσω, & εἰδήσω, præt. med. οἶδα, pluſq. ᾔδειν, aor. 2. εἶδον, poët. ἴδον ſine ε præt. infin εἰδέναι, partic εἰδώς, pro εἰδηκέναι, & εἰδηκώς.

Dixi Εἶπα, aor. 1. & εἶπον, aor. 2 ab inuſitato ἔπω.

Abigo Ελαυνω, fut. ἐλάσω, ab ἐλάω, præt. ἐλήλακα. At ἐλήλακα, aor. 1 ἤλασα, perf paſſ. ἤλαμαι. At ἐλήλαμαι, aor. 1. ἐλάθην, particip ἐλαθείς.

Venio Ερχομαι, vel ἐλεύσω inuſit. fut. ἐλεύσομαι, præt. med. ἤλυθα, præt. ἐληλύθα aor. 2 ἦλυθον & ἦλθον, ἦλθες, ἦλθε. per Syncopen.

Operor Εργάζομαι, per. paſſ. εἴργασμαι part. εἰργασμένος aor. 1. εἰργάσθην, fut. 1. med. ἐργάσομαι, aor. 1. εἰργασάμην.

Facio Ερω, præt med. ἔρρα & ἔορρα, pluſq; ἐόρρειν.

Facio Ερδω, fut. ἔρξω, vide ῥέζω

Dico Ἐρέω, abſolutum, futur. ἐρῶ & ἐρήσω perf. εἴρηκα.

pass. εἴρημαι. aor. 1. pass. ἐρρήθην, partic. ῥηθείς, imperfect. act. ἔφην.

Interrogo Ἔρομαι, fut. ἐρήσομαι, aor. 2. ἠρόμην.

Sortitus fum Ἔμμορα, præt. med. à μοίρω, μερῶ, μέμορα, & ἔμμορα.

Incendo Ἐμπίμπρημι, fut. ἐμπρήσω.

Curo Ἐμπάζω, fut. ἐμπάσω.

Vado Εἶω, & ἴω, fut. εἴσω, præt. εἶκα, præt. med. εἶα, pluſq. ἤειν.

Speravi Ἔολπα, ab ἔλπω, præt. med. ἤλπα & ἔολπα.

Pereo Ἐρρω, fut. ἐρρήσω.

Invenio Εὑρίσκω, fut. εὑρήσω, præt. ἕυρηκα, aor. 2. εὗρον, ab εὕρεω εὑρῶ.

Habeo Ἔχω, fut. ἕξω & σχήσω, præt. ἔσχηκα, aor. 2. ἔσχον, à σχέω, ῶ inuſit. imperf. εἶχον.

Z

Jungo Ζεύγνυμι & ζεύγνύω, fut. ζεύξω à ζεύγω, præ. ἔζευχα

Vivo Ζάω, ζῶ, fut. ζήσω, tert. Sing. ζῇ pro ζᾷ.

Cingo Ζωννύω, ζώννυμι, fut. ζώσω, ab antiquo ζώω, perf. ἔζωκα, perf. pass. ἔζωμαι, & ἐζωσμαι.

H.

Lætor Ἥδομαι, fut. ἥσομαι, perf. ἧσμαι, aor. 2. ἥδην, med. ἡσάμην.

Iveram Ἤειν, ἤεις, ἤει, præt. pluſq. ab εἶω.

Triſtavit Ἤκαχεν, ab ἄχω.

Inclino Ἡμύω, fut. ἡμύσω.

Θ

Sepelio Θάπτω, fut. θάψω, perf. τέταφα, aor. 1. ἔθαψα, perf. pass. τέθαμμαι, aor. 2. ἐτάφην à τάφω, fut. 1. ταφθήσομαι.

Volo Θέλω, fut. θελήσω, à θελέω, aoriſt. 1. ἐθέλησα, Att. ἠθέλησα.

Morior Θνήσκω, ἔθνησκον, fut. θανοῦμαι, perf. τέθνηκα à θνάω, θνῶ. Ion. τέθνεα, Boeot. τέθνειγα, & τέθνηα, ex quo τεθνεώς, τεθνειῶς & τεθνηὼς, P. pro τεθνηκὼς, Infin. τεθνάναι, aor. 2. ἔθανον.

Pervenio

pass. εἴρημαι. aor. 1. pass. ἐρρήθην, partic. ῥηθείς, imperfect. act. ἔρρην.

Interrogo Ἔρομαι, fut. ἐρήσομαι, aor. 2. ἠρόμην.

Sortitus fum Ἔμμορα, præt. med. à μοίρω, μερῶ, μέμορα, & ἔμμορα.

Incendo Ἐμπίμπρημι, fut. ἐμπρήσω.

Curo Ἐμπάζω, fut. ἐμπάσω.

Vado Εἶω, & ἴω, fut. εἴσω, præt. εἶκα, præt. med. εἶα, pluſq. ἤειν.

Speravi Ἔολπα, ab ἔλπω, præt. med. ἤλπα & ἔολπα.

Pereo Ἐρρῶ, fut. ἐρρήσω.

Invenio Ευρίσκω, fut. εὑρήσω, præt. ἕυρηκα, aor. 2. εὗρον, ab εὕρεω εὑρῶ.

Habeo Ἔχω, fut. ἕξω & σχήσω, præt. ἔσχηκα, aor. 2. ἔσχον, à σχέω, ῶ inuſit. imperf. εἶχον.

Z

Jungo Ζεύγνυμι & ζεύγνύω, fut. ζεύξω à ζεύγω, præ. ἔζευχα

Vivo Ζάω, ζῶ, fut. ζήσω, tert. Sing. ζῇ pro ζᾷ.

Cingo Ζωννύω, ζώννυμι, fut. ζώσω, ab antiquo ζώω, perf. ἔζωκα, perf. pass. ἔζωμαι, & ἐζωσμαι.

H.

Lætor Ἡδομαι, fut. ἥσομαι, perf. ἧσμαι, aor. 2. ἥδην, med. ἡσάμην.

Iveram Ἤειν, ἤεις, ἤει, præt. pluſq. ab εἶω.

Triſtavit Ἤχθεν, ab ἄχθω.

Inclino Ἡμύω, fut. ἡμύσω.

Θ

Sepelio Θάπτω, fut. θάψω, perf. τέταφα, aor. 1. ἔθαψα, perf. pass. τέθαμμαι, aor. 2. ἐτάφην à τάφω, fut. 1. ταφθήσομαι.

Volo Θέλω, fut. θελήσω, à θελέω, aoriſt. 1. ἐθέλησα, Att. ἠθέλησα.

Morior Θνήσκω, ἔθνησκον, fut. θανοῦμαι, perf. τέθνηκα à θνάω, θνῶ. Ion. τέθνεα, Bœot. τέθνειχα, & τέθνηα, ex quo τεθνεὼς, τεθνειῶς & τεθνηὼς, P. pro τεθνηκὼς, Infin. τεθνάναι, aor. 2. ἔθανον.

Pervenio

I.

Pervenio Ικνέομαι, οῦμαι, fut. ἵξομαι, aor. 2. ἰκόμην, ab ἵκομαι, perf. ἷγμαι.

Placo Ιλάσκομαι fut. ἱλάσομαι ab ἱλάομαι.

Volo Ἵημαι, fut. ἥσομαι, præt. πέπαμαι, aor. 2. ἑάμην ab ἵημι. med. ἑάμην, & ἑόμην, Infin. ἕσθαι & ἧσθαι, partic. ἕμενος.

Eundum Ἰτέον. & pleonasmo ἰτητέον, ab εἶμι vado, præt. act. esset εἶκα, pass. εἶμαι, εἶσαι, εἶται, unde εἰτέον, & ε ablato ἰτέον.

K.

Sedeo Καθίζω, καθίζομαι, fut. 2. καθεδοῦμαι.

Sedeo Κάθημαι, fut. καθήσομαι.

Demitto Καθίημι, aor. 1. κάθηκα.

Purgo Καθαίρω, aor. 1. ἐκάθηρα.

Voco Καλέω, fut. καλέσω & καλήσω, perf. κέκληκα, Sync. pro κεκάληκα.

Laboro Κάμνω & κάμω, fut. καμοῦμαι, aor. 2. ἔκαμον, perf. κέκμηκα.

Tondeo Κείρω, fut. κερῶ, aor. 1. ἔκειρα, perf. κέκαρκα.

Misceo Κεραννύω & κερόω, fut. κερέσω, & Sync. κρᾶσω, perf. κέκρακα, Infin. κεκρᾶσθαι per Sync.

Clango Κλάζω, fut. κλάγξω, à κλάγγω, aor. 1. ἔκλαγξα, perf. κέκλαγκα, aor. 2. ἔκλαγον, præt. med. κέκλημαι à κλήζω.

Fleo Κλαίω vel κλάω, fut. κλαύσω à κλαύω, & κλαιήσω à κλαιέω inusitato, aor. 1. ἔκλαυσα, perf. κέκλαυμαι.

Audio Κλῦω à κλύω, fut. κλύσω, perf. κέκλυκα, imperf. & aor. 2. ἔκλυον, imper. κλῦθι, particip. κλυὼς κλυόντος.

Saturo Κορεννύω & κορέννυμι fut. κορέσω & κορήσω, aor. 1 ἐκόρεσα, perf. κεκόρηκα à κορέω, perf. med. κέκορα.

Clamo Κράζω, fut. κράξω, perf. κέκραγα, aor. 1. ἔκραξα, Attic. ἐκέκραξα, fut. 2. κραγῶ, aor. 2. ἔκραγον, perf. med. κέκραγα.

Suspendo

Suspendo Κρεμάζω, fut. κρεμάσω à κρεμάω, per. κεκρέμακα, pass. κεκρεμασμαι.

Pendeo Κρέμαμαι, fut. κρεμάσομαι.

Dormio Καταδαρθάνω, fut. καταδαρθήσομαι, aor. 2. κατέδαρθον, a καταδάρθω.

Abscondo Κρύπτω, fut. κρύψω, perf. κέκρυφα, aor. 2. ἔκρυβον, pass. ἐκρύβην.

Sum Κύρω, fut. κύρσω, aor. 1. ἔκυρσα, partic. κύρσας, Æolica sunt: est quoque κυρέω, fut. κυρήσω, aor. 1. ἐκύρησα, Infin. κυρῆσαι.

Λ.

Sortior Λαγχάνω, fut. κληρώσομαι, à κληρόω, ῶ, perfect. med. λέλογχα, quasi à λέγχω, præt act. λέληχα, Atticè εἴληχα, aor. 2. ἔλαχον, a λήχω, fut. λήξω.

Capio Λαμβάνω, fut. λήψομαι a λήβω, unde aor. 2. ἔλαβον, perf. λέληφα, Att. εἴληφα.

Lateo Λανθάνω, fut. λήσομαι à λήθω, perf. med. λέληθα, aor. 2. ἔλαθον, perf pass. λέλησμαι, aor. 2. med. ἐλαθόμην.

Linquo Λείπω, fut. λείψω, aor. 2. ἔλιπον.

M

Insanio Μαίνομαι, fut. μανοῦμαι, præt. med. μέμηνα, aor. 2. ἐμάνην.

Disco Μανθάνω, fut. μαθήσομαι à μαθέω, perf. μεμάθηκα, aor. 2. ἔμαθον a μήθω.

Pugno Μάχομαι, fut. μαχοῦμαι, & μαχέσομαι, & μαχήσομαι à μαχέομαι inusit aor. med. ἐμαχεσάμην.

Curo Μέλω, fut. μελήσω à μέλει aorist. 2. ἔμελον, per. med. μέμηλα. poeticum.

Recordor Μιμνήσκω, fut. μνήσομαι. præt. μέμνημαι à μνάω pluſquam, ἐμεμνήμην, aor. 1. ἐμνήσθην.

Maneo Μίνω, fut. μενῶ, aor. 1. ἔμεινα, perfect. μεμένηκα à μενέω inusitato.

Misceo Μιγνύω & μίγνυμι, fut. μίξω, aor. 2. ἐμίγην, à μίγω. inusitato.

Abstergo Μοργνύω, fut. μόρξω.

N

Νέω, fut. νεύσω.

Νέμω, fut. νεμῶ, perf. νενέμηκα, aor. 1. ἔνειμα.

Ξ

Ξυίημι, fut. ξυήσω, aor. 1. ἐξυῆκα & ξυέηκα, Atticé.

Ξαίνω, fut. ξανῶ.

O

Οζω, fut. ὄσω, præt. med. ὄδα, & Atticè ὄδωδα.

Οἴχομαι, fut. οἰχήσομαι, aor. 2. med. ᾠχόμην.

Οἶομαι & οἴμαι, οἴει, οἴεται, fut. οἰήσομαι, aor. 1. ᾠήθην, imperf. ᾠόμην, Sync. ᾤμην.

Ομνύω & ὄμνυμι, & ὀμόω, fut. ὀμοῦμαι, & ὀμοῦμαι, perf. ὄμωκα, Atticè ὀμώμοκα.

Ολολύζω, fut. ὀλολύξω.

Ομόργνυμι, fut. ὀμόρξω.

Οφείλω, fut. ὀφειλήσω, & ὄφλω ὀφλήσω, perf. ὤφληκα, aor. 2. ὤφελον, Sync. ὦφλον.

Ονόω, fut. ὀνόσω.

Ολλύω, sive ὄλλυμι, perf. med. ὄλωλα, Atticè ὄλωλεκα, aoriſt. 2. ὄλον, med. ὠλόμην.

Οφάω, fut. ὄψομαι, præt. ἑώρακα.

Οφω, fut. ὀρῶ, Æol. ὄρσω, præt. med. ὦρα. Atticè ὄρωρα.

Π

Πάσχω, fut. πίσομαι à πίθω, perf. med. πέπονθα, aor. 2. ἔπαθον à πήθω.

Πάομαι, ῶμαι, fut. πάσομαι, perf. πέπαμαι.

Πέρθω, aor. 2. ἔπραθον & ἔπερσα.

Πέλω, verbum poeticum, imperf. ἔπελον, & ἔπλε, augmento remoto πέλε, Ionicè πέλεσκον, imperfect. paſſ. ἐπελόμην, ἐπέλε, & Ion. ἐπέλεο, Sync. ἔπλε & ἔπλεο, Dor. ἔπλα, eras; tertia perſona ἐπέλετο, Sync. ἔπλετο, & detracto aug. πλέτο erat, à πέλομαι, πέλη, πέλεται.

Πετάννυμι, fut. πετάσω, præt. πεπέτακα, & per Sync.

Sync. πέπαλκα, unde pass. præt. πέπαλμαι, πεπάω inusit.

Coquo Πέσσω, fut. πέψω, à verbo Poët. πέπω.

Figo Πήγνυμι & πηγνύω, fut. πήξω, aor. pass. ἐπάγην, à πάγω.

Bibo Πίνω, ἔπιον, fut. πώσω, præt. πέπωκα, passivum πέπωμαι, à πέω, πῶμι inusitato, aor. 2. ἔπων.

Incendo Πίμπρημι, fut. πρήσω.

Calo Πίπτω, fut. πεσοῦμαι, præt. πέπτωκα ab antiquo πτόω, aor. 2. ἔπτων.

Fingo Πλάττω, fut. πλάσω, præt. πέπλακα.

Percutio Πλήττω, aor. 2. ἔπληγον, cum ad corpus, ἔπλαγον, cum ad animum refertur.

Vendo Πράττω, fut. πρᾶσω, præt. πέπρακα: nam πραττω, facio.

Projicio Πρίεμαι, aor. 1. med. προεμένην.

Volo Πτάω, aor. 1. med. ἐπτάμην.

Interrogo Πυνθάνομαι, fut. πεύσομαι à πεύθομαι, præt. πέπυσμαι, aor. 2. med. ἐπυθόμην.

P.

Facio Ῥέζω vel ἔρδω, fut. ῥέξω, & Metathesi ἔρξω, aor. 1. ἔρξα.

Fluo Ῥέω, fut. ῥεύσω & ῥυήσω, præt. ἐρρύηκα, aor. 2. pass. ἐρρύην, à ῥυέω.

Rumpo Ῥηγνύω & ῥήγνυμι, fut. ῥήξω, præt. med. ἔρρωγα, aor. 2. pass. ἐρράγην.

Roboro Ῥώννυμι, fut. ῥώσω.

Valeo Ῥωννύομαι, fut. ῥώσομαι, præt. ἔρρωμαι, Imperat. ἐρρῶσθω.

Σ.

Extinguo Σβεννύω & σβέννυμι, fut. σβέσω & σβέσομαι, aor. 2. pass. ἔσβην, à σβῶμι, inusitato.

Consitor Σπάω, aor. 1. ἔσπασα, pass. σπάομαι, præt. ἔσπασμαι, aor. 1. pass. ἐσπάσθην.

Putresco Σήπομαι, fut. σήψομαι, aor. 2. ἐσάπην.

Vello Σπάω, fut. σπάσω, præt. ἔσπακα.

Lib

libo Σπένδω, fut. σπείσω à σπείδω imusitato, aorist. 1. ἔσπεισα.

tillo Στάζω, & σταλάζω, fut. στάξω & σταλάξω.

gemo Στένω & στενάζω, fut. στενάξω.

pungo Σπίζω, fut. στίξω.

trivo Στρεῖσκω, fut. στρήσω, præt. ἐστρηκα.

sterno Στορεννύω & στορέννυμι, fut στορέσω, aor. 1. ἐστόρεσα, à στορέω.

sterno Σβεννύω & στρώννυμι, fut. στρώσω, aor. 1. ἔστρωσα.

Cohibeo Σχέω, fut. σχήσω, aor. 2. ἔσχον, unde imper. σχές, σχέτω, à σχῆμι.

T

Extendo Τανύω, fut. τάσω, præt. τέτακα.

Teco Τέμνω, fut. τεμῶ, & τμήξω à τμήγω, aor. 2. ἔταμον.

Fabrico Τέκω, aor. 2. ἔτυχον.

Liquefacio Τήκω, fut. τήξω, præt. τέτηκα.

Mario. Τίκτω, fut. τέξω, aor. 2 ἔτεκον, præt. med. τέτοκα.

Solvo Τίνω vel τίω, fut. τίσω.

Vulnero Τιτρώσκω, ἐτίτρωσκον, fut. τρώσω, aor. 1. ἔτρωσα, præt. τέτρωκα, à τρόω, ῶ.

Perforo Τιτράω, fut. τρήσω à τράω.

Tolero Τλάω, fut. τλήσω, aor. 2. ἔτλην à τλῆμι.

Nutrio Τρέφω, fut. θρέψω, aor. 1. ἔθρεψα, præt. med. τέθροφα, pass. τέθραμμαι, aor. 2. ἐτράφην.

Curro Τρέχω, fut. θρέξω, præt. δεδράμηκα à δραμέω, aor. 2 ἔδραμον ab antiquo δράμω.

Timeo Τρέω, fut. τρέσω.

Tomedo Τρώγω, fut. φαγοῦμαι, aor. 2. ἔφαγον, ἀφήγω.

Sum, Sortior, Nanciscor Τυγχάνω, ἐτύγχανον, fut. τεύξομαι à τεύχω, præt. τετύχηκα à τυχέω, aor. 2. ἔτυχον.

Υ

Fluit Ῥεῖ, fut. ῥύσει, aor. 1. ῥῦσεν.

Sustineo Ὑπέχω fut. ὑφέξω, præt. ὑπέσχηκα, aor. 2. ὑπέσχον.

Promitto Ὑπισχνοῦμαι, fut. ὑποσχήσομαι, præt ὑπέσχημαι, aor. 2. ὑποσχόμην.

Dormito Ὑπνώω, fut. ὑπνώσω.

Φ

Dico Φάσκω, imperfect. ἔφασκον, cæteris caret.
Fero Φέρω, fut. οἴσω ab οἴω, præt. ἐνήνοχα, aor. ἤνεγκα, aor. 2. ἤνεγκον ab ἐνέγκω.
Fugio Φεύγω, fut. φεύξομαι ∝ ξῦμαι, præt. med. πέφυγα, aorist. 1. ἔφυγον.
Aio. Φημὶ, fut. φήσω, aorist. 1. ἔφησα, aorist. 2. ἔφην. Infinit. φάναι.
Prævenio Φθάνω, ἔφθανον, fut. φθάσω à φθάω, præt. ἔφθακα, aorist. 1. ἔφθασα, & aorist. 2. ἔφθην à φθῆμι, participium φθάς.
Tabesco Φθίνω, fut. φθίσω, à φθίω.
Corrumpo Φθείρω, fut. φθερῶ, præt med. ἔφθορα.
Cruento Φοινίκω, & φοινίζω, fut. φοινίξω.
Horreo Φείσσω, fut. φείξω, præt. πέφεικα.
Produco Φύω, fut. φύσω, præt. πέφυκα, aorist. 2. ἔφυν à φῦμι.

Χ

Gaudeo Χαίρω, fut. χαρήσομαι, aorist. 2. pass. ἐχάρην.
Sævio Χαλεπαίνω, fut χαλεπανῶ, aor. 1. ἐχαλέπηνα.
Dehisco Χάσκω, fut. χανοῦμαι, præt. med. κέχηνα, aor. 2. ἔχανον à χαίνω.
Fundo Χέω, fut. χεύσω à χεύω, aor. 1. ἔχεα. Infinit. χέαι.
Coloro Χρωννύω ∝ χρώννυμι, fut χρώσω, præt. pass. κέχρωσμαι.
Fundo Χυῶ, à χύω, fut χύσω.
Obruo aggere. Χωννύω ∝ χώννυμι, fut. χώσω à χόω, inusitato.

Ω

Pello Ὠθῶ & ὠθέω, fut. ὤσω, & ὠθήσω, aorist. 1. ἔωσα, præt. ἔωσμαι.
Emo Ὠνέομαι, fut. ὠνήσομαι, præt ὤνημαι, & ἐώνημαι Atticè, unde ἐωνημένος.
Concitavi Ὦρσα, ab ὀρέω, fut. ὀρέσω, aorist. 1. ὦρσα, & per Sync. ὄρσα vel ὄρεσα, ὄρσω, ὦρσα, Æolicè.

ADVERBIUM.

Adverbium eſt aut primarium, ut νῦν nunc, τότε tunc; aut derivativum in ϛι, ut ἑλληνιϛὶ Græcè, ῥωμαϊϛὶ Latinè; em in δον, ut κυνηδὸν caninè; in πν, ut κρυϕδὴν ſecretò; ει, ut παντελεῖ, omnino, prorſus.

A genitivo plurali nominis adjectivi ducitur adverbium in ς: ut τῶν ἀληθῶν, ἀληθῶς, verè; τῶν ὀξέων, ὀξέως acutè.

Porrò δε, θε, ζε, adjectiones ſyllabicæ, notæ ſunt ad locum; ν, δε, de loco, θι, σι, χῦ, χῆ, in loco; ut ὑραυόνδε ad cœlum; ραυόθε de cœlo; πάνϛοθι, πανϛαχῦ, πανϛαχῆ, ubiq; ubivis. ει, κει, ἀγα, ϐει, δα ζα, ϐυ, λα, λι, aliis præfixæ dictionibus, arum adaugent ſignificata: ut δηλος manifeſtus, ἀειδηλος el ἐκδηλος valdè manifeſtus: ν & κὲ in cōpoſitione privant; facilitatem, δυς difficultatem ſeu malignitatem indicat.

Αλϕα in compoſitis privat, conjungit & auget; ut ἀχάρις ratia ἄχαρις ingratus, πάντες omnes, ἅπανϛες omnes ſimul, ἄξυλος lignis plenus.

Adjectiva neutralia ſæpe adverbiaſcunt.

CONJUNCTIO.

Conjunctiones copulativæ; κὴ & τε, que, ἠδὲ, poëticè, que, κὴ μέντοι, atque, κὴ μὴν κὴ, quinetiam, καίτοι κὴ, atque deò, κὴ δὴ αὖ, rurſus etiam, ἠ μὴν, ἠδὲ poëticè, tum tum.

Connexivæ ſeu conditionales; εἰ cum compoſ. ἐὰν, ἢν, ἤν, κε ϝε, εἰδὴ, εἰδήπερ ſiquidem; ἐπεί περ, ἐπειδὴ. ἐπειδήπερ, ἐπειν, ἐπειὴ, ſi, cùm, poſtquam, quandoquidem; εἰ μὴ, ὅτι μὴ, niſi; δὲ μὴ, ſin minus, alioquin; εἰγάρ, ſi ſaltem; εἰδ' ἄρα, ſin verò.

Diſcretivæ; μὲν, quidem; ἦ, verò; γε ἀτὰρ ἀλλὰ, ſed, verùm; μήτοι ſane, ſed; μήτοι πε, μήτοι γε, nimirum, tamen; δέ γε, δέπε, δέτοι, autem; ἦ. δὴ, porrò, autem.

Adverſativæ. καίπερ, εἰ κὴ, κἂν, κἂν εἰ, etſi.

Redditivæ; ὅμως, δήπε, γοῦνπε ἔμπης, tamen; ἀλλὰ δ, ἀλλὰ δὴ, ἀλλὰ μὴν, ἀλλὰ ἦν, at enim, ſed tamen, atqui, verò; καίτοι, καίτοιγε, atque, ſed quanquam.

Diſ-

Disjunctivæ: ἢ, ἤτοι, ἤπου, vel, aut, sive.

Causales: γὰρ cum præpositione, καὶ γὰρ, ἢ γὰρ, μάλιστα, γὰρ δήπου, nam, enim, etenim; ἀ γὰρ ἀλλὰ, enimvero ὅτι, διὸ, διότι, καθότι, ἕνεκα, poëticè, quid, quod; ἐπεὶ postquam; ἵνα, ὡς, ὅπως, ὅφρα, poëticè, ὥστε, ut.

Rationales seu collectivæ: ἦν, ἄρα, τοιγὰρτοι, τοιγάρτοι, τοιγαροῦν, ἔκπαλαι, τοίνυν, καὶ δὴ, τέκμαρ, poëticè, quare, idem igitur, idcirco, ergo.

Dubitativæ: ut ἆρα, num? μῶν, numquid?

Potentiales: ut ἄν, κε, vel κεν.

Expletivæ, quæ nihil significant, sed carmen explent: μὲν, δὴ, νυ, τοι, περ, πω, ἀρ, κᾶν, &c.

PRÆPOSITIO.

Præpositiones sunt octodecim.

Monosyllabæ sex:

- ἐν, & Poëticè ἐνὶ, in.
- εἰς, & Atticè ἐς, ad, in.
- ἐκ, ἐξ, ex, ante consonantem, ante vocalem.
- σὺν, cum.
- πρὸ, ante.
- πρὸς, ad, à, coram.

Dissyllabæ duodecim:

- ἀνὰ, per.
- κατὰ, secundum, contrà.
- διὰ, propter, per.
- μετὰ, cum, post.
- παρὰ, à, apud, contra.
- ἀντὶ, pro.
- ὑπὲρ, in, super, propter, ad.
- περὶ, de, circa.
- ἀμφὶ, de, circum.
- ἀπὸ, à, vel sub.
- κατὰ, sub.
- ὑπὲρ, super, pro, suprà.

SYN

SYNTAXIS.

Convenientia Nominativi & Verbi.

Verbum cohæret cum Nominativo numero & perſona: ut, Πολλάκι τοι χὠ μωρὸς ἀνὴρ καὶ ἀκαίριον εἶπε, *Sæpe etiam ſtultus opportuna loquitur.*

Exceptio.

Neutra pluralia gaudent verbo ſingulari, aliquando etiam maſculina & fœminina: ut πρὸ ἀργυρίῳ ὑπακούει πάντα, *Pecuniæ obediunt omnia.*

Ἄμφω & δύω, quamvis dualia, ſæpe junguntur plurali: *Ariſtoph.* ἐξ ἀμφοῖν ψευδῶν, *ex utriſque falſis. Iſoc.* δύω ποιεῖ καιρὸς τοῦ λέγειν, *duo loquendi tempora conſtituo.*

Regula.

Genitivus per Antiptôſin ponitur loco Nominativi Atticè: ut, εἴθε μοι τούτου γένοιτο; pro τοῦτο, *utinam illius fiat.*

Convenientia Subſtantivi & Adjectivi.

Adjectivum cum ſubſtantivo caſu, genere & numero conſentit: ut, χρηστὸς ἀνὴρ ἔστι κοινὸν ἀγαθόν, *Vir bonus eſt commune bonum.*

Exceptio.

Poëticè & Atticè nec caſu, nec genere, nec numero conſentit: ut, κόσμος γυνή, *Ornata mulier:* Ἵππότα Νέστωρ, *Eques Neſtor.*

Obſervatio.

Adjectiva compoſita & derivata in ος deſinentia ferè communiter accipiuntur: ut, ποινὴ ἀδικίας ἀκόλουθος, *Pœna injuſtitiæ comes eſt.*

Adjectiva ſæpe permutant ſuum ſubſtantivum in genitivum: ut, pro φαῦλοι ἄνθρωποι, φαῦλοι δὲ ἀνθρώπων, *impii homines.*

Sæpe uſurpantur Subſtantiva pro Adjectivis: ut μάγος τέχνη, *ars magica*: ἔμαθον τὴν ἑλλάδα φωνὴν, *Græcam linguam didici.*

Convenientia Relativi & Antecedentis.

Relativum cum Antecedente concordat genere, numero & perſonâ: ut χάριν οἶδα τῆς τιμῆς ἣν μετιμᾶτε, *gratias ago pro honore quo me honoratis. Halicar.*

Atticè Relativum & antecedens eodem caſu ponuntur: ut χρῶμαι βιβλίοις οἷς ἔχω, *utor libris quos habeo.*

Syntaxis Subſtantivi.

Ponitur Genitivus ſæpe per Eclipſin in nominibus propriis: ut, Νηλεὺς ὁ Κόδρου, ſubaudi υἱὸς· εἰς ᾅδου, *ad inferos*, ſubaudi οἶκον· & per defectum vocis ἕνεκα, ut, μακάριος τῆς πίστεως, *beatus propter fidem.*

Genitivus per ſe poſitus eſt abominantis: ut, τῆς ἀναιδείας, *O impudentiam!*

Adjectiva.

Adjectiva neutralia non rarò fiunt Adverbia: ut, ὀξὺ *celeriter*, καλὰ *pulchrè*, τὰ πρῶτα *primùm*, τὰ ἀρχαῖα *olim*, μέτρια *mediocriter*, ἁλυπότατα *lætiſſimè.*

Genitivus poſt Adjectiva.

Adjectiva quæ deſiderium, notitiam, ignorantiam, copiam, inopiam, dignitatem, differentiam, damnationem, &c. denotant, Genitivum adſciſcunt: ut, δυσέρως τῆς δόξης, *Gloriæ perditè cupidus*; ἄπειρος πραγμάτων, *rerum imperitus.*

Regula.

Nomina partitiva, infinita, interrogativa, & numeralia, item comparativa & ſuperlativa, genitivo gaudent: ut ἕκαστον τῶν ζώων, *unumquodq; animalium.*

Comparativa cùm exponuntur per quàm geniti-

ἀλλοῖκος ὀξὺν γρᾶ ferox: Aris:

vum adſciſcunt: ut ἡ πολυπραγμοσύνης οὐδὲν κατεώτερον ἄλλο, *Nihil vanius curioſitate.*

Nomina etiam quæ ſuperlativorum naturam induunt, gaudent genitivo: ut ἔξοχος πάντων, *præcipuus omnium*; Δῖα θεάων, *Diva dearum.*

Adjectiva.

Adjectiva quibus commodum, incommodum, ſimilitudo, diſſimilitudo, contrarietas, &c. ſignificantur, in dativum tranſeunt: ut φίλος σοι, *amicus tibi*; ἐναντίος νόμῳ, *adversùs legem.*

Huc referuntur adjectiva ex σοῦ & ὁμῦ compoſita: ut σοῦφος, ὁμόγλωσσος.

Quædam quæ ſimilitudinem ſignificant, etiam genitivo gaudent: ut, ὅμοιος ἀνθρώπου.

Accuſativus poſt Adjectiva.

Adjectiva, ſi ſubintelligitur χώρα, accuſativum regunt: ut πάτρίδα Ῥωμαῖος, *Romanus patriâ.* Theog. Οὐδεὶς ἀνθρώπων αὐτὸς ἅπαντα σοφός. *Nemo hominum in omnibus ſapiens eſt.*

Conſtructio Pronominis.

Genitivus pronominis primitivi loco poſſeſſivi ponitur: ut, πατήρ μου, pro πατὴρ ἐμός.

Regula.

Pronomina quandoque conſtruuntur in loco adverbiorum: ut, ταῦτά τοι, ταῦτ' ἄρα, *proinde*; ταύτῃ, *hoc pacto*; ταύτῃ τοι, *itaque.*

Nominativus poſt Verbum.

Verba ſubſtantiva τυγχάνω, εἰμὶ, ὑπάρχω, γίγνομαι, & illa poetica, πέλω, πέλομαι, τελέθω, κύρω, *ſum*; item verba vocandi paſſiva, & verba geſtûs, utrinq; nominativum expetunt: Κακῶν ἐπικλυσμὸς ὄλβος ὁ πλοῦτος, *Malorum operculum ſunt divitiæ.*

Observatio.

Verbo πυγχάνω eleganter postponitur participium ὤν cum alio nominativo: ut Σωκράτης πυγχάνει ὢν σοφὸς, *Socrates est sapiens.* Sin participium sequatur, omittitur ὤν: ut, Σωκράτης πυγχάνει περιπατῶν, *Socrates ambulat.*

Observatio.

Mutatur nominativus post verbum in genit. ut, Κροῖσός ἐστι τοῦ πλουσίου, i. πλούσιος, *Crœsus est dives.*

Genitivus post Verbum.

Verba incipiendi, desinendi, appetendi, amandi, recordandi, participandi, admirandi, accusandi, parcendi, privandi, abstinendi contemnendi, imperandi, fruendi, egendi, consequendi, implendi, differendi, excellendi, vendendi, genitivo gaudent: τοῦ ζῆν ἀπὸ λύπης ἀρχόμεθα, *A dolore vitam auspicamur.*

Verba sensûs gaudent genitivo, præter illa quæ ad visum pertinent. Atticè verò omnia verba sensûs accusativum regunt.

Quibuslibet verbis additur genitivus absolutè sumptus, ut, ἐμοῦ διδάσκοντος, & Atticè accusativus.

Dativus post Verbum.

Verba acquisitivè posita, item sequendi, certandi, precandi, utendi, gaudendi, juvandi, dandi, reprehendendi, exprobrandi, conveniendi, colloquendi, dativum exigunt: ut ἕπομαι τοῖς παλαιοῖς, *Veteres sequor.*

Quodvis etiam verbum admittit dativum significantem causam, aut instrumentum, aut modum actionis: ut, Ἀργυρέαις λόγχαισι μάχου, καὶ πάντα νικήσεις, *Argenteis pugna telis, ac omnia vinces.*

Accusativus post Verbum.

Accusativus sequitur verba activa & eorum significati-

fication em habentia, ut, γεκρὸν ἰαᾶσθαι, καὶ γέροντα νουθετῆσαι, ταὐτόν ἐστι, *Mortuum curare, & ſenem crudire, idem eſt.*

Hæc variam habent conſtructionem, ut ἐπιλείπει μοι καί με τόδε, *hoc mihi deeſt:* ἄρχει τῆ πόλεως καὶ τῇ πόλει, *præeſt civitati:* λοιδορῶ σοι καί σε, *convicior tibi:* προσκυνῶ τῷ θεῷ καὶ τὸν θεὸν, *adoro Deum:* cum multis aliis hujuſmodi.

Verborum Paſſivorum Conſtructio.

Paſſiva exigunt genitivum cum præpoſitione ὑπὸ, ἀπὸ, διὰ, παρὰ. ut ὁ νοῦς ὑπὸ οἴνου διαφθείρεται, *mens à vino corrumpitur.* Genitivus verò iſte nonnunquam in Dativum vertitur, ut πιπτουσί μοι.

Regula.

Paſſiva per Synecdochen accuſativo junguntur, ut πλήττομαι τὴν κεφαλήν.

Paſſiva regunt accuſativum activorum ſuorum, ut Μωρῷ ὁ πιστεύων τὴν ἀρχὴν, quia dicimus, Μωρῷ ὁ πιστεύομαι τὴν ἀρχὴν, *ſtulto imperium non committimus,*

Regula.

Plurima activa paſſivè ſæpe ſignificant, & paſſivam habent conſtructionem, ut ἀπαλλάττω ὑπό σου, *liberor à te:* ſic τελῶ, *cenſeor,* ἀναλαμβάνω, *recreor,* ἀναγνάμπτω, *reflector,* ῥίπτω, *jactor,* συνάπτω, *conjungor,* ἀσκῶ, *exerceor,* κρύπτω, *occultor.*

IMPERSONALIA.

Impersonalia exigunt

- Genitivum, δεῖ, χρῆν, προσήκει, *opus eſt.*
- Genitivum & Dativum, δοκεῖ, μέλει, μεταμέλει, προσήκει, διαφέρει, μέλεσι, ἐνδέχεται, *fieri poteſt.*
- Dativum, δοκεῖ, συμβαίνει, ἔξεσι, πρόσεσι, γίγνεται, πρέπει.
- Accuſativum cum infinitivo, χρὴ, πρέπει, δεῖ, *oportet.*

Gerundia & Supina.

Pro Gerundiis & Supinis usurpant Græci Infinitivum cum articulo, vel sine articulo; ut λέγειν ἀγαθὸς, *dicendi peritus*, καιρὸς τοῦ βοηθεῖν, *opportunitas auxiliandi*, ἐν τῷ σπουδάζειν, *in studendo*, πρὸς τὸ παρακαλεῖν, *ad orandum* vel *oratu*; ποιεῖν αἰσχρὸν, *factu inhonestum*.

Cùm significatur necessitas, utuntur Græci adverbiis positionis, quæ regunt plerumque Dativum vel Accusativum; ut, ἰτέον μοι, *eundum est mihi*. Sæpe regunt casus suorum verborum: ut μνημονευτέον Θεὸν, *de Deo cogitandum*.

PARTICIPIA.

Participia regunt casus suorum Verborum: ut ὀλιγωρῶν τὴν παιδείας, *contemnens disciplinam*.

Participia ponuntur loco nominum: ut, τόξων δ' ἰδὼς, pro ἰδήμων, *arcuum peritus*.

Nonnunquam participia vice Verbi Infiniti ponuntur, plerumque verò in Verbis perseverandi & desistendi: ut, ἀγαπῶν με διαλέλει, *perseverat me amare*: οὐ παύσομαι γράφων, *non cessabo scribere*: μέμνημαι ἰδὼν, *memini vidisse*.

De Articulo Præpositivo.

Articulo præpositivo utimur in { Exponendo, ut ὁ Κύριος Ἰησοῦς, *Dominus ille Iesus*. Demonstrando, ut ὁ ποιητὴς, i.e. *summus Poeta*, pro Homero. Distinguendo, ut κύων ὁ οὐρανὸς, οὐχ ὁ γῆς, *canis ille cœlestis, non terrestris, Diogenes*.

Articulus, si præponitur infinitivo, pro nomine sumitur in omni casu: ut τὸ φρονεῖν, *sapientia*: τοῦ φρονεῖν, *sapientiæ*: ἐν τῷ φρονεῖν, *in sapientia*.

Item Adverbium cum articulo fit adjectivum: ut τὰ ἔξω, *externa*: οἱ πέλας *vicini*: τῷ πλησίον, *vicino*.

Arti-

Articulus cum περὶ, ἀμφὶ, κατὰ, μετὰ, & ſimilibus, vel cum nomine proprio, idem ſignificat quod nomen ipſum, vel comitatum; ut οἱ περὶ ἱερὰ, *ſacerdotes*· οἱ ἀμφὶ Πλάτωνα, *Plato vel Platonici*· οἱ μετ' Ἀχιλλέως, *ſocii Achillis*· οἱ κατ' ἀγορὰν, *cauſidici*.

Ponitur articulus præpoſitivus pro ſubjunctivo; ut τὸ ῥᾷστον ἀπάντων, pro ὃ ῥᾷστον, *quod factu facillimũ*.

Articulus cum genitivo ſubſtantivi ſignificat poſſeſſionem; ut, τὰ μητρὸς, *facultates matris*, τὰ Πλάτωνος, *opera Platonis*.

Articulus cum conjunctionibus μὲν & δὲ habet locum in diviſionibus; ut οἱ μὲν καλοὶ, οἱ δὲ κακοὶ, *hi boni, illi mali*.

Item adverbialiter; ut, τῇ μὲν, τῇ δὲ, *partim*.

Articulus neutrius generis præponitur quibuſcunque dictionibus τεχνικῶς, id eſt, pro ſeipſis acceptis; ut, τὸ ἄνθρωπος, id eſt, *hæc dictio* ἄνθρωπος, τὸ γυνὴ, *hæc vox* γυνή.

De Tempore.

Quæ ſignificant partem temporis uſurpantur frequentiùs in genitivo, nonnunquam in dativo & accuſativo; ut, νυκτὸς καὶ ἡμέρας, *nocte diéque*, εἴκοσιν ὅλοις ἔτεσιν, ὅλῳ ἡμέραν.

De Loco.

Græci ſæpiſſimè in locis deſignandis utuntur proprio nomine loci cum præpoſitione; ut, ἐξ Ἀθηνῶν, εἰς Βρεταννίαν.

Aliquando uſurpant Adverbia

- in θι & σι pro in loco, ut οὐρανόθι, *in cœlo*, Ἀθηνῶσι, *Athenis*.
- in χοῦ & χῆ, ut πανταχοῦ, *ubique*, πανταχῆ, *ubivis*.
- in δε, τε, & ζε, pro ad locum, ut οἴκαδε, *domum*, οὐρανόνδε, *in cœlum*, Ἀθήναζε, *Athenas*.
- in θεν pro de loco, ut οἴκοθεν, *domo*.

ADVERBIA.

Adverbia loci, temporis, numerandi, separandi, copulandi, ordinis, causæ, comparationis & indignationis, genitivum post se recipiunt.

Ἅμα & ἅμᾶ gaudent dativo.

Μὰ & νὴ jurandi accusativo gaudent: ut, μὰ Δία, *non per Jovem*: νὴ Δία, *ita per Jovem.*

Ὦ gaudet nominativo, genitivo, accusativo & vocativo, & est admirantis, vel dolentis.

Ὦ circumflexum cum nominativo construitur, & est vocantis vel exclamantis.

Aliquando solus genitivus ponitur, omisso adverbio, ut τῆς τύχης, pro ὦ τῆς τύχης, *O fortunam!*

Regula.

Duæ negativæ apud Græcos plerumque vehementius negant.

Οὐπω ante consonantes, & οὔπως & οὔπωσιν ante vocales locum habet.

Optandi particulæ, αἴθε, εἴθε, & ὡς præponuntur præter. Imperfect. ὤφειλον, seu ὄφειλον, & Aor. 2. ὤφελον, sive ὄφελον, sequente Infinitivo, ut Ἡλυθες ἐκ πολέμυ, ὡς ὤφελες αὐτόθ' ὀλέσθαι, *Veniſti ex pugna, utinam ibi periisses.*

Ἕως pro quamdiu gaudet omnibus modis, præterquam Imperativo.

Ὅταν Subjunctivo, ὁπότ' ἂν Optativo gaudet.

Regula.

Multa adjectiva fœminina adverbiorum naturam induunt, ut ἰδία, *privatè*, δημοσία, *publicè*, sic & ἀρχὴν & τὴν ἀρχὴν, *in principio prorsus.*

CONJUNCTIO.

Subjunctivo junguntur, ἐὰν, ἐπειδὰν, ἵνα, ὅφρα, ὅπως, ὅταν, ὁπότ' ἂν, κἄν & ἄν pro licet; ὅπως pro πῶς, Indicativo.

Ὅτι

Ὅτι *quòd* gaudet Indicativo & aliquando Optativo & Subjunctivo: sic ἐπὶ, καθότι.

Ἐπεὶ & ἐπειδὴ gaudent Indicativo & Infinitivo.

Ἐφ' ᾧ *ob quod, propter quod*, Indicativo & infinitivo.

Ὡς & ὥστε Subjunctivis & infinitivis inserviunt.

Εἰ præcipuè Indicativi præteritis, aliquando Subjunctivo annectitur.

Ἂν potest præponi & postponi: cùm accipitur { συνηπτῶς, omnibus modis inservit nisi Imperativo. / Indefinite, Subjunctivo construitur, aliquando Optativo.

Ἂν sæpissime redundat, aliquando deest.

Ἂν præteritis perfectis nunquam adjungitur.

PRÆPOSITIONES.

Præpositiones sunt { Sex monosyllabæ, / Duodecim dissyllabæ, } quæ serviunt Genitivo, vel Dativo, vel Accusativo.

Ἐν soli dativo jungitur ut ἐν οἴκῳ *in domo*. Sed per Eclipsin genitivo ἐν ᾅδου, subaudi οἴκῳ *in domo Plutonis*.

Composita *in* significat, ut ἐμβάλλω, *injicio*.

Εἰς & ἐς Atticè, *in* acculativo, ut εἰς ὕδωρ γράφω, *in aquam scribo*.

Composita *in* cùm accusativo significationem habet, ut εἰσάλλομαι, *insilio*.

Ἐξ sequente vocali, sed ἐκ sequente consonante, genitivo gaudet, ut ἐξ ἀφορμῆς πράγματα, *ex otio negotium*.

Composita auget, ἐκπίνω, *ebibo*: & idem significat quod ἔξω, *extra*, ut ἐκβάλλω, *ejicio*.

Σὺν & ξὺν Atticè semper cum dativo, ξὺν θεῷ, *cum Deo*.

Composita conjungit, ut συμβάλλω, *conjicio*.

Περὶς

Πρὸς cum genitivo *à*, ut πρὸς Θεοῦ, *officium*· ἡ πρὸς φιλοσόφου, *non est Philosophi*; *coram*, πρὸς ὑπατικόπου jurandi quoq; est nota, ut πρὸς χαρίτων, *per Gratias*.

Cum accusativo *ad*, ut πρὸς γυμνάσιον, *ad scholam*; & *adversùm*, ut πρὸς Ῥωμαίους, *contra Romanos*.

Composita significat *ad*, ut προσκαλῶ, *advoco*.

Πρὸ *ante*, soli genitivo, ut πρὸ θυρῶν, *præ foribus*.

Composita *præ* significat, ut προβάλλω, *præpono*.

Præpositiones dissyllabæ.

Παρὰ cum genitivo *à*, ut παρὰ κυρίου, *à Domino*: *excellentiam*, παρὰ πάντων τυγχάνει, *omnes excellit*: *Contrarium*, παρὰ λόγον, *contra rationem*.

Dativo juncta *prope* vel *juxta*, παρὰ τῷ κυρίῳ ἔλεος.

Cũ accusativo *motum ad rem*, ut παρὰ σε: *immorationẽ in aliqua re*, παρὰ τὰ μαθηματικά, *in studiis mathematicis*: item, *præter*, παρὰ πρέπον, *præter decorũ*.

Composita *minuit*, παράσημος ῥήτωρ, *mala moneta*, sc. *adulterinus*, *orator*. Significat & *comparationem*, παραβάλλω, *confero*. *Contrarium* quoq; παράνομος, *iniquus*. Et *propè*, παρακολουθῶ, *proximè* sequor.

Ἀνὰ *per* cum solo accusativo, ut ἀνὰ στρατὸν, *per exercitum*. Sed Poëticè cum dativo.

Composita *re* significat, ut ἀναδρέχω, *recurro*.

Διὰ cum genitivo *per*, ut διὰ βίου, *per vitam*: *cum*, ut διὰ μαχαιρῶν, *cum gladiis*: *Potentiam*, ut δι' ἑαυτοῦ, *suis viribus*.

Accusativo juncta *propter*, ut διὰ φόβον, *propter timorem*.

Composita *dis* significat, ut διαρτᾶν, *dividere*.

Κατὰ cum genitivo *contra*, ut κατὰ χειστιανῶν, *contra Christianos*; *de*, ut κατὰ σπουδαίων *de studiosis*: *per* in jurando, ut κατὰ Θεῶν *per Deos*; *præ*, ut κατὰ χειρός, *præ manibus*; *supra*, ut κατὰ πετρῶν, *supra petras*.

Accusativo *secundùm*, ut κατὰ τυπὸν, *ad exemplar*: *pro*, ut κατὰ δύναμιν, *pro viribus*.

Com-

Composita *deorsum* significat, ut καταβαίνω, *descendo.*

Μετὰ cum genitivo *cum*, ut μετὰ φίλων, *cum amicis*; cum dativo Poëticè *inter*, μετὰ πρώτοισιν, *inter primos.* Accusativo *post*, ut μετὰ τὸ πόλεμον συμμαχία, *post bellum auxilium.*

Composita *mutationem* significat, ut μεταφέρω, *transfero.*

Ἀντὶ cum genitivo *pro*, ut ἀντὶ ἀγαθῶν ἀποδιδόναι κακὰ, *mala pro bonis reddere.*

Composita *contra* significat, ut ἀντιστρέφω, *inverto.*

Περὶ cum genitivo *de*, ut περὶ ψυχῆς, *de anima*; περὶ ἁπάντων, *præ omnibus.*

Accusativo *circa*, περὶ τὰ φοβερὰ ἡ ἀνδρεία, *Fortitudo est circa terribilia.*

Dativo *ex*, ὃν περὶ κηρὶ φιλῶ, *quem ex animo amo*, Homer.

Compositum *circum* significat, ut περιπατέω, *obambulo*: item *excellentiam*, ut περιγελλης, *admodum risus*, περιγίνομαι, *præsto.*

Ἐπὶ cum genitivo *in* vel *circa*, ut βῆς ὅπι γλώσσης, *in lingua*: *super*, ut ἐφ' ἵππου, *super equo.*

Cum dativo *propter*, ut ὅπι τῷ κέρδει, *propter lucrum*; *in*, ὅπι τῷ βασιλεῖ, *in regis potestate*; *super*, ὅπι τῷ θεμελίῳ, *super fundamentum*; *post*, ut ὅπι τοῖς, *post hæc.*

Accusativo *ad*, ut ὅπι τοὺ διδασκάλους, *ad præceptores*; *propter* ὅπι τοῦτο· *contra*, ἐπ' ἐμὲ, *adversus me.*

Composita *in* seu *super* significat ut ἐπισπράφω *inscribo*: item *sero*, ut ἐπιμυθάομαι, *post factum consulo.*

Ἀμφὶ cum genitivo *de*, ut ἀμφὶ ἀστέρων, *de astris.*

Cum dativo *pro* Poëticè significat, ut ἀμφὶ Ὀδυσῆι, *pro Ulysse.*

Cum Accusativo *circa*, ἀμφὶ τὸ λυκαυγὲς, *circa aculum.*

Composita *circum* significat, ut ἀμφιβάλλω, *circumjicio.*

Ἀπὸ

Ἀπὸ cum genitivo à, ut ἀπὸ τ῀ κεφαλῆς à capite ἀπ' ἀρχῆς, *ab initio.*

Composita *auget*, ut ὑποτείνω, *extendo. Contrariu significat*, ut εὔχομαι, *precor*, ἀπεύχομαι, *imprecor Exemplum etiam significat*, ut ὑπογράφω, *describo.*

Ὑπὸ cum genitivo *sub*, ut ὑπὸ κόλπου, *sub sinu propter*, ὑπὸ αἰδῦς, *propter pudorem.*

Dativo *sub*, ut ὑπὸ τῇ λεοντῇ πίθηκος, *sub pelle leoninâ simia.*

Accusativo *subter*, ut ὑπὸ γῆν, *subter terram.*

Composita *diminutionem* notat, ut ὑποδέδρομα *subvereor*: *Improbitatem materiæ*, ut ὑπόχρυσος *aurum nequam.*

Ὑπὲρ cum genitivo *pro*, ut ὑπὲρ ἡμῶν, *pro nobis* dc, ut ὑπὲρ ὄνου σκιᾶς, *de umbrâ asini*: *supra*, ὑπὲρ κήπων ὄρος κεῖται, *supra hortos mons est.*

Accusativo *supra*, ut ὑπὲρ ἄνθρωπον φρονεῖ, *supra hominem sapit*: *præter*, ut ὑπὲρ μοῖραν, *præter fatum.*

Composita significat *defensionem*, ut ὑπερασπίζω *defendo*: *augmentum*, ut ὑπερμαίνομαι, *nimis insanio.*

Præpositiones aliquando suis casibus postponuntur, ut εἰρήνης πέρι, tonásque retrahitur.

Translato accentu, præpositiones fiunt verba, ut ἔν pro ἔνεστι, *licet*: ἔπι pro ἔπεστι, *inest*, *adest*: πέρ pro περίεστι, *supra modum supereſt*: sic ἄνα *surge* pro ἀνάστηθι.

Poëtæ sæpe præpositiones per Tmesin dissolvunt ut κατὰ γαῖα κάλυψε, pro κατεκάλυψε.

Figurata Constructio.

Figuræ constructionis sunt communes Græcis cu Latinis, sed usitatissima est in Græca lingua Enallage qua una pars cum alia, modus cum modo, tempus cu tempore, itemq; genus cum genere, casus cum casu numerus cum numero permutatur.

Infinitivus sæpissime loco imperativi usurpatu per Enallagen modi, ut,

Αἰὲν ἀριστεύειν καὶ ὑπείροχον ἔμμεναι ἄλλων,
Semper optime te gere in bello, & esto aliis præstantior.

De accentibus Regulæ quædam generales.

Si ultima syllaba sit brevis, accentus erit in antepenultima, ut φιλάνθρωπος.

Si ultima fuerit longa, acutus erit in penultima, ut μισανθρώπης.

Excipiuntur Attica, participia præteriti passivi, verbalia in τός, & composita cum nomine à præterito medio, &c. Sed composita à κλείνω & τρέφω, si activè capiuntur, acuunt penultimam, ut μητροκλόνος, matricida: passivè, antepenultimam, ut μητρόκλονος, à matre occisus.

Longa naturâ ante finalem brevem, si tonum habuerit, circumflectitur, ut σῶμα.

In contractione ex acuto & gravi fit circumflexus, ut ποιέεις ποιεῖς.

Ex gravi & acuto fit acutus, ut ποιέετω, ποιείτω.

Αι & οι, diphthongi in fine dictionis in ratione accentuum pro brevibus habentur.

Adverbium οἴκοι domi excipitur: nam οἶκοι sunt ædes, ab οἶκος.

In nominibus priorius declinationibus simplicium,

- Si acutus sit in ultima syllaba,
  - Genitivus & dativus circumflectitur in omnibus numeris, ut θεὸς, θεοῦ, θεῷ, θεῶν, θεοῖς.
  - Acutus in reliquis casibus manet, ut θεὸν, θεοὶ, θεούς.
- Si accentus erit in penultima, ubique manebit, ut λόγος, λόγε, λόγῳ.
- Si circumflexus fuerit in penultima, mutatur in acutum quoties ultima sit longa, ut, οἶκος, οἶκε, οἴκῳ.
- Acutus in antepenultima transfertur in penultimam, cùm ultima sit longa, ut ἄνθρωπος, ἀνθρώπε.

Genitivus

Genitivus pluralis primæ & ſecundæ declinationis in ultima circumflectitur, niſi in genitivis fœmininis adjectivorum, quæ deſcendunt à maſculini tertiæ declinationis, ut μακάρεϛ μακαρίων.

In quinta declinatione

Acutus in ultima recti, erit in penultima obliquorum, ut τειὰς, τειάδ᾽, τειάδι: ſin penultima fuerit longa naturâ, circumflectitur quoties ultima ſit brevis, aut anceps, ut σωτηρ, σωτῆρ᾽.

Acutus in penultima recti transfertur in antepenultimam obliquorum cùm ultima ſit brevis, at circumflexus mutatur in acutum, ut βῆμα, βήματ᾽, μάρτυρ, μάρτυρος.

Acutus in antepenultima recti permanet, quoties ultima ſit brevis vel anceps, ut ὄπϛεμμα, ὀπϛέμματ᾽: ſed cùm ultima ſit longa accentus occupabit penultimam, ut ὀπϛεμμάτων.

Monoſyllabæ quintæ declinationis acuuntur in genitivo & dativo ſingulari & dativo plurali in ultima, ut τ῀ χειρὸς, τῇ χειρὶ, τ῀ χερσί.

In genitivo plurali, & genitivo & dativo duali in ultima circumflectitur, ut χειρῖν, χειρῶν.

In accuſativo ſingulari, in nominativo, accuſativo vocativo duali & plurali, penultima circumflectitur ſi ſit naturâ longa, ut χεῖρα, χεῖρε, χεῖρες, χεῖρας.

Excipe participia δεὶς, δέν᾽, δέντι. ὢν, ὄν᾽ ὄντι: *item genitivos,* παίδων, πρώων, πάντων, δάδων, ὀμώων, φώτων, *luminum; nam monoſyllaba circumflexa retinent tonum in priore. Sic* πᾶσα à πᾶν: *item* τίς *interrogativum tonum habet in priore per omnes caſus: ſed* τὶς *indefinitum & encliticum tonum habet ſemper in poſteriori ſyllaba, præterquam ubi amittit eum ratione inclinationis.*

Nullo accentu notantur ὁ. ἡ. οἱ, αἱ, εἰς, ἐς, ἐν, ἐκ, ἐξ, ὅ, ὅκ, εἰ, ὡς.

Enclit

Encliticæ dictiones.

Enclitica dictio eſt, quæ proprium accentum ransfert in dictionis præcedentis finalem ſyllabam, am acuens, ut ἤκουσέ τινος.

- Nomine, τὶς *quidam*, indefinitum, ſed τίς interrogativum acuitur in prima.
- Pronomine, μοῦ, μοὶ, μὲ. σοῦ, σοὶ, σὲ. οὗ, οἷ, ἕ. *Poſt præpoſitiones autem*, ἕνεκα vel εἵνεκα, *& disjunctionem* ἤ, *non inclinant.*
- Verbis, εἰμὶ & φημὶ, in omnibus perſonis indicativi præſentis, exceptâ ſecundâ ſingulari.
- Adverbiis, πού, πού δὲ, πώ, πω, πως, πῆ, indefinitis habentibus accentũ in ultima, *Hæc interrogativa in penultima habẽt accẽtũ & nõ inclinãt.*
- Conjunctiones duæ copulativæ, κε, τε, expletivæ innumeræ, ῥα, γε, νυ, περ, τοι, &c.

Inclinant, id, eſt, tranſ-
runt accentum ſuum
dictionem præce-
ntem, quando præ-
dens dictio habet, vel
- Acutum in antepenultima, ut ἄνθρωπός τις.
- Circumflexum in penultima, ultimâ exiſtente brevi, ut σῶμά τι.

mittunt verò ac-
ntum encliticæ
ctiones, cũ præ-
dens habet, vel
- Acutũ in pẽultima, ut λόγος σε.
- Circumflexum in ultimâ, ut ὁρᾷ σε.
- Acutũ in ultima, ut ἀγαθόν τι.

- Habet acutum in prima, quando eſt initium orationis, vel poſtponitur immediatè adverbiis, ἐκ. ὡς, κὴ, οἱ, ἀλλὰ, & οὕτω.
- Amittit accentum poſt dictionem quæ vel acuitur vel circumflectitur in ultima, ut ἑρμῆς ὅτι.
- Retinet tonum in ultima, quando dictio præcedens habet acutum in penultima, vel circumflectitur in penultima, cujus ultima poſitione longa, ut λόγος ὅτι, φοῖνιξ ὅτι.
- Inclinat accentum, ſi præcedens dictio ſit circumflexa in penultima, ultimâ exiſtente brevi, ut φαῦλός ὅτι; vel acutus in antepenultima, ut ἄνθρωπός ὅτι.

Figuræ Dictionis.

Prothesis.

Prothesis est litera vel syllaba principio dictionis addita: ut, πλαγὼν pro ταγὼν, à τάζω, apprehendo. μικρὸς, parvus, pro μικρός.

Aphæresis.

Aphæresis est cùm litera vel syllaba principio dictionis subtrahitur, ut, ὸρτὴ pro ἑορτὴ, festum, ἱερὸς pro ἱερὸς, sanctus.

Syncope.

Syncope literam vel syllabam è medio dictionis subtrahit, ut, ἐυρέμιλω pro ἐυρησάμιλω, inveni: ἐγγυνήσατο pro ἐγγυνησατο, natus est.

Epenthesis.

Epenthesis est cùm medio dictionis litera aut syllaba interseritur, ἔλλαβε pro ἔλαβε, ὀπποτέρῳ pro ὁπότερῳ, uter.

Apocope.

Apocope fini dictionis aliquid detrahit, δῶ pro δῶμα, domus: Ποσειδῶ pro Ποσειδῶνα, Neptunus. βεῖ pro βειαγεί.

Paragoge.

Paragoge est cùm extremæ syllabæ aliquid adjungitur, ut ἧσθα pro ἧς, eras: τύπτεσκε pro ἔτυπτε, verberabat.

Metaplasmus.

Metaplasmus est mutatio ultimæ syllabæ in eodem casu, ut κλαδὶ pro κλάδ'ῳ, ramus. Metaplasmus verò generis est quævis mutatio in dictione per Poëticam licentiam.

Antithesis.

Antithesis (nonnulli ἀντίσοιχον vocant) est literæ commutatio, ut πόρσω pro πρόσω, procul: θάλασσα pro θάλαττα.

Met

Metathesis.

Metathesis est literarum ordo immutatus: ἔρξω, *faciam*, pro ῥέζω; ἔπραδον, pro ἔπαρδον, ἀπέρδω, *vasto*; ἔδρακον, pro ἔδαρκον, à δέρκω, *video*; καρδερὸς, pro κραδερὸς, *fortis*; κάρδᾳ, pro κράτᾳ, *robur*.

Synalœpha.

Synalœpha est elisio quædam vocalis ante alteram in diversis dictionibus, ut ταμὰ pro τὰ ἐμὰ, *mea*; τἄνομα pro τὸ ὄνομα; ἑσθίματον pro τὸ ἱμάτιον, *vestimentũ*; ὦ τὰν, pro ὦ ἔταν ab ἕταιρος, *O amice* vel *amici*.

Anadiplosis.

Anadiplosis (i. reduplicatio) est primarum vel secundarum syllabarum repetitio; ut κεκάμωσι pro κάμωσι; ἀταρδερὸς pro ἀτερὸς; ἐπίτυμον pro ἔτυμον.

Prosodia, sive de Carminum ratione.

Quid sit pes, quid tempus, quid syllaba, quid scansio præterimus tanquam nota ex Prosodia Latina. Hîc tantùm meminerint pueri, ε, ο, breves esse; η, ω, cum diphthongis omnibus, longas esse naturâ; & α, ι, υ, ancipites.

Scansioni accidunt apud Græcos Apostrophus, Synecphonesis, Diæresis & Cæsura.

Apostrophus est cùm eliduntur α, ε, ι, ο, αι, οι, sequente dictione à vocali vel diphthongo incipiente. Sed hoc pro carminis ratione vel observant vel omittunt Græci, ut Homerus.

Ὦ γύναι, ἦ μάλα τοῦτο ἔπος νημερτὲς ἔειπες:
O mulier, maximè hoc verbum dixisti verum.

Sæpe etiam ante consonantes abjiciuntur vocales & diphthongi, ut,

Παρ' μοὶ οἱ ὥρια κεῖται ὅπα δ' ἐπὶ καρπὸς ἄρηται φέρονται.
Adsunt ei fructus quotquot tempestivè ferunt arbores.

Aliquando elidituir prima vocalis sequentis dictionis: ut ὦ 'γαθὲ, *O bone*, ὦ 'ναξ, *O rex*, ὦ 'νθρωπε, *O homo*; pro ὦ ἀγαθὲ, ὦ ἄναξ, ὦ ἄνθρωπε.

Συνίζησις } Synecphoneſis eſt duarum ſyllabarum
Σύζευξις } in unam contractio, ut Homer.

Χρυσέῳ ἀνὰ σκήπτρῳ, καὶ ἐλίσσετο πάντας Ἀχαιούς.
Cum aureo ſceptro, & ſupplicavit omnibus Achivis.

Diæreſis eſt ubi ex una ſyllaba diſſecta fiunt duæ, ut παΐς pro παῖς, εὔφρων pro εὖφρων.

Cæſura eſt cùm poſt pedem abſolutum ſyllaba brevis in fine dictionis extenditur, eaque fit apud Græcos poſt primum, ſecundum, tertium, quartum, & etiam quintum pedem.

Ancipitum vocalium quantitas decem modis cognoſcitur.

Poſitione.	Derivatione.
Vocali ante vocalem.	Compoſitione.
Accentu.	Incremento.
Contractione.	Regulâ.
Dialecto.	Exemplo ſeu authoritate.

Poſitio.

Vocalis brevis ante duas conſonantes aut duplicem in eadem dictione, aut in diverſis, poſitione longa eſt.

σ tamẽ aliquãdo elidit nullâ poſitione factâ. Aratus.

Ὥρῃ ἑσπερίῃ κεκόζει πολύφωνος κορώνη.
Horâ veſpertinâ crocitat clamoſa cornix. Et nonnunquam apud Latinos, ut Cicero in Aratum.

Delphinus jacet haud nimio luſtratus nitore.

Vocalis brevis ante mutam ſequente liquidâ communis redditur, ut ante λ, κ, μν, & nonnunquam ante ſolam liquidam, ut apud Homerum.

Αὐτὰρ ὃ ἐλώρια τεῦχε κυσὶν.
Fecit ipſos eſcas canibus.

Vocalis ante vocalem.

Vocales longæ & diphthongi breves eſſe poſſunt pro arbitrio, ſi modò ſubſequens dictio à vocali aut diphthongo incipiat.

Vocalis brevis ante longam vel diphthongum cor-

corripitur nisi producatur licentiâ Poeticâ. Licentiâ enim cùm ante, tum post liquidas sunt communes.

Accentus.

Ultima brevis est, quando penultima circumflectitur, ut μῦσα; cum penultima naturâ longa accentum acutum habeat, anceps quæ est in ultima producitur, ut ὥρα, *hora*; quando masculinum habet accentum in antepenultima in ος & ων purum, fœmininum ejus longum est in ultima, ut ἅγιος, ἁγία.

Si anceps habet acutum in penultima, ultima brevis erit, ut ἡ φύσις, *natura*.

Omnis syllaba circumflexa longa est naturâ, ut πῦρ, *ignis*.

Contractio.

Omnis syllaba ex contractione facta longa est, ut ἐδόαε, ἐδόα.

Dialectus.

A { Doricum natum ex η longum est.
Æolicum breve est, ut νύμφα pro νύμφη.
Ionicum breve est in penultimis præteritorum, & in tertiis personis pluralibus passivis, πεφύφαται; & in penultima Ionicorum præteritorum, ut γέγαα.

Verùm α Ionicè interpositum verbis in αω, longâ syllabâ antecedente, producitur, utì etiam in tertiis personis Ionicis verborum in μι, ut πιθέασι.

Derivatio.

Derivativa eandem cum primitivis quantitatem plerumque sortiuntur, ut νικάω, *vinco*, νίκη, *victoria*, νικητὴς, *victor*. Sed producuntur ὁ ἢ ἀΐδιος, *æternus*, & ὁ ἢ ἀένναος, *perennis*, ab ἀεὶ *semper*, priora brevi.

Compositio.

Composita simplicium quantitatem ferè sequuntur, ut ἡ τιμὴ, *honor*, ὁ ἢ ἄτιμος, *inhonorus*.

A privativa particula in compositione corripitur, ut ἄτιμος, *inhonorus*, ἀκλεὴς, *inglorius*. Particulæ

etiam ζα, ἀει, ξει, βει, δυς, in compositione repertæ corripiuntur.

Incrementum nominum.

A Incrementum Æolicum genitivorum longum est, ut Αἰνείαο, Μουσάων.

A Incrementum quintæ declinationis breve est in
- Neutris in α, ας, αρ, ut σῶμα, *corpus*, κρέας, *caro*, νέκταρ, *nectar*; excipe ψαρ, ψαρὸς, *sturnus*.
- Fœmininis & Masculinis in ας, ut ἡ Παλλὰς, *Pallas*, ὁ μέλας, *Niger*; in nominibus in ψ, ut Ἄραψ, ϹΘ· & plurimis in ξ, ut κόλαξ, ϰΘ, *adulator*.
- Masculinis & fœmininis in αρ & λς, ut ὁ μάκαρ, *beatus*; ἡ ἅλς, *mare*.

Genitivus in αυΘ longus est, quod patet ex accentu, ut Τιτὰν, ΤιτᾶνΘ præter πάλανΘ & μέλανος.

Genitivus in αΘ, à nominibus in αυς, brevis est, ut ναῦς, *navis*, νεὸς· & nominibus quæ Syncopen patiuntur, sic παῖδα, ἀνδρὰσι, μεῖδα, brevia sunt.

Incrementum.

I incrementum longum est in
- breve est in
  - Nominibus neutrius generis, ut τὸ μέλι, μέλιϚΘ.
  - Fœmininis & masculinis Barytonis in ιΘ, ιδΘ, & ιϚΘ, ut ἔρις, ἔριδΘ.
  - Fœmininis acutitonis in ἰδΘ, ut ἡ παρὶς, παρίδΘ.
- Fœmininis & masculinis quæ duas habent terminationes in recto, ut ϰηλφὶς, & ϰηλφὶν, ϰηλφῖνΘ, ἀκλὶς, & ἀκλὶν, ἀκλῖνΘ.
- Monosyllabis, ut ὁ vel ἡ ῥὶν, ῥινὸς, *littus*; ἡ ῥὶν, *nasus*; ἡ ἶν vel ἶς, *fibra*; ὁ λῖς, vel λῖν, Gen. λιὸς, *leo*; λῖς, λιτὸς, *linteum*; sed Δὶς, Διὸς, *Jupiter*, corripitur. Item ὄρνις, ὄρνιθΘ, *avis*, penultimâ longâ, & ἐυκνήμιδες passim apud Homerum.

I incre-

ι incrementum nominum in ιξ & ιψ, in quamplurimis breve eſt, ut θεὶξ, τειχὸς, *capillus*; ὁ χέρνιψ, χέρνιβος, *pollubrum*.

υ incrementum.

υ incrementum breve eſt à
- Nominibus monoſyllabis in υς, ὁ μῦς *mus*, μύος.
- Neutris in υ, τὸ γόνυ, γόνυος, *genu*.
- Paroxytonis, oxytonis, & circumflexis in υς & υρ, ὁ νέκυς, νέκυος, *mortuus*, ὁ μάρτυρ, μάρτυρος, *teſtis*.

Nomina in ων, quæ etiam in υς deſinunt, producuntur, ut φόρκυς, & φόρκυν, φόρκυνος, *Phorcys*.

Nomina in ξ, ψ, ferè habent breve incrementum, ut ὁ ὄνυξ, ὄνυχος, *unguis*; ὁ χάλυψ, χάλυβος, *Chalybs*. Excipiuntur γρὺψ, γρυπὸς, *gryps*, γὺψ, γυπὸς, *vultur*.

Quantitas verborum.

Mutabilis vocalis eandem quantitatem habebit in imperfecto tam activo quàm paſſivo omnium modorum, etiam in participiis, quam habet in præſenti; ut κείνω, *judico*, ἔκεινον, κείνομαι, ἐκεινόμην, κεινόμην, ſyllabâ κει ubique longâ.

Verba in ύνω producunt penultimam in præſenti & imperfecto, ut μολύνω, *contamino*.

Verba in άνω penultimam corripiunt, niſi formentur à futuro, ut αὐξάνω, ab αὐξήσω.

Verba in ύω & ίω quodammodo in penultima ſunt communia.

Quantitas in Futuris & Aoriſtis.

Quantitas Futurorum & Aoriſtorum ex verborum formatione ſatis conſtat. Nonnulli tamen obſervant Aoriſt. prim. in quarta conjugatione penultimas α, ι vel υ habere breves, cùm ſint breves in futuro. Idem volunt in verbis in αω, niſi ρ vel vocalis præcedit α, tunc α longum erit.

Quantitas in præteritis.

Sin anceps ſit brevis in Futuro vel Aoriſto primo,

mo brevis quoque est in præterito perfecto activo & passivo, & in Aoristo, & in Futuro primo passivo omnium modorum, ut γελάω, γελάσω, γεγέλακα, *rideo.*

Tertia persona pluralis præteriti in ασι semper longa est, ut Mimnermus.

Οὐκ ἀγαθὸν· κῆρες δ' παρεξηνασι μέλαιναι.
Non bonum: Parcæ autem nigræ nobis astant.

Participium fœmininum Aor. α. in ασα longum est.

Quantitas verborum in μι.

Propria reduplicatio verborum in μι, nisi obstet positio, brevis est.

A secundæ conjugationis corripitur in plurali activæ vocis ubique, & in singulari imperativi, ut ἵστατον, ἱστάτω, ἵστασαν, ἑστάσαν, ἵσταμαι, ἐστάθην, σταθείς.

Υ quartæ conjugationis in singulari activæ vocis producitur in duali & plurali: & in toto passivo & medio corripitur,

In Imperativo singulari corripitur υ in polysyllabis, in dissyllabis producitur, ut κλῦθί μεν ἀργυρότοξε, *Audi me Apollo.*

Regulæ de primis & mediis syllabis nominum.

Anceps vocalis ante aliam, sive brevem, sive longam non corripitur necessariò, ut apud Latinos.

A in superlativo semper corripitur, ut σοφώτατος.

Nomina in τα acutitona, quæ habent ultimam longam, penultimam corripiunt, ut σοφία, Μοῦσα.

Excipe ἀνία, *tristitia*; κονία, *pulvis*; κλιὰ, *nidus*; ῥμιὰ, *linea piscatoria.*

I breve est in
- Diminutivis in ιον, ut κοράσιον, *puellulus.*
- Comparativis neutris, ut ἥδιον, *suavius.*
- Multis adjectivis in ιος, ut ἄξιος, *dignus.*
- Multis substantivis, ut βίος, ζιφος, *vita.*
- Nominibus possessivis & materialibus in ινος, ut ἀνθρώπινος, *humanus*; λίθινος, *lapideus.*
- Illis item quæ tempus significant, ut ἐαρινὸς, *vernus*; θερινὸς, *æstivus.*

υ in pronominibus producitur, ὑμεῖς, ὑμᾶς, ὑμῖν, ὑμᾶς.

In nominibus polysyllabis in ώτης & ύτης, υ corripitur, ut γηθοσύνη, *gaudium*; βραδύτης, *tarditas* γλυκύτης, *dulcedo*.

Exemplum seu authoritas.

Ultima ratio cognoscendæ quantitatis syllabæ est exemplum seu authoritas, eademque optima, certissima, & facillima, quam Poetarum lectio multò facilius quàm regularum multitudo suppeditabit.

De ultimis syllabis.

A finita corripiuntur, ut, ἡ τράπεζα, *mensa*, item μαῖα, μοῖρα, τύψασα, τέτυφα, ἵνα.

Producuntur
- Nomina in εα, ut θέα, *spectaculum*, in δα & θα, in εια à verbis in έω, ut σοφωτεία, & in ια, præter Δία, μία, πότνια.
- Polysyllaba in αια, ut πελωαία, cum adjectivis in εια.
- Nomina in ρᾳ non præcedente diphthongo, ut χαρὰ, *gaudium*.
- Articuli fœminini numeri dualis, ut τά.
- Vocativus nominum in ας primæ declinationis, ut ὦ Αἰνεία.
- Dualis primæ & secundæ declinationis.
- Vocativi Poetici, ut ὦ πολυδάκρυα.
- A Doricum in Genitivo, ut τᾶ Αἰνεία pro Αἰνείου.

Αν finita corripiuntur, ut τράπεζαν, ἔτυψαν, μέλαν.

Excipiuntur
- Πᾶν, nisi in compositis; nomina masculina in αν, ut Τιτᾶν. & Adverbia, ut πέραν, *ultra*, λίαν, *valde*.
- Αν primæ, ut Αἰνείαν, & secundæ declinationis, si habet acutum in penultima, ut φιλίαν.

Ας finita corripiuntur, ut νύκτας, ὄναρ, ἀντὰς *caterum*, ἄφαρ.

Monosyllabæ χὰρ, φὰρ, producuntur.

As finita producuntur, ut Αἰνείας, τὰς μέσας, ὁ Αἴας, τύφας.

Corripiuntur
- Fœminina in ας, ut λαμπάς: masculina, ut ὁ μέλας, μέγας: neutra, ut τὸ σέλας, *lumen*.
- Item adverbia, ut ἐκὰς, ἀβλέμας.
- Item accusativi plurales quintæ declinationis simplicium, ut Τιτᾶνας, & ἡμέας, ὑμέας, σφέας.

I finita brevia sunt, ut μέλι, ὅπι, βίηφι.

Producuntur
- Adverbia & pronomina aucta per paragogen, ut νυνὶ, ὁπποσί.
- Item ι ab Atticis ex ε factum, ut ὁδὶ pro ὅδε, ταυτὶ pro ταῦτα.
- Item κεῖ, & nomina literarum, ut ξῖ, πῖ.

Iν finita corripiuntur, ut φρὶν, πάλιν, ἕειν, μὶν, νὶν, τὶν, τεῖν; & syllabæ quibus ν additur, ut τύπτουσιν, ἔασιν.

Nomina duarum terminationum, ut ῥὶν, λῖν, φελφὶν, ἀκπὶν, producuntur.

Ις finita corripiuntur, ut πόλις, ἔεις, ἕεισος, τυραννὶς, τυραννίδ Ͻ, δὶς, τεὶς, cum ejusmodi adverbiis.

Producuntur
- Quorum augmentum est longum, qualia sunt, ῥῖς, φελφὶς, ὄρνις, κνημὶς, σφεναλὶς & κληῖς.
- Item monosyllaba, præter τὶς indefinitum.

Υ finita corripiuntur, ut σὺ, φάκελυ, γλυκύ.

Producuntur
- Τὺ & adverbia fictitia ὑ, & χθύ.
- Nomina literarum, ut μῦ, νῦ.
- Tertiæ personæ singulares quartæ conjugationis in μι, in Imperfecto & Aoristo secundo, ut ἔδυν, ἔφυν.

Γγ finita corripiuntur, ut πλωὺ, βεβαρηὼ, σωὺ, πίνω, conjunctiones.

Pro-

Producuntur
- Circumflexa, νῶ, *nunc*, μῶ, &c.
- Dicatalecta, quæ duas habent terminationes in recto.
- Item quæ υς in nominat. habent longum, ut ἰλὺς, *limus*, ἰχθὺς, *piscis*.
- Primæ personæ verborum in μι, ut ἐζάγνυμι.

Υρ finita longa sunt, ut ὁ ψίθυρ, *susurrus*; τὸ πῦρ, *ignis*, quod tamen in obliquis breve.

In υς desinentia corripiuntur, ut βαθὺς, *profundus*, βαρὺς, *gravis*, κόρυς, *galea*.

Producuntur
- Κώμυς κώμυθος, *fasciculus*, ἄρχυς, ἄγλυς, & monosyllaba, ut μῦς.
- Participia in υς ut ζάγνυς.
- Quæ declinantur per ῦ purum, ut ἰλὺς; sed in ἰχθὺς, υ est anceps.

Poetica Licentia.

Hæ sunt regulæ observatione dignissimæ de syllabarum quantitate, sed quodammodo infinita est Poetarum licentia, qui interdum longas corripiunt, aut breves producunt, metri necessitate coacti; aut cùm tres vel plures breves concurrant in aliquo vocabulo, ut in his, ἀδάναΐῦ, φρειμίδης primam syllabam, quæ per se brevis est, extendunt. Ad hæc ancipitem in eadem dictione, in eodem versu & producunt & corripiunt: ut,

Ἄρες, Ἄρες, βρο͡τολοιγὲ, μιαιφόνε, τειχεσιβλῆτα.
Mars, Mars, homicida, sanguinarie, mœnium subversor.

Figuræ Poeticæ.

Systole (i.e. contractio vel correptio) cum syllaba longa corripitur, ut,

Φαίηκων μηδ' ὅτῳ φίλον Διὶ παρὶ γένοιτο.

Ectasis

Ectasis (id est extensio) quæ syllabam brevem producit, ut Δὸς μὴ ὀδυσσῆα πολύπορδον οἶκαδ' ἱκέσθαι.
Synecphonesis, de qua supra in scansione.
Catalexis, (i. e. terminatio) quâ syllaba terminalis ad justam metri perfectionem desideratur; hujus usus est in Iambicis & Trochaicis, sicut & sequentium duarum, ut μάρτυρες σοφώτατοι, Pindar.
Brachycatalexis, quâ syllabæ finales duæ, hoc est, integer pes, desiderantur, ut,
Ζεῦ, πατὴρ γὰρ ὦρσε, Pindar.
Hypercatalexis, (i. e. superabundans terminatio) quâ syllaba, super justam dispositionem superabundat, ut, Ἐν ἀμέρᾳ φαεννὸν ἄστρον.
Enallage, quâ pes pro pede ponitur, ut cùm Spondæus in quinto loco constituitur, cujusmodi versus Spondaici vocantur, ut, Ἀμφότερον, βασιλεύς τ' ἀγαθὸς, κρατερός τ' αἰχμητής.
Dialysis, (id est dissolutio) quâ dictio in fine posita distrahitur, ut una pars in præcedente sit versu, altera in principio sequentis; ut,
ἐξ' ἀπάνευθε νέων, ἀλ-
λ' ἥρως ἐπ' ἀριστοπόνοισιν ὄχεσφιν.

FINIS.

Tabellæ Dialectorum.

QUatuor numerantur Græcæ linguæ Dialecti sive loquendi formæ præcipuæ, pro numero præcipuarum Græciæ gentium, quæ à lingua communi in nonnullis variant, nimirum, Attica, Ionica, Dorica, Æolica: præter quas suam Dialectum & Idioma in quibusdam habuerunt Poetæ: quæ omnes, quod ad terminationes partium orationis spectat, sequentibus tabellis subjiciuntur. In reliquis verò, cùm tanta sit varietas ut regulis comprehendi vix possit, singularum proprietates insigniores breviter proponere sufficiat.

Attica

Attici mutant { σ in ξ, ut ξωὼ pro σωὼ, ασ in ης, ut δαλαης pro δαλασσι; σ in ρ, ut ἄρρλω pro ἄρσλω, vir: & contractionibus imprimis gaudent.

ones onunt { η pro α, φιλίη pro φιλία, amicitia. ε pro α, γελέω pro γελάω, rideo. & contra α pro ε, τάμνω pro τέμνω, seco.

x consonantibus κ pro π, ut κῶς pro πῶς; π pro φ, ut ἀπαιρέμαι pro ἀφαιρέμαι: contractionibus prorsus abstinent, & diphthongos resolvunt.

α { pro η, ut φάμα pro φήμη, fama. pro ε, ut πάζω, pro πέζω, premo; γα pro γε, ut ἔγωγα pro ἔγωγε. pro ω, ut μκσᾶν pro μκσῶν, musarum. πρᾶτ⊖ pro πρῶτ⊖, primus. pro ει, ut κλᾶδας pro κλεῖδας, claves.

η pro α, ut ζῆν pro ζᾶν; & pro ει, ut κοσμεῖν pro κοσμῆν.

ω pro η, ut μῶσα pro μῆσα, musa; & pro ε, ut ὦνεκα pro ἕνεκα, propterea.

αι pro ει, ut αἴθε pro εἴθε, utinam.

ᾳ pro η, ut ἀλᾷμαι pro ἀλῆμαι, saliam.

οι pro η, ut τύπτοισα pro τύπτησα.

x consonantibus σδ pro ζ, ut συείσδω pro συείζω; σ pro θ, ut σεὸς pro θεὰς, κ pro τ, ut πκα, ὅκκα, pro πότε & ὅτε, aliquando; & contra τ pro κ, ut τῖν⊖ pro κεῖν⊖, ille.

Æoles untur { ω pro ο, ut κῶρ⊖ pro κόρ⊖, puellus. & contra ο pro ω, ut ἔρ⊖ pro ἔρως, amor. ε pro α, ut θέρσ⊖ pro θάρσ⊖, audacia. αις pro ας, ut καλαῖς pro καλὰς, bonas.

x consonantibus ττ pro μι, ut ὄττα pro ὄμματα, oculi; & β ante ρ, ut βράχ⊖ pro ῥάχ⊖, cento.

Accentum in priores syllabas retrahunt, ut κάλ⊖ pro καλός; & aspirationem rejiciunt, ut ἥλι⊖ pro ἅλι⊖;

ἥλιος; atque pro ι conſonantem ſequentem geminant, ut ἀπέρρω pro ἀπείρω; χέρρες pro χεῖρες.

Poetæ non ſolùm peculiarem in quibuſdam habent Dialectum, ſed etiam dialectos commiſcent. Homerus Ionicæ, quâ maximè utitur, reliquas admiſcet; Pindarus Doricus, alias etiam dialectos adjungit; Ariſtophanes Atticus, ut etiam Euripides; Sophocles & Æſchylus in choris & cantilenis ſubindè ſunt Dorici.

Varietas Dialectorum in terminationibus.

Articulus præpoſitivus.

Nom. Gen. Dat. Acc.	Nom. Gen. Voc.	Nom. Gen. Dat. Acc.
Com. ὁ, τοῦ, τῷ, τόν.	τὼ, τοῖν, τώ.	οἱ, τῶν, τοῖς, τούς.
τοῖο Ion. & At.	τοῖϊν Ion.	τοὶ Dor. τοῖσι I. A. P.
τῶ & τευ Dor.		τὼς Dor.
τέω Poet.		
Com. ἡ, τᾶ, τᾷ, τέω. ‖ τὰ, ταῖν, τά. ‖ αἱ, τῶν, τᾶ, τάς.		
ἁ, τὰς, τᾷ, τᾶν, Dor.		ταὶ, ταὶν, Dor.
		τάων Æ. τῆς & τῆσι P.
		ταῖσι A. I. Æ.
Com. τὸ, τοῦ, τῷ, τό. ‖ τὼ, τοῖν, τώ. ‖ τὰ, τῶν, τοῖς, τά.		
τοῖο Ion. & Att.	τοῖϊν, Ion.	τάων, Æ. τοῖσι I. A. P.
τῶ & τευ Dor.		
τέω Poet.		

Articulus Subjunctivus.

	N. G. D. A.	N. G.	N. G. D. A.
Com. ὃς, οὗ, ᾧ, ὅν.	‖ ὥ, οἷν.	‖ οἱ, ὧν, οἷς, ὅς.	
ὅ, P. ὅτου, ὅτῳ, A.		ὅτεων, ὁτέοισι, Ion.	
ὅτευ, D. ὅτεο, P.			
ὁτέω, Ion.			
ὅπεο, Æol.			
τοῦ, τῳ, τ, I. D.			
Com. ἣ, ἧς, ᾗ, ἥν.	‖ ἃ, ἇν.	‖ αἱ, ὧν, αἷς, ἅς.	
τ, τῇ, τ, I.			
ἃ, τὰς, τᾷ, τὰν, D.			

Prim

Prima Declinatio.

	Sing. N. G. D. A. V.	Dual. N. G.	Plural. N. G. D. A. V.
Com.	ας, α, ᾳ, αν, α.	α, αιν.	αι, ων, αις, ας, αι.
	ης, ε, ῃ, ην, η.		
	ης, εω, ῃ, ην, & εα,		έων, ῆς, & ῆσι, εως, Ion.
	ας, α, ᾳ, αν,		ᾶν, αῖσι, Dor.
	αο Æ.		άων Æ.

ω per Crasin ex εω Poët.

Secunda Declinatio.

	N. G. D. A. V.	N. G.	N. G. D. A. V.
Com.	ος, ου, ῳ, ον, ε,	ω, οιν.	οι, ων, οις, ους, οι.
	ου, υ, ῳ, ον, ου,		ᾳ, ᾳ.
	ε, ης, ῃ, ην.		έων, ῆς, & ῆσι, I.P.
	ω, ως, ῳ, ων.		ῶν, οισι, Dor.
			άων, Æ.

Tertia Declinatio.

	N. G. D. A. V.	N. G.	N. G. D. A. V.
Com.	ος, ι, ῳ, ον, ε,	ω, οιν.	ες, ων, σι, ας, ε.
	ν,		ᾳ, ι, ᾳ.
	οο, Ion.	οΐϊν Poët.	οισι Ion.
	ω Dor.		ως & ος Dor.

Quarta Declinatio.

	N. G. D. A. V.	N. G.	N. G. D. A. V.
Com.	ως, ω, ῳ, ων, ως.	ω, ῳν.	ω, ων, ῳς, ους, ω.
	ν,		ω, ω.
	οο & ῳο, Poet.		

Quinta Declinatio simplicium.

	N. G. D. A. V.	N. G.	N. G. D. A. V.
Com.	α, ι, υ		
	ω, ν, ρ, ος, ι, α,	ε, οῖν.	ες, ων, σι, ας, ες.
	σ, ξ, ψ, ν,		α, ξι, α, α.
			ψι.
			εσσι & εσι, Poet.
			αις in Masc. in ας, Æ.

Prima

Prima Declinatio Contractorum.

	Sing.				Dual.			Plural.				
	N	G.	D.	A.	V.	N. A.	G. D.	V.	N.	G.	D.	A.	V.
Com.	ης,	εος,	εϊ,	εα,	ες,	εε,	έοιν,	εε.	εες,	έων,	εσι,	εας,	εες.
	ες,	ους,	ει,	η,	ες,				εις,	ων,	εις,	εις.
	ος,			ος,	ος	η,	οῖν,	η.	εα,		εα,	εα.
									η,		η,	η.

ως Æ. & D. ῳ At. ης At. εσσι I. P.

Secunda Declinatio.

	N.	G.	D.	A.	V.	N. A.	G. D.	V.	N.	G.	D.	A.	V.
Com.	ις	ιος,	ιϊ,	ιν,	ι.	ίε,	ίοιν,	ιε.	ιες,	ίων,	ίσι,	ιας,	ιες.
Neut.	ι,			ι,	ι.				ια,			ια,	ια.

εος, εϊ, I. εως, ει, A. εε, έοιν, εε. εες, εων, εσι, εας, εες, I.
ηος, ηϊ, Poet. η, η, εις, εις, εις, A.
ι, Att. εως, εϊ, ει, ιε, ίων, ιε, ια, ια, ια.
η, η, ι, ι.
εα, εα, A.
η, η, A.

Tertia Declinatio.

	N.	G.	D.	A.	V.	N. A.	G. D.	V.	N.	G.	D.	A.	V.
Com.	ευς,	έος,	έϊ,	έα,	εῦ.	ές,	έοιν,	ές.	ές,	έων,	εῦσι,	ές,	ές.
			ει,						εῖς,			εῖς,	εῖς.

ως, Æ. έως, At. εὸς, At.
ῆος, ῆϊ, ῆα, ῆε, ήοιν, ῆες, ῆες, ήων, ήεσσι, ῆας, ῆες, I.
εῖος, Ion ῆσι.
εῦς, Dor. ῆ, Poet. ῆσι, Poet.
ηος, Æ. εος, Æ. ιος, B.

Quarta Declinatio.

	N.	G.	D.	A.	V.	N. A.	G. D.	V.	N.	G.	D.	A.	V.
Com.	ὼ,	όος,	όϊ,	όα,	οι.	ὼ,	οῖν,	ὼ	οὶ,	ῶν,	οῖς,	ὼς,	οί.
	ῳς,	ῶς,	οῖ,	ώ.									
	ῶς, Æ.		ῶν, Æol.						ες, Metapl. apud Poet.				
			ῶν, Ion.										
			ώ, At.										

Quinta

Quinta Declinatio.

N. G. D. A. V. | N. A. G. D. V. | N. G. D. A. V.

om. ας, α | ος, αῖ | ι, ας, ας | α | ε, άτοιν, αῖ | ε | ά, α, άττων, ασι, ά | α, δ | α

ασ, αῖ, ως, ᾶ. | αε, άοιν, αε, αα, άων, α, ῶν, α, α, ῶν, | αα, αα. α, α.

	Sing.			Dual.			Plural.			
	Nom.	Gen.	Dat.	Acc.	N. A.	G. D.	Nom.	Gen.	Dat.	Acc.
Com.	ἐγὼ per Aph. μὺ	ἐμοῦ μοῦ	ἐμοὶ μοὶ	ἐμὲ μὲ	νῶ	νῷν	ἡμεῖς	ἡμῶν	ἡμῖν	ἡμᾶς
Att.	ἔγωγε	ἐμέθεν ἐμοῦθεν ἐμοῖο	ἔμοιγε							
Dor.	ἐγών ἐγὼν ἔγωνγα	ἐμεῦ	ἐμίν		ἄμμε		ἄμμες ἄμμες	ἀμμέων	ἄμμιν	ἄμμας
Æol.	ἐγὼν	ἐμεῦ			ἄμμε		ἄμμες	ἀμμέων ἀμμεόων ἀμμέων	ἄμμιν ἄμμι	ἄμμας
Ion.	ἐμέο						ἡμέες	ἡμέων	ἡμῖν	ἡμέας
Poet.	ἐμεῖο			νῶϊ	νῶϊν		ἡμείων	ἡμῖν		
Bæot.	ἰάγα ἰώγα									

	Sing.				Dual.		Plural.			
	Nom.	Gen.	Dat.	Acc.	N. A.	G. D.	Nom.	Gen.	Dat.	Accuſ.
Com.	Σὺ	σοῦ	σοὶ	σὲ	σφῶ	σφῶν	ὑμεῖς	ὑμῶν	ὑμῖν	ὑμᾶς.
Dor.	Τὺ	σεῦ	τοὶ	τὲ	ὔμμε		ὔμμες		ὔμμιν	ὔμμας.
	Τύνα	τεῦ		τὺ					ὔμμι	
	Τυνή	τεοῖο								
Æol.		σεῦ			ὔμμε		ὔμμες	ὑμμέων	ὔμμιν	ὔμμας
		τεῦ						ὑμμίων	ὔμμι	
Ion.		σεῖο					ὑμέες	ὑμέων		ὑμέας.
		σέο								
Poët.		σεῖο	πὶν, τεὶν		σφῶι	σφῶϊν	ὑμεῖες	ὑμείων	ὑμίν.	
		σέοθεν								
		σέθεν								

Com.

	Sing.				Dual.		Plural.			
Com.	Nom.	Gen. ἕ	Dat. οἵ	Acc. ἕ	N. A. σφὲ	G. D. σφὶν	Nom. σφεῖς	Gen. σφῶν	Dat. σφίσι	Accuſ. σφᾶς
Dor.		εὖ		* μὶν νὶν			σφὲς			σφὲ
Æol.		εὖ								
Ion.		ἕο		ἑὲ			σφέες	σφέων	σφὶν	σφέας
Poët.		εἷο ἕθεν ἕοθεν			σφωὲ σφεὲ	σφωὶν		σφείων	σφὶ σφὶν	σφὲ

* μὶν pro ejus, ipſius, vel illius, indeclinabile, & ſignificat ipſum, ipſam, ipſos, ipſas.

Conj.

Com. Masc.	Fœm.	Neut.
‖ Σὸς ‖	σὴ ‖	σόν.
Dor. ‖ τὸς ‖	τὰ ‖	τόν.
Com. ‖ ὃς ‖	ἥ ‖	ὅν.
Poet. ‖ ἑὸς ‖	ἑὴ ‖	ἑόν.

τὴν ☉ pro ἐκεῖνον ☉ D.

A plurali, ἡμέτερος ☉. ἡμετέρα, ἡμέτερον, Dor. ἁμὸς, ἁμὰ, Poet. ἀμὸς, ἀμὸν· ὑμὸς, ὑμὸ, Ion. ὑμεὸς, ὑμεὸν, pro ὑμέτερος ☉, ὑμετέρα, ὑμέτερον. σφὸς, σφὸ, seu σφὰ, σφὸν, pro σφέτερος ☉, σφετέρα, σφέτερον· ἕος & ἑεῖνος ☉, κεῖνος ☉, Æol.

Attici cùm rem præsentem quasi digito indicant, addunt ι in fine ut ὅτοσὶ, τουτὶ, τουτονὶ, in neutro verò τουσὶ & sæpius τουτὶ, in plurali pro ταῦτα, ταυτὶ· sic ἐκεινοσὶ, ἐκεινὶ, &c. Iones ante vocales longas ultimæ syllabæ horum pronominum interponunt ε, ut οὗτος, τουτέου, τουτέῳ, Duali, τουτέω, τουτέοιν, Plur. τουτέων, τουτέοισι, τουτέους: sic αὐτέου, ταυτέους· sic αὐτὸς, αὐτέου, αὐτέῳ. Et etiam in pronominibus compositis ut ἐμαυτέου, ἐμαυτέῳ, & ἐμωϋτέου, ἐμωϋτέῳ· σεαυτέου, σεωϋτέῳ, ἑωϋτέῳ.

Dialecti Verbi Activi.

Modus Indicativus.

	Sing.	Dual.	Plural.
Præsens.	ω, εις, ει.	ετον, ετον.	ομεν, ετε, ουσι.
	ης, η, Æol.		
	ες, ε.		ομες, ονσι, Dor.
	Sing.	Dual.	Plural.
Imperf. &	ον, ες, ε.	ετον, έτην.	ομεν, ετε, ον.

Aorist. β. σκον, σκες, σκε, sine augmento, I. & P. τύπτον & τύπτεσκον, &c. ——— σκομεν, σκον, Ion. & P. οσκον, Bœot.

	Sing.	Dual.	Plural.
Futur. α.	ω, εις, ει.	ετον, ετον.	ομεν, ετε, ουσι.

ιῶ, ιᾷς, ιᾷ. ιᾶτον, ιᾶτον. ιῶμεν, ιᾶτε, ιῶσι. At à verbis in ίζω plusquam dissyllabis.

ῶ, εῖς, εῖ, εῖτον, εῖτον { ῶμες / εῦμες } { εῖτε / εῦνται } D.

έω, έεις, έει, Ion. & Poet. in verbis quintæ conjugat.

Aorist.

	Sing.	Dual.	Plural.
Aoriſt. α.	α, ας, ε.	ατον, άτω.	αμεν, ατε, αν.
	ασκον, ασκες, ασκε, I. P. Æ.	αμες, Dor.	ασκον, Ion.
			αϛ, Bœot.

	Sing.	Dual.	Plural.
Præter.	α, ας, ε.	ατον, ατον.	αμεν, ατε, ασι.
			αμες, αντι, Dor.
			αν, Bœot.
	αα, άας, αε.	άατον, άατον.	άαμεν, άατε, άασι, I. in quibuſd.

	Sing.	Dual.	Plural.
Pluſq.	ειν, εις, ει.	ειτον, είτω.	ειμεν, ειτε, ειϛ.
	ην, η, At. & or.		ειμες, D. ειϛ, A. & P.
	εα, εε, Ion.		

	Sing.	Dual.	Plural.
Futur. β.	ῶ, εῖς, εῖ.	εῖτον, εῖτον.	ἐμεν, εῖτε, ὦσι.
			ὦμες, ὦντι, εἰῶτι, Dor.
	έω, έεις, έει.	έετον, έετον.	έομεν, έέτε, έωσι, Ion.

Modus Imperativus.

	Sing.	Dual.	Plural.
Præſ. &	ε, έτω.	ετον, έτων.	ετε, έντωϛ.
Prat.			όντων, Att.
Aoriſt. α.	ον, άτω.	ατον, άτων.	ατε, άντωϛ.
			άντων, Att.
Aoriſt. ϛ.	ε, έτω.	ετον, έτων.	ετε, έντωϛ.
	ον, Ion.		όντων, Att.

Modus Optativus.

Præſ. præ. Aor. ϛ. fut. α & ϛ.	Sing.	Dual.	Plural.
	οιμι, οις, οι.	οιτον, οίτην.	οιμεν, οιτε, οιεν.
			οιμες, Dor.
Aor. α.	αίμι, αις, αι.	αιτον, αίτην.	αιμεν, αιτε, αιεν.
	ειαν, ειας, ειε.		είαμεν, είατε, ειαν, Æ.
			αιμες, Dor.

Modus Subjunctivus.

In omnibus temporibus.

Sing.	Dual.	Plural.
ω, ῃς, ῃ.	‖ ῆτον, ῆτον. ‖	ωμεν, ῆτε, ωσι.
ῃσι, I.		ωμες, ουτι D.

Modus Infinitivus.

Præſ. Fut. α. ειν. Perf. έναι. Aor. α. αι Aor. β. & Fut. β. εῖν.
έμμι I. έμμι I. έμμι I. έειν, έμμι I.
έμμεναι A. D έμμεναι D. & A. έμμεναι A. D έμμεναι A. D
εν D. εν D.
έμμμεναι P.

Participia.

Præſens ων, υσα, ον. Perf. ὼς, υῖα, ός
οισα D. ὼν Æ. ut εἰρηκὼν pro εἰρηκώς.
ὼς, ῶσα, ὼς A.

Aoriſt. α. ας, ασα, αν. Fut. β. ῶν, ῶσα, ῶν.
αις, αισα, αιν, Æ. έων, έουσα, έον, I.

Aoriſt. β. ὼν, ῶσα, όν. Fut. α. ων, υσα, ον.
οῖσα D. οισα D.

Dialecti in voce Paſſiva.

Præſens ομαι, ῃ, εται. ‖ όμμθον, εσθον, εσθον ‖ όμμθα, εσθε, ονται.
εαι I. & ει A. όμεσθα D. I.
όμμθεν Æ.

Imperf. όμην, υ, ετο. ‖ όμμθον, εσθον, έσθην, ‖ όμμθα, εσθε, οντο.
εο I. όμεσθα D.
ό D.
σκυ, σκετο. σκοντο P. Æ.

Aoriſt. β. ὶων, ῃς, ῃ. ‖ ῆτον, ήτην. ‖ ημμεν, ῆτε, ησι.
Fut. β. & εν B.

Plu. p. Fut. ομαι, ῃ, εται. ‖ όμμθον, εσθον εσθον. ‖ όμμθα, εσθε, ονται.
εαι I. όμεσθα D.

Præ. p. μαι, σαι, ται ‖ μμθον, σθον σθον. ‖ μμθα, σθε, νται vel μμένοι εἰσί.
μεσθα D. εται Ion.

Pluſq. μμεν, σο, το. ‖ μμθον, σθον, σθην. ‖ μμθα, σθε, το vel μμένοι ἦσι.
μεσθα I. σαν. ετο Ion.

Aoriſt. α. θην, θης, θη. ‖ θῆτον, θήτην. ‖ θημεν, θητε, θησι.
θεν B.

Fut. α. θήσομαι, θήσῃ, θήσει ‖ θησόμεθον, θήσεθον, εθον. ‖ θησόμεθα, εθε, εσθον.

θήσεαι, Ion. μεθα, D.

Imperativus.

Præsens ε, έτω. ‖ εσθον, έσθων. ‖ εσθε, έσθωσ. εν, Ion. έσθων, Att.

ο, Dor. Cætera tempora nullâ Dialecto variantur.

Præs. Fut. *Optativus.* (οιν)ο.

α. Fut. C. & οίμην, οιο, οιτο. ‖ οίμεθον, οισθον οίσθην. ‖ οίμεθα, σθε, Pau p. Fut. οίμεσθα, D. οίατο, I & P,

Aor. α. είης, είη, είη. ‖ είητον, ήτην. ‖ είημεν, ήτε, ησαν. & C. εῖμεν, εῖτε, εῖεν, Sync.

εῖμες, D.

Subjunctivus.

Præsens ωμαι, ῃ, ῃ. ‖ ώμεθον, ησθον, ησθον. ‖ ώμεθα, ησθε, ωνται.

ηα, I. ώμεσθα, Dor.

Aor. α. & C. ῶ, ῇς, ῇ, ‖ ῆτον, ῆτον. ‖ ῶμεν, ῆτε, ῶσι.

ώμες, Dor. ῶντι, Dor.

έω, έῃς, έῃσι. ‖ έῆτον, έῆτον. ‖ έωμεν, έητε, έωσι, Ion.

Infinitivus.

Aor. α. & β. ῆναι, ήμεναι Dor. ῆμεν Ion.

Dialecti in voce Media.

Aor. α. άμην ω, ασο. ‖ άμεθον, ασθον, άσθην. ‖ άμεθα, ασθε, ασο.

αο Ion. μεσθα, Dor.

α Dor.

Aoriſt. C. όμην, ου ε)ο. όμεθον, εσθον, έσθην. ‖ όμεθα, εσθε, ο)ο.

εο Ion. μεσθα Dor.

Futur. α. ομαι, ῃ, ει. ‖ όμεθον, εσθον, εσθον. ‖ όμεθα, εσθε, ονται.

ῦμαι, ῆ, εῖται.

εῦμαι. D. εαι, Ion.

Fut. C. οῦμαι, ῇ, εῖται ‖ ούμεθον, εῖσθον, εῖσθον. ‖ ούμεθα, εῖσθε, οῦνται.

ναι Ion.

Par. Fut. C. τυπτόμην, τυπτόμην, D. & I.

Imperativus.

Aor. α. αι, άσθω. ‖ ασθον, άσθων. ‖ ασθε, άσθωσ. άσθων, Att.

In cæteris habent Dialectos communes cum Activis & Paſſivis.

Dialecti verborum Contractorum.

Præs. 1. έω, ῶ, εῖς, εῖ. ‖ εῖτον, εἶτον. ‖ ῦμμι, εῖτε, ῶσι.
Conjug. εῦμες, D. εωῦπι & ῶνπι, D. εῦπι Æ.
Præs. 2. άω, ῶ, ᾶς, ᾷ. ‖ ᾶτον, ᾶτον. ‖ ῶμμι, ᾶτε, ῶσι.
ῶς, ῇς, ᾗ. ῆτον, ῆτον. ῶμες, ῆτε, ῶντι, Dor.
όω, άᾳς, άᾳ. όωμμι, άατε, όωσι, P.
έω, έεις, έει, & c. Ion.
Irr. 3. όω, ῶ, οῖς, οῖ. ‖ ῶτον, ῶτον. ‖ ῦμεν, ῶτε, ῶσι.
ῶμες, ῶντι, D.
Imperf. 1. ων, εις, ει, ‖ ῶτον, είτην. ‖ ῦμεν, εῖτε, οων.
εσκον, εσκες, εσκε, P. I. εων, Dor.
Imperf. 2. ων, ας, α. ‖ ᾶτον, άτην. ‖ ῶμεν, ᾶτε, ων.
ης, η. ῆτον, ήτην, Dor.
ασκον, &c. I.
αα, P.
Imperf. 3. ων, ως, ω. ‖ ῶτον, ώτην. ‖ ῦμεν, ῶτε, ων.
σκον, σκες, σκε, Ion.

Imperativus.

Præs. 1. ει, είτω. ‖ εῖτον, είτων. ‖ εῖτε, είτωϛ.
όντων, Att.
Præs. 2. α, άτω. ‖ ᾶτον, άτων. ‖ ᾶτε, άτωϛ.
αα, Poet. αντων, Att.
Præs. 3. ω, ώτω. ‖ ῶτον, ώτων. ‖ ῶτε, ώτωϛ.

Optativus.

Præs. 1. οῖμι, οῖς, οῖ. ‖ οῖτον, οίτην. ‖ οῖμεν, οῖτε, οῖεν.
οίην, οίης, οίη. οίητον, οιήτην. οίημεν, οίητε, οίηϛ, A.
ῴην, ῴης, ῴη, &c. Dor.
Præs. 2. ῷμι, ῷς ῷ. ‖ ῷτον, ῴτην. ‖ ῷμεν, ῷτε, ῷεν.
ῴην, ῴης, ῴη. ῴητον, ῳήτην. ῴημεν, ῴητε, ῴηϛ, Dor.
Præs. 3. οῖμι, οῖς, οῖ. ‖ οῖτον, οίτην. ‖ οῖμεν, οῖτε, οῖεν.
οίην, οίης, οίη. οίητον, οιήτην. οίημεν, οίητε, οίηϛ, A.
ῴην, ῴης, ῴη, D.

Subjunctivus.

Præs. 1. ῶ, ῇς, ῇ. ‖ ῆτον, ῆτον. ‖ ῶμεν, ῆτε, ῶσι.
ῇσι, Ion. ῶντι, Dor.

Præs.

Præſ. 2. ᾶς, ᾶς, ᾶ. ‖ ᾶτον, ᾶτον. ‖ ᾶμεν, ᾶτε, ᾶσι.
ῆς, ῆ. ῆτον, ῆτον. ῆτε. ῶσι, Dor.
Præſ. 3. ῶ, οῖς, οῖ. ‖ ῶτον, ῶτον. ‖ ῶμεν, ῶτε, ῶσι.

Infinitivus.

Præſ. 1. εῖν, έμεναι, Att. εν, Dor. ειν & εις, Æol. ήμεναι, Poët.
Præſ. 2. ᾶν, άμεναι, At ην, Dor. αις, Æol άαν, Po. ήμεναι, Po.
Præſ. 3. ῦν, ήμεναι, At. οῖς & οῖν, Æol. ευῶν, Dor. όμμεναι, Po.

Deſunt Voces Paſſivæ & Media.

Dialecti Verborum in μι.

Præſ. 1. ημι, ης, ησι. ‖ ετον, ετον. ‖ εμεν. ετε, εῖσι.
Conjug. ηπι, Dor. έαμεν, Ion. ενπι, Dor.
έασι, Ion.
ητον, ητον. ημεν, ητε, ενπι, D.
Præſ. 2. ημι, ης, ησι. ‖ ατον, ατον. ‖ αμεν, ατε, ᾶσι.
απι, D. άνπι, D.
έασι, I.
Præſ. 3. ωμι, ως, ωσι. ‖ οτον, οτον. ‖ ομεν, οτε, οῦσι.
ωπι, D. ωνπι, D.
όασι, I.
Præſ. 4. υμι, υς, υσι. ‖ υτον, υτον. ‖ υμεν, υτε, ῦσι.
υγπι, D.
ύασι, I.
Imperf. & ην, ης, η. ‖ ετον, έτην. ‖ εμεν, ετε, εσ.
Aor. 6. 1. εα, I. εε, I. εν, B.
αν, εις, ει.
σκον, σκες, σκε, P. & I.
Imperf. & ιων, ης, η. ‖ ατον, άτίων. ‖ αμεν, ατε, ασ.
Aor. 6. 2. ασκον, σκες, σκε, P. & I. αν, B.
ων, ας, α, At.
Imperf. & ων, ως, ω. ‖ οτον, ότην. ‖ ομεν, οτε, οσ.
Aor. 6. 3. σκον, σκες, σκε, P. & I. ον, B.
κν, κς, κ.
Imperf. & υων, υς, υ. ‖ υτον, ύτίων. ‖ υμεν, υτε, υσ.
Aor. 6. 4. υσκον, &c. Ion.

Perf. 2. ἕσταμα, ἕστα I.
Aor. 6. 2. ἔσλω, ης, η. ‖ ητον, ήτην. ‖ ημεν, ητε, ησ̄ν.
σάσκον I. ἔσαν B.
Fut. α. 2. σήσω, σασῶ D.

Imperativus.

Præſ. 1. ε, έτω. Aor. β. ές, έτω. ‖ ετον, έτων. ‖ ετε, έτωσ̄ν.
α D.
η Æ. P.
ει. ειτο, A.
Præſ. 2. αῦ, άτω. ‖ ατον, άτων. ‖ ατε, άτωσ̄ν.
η A. α D.
Præſ. 3. οῦ, ότω. Aor. δὸς, ότω. ‖ οτον, ότων. ‖ οτε, ότωσ̄ν.
ε A. contract. ωῦ P.
οι D.
Præſ. 4. υῦ, ύτω. ‖ υτον, ύτων. ‖ υτε, ύτωσ̄ν.

Optativus.

Præſ. 1. είλω, οίης, είη. ‖ είητον, ειήτλω. ‖ είημεν εἶης, εἴησ̄ν.
& per Sync. εἶμεν, εἶτε, εἶεν.
Præſ. 2. αίην, αίης, αίη. ‖ αίητον, αιήτλω. ‖ αίημεν, αίης, αίησ̄ν.
ῄην, ῄης, ῄη P. αῖμεν, αῖτε, αῖεν, per Sync.
Præſ. 3. οίην, οίης, οίη.
ῴην, ῴης, ῴη Att. οῖμεν, οῖτε, οῖεν, per Sync.

Subjunctivus.

Præſ. 1. ῶ, ῇς, ῇ. ‖ ῆτον, ῆτον. ‖ ῶμεν, ῆτε, ῶσι.
έω. έῃς, έῃσι, &c. Ion.
Præſ. 2. ῶ, ᾷς, ᾷ. ‖ ᾶτον, ᾶτον. ‖ ῶμεν, ᾶτε, ῶσι.
έω, έῃς, &c. Ion.
Præſ. 3. ῶ, ῷς, ῷ. ‖ ῶτον, ῶτον. ‖ ῶμεν, ῶτε, ῶσι.
ῶσι Ion.
ῴω, ῳῇς, ῴῃ P.

Infinitivus.

Præſ. 1. έναι. Aoriſt. 2. εῖναι.
έμεναι D. έμεναι D.
έμεν Ion. έμεν Ion.
Præſ. 2. άναι. Aoriſt. 2. ῆναι, ήμεναι D. ῆμεν Ion.
άμεναι D. άμεν Ion.

Perf.

Perf. ἑϛαχέναι, & ἑϛάναι per Sync. Ion.

Præſ. 3. όναι — Aoriſt. 2. ῦναι.

όμεναι A. & D. — όμεναι A. & D.

όμεν Ion. — όμεν Ion.

Præſ. 4. ῦναι.

ύμεναι A. D.

ύμεν Ion.

Dialecti Vocis Paſſivæ Verborum in μι.

Præſ. 1. εμαι, εσαι, εϑ.

Conjug. ῃ Att.

εαι Ion.

Præſ. 2. αμαι, ασαι, αϑ. ‖ άμεϑον, ασθον, ασθον. ‖ άμεϑα, ασθε, (ασι) (αϑ).

conjug. ῃ Att. (εαι) (εαϑ) I.

εαι I.

Imperf. 1. έμην, εσο, ετο.

ήμην, &c. Æ. εο I.

ό D.

ϰ A.

Imperf. 2. άμην, ασο, ατο. 3. Plu. ίϛάϑο I.

αο I.

ω A.

Imperf. 3. όμην, οσο, οτο.

ϰ A.

Imperativus.

Præſ. in 1. εσο, έϑω — Præſ. in 2. ασο, άϑω.

ϰ A. — ω A.

εο I. — αο I.

ό D.

Præſ. in 3. οσο, vel ϰ Att. όϑω.

οι D.

Dialecti Vocis Mediæ.

Aor. β. 1. έμην, εσο, ϵ]ο. — Aor. β. 3. όμην, οσο, ό]ο.

εο I. — ϰ A.

ϰ A.

ό D.

Fut. α. 2. σήσομαι, σασθῦμαι D.

Impera-

Imperativus.

Aorist. 6. 1. εσο, έσθω,
έο, I.
ϑ, A.
ά, D.

Aor. 6. 3. όσο, όσθ
ϑ, A.

Dialecti anomalorum in μι suprà suo loco adnotantur.

In Adverbii & Conjunctionis terminationibus paucæ ob
servantur Dialecti: scilicet θεν & δε pro θεν & δε, & con
tra in Adverbiis localibus, ut ὄπιθεν, ὄπιδεν, retro; βαδα
ἀξ παρ, pro βαδαι; μόγις vix, pro μόλις; δὴ pro δὲ, At
ticè; ἐνθαῦτα pro ἐνταῦθα, hìc; ἀληθέως pro ἀληθῶς, &c.
Ionicè; πόκα pro πότε, quando; ὄκα & ὅκκα pro ὅτε, ali
quando; μὶς pro μήτ, quidem; αἰὲς pro αἰεὶ, semper; ἐνδὲ pr
ἔνδον, intus; καλῶς pro καλῶς; εἰκὰ pro εἰκεν, si; ἔμπροσθ
pro ἔμπροσθεν; ἄλλοκα pro ἄλλοτε, Doricè.

In præpositione inveniuntur ἐνὶ, ἔνι, εἰν *pro* ἐν, ἀπαὶ pr
ἀπὸ. ϖϱαὶ *pro* ϖϱὸ. καταὶ *pro* κατὰ. ὑπαὶ *pro* ὑπὸ, *Poeticè*;
ποτὶ pro πρὸς, ϖαϱ *pro* ϖϱὸ, *Doricè*; ἀμπὶ *pro* ἀμφὶ, ζὰ pr
διὰ *in compositione*, ut ζαδάλλειν *pro* διαδάλλειν, calumn
re. *Æolicè.*

Huc minimè pertinent (cum varietas non sit in terminatione
illa, πώμαλα *pro* ὁμαλῶς, nequaquam, ἀμηχέπη, quodam-
modo, *quæ sunt propriæ voces Atticorum*; ut κάρτα admodum,
ἀκαχῶς sedulò, ἐπιξεφέως dolosè, ἐκτοπέως absurdè. *sun*
Ionum; ἦμος & τῆμος, cum & tum, *Doricorum*; τέφος
ὄφρα, tamdiu quamdiu, ἄλλη, alibi, *pro* ἀλλαχῇ, ἀλλαχόθ
ἄντα contra, *pro* ἐναντίον· ἄντην coram, *pro* ἐνώπιον· πά
ρος ante, *pro* ἔμπροσθεν; ἀντικρὺ è regione, *pro* ἀπαντικρ
& καταντικρὺ, *atque ejusmodi alia quæ, unt Poetica.*

DAMOCHARIS.

Μὴ νεμέσα βαιοῖσι, χάεις βαιοῖσιν ὀπηδεῖ.
Ne parva averseris, ineſt ſua gratia parvis.
Δόξα μόνῳ τῷ Θεῷ.

Pri-

rimitiva, ſi non omnia, ſaltem præcipua, Græcæ linguæ vocabula, ad quæ reliqua reduci poſſunt.

Per *I. SURSINUM* collecta.

Adjectis ex optimis Authoribus Etymologiis quamplurimis, quæ Aſteriſcis notantur.

A.

Α Α'ζω, exhalo, à ſono quem inter exhalandum edimus.
Ἀάσκω, noceo, lædo.
Ἀάσπαν Θ, non invidus, benevolus.
Ἀβολέω, ῶ, i, Ἀντιβολέω, occurro, obvius fio.
Ἀβρὰ ſive ἄβρα, ἡ, ancilla, famula.
Ἀβύρβηλ Θ, vanus, inanis.
Ἁβρὸς, mollis, delicatus.
Ἀγαθὶς ἴδος, ἡ, faſciculus fili.
Ἀγαθὸς, bonus, quaſi ἀγαστὸς, admirandus.
Ἄγαν, nimis, immodicé.
Ἀγανακτέω, doleo affligor.
Ἀγαπάω, diligo, amo.
Ἀγάπη, ἡ, charitas, dilectio.
Ἀγάω, demiror, invideo.
Ἀγάλλω, orno, inſignio.
Ἄγγελοι, Regum nuncii.
Ἀγγέλλω, nuncio.

A.

Ἄγγ Θ, τὸ, nomen generale, vas.
Ἀγείρω, ago congrego.
Ἀγορὰ, ἡ, forum.
Ἄγυεις, εως. ἡ, idem.
Ἀγέλη, ἡ, armentum, grex, propriè boum.
Ἄγκιστρον, τὸ. hamus.
Ἄγκ Θ, τὸ, vallis.
Ἀγκύλη, jaculi genus.
Ἀγκυλομήτης, ὁ, obliqua conſilia animo agitans.
Ἄγκυρα, ἡ, anchora
Ἀγκὼν, ῶνος Θ, ὁ, cubitus ſive cubitum, locus curvaturæ.
Ἀγκαὶ, ulnæ, plur. num.
Ἀγκάλη, ἡ, ulna.
Ἀγκοίνη, idem.
Ἀγρεύω, immundus & ſordidus ſum.
Ἀγκὼν, ὁ, palma, vel cubitus, ulna.
* Ἀγρὸς, ὁ, ager, rus, ab Ἀρῶ, Aro.

Ἀγείζο-

Ἀγείζομαι, irritor.
Ἀγερώχ, ἡ, captura, venatio.
Ἀγρίωνον, τὸ, rete, seu reticulum.
Ἀγχὶ sive ἀγχῦ, propè, juxta.
Ἄγχω, strangulo, suffoco.
Ἄγω, duco, affero veho.
Ἀγυιὰ, ᾶς, ἡ, vicus, via.
Ἄγω & ἄγνυμι, ab ἀγνύω inusit. frango, rumpo.
Ἀκτὴ, ῆς, ἡ, litus.
Ἀκτὶν, ῖνος, ἡ, radius solis.
Ἄξων, ονος, ὁ, axis rotæ.
Ἀγὼν, ῶνος, ὁ, certamen, solennes ludi.
Ἀγωνία, ἡ, certamen, angor, fractio.
Ἀδρὸς, ὸ, multus, magnus, abundans.
Ἄεθλος, ὁ, certamen. labor.
Ἄεθλον, τὸ, præmium certaminis, ex α intensivo, & ἐθέλω, volo; vel ex τλῶ, tolero.
Ἀεὶ. αἰεὶ, * αἰὲν, semper, quasi ἀεὶ ὄν.
Ἄει, i. ζήτει, quære, in imperat.
Ἀείδω, cano, carmine celebro.
Ἄδω, canto.
Ἀζα, ἡ, fuligo, cinis, & pulvis.
Ἀζηὸς, αἰζηὸς, juvenis, quasi ἀεὶ ζέων, semper fervens.

Ἄγος, τὸ, res veneratione habens; & scelus, piaculum.
Ἅγιος, sanctus.
* Ἀὴρ, ἀέρος, aër, ab ἀ spiro.
* Ἀθήνη & Ἀθηνᾶ, & Ἀθ νάα, Minerva, quasi ἀ λος, lacte non nutrita.
Ἀθρέω, video, cerno, con dero.
Ἀθρόος, confertus, coac vatus, in unum collect aut densus, frequens.
Αἰ pro εἰ, si.
Αἰ vel αἴ, hei, heu, eheu.
Αἰάζω, lugeo.
Αἰγλη, fulgor, splendor, ni
* Αἰδὼς, όος, ἡ, venera pudor, ab α. & εἴδω, pudor oculos dejicit.
Αἴθω, uro, incendo, accen interdum ardeo, fulge unde αἰθὴρ, æther.
Αἰλουρος, catus, felis.
* Αἷμα, ατος, sanguis, c or, ab αἴθω.
Αἶμος, dumus.
Αἱμύλος, blandus, festiv circumspectus.
Αἰνὸς, gravis, horrendus.
Αἶνος, apologus, dictum bulosum, aut proverbi sermo. Item laus.
Αἴξ, ἡ, capra, & ὁ Αἴξ, cap

tem, ſignum cœleſte, a-
is.
όλος, varius, variegatus.
ανάω, aſpergo, perfundo.
πὺς, altus, excelſus.
ω, apto.
ίω, capio, invado, eligo,
antepono.
ρω, tollo, elevo, offero.
είρω, i εἰς ἀέρα αἴρω, eri
go, attollo; item affero,
præbeo; etiam necto, co-
pulo.
ρσις. elevatio, ſublatio,
erectio.
ρτιχος, loculus, arcula,
crumena.
ρτος, panis, ex ἄρω, offe-
ro.
σα parca, fatum, quaſi
ἀεὶ ἧπται.
σπαίω, inſumo, impen-
do.
σθάνομαι, ſentio de ſenſu
corporis.
σσω, ruo, irruo, proſilio.
σσω, proſilio, ſubſulto.
συλος, iniquus, nefarius.
σχος, εος, τὸ, turpitudo,
fœditas.
τις, mendicus.
τέω, peto, poſtulo.
τιος, αἰτία, αἴτιον, autor
alicujus rei, qui, vel quæ,
vel quod in cauſa eſt.
χμὴ, ῆς, cuſpis, mucro.

Ἄφαρ, ſtatim, celeriter.
Ἀΐω, Poët. audio.
Ἀκάτος, ὁ, genus navigii
actuarii.
Ἀκέομαι, ſano, medeor.
Ἄκος, medicina.
Ἀκὴ, cuſpis, acies.
Ἀκμὴ, cuſpis, acies, ſum-
mum incrementum.
Ἄκανθα, ſpina.
Ἄκανος & ἄκαινα, idem.
Ἀκάνθος, ὁ, herba ſpinoſa.
Ἀκκὼ, οῦς, ἡ, Acco mulier
quæ ad ſpeculum cum ima-
gine ſua ſolebat confabula-
ri; à cujus nomine verbum
ἀκκίζομαι, fingo, ſimulo
nolle, ſimulatè recuſo.
Ἀκόλουθος, pediſſequus, co-
mes.
Ἀκούω, audio, auribus per-
cipio.
Ἀκροάομαι, audio, intelligo.
Ἄκρος, ſummus, extremus.
Ἀλάομαι, vagor, erro.
Ἀλαζὼν, όνος, jactator,
glorioſus.
Ἀλέξω, augeo, augmentum
do.
Ἀλέα, locus apricus & ſole
calens, calor, tepor.
Ἀλέγω, curo, rationem ha-
beo alicujus.
Ἄλγος, εος, τὸ, dolor.
Ἀλείφω, ungo, lino.
Ἀλέω, έσω, molo.

Ἀλέω

᾽Αλέω, vel ἀλέομαι, vito, caveo.

᾽Αληθὴς, verus.

᾽Αλης, ſive ᾽Αλὴς, condenſus, confertus.

᾽Αλις, ſatis, abunde.

᾽Αλίσκω, capio.

᾽Αλκὴ, robur, vires.

᾽Αλλὰ, ſed.

᾽Αλλος, alius.

᾽Αλλᾶς, ἀνὴρ, farcimi nis genus.

᾽Αλλομαι, ſalio, ſalto.

᾽Αλς, ἁλὸς, ἡ, mare; ὁ ᾽Αλς, ſal.

᾽Αλες, ſal ſales, ſermonis lepos. convictus.

᾽Αλσος, εος, τὸ, lucus.

᾽Αλύσ, lictores.

᾽Αλφω vel ᾽Αλφάνω, invenio.

᾽Αλφος, albus.

᾽Αλώπηξ, ἡ, vulpes.

᾽Αμα, ſimul, unà, cum.

᾽Αμαξα, currus, plauſtrum.

᾽Αμάω, meto. ex quo infinit. voc. paſſ. ἀμᾶσθαι.

᾽Αμη, falx meſſoria, etiã ligo.

* ᾽Αμάρα & ᾽Αμάρη, aquæductus, ſulcus. ὦθεσθαι τὸ ἄμῃ αἴρεσθαι, quòd ligone fiat.

᾽Αμαρτάνω, aberro, pecco, ex ᾽Αμαρτέω.

᾽Αμαυρὸς, obſcurus, etiam inanis, ignobilis.

᾽Αμείβω, muto, permuto, alterno & tranſeo.

᾽Αμέργω, exſugo, ex Μόργνυμι & ᾽Ομόρξω abſtergo, exprimo.

᾽Αμέλγω, mulgeo.

᾽Αμιλλα, certamen, contend

᾽Αμμος, ἡ, arena; Ψάμμ idem.

᾽Αμνὸς, agnus.

᾽Αμόργη, herba qua d purpurea.

᾽Αμὸς, Doricè, unus, u aliquis.

᾽Αμπελος, ἡ, vitis, vine

᾽Αμπυξ, catena, funicu auratus, quo ſparſæ in quorum frontibus co colliguntur: etiam rota

᾽Αμυδρὸς, obſcurus.

* ᾽Αμύμων, inculpatus, q ſi ἄμωμος, ſine repreh ſione.

᾽Αμύνω, auxilior, defend

᾽Αμφὶ, circa.

᾽Αν, ſi.

᾽Ανὰ, per, cum.

* ᾽Ανάγκη, neceſſitas, ἀνάγω, quia imperat.

᾽Αναχίσκω, abſumo.

* ᾽Αναξ, Rex, ab ἄνω, q Rex ſuper alios. (ſpu

* ᾽Ανεμος, ventus, ab ἄω,

᾽Ανθηρὸν, ſummitas, ſeu cumen; & fluviorum labr ſeu aggeres.

᾽Ανίδνω, quaſi ἀναίδω imp

ἀναιδῶς, impudenter, licenter.
ἄνευ, sine, absque.
ἀνεψιὸς, consobrinus, patruelis, fratris vel sororis filius.
ἀνέω, perpurgo.
Ἀνέω, ex quo ἀνίημι, laxo, remitto, etiam reveho.
Ἀνὴρ, vir, homo, ab ἀνύω, perficio.
ἀνήνωρ, Poët. non virilis.
Ἄνθος, flos, ab ἄνω θεῖν, quòd citò crescat.
ἀνθεμὶς, carbo, ulcus.
ἀνθρήνη, crabro, vespa.
Ἄνθρωπος, homo. ab ἄνω ἀθρεῖν, quia sursum vultum tollit.
Ἀνία, mœror, ex ἰάω, sano.
ἀντα, Poët. coram, palam.
ἀντάω, obvius fio, occurro.
ἀντὶ, pro.
ἀντίος, adversus, ex adverso.
ἄνυλος vel ἄνηλον, & ἀντλία, sentina.
ἄντρον, antrum.
ἀνυξ, υχος, ὁ, Poët. ambitus, circumferentia.
ἀνύω, Poët. ἀνύω, & ἀνύτω, Orator. perficio, perago.
ἄνω, supra, sursum.
ἀνώγω, jubeo, suadeo, instigo.
ἀξίνη, ascia, securis.
ἄξιος, dignus.
ἄορ vel ἄορος, ὁ, ensis.
ἅπαξ, semel.
ἀπατάω, decipio, seduco.

Ἁπαυράω, eripio, aufero.
Ἀπειλὴ, comminatio, minæ.
Ἁπλόος, ἁπλοῦς, simplex.
Ἀπὸ, ab vel abs.
* Ἀπόλλων, quasi ἀπολύων, quia malis liberat.
Ἅπτω, necto, allgo.
Ἁπαλὸς, tener, delicatus.
Ἅπτω, accendo.
* Ἀπεὶξ, firmiter, à πείω.
Ἄρα, utique, profectò, itaque.
Ἀρὰ, precatio, preces, etiam noxa, damnum.
* Ἄριστον, prandium, quòd non nisi Deos precati veteres ad prandiú accederent.
Ἄρης, Mars.
* Ἀρετὴ, virtus, quasi ἐρατὴ, amabilis.
Ἀραβος, strepitus.
Ἀράσσω, amputo, abscindo, etiam mulgeo, ut Ἀμέλγω ῥάσσω, item & ῥήσσω, frango, rumpo.
ῥάκος, εος, τὸ, lacera vestis.
Ἀραιὸς, rarus, tenuis, unde ἀραχνὴς, araneus.
Ἀργὸς, ὸν, albus, candidus.
Ἀργῆς, ῆτος, idem.
* Ἄργυρος, argentum, ab ἀργὸς, quòd candidum.
Ἀρδω, irrigo, potum præbeo.
Ἀρκέω, arceo, sufficio duro, permaneo.
Ἄρκιος, sufficiens.

Ἄρκτος,

*Ἄρκτος, vel ἄρκος, urſus vel urſa, ab ἀρκῶ.

Ἄρκυς rete.

Ἀρνέομαι, recuſo, nego.

Ἀρόω, ώσω, aro.

Ἄρπη, falx.

Ἀρρίω, ἄρσιω, mas.

Ἄρνυμαι, capio, recipio.

Ἀρτηρία, ſpiritûs ſemita, arteria.

Ἄρτι, modò, paulo antè.

Ἀρχὴ, principium, exordium.

Ὑπάρχω, initium do, ſum.

Ἀρῶ, apto, congruo.

Ἄρθρον, artus, articulus.

Ἀρτάω, appendo, ſuſpendo.

Ἄρτιος, integer, incolumis.

Ἀρτύω & ἀρτύω, apparo, adorno.

Ἀρέσκω, placo, amicum reddo, etiam placeo.

Ἁρμὸς, apta commiſſura, compages, coagmentatio.

Ἄρωμα, odoramentum, aroma.

Ἀσελγὴς, ές, petulans, improbus.

Ἄσις, ἡ, limus.

Ἀσβολος & ἀσβόλη, fuligo.

Ἀσκέω, exerceo.

Ἀσκὸς, utris, ſaccus.

Ἀμπάζομαι, amplector, amplexor.

Ἀσπὶς, ἡ, clypeus rotundu
ut cyclopis oculus.

Ἀσπίζω, defendo.

* Ἀστὴρ, ſtella, quaſi ἀεὶ π
ſemper in motu.

Ἄστυ, τὸ, urbs.

Ἀσώπτος, qui ſervari nequi

Ἀταλὸς, tener, de ætate.

Ἀτάω, la do, noceo.

Ἀτάσθαλος, improbus.

Ἄτη, noxa, damnum, c
des.

Ἀληθὴς, verus, certus.

Ἄλης pro ἄατος, inſatiabil

Ἀτύζω, terreo, & perturbo

Αὖ, rurſus, retro.

Αὐγὴ, ſplendor, lux.

*Ἄρτεμις, Diana, quaſi
ἔκ τέμνουσα, quia
ſcindit.

Αὐχὴν, ένος, cervix.

Αὐω & ἀΰτω, clamo.

Ἁφελὴς, ές, ſimplex,
teger.

Ἀφύω, haurio.

Ἀφρὸς, ſpuma.

Ἀφροδίτη, Venus, quia
ſpuma nata.

Ἀχλὺς, caligo.

Ἄχος, τὸ, dolor, mœror

Ἄω, flo, ſpiro.

Αὐλὸς, tibia.

Αὐλὴ, area, locus apertus

*Αὔω, flo, ſplendeo, fulge
unde ἠὼς, aurora.

Βάζω, Poët. loquor.
Βάκχος, furore percitus.
Βαβάζω, inarticulate loquor.
Βάθος, τὸ, profunditas.
Βαίνω, ex Βάω, eo, gradior.
Βέβαπον, pecus.
Ἀμφισβητέω, dubito, ambigo.
Βάλανος, glans.
Βάλλω, jacio, jaculor.
Βέλος, τὸ, telum, jaculum.
Ἀμβλὺς, obtusus.
Βαλλίζω, tripudio.
Βάπτω, mergo, immergo.
Βάρβαρος, barbarus, inusitatâ pronunciatione utens.
Βάρος, τὸ, pondus, onus.
Βάσανος, ἡ, lapis, index.
*Βασιλεὺς, rex, quia βάσις λαῶν, quòd in Rege salus populi fundata est.
Βασκαίνω, fascino, quasi φάσκαινω, oculis occîdo.
Βαστάζω, porto.
Βάτος, ἡ, rubus sentis.
Βαῦνος, fornax, caminus.
Βδάλλω, mulgeo, sugo.
Βδέω, flatum ventris emitto.
Βδόλος, crepitus ventris: etiam fœtor extinctæ lucernæ.
Βέβαιος, stabilis, firmus.
Βεμβέω, ῶ, circumago, in gyrum ago.
Βηλὸς, limen domûs.
Βῆξ, ἡ, tussis.

Βία, vis virtus, robur.
Βίκος, urna.
Βίος, vita.
*Βιὸς, arcus; ex Βία.
Βλαὲξ, ὁ, abjectus, præluxu, vel fatuitate.
Βλάπτω, lædo, ex βλάβω.
Βλαστάνω, ex βλαστέω, germino.
Βλέπω, aspicio, intueor.
Βλοσυρὸς, terribilis aspectu.
Βλεσὸς, cui membra sunt resoluta; propriè βαυλὸς, balbus, cui lingua est impedita.
Βληχὴ, balatus ovium.
Βληχάομαι, balo.
Βλύζω & Βλύω, scaturio, mano.
Βοάω, clamo, vocifero.
Βοηδέω, ad clamorem accurro, auxilior, suppetias do.
Βάτραχος, rana.
Βορὰ, pabulum, propriè brutorum.
Βότρυς, botrus, uva.
Βούλομαι, volo, malo.
Βουνὸς, ὁ, collis, tumulus.
Βοῦς, Doricè βῶς, bos, vacca.
Βόω, pro quo Βόσκω, pasco.
Βραβεὺς, judex certaminis.
Βραδὺς, tardus.
Βράζω & βράσσω, ferveo.
Βραχὺς, brevis.
Βρέμω, fremo, murmuro.

Βρέχω, madefacio, irrigo.
Βρίχθος, guttur.
Βρῆγμα, id quod tuſſiendo expuitur.
Βρίθω, ingraveſco, ſum gravis
* Βροτὸς, ὁ, mortalis, quaſi ῥοτὸς, à ῥοὴ, fluxus, quòd nihil ſit magis fluxum.
Βρύχω, frendeo, ſtrideo dentibus.
Βρύω, ſcateo, abundo.
Βύβλος, ἡ, papyrus.
Βυθὸς, fundum, profundum.
Βύρσα, corium, pellis, burſa.
Βύω, obturo, obſtruo.
Βύζω, idem.
Βῶλος, gleba.
* Βωμὸς, baſis, ara, ex βαίνω.

ΓΑῖα, & αἶα, Poët. tellus, γῆ in proſa.
Γαίω, glorior, efferor.
Γάλα, κτος, τὸ, ut à γάλαξ, lac.
Γαλέη, & γαλῆ, felis, catus.
Γαμέω, uxorem duco.
Γάνος, εος, τὸ, lætitia, item ſplendor.
Γαργαρεὼν, ῶνος, gurgulio.
Γαστὴρ, ἡ, venter, ventriculus.
Γὲ, quidem, certè, utique.
Γείνω, gigno, pario.
Γελάω, rideo.
Γέλγη, idem quod ῥῶπος, merces, ſarcina variarum mercium.
Γέμω, plenus ſum.
Γένυς, mentum.
Γέρας, τὸ, præmium, honor.
* Γέρων, quaſi γῆ ὀρῶν, quia terram ſpectat.
Γεραιὸς, ſenex, ſenilis.
Γέρανος, ἡ, grus, avis vigilans, prudens.
Γεύομαι, guſto, deguſto.
* Γέφυρα pons, γῆ ἐφ' ὑγρῇ, terra ſuper aquam.
Γηθέω, gaudeo, lætor.
Γῆρυς, υος, vox.
Γηρύω, dico, loquor.
Γινώσκω, cognoſco.
Γλάφω, cavo, fodio, ſcalpo.
Γλαφυρὸς, cavus, elegans.
Γλεῦκος, εος, muſtum.
Γλυκὺς, έος, dulcis.
Γλάμη, ſeu Γλήμη, idē quod Λήμη, unde γλαμάω, lorum pituitâ laboro.
γλίσχος, lentus, tenax, lubricus.
γλίχομαι, appeto, cupio.
Γλῶσσα, lingua.
Γλαύσσω, cerno, intueor.
Γοάω, & Γοάομαι, gemo, deploro.
Γόνυ, υος, & γνυὸς, τὸ, genu.
Γόμφος, cuneus, clavus.
γοργὸς, terribilis.
Γράφω, ſcribo, inſculpo.
* Γρῖπις & γρῖφος, rete: etiam con-

convivalis quæstio ænigmatica, ab ἀγρεύω, vel ἀγρεὺς, piscator.

Γράω, ἐδίω, comedo.

Γρὺ vel γρῦ, sordes quæ sunt sub ungue.

Γρυπὸς, qui naso vel rostro est adunco.

* Γρώνη, caverna, ex γράω.

Γύα & γύη, arvum, via, fossa.

Γῦον, membrum.

γυόω, membra frango.

γυὸς, claudus, mutilus.

γύαλον, cavitas.

ἐγγύη, sponsio ex promisso.

ἔγγυος, præs.

Γυμνὸς, nudus.

* Γυνὴ, αικὸς, mulier: quasi γονὴ, quia parit.

Γυρὸς, curvus, rotundus,

Γωνία, angulus.

ΔΑείω & δαίω, disco, doceor, intelligo.

Δαίω & δαίομαι, divido.

δαὶς, τὸς, ἡ, epulum.

δαὶς, ἴδος, ἡ, fax.

Δαίω, comburo, incendo.

Δάκνω, à δήκω, mordeo.

Δαμάω, δαμάζω, & δαμνάω, ex quo δέμνημι, etiam inusit. δέμω, unde ἐδάμην, domo, affligo, conficio, occîdo.

Δάνθ, τὸ, donum, munus.

Δάπεδον, pavimentum, solum.

Δάπτω, voro. dilanio.

Δαρθάνω, dormio, à δαρθῶ.

Δασὺς, densus, consitus.

Δάφνη, laurus.

Δὲ, autem, verò.

Δεῖ, oportet.

Δέομαι, & δἀ'ομαι, egeo, indigeo.

Δείδω, timeo, metuo.

Δείελος, ὁ χ ἡ, pomeridianus, vespertinus.

Δείκνυμι, a δείκω, ostendo.

Δεῖνα, vocabulum quo utuntur præfixo articulo, loco nominis, de quo fit sermo, ut ὁ δεῖνα.

Δεῖναι & δῖναι, aquarum vortices.

* Δεινὸς, terribilis, à δέος, terror: item peritus, prudens.

Δεῖπνον, cœna.

Δέκα, decem.

Δέλτα, literæ nomen.

Δελφὺς, ύος, ἡ, uterus.

Δέμω, extruo, ædifico.

Δένδρεον, arbor.

Δένος, probrum, contumelia.

Δέρκω, video, aspicio.

Δέρας, τὸ, pellis, corium.

Δέρω, excorio.

Δεσπόζω, dominor.

Δεῦρο, huc.
δεῦτε, huc agite.
Δεύτερος, ſecundus.
Δεύω, rigo, madefacio, tingo.
Δέρω, excorio, pelle nudo.
Δέχομαι, capio, ſuſcipio.
δεξιὰ, dextera manus.
δοχὸς, ὁ ἡ, ἡ, capax: δοχὴ, convivium.
Δέω, ligo, alligo, vincio.
Δὴ, ſanè: δῆθεν, videlicet.
Δηλέω, lædo, decipio.
Δῆλος, manifeſtus, perſpicuus.
* Δημήτηρ, Ceres: quaſi γῆ μήτηρ, terra mater.
* Δῆμος, populus, quaſi δετμὸς, à δέω.
Δήν, δηρὸν, & δηθὰ, diu.
Διὰ, per.
Δίαιτα, vitæ inſtitutũ, victus.
Διδάσκω, doceo.
Δίδωμι, ex δόω, do, dono.
* Διηνεκὴς, ἐος, continuus, perpetuus: fortè ex διὰ, ἀνὰ, & ἔχω.
Δίκη, jus, juſtitia, fas.
Δίκω, jacio, dejicio.
Δίνη, vortex, gurges.
Δὶς, bis.
δίδυμος, geminus, duplex.
δίκρηος, δίχρυς bifidus.
Δὶς, διὸς, Jupiter, aër.
Δίψα, ſitis.
Δίω, δίομαι, expello, abigo.

Δοίδυξ, ὁ, piſtillum.
Δοκέω, videor: ut δοκεῖ μοι, videtur mihi.
Δόκος, ἡ, opinio: δοκὸς, ἡ, trabs, tignum.
Δολιχὸς, longus, prolixus.
Δονέω, agito.
Δορὸς, ſaccus, culeus.
Δόρπον, cœna, ut δεῖπνον.
* Δοῦλος, ſervus, à δόλος, quia ſervus aſtuti.
Δοῦπος, ſonitus.
Δοχμὸς, obliquus.
Δράπτω & δρέπω, prehendo.
Δράω, facio, ago.
Δρέμω, curro.
Δρέπω, decerpo, colligo.
Δρῆμι, fugio.
δράω, inuſit. idem.
Δριμὺς, acris, acutus in ſapore.
Δορξ, κὸς, capra ſylveſtris, dama.
Δρόσος, ἡ, ros.
Δρῦς, ὑος, quercus.
Δυάμαι, poſſum.
Δυάω, & δύω, & δύομαι, & δῦμι, ſubeo.
Δύο, & Poet. δύω, duo.
Δοιὴ, ῆς, dubium, dubitatio: cùm duabus menti propoſitis viis, neſcit utram ſequi debeat.

E.

E he, dolentis adverbium.
Ἔλεγος, lamentatio, Elegiacum

Elegiacum carmen.

Ἐλελεῦ, acclamatio bellica.

Ἑ, ſe pronomen.

*Ἔαρ, ver: ab ἔω, mitto, quòd tunc terra emittit omnia.

Ἐάω, ſino, permitto.

Ἐγείρω, expergefacio, excito.

Ἔδω, edo.

Ἔδω, & ἐσθίω, idem.

Ἕζομαι, ſedeo.

ἵζω, ſedere facio.

ἑδρύω & ἵδρυμι, idem.

Ἐθέλω, volo.

*Ἐσθλὸς, bonus; quia omnes bonum volunt.

ἐθελόκακος, ſponte malus.

Ἔθος, εος, τὸ, mos, conſuetudo.

Εἰ, ſi: ἐὰν, idem.

Εἶδω, video.

εἶδος, facies.

ἀΐδης & ἄϊδης, orcus, tartarus.

ἄϊδις, ἀϊδδος, idem.

Εἰδέω, ῶ, & aliquando εἴδω, ſcio.

Εἴκω, ſimilis ſum.

εἰκὼν, ὀνος, imago.

ἔκηλος, quietus.

ἑκὼν, volens.

Εἴκω, cedo, non repugno.

Εἰλέω, ήσω, & εἴλω, coarcto, concludo.

εἰλέω, verſo, volvo.

Εἴλαρ, ρος, τὸ, propugnaculũ.

Εἶμὶ, ſum: Εἶμι, eo & ibo.

ἴτυς, υος, circumferentia, & umbo.

Εἴρω, necto.

*Εἴρω, dico, interrogo nuncio.

εἴρων, diſſimulator.

ἐρωτάω, interrogo.

Εἰς vel ἐς, ad.

Εἷς unus, μία una, ἕν, unum.

* ἄφενος, divitiæ, redditus propriè unius anni.

*Εἶτα, poſtea, deinde, tum.

Ἐκτὸς, extra, exterius, extrinſecus.

ἔξω, extra, foras.

Ἕκαστος, quiſque.

Ἑκάτερος, alteruter.

Ἑκατὸν, centum.

Ἐκεῖνος, ille.

Ἐλαία, olea, oliva.

Ἐλαύνω, ab ἐλαύω, agito, incito, abigo, duco, progredior, evado.

*Ἔλαφος, ὁ vel ἡ, cervus, cerva.

Ἐλαχὺς & ἐλαχὸς, parvus.

*Ἐλδομαι & ἐέλδομαι, cupio.

Ἐλέγχω, arguo.

*Ἔλεος, ὁ χὴ τὸ, miſericordia.

Ἐλεὸς, ὁ, menſa coquinaria.

Ἐλεύθερος, liber.

Ἐλεύθω, venio.

Ἐλέφας, elephas, ebur.

Ἔλη, calor ſolaris.

ἐλάνη, fax.

Δείλη, pomeridianum tempus.

Σέλας, fulgor, lumen

Ἑλίσσω vel ἑλίττω, volvo, verſo.

Ἕλκω, traho.

Ἕλωρ, ωρος, τὸ, captura.

Ἑλώριον, idem.

Ἕλλην, Hellen, à quo Græcus.

Ἕλος, τὸ, palus.

* Ἐλπὶς, ίδος, ſpes, quia ἕλκει ἡμᾶς, nos trahit.

Ἐμέω, vomo.

Ἐναίρω, occîdo, ſpolio, corrumpo.

Ἔναρα, τὰ, ſpolia, exuviæ.

* Ἐναργὴς, clarus, evidens: ab ἀργὸς, i. albus.

Ἐν, ἐνὶ & ἐιν, Poët. in.

Ἔνθα, hic.

Ἔνδον, intus.

Ἐντὸς, intus, intra.

* Εἰρήνη, pax, quòd εἴρει οἰς ἓν, in unum connectit.

Ἔριον, lana, quòd connectitur.

Ἕνεκα, propter, cauſâ.

Ἕνη, trigeſima dies menſis.

Ἐνιαυτὸς, ὗ, annus.

Ἐννέα, novem.

Ἐνυώ, οῦς, Enyo, Bellona, dea bellica.

Ἐνόω, concutio, agito.

Ἔξης, ſleinceps.

Ἑορτὴ, ῆς, feſtum, feſtus dies.

Ἐπεὶ, poſtquam.

Ἐπείγω, urgeo, impello.

Ἐπὶ, ſuper, in, &c.

Ἐπίκουρος, auxiliator.

Ἐπιπολῆς, in ſuperficie, in ſummitate.

Ἐπιτήδης, idoneus.

Ἕπω, operor, tracto:

Ἔπω, dico.

* Ἐράω, amo, ab ὁράω, video; ab aſpectu naſcitur amor.

Ἔρανος, collatitia cœna.

Ἔργον, opus, factum, res.

Ἀργαλέος, difficilis, moleſtus.

Ἐργάω, operor.

Ἔργω, unde εἴργω, εἵργω, includo, figo, contineo.

Ἐρείδω, firmo, fulcio.

Ἐρείκω, frango, contundo.

Ἐείκω, idem.

Ἐρέπτω, edo, veſcor, de brutis.

Ἐρεύγω, ructo. eructo.

Ἐρέσσω vel ἐρέττω, remigo.

Ἔρευθος, rubor.

Ἐρευνάω, indago, inquiro.

Ἐρέ-

Ἐρέφω, tego, tectum impono.
Ἔρεβος, τὸ, Erebus, Orcus.
Ἐρεθίζω, irrito, lacesso.
Ἔρημος, ἡ, & ἐρημαῖος, desertus, solus.
Ἔρις, contentio, concertatio.
Ἐρινύς, ύος, ἡ, Erinnys, furia.
Ἑρμῆς, Mercurius, ab ἐρῶ, vel εἴρω, dico.
Ἕρπω, serpo, repo, repto.
Ἔρση, ης, ros, ab ἄρδω, ἄρσω, rigo.
Ἐρύκω, contineo, detineo, impedio.
Ἑρύω, traho.
εἰρύω, idem.
ἀρύω, haurio.
ῥύω, idem quod ἐρύω.
Ἐρύω, custodio, tueor.
Ἔρχομαι, venio, eo.
Ἕσπερος, vesper, hesperus.
Ἑστία, focus, lar.
Ἑτάζω, examino, scrutor.
Ἑταῖρος, sodalis.
Ἐτεός, verus, ex εἰμὶ, sum.
Ἕτερος, alter.
Ἔτι, adhuc, etiam.
Ἕτοιμος & ἑτοῖμος, promptus, paratus.
Ἔτος, εος, τὸ, annus.
Εὖ, bene, recte.
Εὐδύς, rectus, ab δίω & τίθημι, bene pono.
Εὐθηνέω, prosperâ fortunâ utor.
Εὐμαρὴς, ές, facilis, promptus, expeditus, ut εὐχερὴς, ῥᾴδιος, εὔκολος.
Εὐνὴ, cubile.
Εὑρίσκω, invenio.
Εὐρὺς, latus, amplus.
Εὔχομαι, precor.
Ἔχθος, τὸ, odium.
Ἔχω, habeo, possideo.
Ἴσχω & σχέθω, habeo.
Ὄχλος, ου, retinaculum.
Οἶκος, cibus: εὐωχία, convivium.
Ὄχθη, ripa.
Ἔσχατος, ultimus, postremus.
Ἰσχυρὸς, munitus, firmus, tutus.
Ἑστία, focus.
Ἔγχος, εος, τὸ, hasta.
Ἀέξω, augeo, accumulo.
Ἕψω, coquo, elixo.
Ἕω, ἕννυμι, induo.
Ἑανὸς, indutu pulcher.
Ἕω, colloco, idem quod ἵζω.

Z.

ΖΆω & Ζώω, vivo.
Ζεύς, Jupiter, à ζάω, quia pater vitæ.

Ζέα & Ζειὰ, ὄλυρα, hordeum.

Ζεῦγνύω & Ζεύγνυμι, jungo, copulo.

* Ζέω, ferveo, à ſono literæ, ζ *to ſeeth.*

Ζῆλος, æmulatio.

Ζημία, damnum, jactura.

Ζητέω, ῶ, quæro.

Ζόφος, caligo.

Ζύμη, fermentum, farina ſubacta.

Ζωμὸς, jus, jus eſculentum.

Ζωννύω, Ζώννυμι, a Ζώω, fut. ζώσω, cingo.

Ζωρὸς, merus, meracus.

H.

Η Vel aut, ſive, an quam.

Η, certè, profecto.

Ἡβη, pubes, pubertas.

Ἡγέομαι, duco, præeo.

Ἤδη, jam.

ἠδὲ, &, atque.

Ἡδὺς, jucundus, ſuavis, dulcis

Ἀδέω, placeo, gratificor.

Αὐθάδης, ες, ſibi placens, arrogans, ſuperbus, ſibi pulcher.

Ἄδην, abunde, ad ſatietatem uſque.

Ἄδω, ſatio, expleo.

Ἥδω, ſuavitate afficio, delecto, oblecto.

Ἕδνα & Ἔεδνα, τὰ, munera quæ ſponſus dat ſponſæ, ut dos; unde ἄεδνος, i.e. Ἀπροίκος, indotata.

Ἡθέω, colo, per colum mitto ab ἤθω & ἐθίζω, *to ſtrain liquor.*

Ἥκω, venio.

Ἠκὴ, idem quod ἀκὴ, acies.

ἥκιστος, minimus.

Ἠλιθα, fruſtra, in vanum.

Ἡλίκος, quantus.

* Ἥλιος, ſol: quaſi ἅλιος, clarus.

Ἠλύγη, id eſt, σκία, σκότος, umbra.

Ἡμέρα, dies.

Ἥμερος, manſuetus.

Ἦμος, quum, quando: cui reſpondet τῆμος, tum.

Ἑνία & Ἕνιον, habena.

Ἑνίκα, quum, quando.

Ἧπαρ, hepar, jecur.

Ἤπειρος, ἡ, terra, continens.

Ἤπιος, lenis, clemens, benignus.

* Ἥρα, Juno, ab ἀὴρ, aër.

Ἡρέμα, quiete.

* Ἥρως, heros, ſemideus: ab ἀρετὴ, virtus.

Ἥων, ἧσσων, minor, uſitatius in neutro genere ἧσσον.

Ἥσυχος, quietus.

* Ἥφαιστος, Vulcanus, ab ἅπτω, accendo.

* Ἠὼς, aurora, ab ἄω, ſplendeo.

Ἦχος, ὁ, ſonus.

Θ

Θάσσω, sedeo.

* Θάλασσα, θάλαττα, mare ab ἅλς, quia salsum.

Θάλλω, vireo, floreo.

Θάλπω, foveo.

Θάλαμος, thalamus, cubiculum mariti & uxoris.

Θαμὰ, crebro, frequenter.

Θάπτω, sepelio, inhumo.

Θάρσος, τὸ, audacia, animi præsentia, à θέρω, calefacio.

Θεάομαι, specto.

Θαυμάζω, miror, admiror.

Θέλγω, mulceo.

* Θεὸς, ὁ ἡ, Deus & Dea, à θεάω, quia Deus videt omnia.

Θεωρὸς, oraculi consultor.

Θεράπων, minister, servus.

Θέρω, calesaceo, medeor.

Θέρμαι, calefio, uror.

Θέρος, τὸ, æstas.

Θέω, θέομαι, curro.

Θοὸς, velox.

Θήγω, acuo, exacuo.

Θηλὴ, papilla.

Θῆλυς, femineus, etiam mollis.

Θήπω. stupeo, admiror.

Θὴρ, ὁ, fera, bellua.

Θὴς, ητὸς, ὁ, operarius.

Θίασος, chorus mulierum Baccho aut Bonæ Deæ operantium.

Θίγω, tango, attingo.

Θὶν, vel θὶς, ὁ vel ἡ, littus, cumulus.

Θλάω, contundo, elido.

* Θάνατος, mors, à τανύω, quia corpus extendit.

Θραύω, frango, tero.

Θνήσκω, morior, ex θνάω.

Θοίνη, epulum, convivium.

Θολὸς, sordes turbidæ.

Θόρω vel θορέω, salio, insilio.

Θράσσω & θράττω, perturbo.

Θρόω, sedeo.

Θρέω, tumultuando clamo.

Θρύλος, susurrus, rumor.

Θόρυβος, tumultus, turbæ.

Θρῆνος, luctus, planctus.

Θρὰξ, θρῆξ, Poet. Thrax.

Θρησκεία, cultus deorum, superstitio: etiam vera religio.

Θεὶξ, χὸς, ἡ, pilus, capillus.

βόστρυχος & βόστρυξ, cincinnus, capilli certo modo plexi.

Θεῖσκὸς, pinna, seu corona murorum, & quasi capillus.

Θεῖον & θεῖον, ficûs folium, folium generaliter, & edulium.

Θρύπτω, frango.

Θυγάτηρ, filia.

* Θυμὸς, animus, ira, à θύω, quia impetu fertur.

Θύρα, janua, ostium.

Ἀθύρω, ludo, lusito.

Θύω, macto, sacrifico.

Θύω & θυώω, impetu quasi furibundo feror, propero.
Θωὴ, mulcta, damnum.
Θώπ]ω, assentor, colo: etiam cavillor, irrideo.
Θώραξ, thorax, pectus.

I.

Ἰ]Α'ομαι, medeor, sano.
Ἰαύω, commoror.
*Ἐνιαυτὸς, tempus longum; annus, qui in se volvitur.
Ἰδ]ΙΟΣ, peculiaris.
*Ἱδρὼς, sudor, ab ὕδωρ.
Ἱερὸς, sacer, sacrosanctus.
Ἱέω, jaceo, mitto, immitto.
Ἵημι, jaceo, jaculor.
Ἔνεμα, insusum.
Ἔφεσις, provocatio de judicio ad judicium, translatio causæ.
Ἐπ]ολὴ, mandatum, jussum.
Ἰὸς, missile, sagitta.
Ἶ]ΟΣ; solus, unus.
Ἴον, viola.
Ἰάλλω, mitto.
Ἰάπ]ω, idem.
Ἧλ]ΟΣ, clavus.
Ἑσμὸς, examen, apum congregatio.
Ἰθὺς, rectus, directus.
Ἰκμὰς, ἀδος, ἡ, humor, vapor.
Ἵκω, venio.
Ἱκανὸς, idoneus.

I.

Ἵκω, venio, accedo.
Ἱλαρὸς, hilarus, vel hilaris.
*Ἴλλ]ΟΣ, oculus, ab εἰλέω, volvere.
*Ἰλὺς, limus, lutum, ab εἰλύω, involvo.
Ἱμείρω, desidero, cupio.
Ἱμὰς, lorum, corrigia.
Ἵνα, ut.
Ἰξὸς, viscum.
Ἰὼ, hei, heu, eheu.
Ἵππος, ὁ ἡ, equus, equa, ab Ἵπ]αμαι, volo.
Ἵπ]αμαι, volo, as,
Πέτ]ομαι & πέτ]αμαι, idem.
Ἴπ]ω sive ἴπω, noceo, lædo.
Ἶπις muscipula: etiam officina fullonis.
Ἶπος, pressura, onus.
Ἰπύω, premo.
Ἰπνὸς, furnus, caminus.
Ἶς, ἰνὸς, fibra, ex quo vis.
Ἶσος vel ἴσος, æqualis, par.
Ἥμισυς, ία]ΟΣ, ισς, dimidius.
Ἵστημι, ἱστάω & ἱστάνω, statuo.
Στάδιον, stadium, mensura pedum sexcentûm.
Στατὴρ, stater, pondus 4. drachmarum.
Σταυρὸς, crux, vallus.
Στ]λη, lapis è terra erectus.
Στύλ]ΟΣ, columna.
Στηρίζω, figo, firmiter statuo.
Ἱστὸς, ὁ, malus navis.

Ἰσχὺς,

Ἰγχς, lumbus, unde ἰγχίον, coxa.

Ἰσχὺς, robur, vires.

Ἰταλὸς, taurus, bos, vitulus.

Ἰτης, ου, temerarius, audax.

Ἰυγξ, mulier venefica.

Ἰφι, valide, fortiter.

Ἰχθὺς, piscis.

Ἰχνος, τὸ, vestigium.

Ἰχὰρ, tenuis & aquosa humiditas.

K.

Κᾶϛος, mensuræ frumentaceæ genus, unde κάϛη cibus.

Καϛχάζω, cachinnor, effusè rideo.

Κάδος & Κάδδος, cadus.

Καθαίρω, purgo, mundo.

Καινὸς, novus.

Καιρὸς, occasio, opportunitas

Καῖρος, licium.

Καιρόω, stamen connecto.

Κάλαμος, calamus, arundo.

Καλάμη, stipula, culmus.

Καλέω, voco, accerso.

Κᾶλον, lignum.

Κάλαθος, calathus, quasillum.

* Καλὸς, pulcher, formosus, à καλέω, quia pulchra nos amore sui vocant.

* Κάλως & κάλως, ω vel ωος. rudens, funis nauticus, à χαλάω, ῶ, laxo, demitto.

Καλύπτω, tego, abscondo.

Κάλχη, flos. vel animal quo tingitur purpura.

Κάμινος, ὁ χ ῆ, caminus: etiam ignis.

Κάμνω, lassesco, deficio.

Κάμπτω & κναμπτω & γναμπτω, flecto.

* Ἀγναμπτος, non flexilis, rigidus.

Γνάθος & γναθὸς, ὁ, mala, maxilla.

Καυθὸς, oculi angulus, hirquus.

Κάνθων, ωνος, asinus.

Κάννη vel κάννα, vel κάνα, storea, teges, matta.

Κάπρος, aper.

Κάπτω, comedo, avidè comedo.

* Καπνὸς, fumus, à κάπτω, spiro.

Κάρηνον, caput, vertex, summitas.

Κάρη, per Apocopen, & κάρα, idem.

Κραναὸς, asper.

Κάρος, sopor cum gravedine.

Καρύα, nux arbor, juglans.

Καρύκη, intritum, conditura.

* Κραιπάλη, crapula, ἀπὸ τὸ κάρα πάλλειν, vibrans capitis dolor ex nimio vino, ebrietas.

Καρπὸς,

Καρπὸς, junctura manûs cum cubito, id eſt, cum duobus oſſibus quorum uni nomen eſt πῆχυς, alteri κερκὶς.

Καρκος, fructus de ſtirpibus.

Κάρφω, ſicco, arefacio.

Κάσις, frater, ſoror, conſobrinus.

*Κακὸς, malus. à κάζω, fugio, quia mali fugiendi.

Κατὰ, adverſus, in.

Καυλὸς, caulis, ſcapus, thyrſus.

Κέαρ, κῆρ, τὸ, cor.
καρδία & κραδία, idem.

Κράτος, τὸ, robur.

Κείρω, tondeo, ſcindo.

Κορμὸς, truncus.

Κόρος, ſatietas.

Κέλλω, appello, vel appellor, pervenio in portum.

*Κέλευθος, ἡ, via, ab ἐλεύθω, venio.
Νωχελὴς, tardus.

Κέλω, jubeo, hortor.

Κενὸς, vacuus, inanis.

Κεντέω, pungo, ſtimulo.

Κέραμος, terra figularis.

Κεραμεὺς, figulus.

Κέρας, cornu.

Κεράννυμι, à κεράω, miſceo.

Κεραυνὸς, fulmen.

Κέρδος, τὸ, lucrum, quæſtus, dolus.

Κερκὶς, ἴδος, ἡ, radius textorius.

Κέρκος, cauda.

Κέρχω, exaſpero.

Κεύθω, occulto, abſcondo.

Κεφαλὴ, caput.

Κέω, inuſit. ex quo κεῖμαι jaceo, ſitus ſum.

Κέω, & κείω, κειάζω, findo.

Κέω & κείω, & καίω & κλίω uro, incendo.

Κηδέω, curo, curam gero.

Κηκίω, ſalio, cum ſaltu ſurſum feror.

Κηλέω, mulceo permulceo.

*Κὴρ, ἡ, ſors, fatum, à κείρω ſcindo.

Κηρὸς, cera.

Κῆρυξ, præco, caduceator, à γηρύω, loquor: etiam κῆρυξ, piſcis buccinum.

Κηρύσσω, prædico.

Κῆτος, εος, τὸ, cetos, ſeu cetus.

Κίβδηλος, lutum, ut πηλός.

Κιθάρα, cithara.

*Κίνδυνος, periculum, quaſi κινῶν ὀδύνας, movens dolores.

Κινέω, moveo.

Κίσσα, pica.

Κιναίδω, faſtidio, laboro.

Κισσὸς & κιττὸς, hedera.

Κίστη, ης, ciſtula, capſula.

Κιχέω, & κιχάνω, & κίχημι invenio, aſſequor.

Κίω, vado, eo.

Κίων, ονος, ὁ vel ἡ, ἰωνικῶς

κῶς, columna.
κλαίω vel κλάω, lacrymor, fleo.
κλάδος, ramus.
κλάω, frango, & κολόω.
κλάζω, clamo.
Κλείω, claudo, quaſi καλύπτω.
κλέπτω, furor.
κλῆρος, ὁ, ſors.
κλίνω, reclino, inclino.
κλίμαξ, ῆ, ſcala, gradus.
κλόνος, ῆ, motus, tumultus.
κλύζω, abluo, eluo.
κλύω, audio.
Κλέος & κλεῖος, τὸ, fama, rumor.
Κλησὼν & Κλησὼν, idem.
κλώθω, neo.
κνάω, & κνέω, & κνῆμι, idem quod κόπτω, ſcindo.
κνήθω, ſcalpo, frico.
κνίζω, ſeco, rado.
κνύω, idem.
κνῆκος, ὁ, flavus, rutilus, luteus.
κνήμη, tibia, crus.
κόβαλος, i. πανοῦργος, κακοῦργος, ςωμύλος, λάλος, πθος, ἀπατεὼν, vafer, maledicus, blaterator, loquax, adulator, impoſtor.
κοῖλος, cavus.
κοινὸς, communis.
κοίρανος, princeps dominus.
κολάζω, punio, cāſtigo.

Κολάπτω, tundo, excavo.
Κόλλα, ης, gluten, glutinum.
Κόλον, i. ζοφὴ, cibus.
Κόλαξ, adulator, aſſentator.
Κολόω, amputo, trunco.
Κόλπος, ſinus, gremium.
Κολυμβάω, nato, urinor, & generaliùs, aquas ſubeo.
Κολωνὸς, tumulus, collis.
Κομέω, curo, curam gero.
κομίζω, idem: etiam porto, fero.
κομὴ, coma, compta cæſaries.
κομψὸς, ſcitus, elegans.
Κόνδυλος, digiti articulus, & junctura quâ digitus flectitur.
Κόνις, ῆ, pulvis.
Κονέω, feſtino, curro.
διάκονος, Miniſter.
Κόπρος, ὁ καὶ ἡ, ſtercus, fimus.
Κόπτω, ſcindo, ſeco.
Κόμπος, crepitus, proprie apri dentes acuentis.
Κορέω, verro, purgo.
κόρος, puer, juvenculus, & novellum germen.
κορίζομαι, blandior.
Κόρος vel κορὸς, niger.
κόραξ, corvus.
Κόρυς, υθος, ἡ, galea: etiam avis nomine alauda.
Κορωνὴ, clava.

Κορυ-

Κορυφὴ, vertex.

* Κόσμος, ordo, ornatus, mundus, ex κομῶ, id eſt, ἐπιμελοῦμαι, curo.

* Κότος, ira vetus, à κεῖμαι, quia mente repoſita.

Κοτύλη, vas cavum, cavitas.

Κοῦφος, levis.

Κράδη, ramus ficulnus.

* Κραίνω, & κρατύνω, impero, efficio, perficio, ſecundum Etymolog. a κάρα.

Κρέας, τὸ, caro.

Κρέκω, pectine ſeu radio pulſo.

Κρεμάω, ſuſpendo.

Κρημνὸς, præcipitium.

Κρήνη, ης, fons.

Κείζω, ſtrideo.

Κριθὴ, ῆς, ἡ, hordeum.

Κρηπὶς, ίδος, ἡ, baſis fundamentum.

Κρίνω, ſecerno, judico.

Κριὸς, aries, ovium gregis dux.

Κρόκη, trama, ſubtegmen.

κροκύς, ύδος, ἡ, idem: etiam floccus, ſeu filum in veſte prominens.

κροκάλη, calculus litoralis.

Κρόκος, vel κρόκον, crocus: etiam vitellus ovi.

Κρόνος, Saturnus.

Κρούω, pulſo.

κρότος, pulſus.

κρόταφος, tempus, *the temples of the head.*

κρανὸς, ſcatebra.

Κρύος, τὸ, frigus, rigor.

Κρύπτω, abſcondo, abdo.

Κτάομαι, acquiro, comparo.

κτῆνος, τὸ, jumentum.

Κτεὶς, ενὸς, pecten, pubes.

Κτίζω, condo, creo, fabrico.

Κτῶ, interficio.

Κύαμος, faba.

Κύανος ſive κυανὸς, color cæruleus, ſeu nigricans.

Κυβερνάω, guberno, navem rego.

Κύβος, teſſera.

* Κῦδος, τὸ, gloria, decus, quia κύει δέος, parit timorem.

Κύδος, ὁ, convitium, probrum.

Κυέω & κύω, uterum geſto, oſculor.

Κυκάω, miſceo.

κῦμα, fluctus.

Κυλέω, volvo, voluto.

κύκλος, orbis, circulus.

Κυλλὸς, i. χωλὸς, καμπύλος, claudus, curvus.

Κύμβος, cavus, receſſus: unde κύμβη, cymba.

Κύπτω pronus ſum, demitto oculos.

Κύπελλον, poculi genus, cyathus.

Κῦρος,

κύφος, gibbus, vas concavum.

κυφὸς, curvus, gibbosus.

κῦρος, τὸ, authoritas, authoritas plena, unde κύριος.

κύρω, incido.

κυρῶ, contingo, & sum.

κύστις, ἡ, πυγὴ, αἰδοῖον.

κύτος, εος, τὸ, omne quod cavum est.

Κύων, νὸς, ὁ ϗ ἡ, canis, à κύω, quia amat dominum.

κώδων, ωνος, tintinnabulum, nola.

κῶλον, membrum, specialiter pes.

κωλύω, impedio.

κῶμα, somnus profundus.

Κῶμος, compotatio convivalis ex qua incidit aliquis in κῶμα.

Κώμη, pagus, vicus, à κῶ, cubo.

κωμῳδὸς, qui per pagos cantat carmina: unde comœdia.

Ἐγκώμιον, laudatio, quasi in vicis.

κῶνος, conus, turbo, meta.

κώπη, remus.

κώρυκος, pera, saccus coriaceus.

κῶς, ovinum vellus.

κωτίλλω, fabulor, garrio.

κωφὸς, surdus.

Λ Α', auget in compositione.

Λαᾶς, lapis, saxum.

* Λάβρος, nimiùm vorax, quasi λίαν βορός.

Λαγαρὸς, laxus, gracilis.

Λαγνὸς & λάγνος, libidinosus, lascivus.

Λαγχάνω, sortior, sorte accipio, ex λήχω inusitat.

Λάχος, ος, sors.

* Λαγωὸς, lepus, à λα & ὦς, i. longis auribus.

Λάζομαι, prehendo, arripio.

λάζυμαι, idem.

λάζω autem injurius sum, ex quo forte Latinè, Lascivus.

Λαικάζω, decipio, & scortor.

Λαιμὸς, guttur, gula.

Λάκκος, fossa, fovea.

Λαλέω, loquor.

Λαμβάνω, accipio, ex λήβω.

Λάμπω, luceo, splendeo.

Λαμυρὸς, loquaculus, facetus.

* Λὰξ, calce, seu calcibus, extremo pede, à λήξω, F. verbi λήγω, desino.

* Λαὸς, turba, populus, à λαὰς, lapis.

Λάπτω, lambendo bibo.

λαπάζω, evacuo.

λαφύσσω, avidè deglutio.

Ἐλα-

Ἑιλαπίνη, epulum, convivium opiparum, compotatio.

Δάσιος, hirsutus, hispidus, setosus.

Λάτεις, ὁ ϗ ὁ, servus serva; famulus famula, ancilla.

Λαιώω, fruor, pro quo ἀπολαιώω, à λάω, unde λαιμός.

Λαχαίνω. fodio.

Λάχανον, olus.

Λάχνη, lanugo, pili molles.

Λέγω, lego, colligo, deligo, numero, percenseo.

λέγομαι, etiam differo, loquor.

λέγος, dictum, verbum, sermo, oratio, ratio, proportio, mens.

Λεία, præda, corpora quæ capta sunt.

Λῃΐζω, prædor.

Λεῖον, λήϊον seu λαΐον, seges, triticeæ fruges.

Λείβω, libo, i. σπένδω.

*Ἑιβω, idem.

λέβης, lebes.

Λειμών, ῶνος, pratum, locus irriguus, ἐις ὃν ὕδωρ λείβεϑ.

Λίβω, idem quod λείβω.

λὶψ, petra, unde aqua stillat.

Λεῖος, lævis.

Λείπω, linquo.

*Νωλεμὴς, à νὼ, privativa partic. & λείπω, indesinens assiduus.

Λείχω, lambo, lingo.

λιχανὸς, index digitus quòd cum in obsonia immissum lingimus.

Λέπω, decortico.

λεπτὸς, tenuis.

λεπρὸς, scaber, asper.

Λέγη, sermocinatio, confabulatio.

Λυγαλέος, pernicios us, difficilis, gravis: etiam malus.

Λεύσσω, Poet. video, aspicio.

λευκὸς, albus, candidus.

Λέχος, εος, τὸ, lectus.

Λέων, οντος, leo.

Λήγω, cesso, desino.

Λῆδος, εος, τὸ, vestis è panno raro aut detrito.

Λήθω, lateo.

*Ἀλάστωρ, qui ἄλαστα perpetravit, id est, non obliviscenda: etiam furia, diabolus.

λανθάνω, idem quod λήθω.

λανθάνομαι, ut λήθομαι, sæpius obliviscor.

Λήϊτος, i. δημόσιος, publicus.

Ληχέω, sono, plaudo.

*Λῆμα, præsens, seu virilis animus, à λῶ, volo.

*Λῆμμα, quod accipitur, assumptum, à λαμβάνω.

Λήμη, gramiæ, lippientes oculi, seu sordes oculorum.

Λακκὸς, lacus torcularii preli.
Λᾶς, ᾶος, τὸ, lana.
* Λᾶρος vel λῆρος, nugæ, ineptiæ, à λάω & ἐρῶ, i. valde dico.
Λαύζω, agito, jacto, turbo.
Λίαν & λίαν, valde, admodum.
* Λιμήν, portus, à λίαν μένειν.
Λίμνη, ſtagnum, palus.
Λίγγω, ſtrideo, ſeu ſtrido.
Λιγὺς, ſtridulus, jucundus, dulcis.
Λικμὸς, ventilabrum.
Λίθος, lapis.
* Λιμὸς, fames, eſuries, à λείπομαι, deficio, ὁ, ἡ, Dor.
Λίνον, linum.
Λίπος, τὸ, pinguedo, adeps.
Λὶς, ὁ, leo, acculat. λῖν, leonem.
Λίσσομαι, ſupplico, precor, λιτὴ, ſupplicatio.
Λιτὸς, ſimplex, nudus, vilis, tenuis, non exquiſitè elaboratus.
Λόγχη, i. λῆξις, μοῖρα, ſors, portio: etiam lancea.
Λοίδορος, conviciator, maledicus.
* Λοιμὸς, peſtis, à λείπομαι, deficio.
Λοίσθιος & λοῖσθος, ultimus.
Λοξὸς, obliquus, non rectus.
Λορδὸς, curvus, incurvus, cui caput & dorſum in anteriora inclinant.

Λούω, lavo.
* Λόφος, cervix in jumentis, ſeu ea pars colli cui jugum imponitur, à λέπω.
Λοφάω, reſpiro, interquieſco.
Λόχος, cohors: etiam inſidiæ.
* Λυγρὸς, λίαν ὑγρὸς, nimiùm humidus, difficilis, funeſtus, triſtis, exitioſus.
Λύζω, ſingultio, ſingulto.
Λύθρον, cruor, pulverulentus ſanguis, pulvis ſanguine mixtus.
Λύκος, lupus.
* Λῦμα, purgamentum, ſordes, quaſi λῦμα, ex λούμαι, lavor.
Λύμη, lues, noxa, βλάβη.
Λύπη, dolor animi, moleſtia, à λύω, quia ſolvit corpus.
Λύρα, lyra.
* Λύσσα, rabies, furor canum, à λύω, quia diſſolvit rationem.
Λύχνος, lucerna, lumen.
Λύω, ſolvo.
Λύτρον, redemptionis pretium.
* Λύσις, εως, catena, vinculum.
Λώβη, injuria, contumelia, dedecus.

* Λωΐτος & λῶστος, optimus, à λῶ, λῇς, λῇ, volo.

M.

Μαζὸς, mamma.

Μαλδὸς, Doricè, idem: etiam lævis, glaber, depilis.

Μαλδάω, quæro vestigo; ut pueri mammam.

* Μαίνομαι, furo, insanio, à μάω.

μάνης, ου, servus, famulus.

* Μάκαρ, beatus, quasi μὴ κὴρ, non sorti subjectus.

Μάλα, valde, multùm.

Μαλάσσω, mollio.

Μάλδα, cera emollita.

* Μαλλὸς, vellus, à μῆλον, ovis.

Μανθάνω, disco.

Μάντις, vates, divinus.

Μαραίνω, marcescere, facio.

Μάρψ, ῦ, insanus, stolidus.

Μαρμαίρω, resplendeo.

Μάρπτω, capio, corripio.

Μασσάομαι, mando, manduco.

Μάσσω, pinso: etiam abstergo.

Μαγεὺς, pistor.

Μάζα, maza, panis genus.

Μάγειρος, coquus.

Μάστιξ, ῑγος, flagrum, scutica.

Μάτην, frustra, in vanum.

Μασχάλη, axilla, ala, armus.

M.

Μάχη, pugna, prælium.

Μάχλος, libidinosus, lascivus.

Μάω, vehementer cupio, quæro.

μαῖα, obstetrix, nutrix, avia.

μήτηρ, mater.

* Μοῦσα, musa, quasi μέλουσα, canens.

* Μετέωρος, sublimis, à μετὰ & ἀείρω.

Μεγαίρω, invideo.

Μέγαρον, domus.

Μέγας, magnus.

Μέδω, impero.

Μέθυ, vinum, temetum.

Μειδάω, vel έω, rideo, subrideo.

Μεῖον, minus.

Μείρω, divido, patior.

μόρος, portio, fatum.

μοῖρα, pars, sors, conditio.

μέρος, εος, τὸ, pars.

μέτρον, modus, mensura.

μέριμνα, cura, solicitudo.

μερμαίρω & μερμήρω, curo, anxiè, curiosè cogito.

μείρω, privo; & intueor, obtueor.

Μειόω, ῶ, minuo, ἐλαττόω.

Μέλαθρον, domus.

Μέλας, niger, ater.

Μέλδω, liquefacio, consumo.

Μελεδαίνω, ἐπιμελέομαι, curo.

Μέλει, impersonal. curæ est.

Ἀμέλει, adverb. atqui, certè, ne cures.

Μελία & μελίη, fraxinus, arbor.

Μέλι, mel.

Μελίττω, mellitum, reddo.

μέλισσα, apis.

Μέλλω, futurus sum.

Μέλος, τὸ, membrum: etiam carmen.

Μέλπω, canto, ludo.

Μέμφομαι, conqueror, accuso.

Μὲν, quidem.

Μένω, maneo, permaneo.

Μένος, εος, τὸ, animi ardor quidam, seu impetus: etiam robur.

Μενεαίνω, cupio vehementer.

Μέσος, medius.

Μεστὸς, plenus, refertus.

Μετὰ, cum, una cum, post.

Μεταμώλιος & μεταμώνιος, vanus, inutilis.

Μεταξὺ, inter, in medio.

Μέχει vel μέχεις, usque ad.

Μὴ, ne, nec, non, nequaquam.

Μῆκος, τὸ, longitudo.

Μῆδος, εος, τὸ, cura, consilium

Μηλέα, malus, arbor: μῆλον, malum, pomum.

Μῆλον, ovis, pecus.

* Μὴν, νὸς, ὁ, mensis, à μήνη, luna.

Μήνη, luna.

* Μῆνις, ira permanens, à μένω, maneo.

Μηνύω, indico, significo.

Μηρὸς, femur, fœmen.

Μηρύω, revolvo, rumino.

Μῆτις, ιδος, consilium, prudentia, intelligentia, sapientia.

Μηχανὴ, artificium.

Μιαίνω, inquino, contamino.

Μίγω, inusit. à quo μίσγω, Poët. pro quibus, μιγνύω, & μίγνυμι, misceo.

Μίγα, mixtim.

Μικρὸς, parvus.

Μιμέομαι, imitor.

Μινύθω, minuo.

Μιτύλλω, in minutas partes seco.

Μισθὸς, merces.

Μίσος, εος, τὸ, odium.

Μίτος, licium.

Μνάομαι, memoro, mentionem facio, in memoriam reduco.

Μόγις, vix, ægrè.

μόγος, labor, ærumna.

Μοιχὸς, mœchus, adulter.

Μολέω, venio, advenio.

μολίσκω, idem.

Μόλιβδος, plumbum.

Μόλις vix, idem quod μόγις.

Μολυνω, polluo, contamino.

Μόνος, solus, unus, unicus.

Μορμὼ, οῦς, mulier horrendâ

facie, ut ſtrix fuiſſe dicitur: & ſumitur pro larva & terriculo.

Μόρφη, forma.

μορφνὸς, obſcurus, tenebroſus.

Μόσχος, vitulus, vitula.

Μόχθος, labor, moleſtia.

Μυδάω, humore putreſco.

Μυελὸς, medulla.

* Μῦθος, verbum, conſilium, à μυέω, doceo.

Μῦα, muſca.

Μυκάομαι, mugeo.

Μυκὸς & μύδος, ſurdus.

Μύλη, mola.

Μυλλὸν, i. κυλλὸν, curvum.

Μύεια, decies mille; μυρίοι, infiniti.

Μῦρμος & μύρμηξ, formica.

Μύρομαι, fleo, lamentor.

Μῦς, υὸς, mus.

μύσερον & μυσίλη, panis excavatus, buccea panis cava.

Μυχὸς, penetrale, receſſus.

Μύζω, clauſis labris quendam ex naribus ſonum emitto, qualis eſt gementium: etiam ſugo.

μυκτὴρ, naris.

μυκτὸς, ὁ, naſus.

Μύω, conniveo, nicto.

* Μύσος, ſcelus, ad quod oculos claudimus.

Μυέω, doctrinâ inſtituo, præſertim eâ quæ ad res ſacras pertinet.

Μυσήειον, ſacramentum.

* Μῶλος, ὁ, bellum, à μολύνω.

Μῶμος, dedecus, infamia, reprehenſio.

Μῶν, num, nunquid, utrúm.

* Μωρὸς, & Attice, Μῶρος, ſtultus, fatuus, quaſi μὴ ὁρῶν, nihil videns.

N.

ΝΑὶ, næ, ita, etiam.

Ναίω, habito, incolo.

Νάκη, ης & νάκος, εος, vellus.

* Ναὸς, templum, à ναίω, quaſi habitatio Dei.

Νάρθηξ, ηκος, ferula, baculus.

Νάρκη, torpedo, piſcis.

ναρκάω, torpeo.

Ναύω, flo, mano.

* Ναῦς, ὰος, navis, à νέω, no.

* Νεῖκος, τὸ, rixa, jurgium, à νὴ & εἶκω.

* Νεκρὸς, mortuus, defunctus, à νὴ & κῆρ.

Νέκταρ, τὸ, murina, potionis genus, vinum ex permixtis favis & odoratis floribus concinnatum.

Νεμεσάω, indignor, iraſcor.

Νέμω, tribuo, diſtribuo: etiam poſſideo; & paſco, adminiſtro.

νέμω-

νέμησις, distributio, justitia.
νέμεσις, vindicta.
νομὴ, distributio, pastus.
*Νόμος, lex, quia suum cuique distribuit.
Νέμος, εος, τὸ, locus arboribus densus & pascuus, nemus.
*Νέος, novus, à νέω, venio.
νεῖον, nuper.
νεάζω, juveneſco.
Νέρθε & νέρθεν, subter, infra.
Νέω, nuo, annuo.
*Νέφος, τὸ, nubes, nebula, à νὴ & φάος.
Νέω, no, nato.
Νῆσος, ἡ, insula.
Νέω & νοστῶ, eo, redeo, venio.
Νέω & νήθω, neo, filum duco.
Νέω & νηέω, & νηνέω, glomero, accumulo.
Νὴ, privandi particula in compositis: etiam intendendi, & concedentis, & affirmantis.
*Νήπιος, infans, ex νὴ & ἔπω.
Νηδὺς, ἡ, venter, uterus.
*Νῆστις, jejunus, ex νὴ & σῖτος.
Νήφω, sobrius sum.
*Νικάω, vinco, supero, à νὴ & εἴκω.
Νίπτω, lavo.
Νίφω, ningo.
Νόθος, nothus, spurius.
*Νόος, οῦς, mens, animus, à νέω, quia nihil mente celerius.

Νόσος, ἡ, morbus.
Νοστέω, ῶ, redeo.
Νόσφι & Νόσφιν, seorsim.
Νοτὶς, ίδος, ἡ, humor, humiditas.
Νύμφη, sponsa, nova nupta: etiam Nympha Dea.
Νῦν, nunc.
*Νὺξ, nox, à νύσσω, quia ad somnum quasi pungit.
Νύσσω, pungo, vulnero.
Νυστάζω, dormito, propriè dormito capite nutans.
*Νωθὴς, ές, tardus, à νω privat. & θέω.
Νωμάω, moveo, agito, verso; interdum etiam vibro.
Νῶχαρ, torpor.
Νῶτος, dorsum, νῶτα, in plurali.

Ξ.

Ξαίνω, carmino, carpo.
Ξανθὸς, flavus, luteus, rufus, quasi ἀνθος.
Ξένος, peregrinus, hospes.
*Ξέω, rado, scalpo, ad sonum literæ ξ.
Ξύω, idem.
Ξυάλη & Ξυήλη, radula.
Ξηρὸς, aridus, siccus.
Ξύλον, lignum.
Ξίφος, τὸ, ensis, gladius.
Ξιφίας, cometes, & piscis.
Ξιφίζω, manu in altum sublatâ suto.
Ξυνὸς, idem quod Ξανθὸς,

flavus, & πυῤῥὸς, rufus.

Ξυνὸς, i. κοινὸς, communis, Atticé.

Ο.

Ὄαρ, ῆ, idem quod ἄοῤ, uxor, conjux: unde ὀαρίζω, colloquor, confabulor.

Ὄγκος, tumor, & moles: & magnitudo, amplitudo.

Ὄγκη, angulus, seu uncus.

Ὁδὸς, ἡ, via.

Ὀδὼς, ὀδόντος, ὁ, dens, ab ἔδω.

Ὀδύνη, dolor, propriè corporis, ab ἔδω, quia cor edit.

Ὀδύρομαι, ploro, gemo.

Ὄζος, nodus, ramus arboris.

Ὄζω, oleo.

Ὄθη, cura. ratio.

Ὀθέω, & Ὀθόω. curo.

Οἷ, adverb. quo, ubi.

ὅπη, idem.

Οἴγω, οἰγνύω, aperio.

Ὀϊζὺς, ῆ, ærumna, miseria.

οἶτος, idem, ab οἴ, hei.

Οἰδέω, vel οἰδάω, tumeo.

Οἶκος, domus.

Ἄπροικος, dotis expers, indotata.

Οἶκτος, misericordia.

Οἶμος, via, semita.

Οἰμώζω, ploro, ejulo.

Οἶνος, vinum, ab ὄνημι, juvo.

Ο.

Οἷος, qualis: & οἶος, solus.

Ὄκεις, idem quod ἄκεις, cacumen.

Οἶς, οἰὸς, & ὄις, ὄϊος, ovis.

Οἶστρος, asilus, œstrus, tabanus.

Οἰστράω, & οἰστρέω, œstro agitor.

Οἴχομαι, abeo, proficiscor.

Οἴω, & ὀΐω, existimo, puto, opinor.

Οἰωνὸς, avis: propriè de majoribus & carnivoris.

Ὀκλάζω, in genua procumbo.

Ὄκνος, pigritia.

Ὄλβος, beatitudo & opes: quasi ὅλος βίος, integra vita.

Ὀλίγος, paucus.

Ὄλισθος, lapsus.

Ὄλλυμι, sive ὀλλύω, perdo, amitto, perniciem infero.

Ὀλολύζω, ululo, cum alto clamore ploro, ejulo.

Ὅλος, totus.

ὗλος, sanus, & crispus; item noxius.

Ὀλοφύρομαι, lamentor, lugeo, ex ὀλοῶς φύρομαι.

Ὄλυμπος, Olympus, mons Thessaliæ; sumitur & pro cœlo, quasi ὁλόλαμπος, totus lucidus.

Ὁμαλὸς & ὁμαλὴς, planus.

Ὄμβρος, imber, pluvia, quasi

quasi ὁμόεσθ, simul defluens.

*ὅμηρος, obses, & ὅμηρον, pignus, quod est velut obsidis loco, ab ὁμοῦ εἴρειν, vel ab ὁμηρεῖν, significante, ἀκολουθεῖν.

Ὅμηρος, Homerus, à quo, ceu fonte perenni, Vatum Pieriis ora rigantur aquis.

ὄμνυμι & ὀμύω, juro: ex ὀμόω, ῶ, inusit, Fut. ὀμοῦσω.

ὁμὸς, similis, & idem.

ὅμιλος, cœtus, multitudo.

ὀμφαλὸς, umbilicus.

ὄμφαξ. ὁ ἡ, uva acerba.

ὄναρ, somnium, insomnium.

ὄνημι, juvo, prosum.

ὄνειαρ. ατος, τὸ, emolumentum.

ὄνος, asinus.

ὄνομα, nomen.

ὄνυξ, unguis, ungula.

ὀξὺς, acutus.
ὀξὺ, mucro, acumen.
ὄξος, τὸ, acetum.

ὀπάζω, persequor, præbeo.

ὀπηδέω, & ὀπηδέω, comitor.

*ὀπις, ultio, vindicta, quâ Deus aliquem prosequitur, ex ὀπάζω, vel ἕπομαι.
ὄπιθεν, a tergo.

ὅπλον, ὅπλα, arma.
ὁπλότερος. junior.

ὀπὸς, succus, humor.

ὁπόταν, quando: ὅπου, ubi.

ὀπτάω, torreo, asso.

ὁράω, video, aspicio.
ὠπὴ, ὀπὸς, oculus, aspectus, vultus.

*ὀφθαλμὸς, ὁ, oculus, quasi ὠπὸς θάλαμος, cubiculum visûs.

ὀπύω, conjugem habeo.

ὀπώρα, autumnus.

ὁράω, video, cerno.

*ὀργὴ, ira, ab ὀρέγω.
ὀργάω, impatienter appeto.
ὄργια, sacra Liberi.

ὀρέγω & ὀρέγνυμι, porrigo.
ὀρέγομαι, appeto.

ὀρθὸς, rectus, porrectus.

ὄρθρος, tempus matutinum.

ὁρμὴ, impetus.

ὄρνις, θος, ὁ & ἡ, avis, ales.

ὄρος, τὸ, mons.

ὅρος, ὁ, terminus, limes.

ὀρρὸς, serum lactis.
ὄρρος, pars corporis.

ὄρταλις, pullastra, gallina.

ὀρύσσω, fodio.

ὀρφανὸς, orbus, pupillus.

*ὀρφνη, tenebræ, ab ἐρέφω, tego.

ὀρχέομαι, salto, tripudio.

ὄρχις, testiculus, testis.

ὄρω, (ex quo Latinè orior) excito, concito.

ὄτλος, ærumna, labor.

οὖρος, ventus secundus; etiam custos, inspector.

ὄχεὸς, alveus.
*Ος, qui, *Ὅστις, quicunque.
ὅτ, ubi, ὅτε, quando.
*Ὅσιος, ſanctus, juſtus.
Ὅσσον, ὅσσον, os.
*Ὄστρακον, teſta.
*Ὄσσα, vox.
*Ὀσφραίνομαι, odoror, olfacio, ab ὀσμὴ & ἐυφραίνομαι, qua voce includitur etiam vox ῥὶν, naris.
Ὀτρύνω, incito, adhortor.
Οὐ, οὐκ, οὐχ, & οὐχὶ, non.
Οὐδας, τὸ, uber, propriè in bellua.
Οὐρὴ, cauda.
*Οὐρανὸς, cœlum quaſi ὁρατὸς, quòd ſit viſui pervium.
Οὖρον, urina.
Οὖς, ὠτὸς, auris.
Οὖας, ατος, τὸ, idem.
Οὐτάω, vulnero, ictum infero
Οὗτος, hic.
Ὀφείλω, debeo.
Ὀφέλλω, idem: aliàs augeo, adaugeo, amplifico.
*Ὄφις, ſerpens, anguis.
Ὀφρὺς, ὑος, ἡ, ſupercilium.
*Ὄφρα, i, ἵνα, ὅπως, ut, quo.
Ὀχετὸς, canalis, aquæductus.
Ὀχδ'ω, admiſſarium admitto, quum de fœmineo ſexu dicitur.
*Ὄχλος, turba, multitudo hominum.

Ὀχλδ'ω & ὀχλέω, moveo.
*Ὄχος, currus, vehiculum.
**Ὀψ, ὀπὸς, vox, ab ἔπω, dico.
*Ὄσσα, vox, fama.
Ὀψὲ, ſerò, longo pòſt tempore.
*Ὄψον, obſonium, omne id quo, præter panem, veſcimur.

Π.

ΠΑῖς, δὸς, & παὶς, ὁ χὴ ἡ, puer, vel puella.
*παίζω, à παῖς, jocor, ludo.
Παίω, percutio, pulſo.
Πάλαι, olim, quondam.
Πάλη, lucta.
Πάλιν, iterum, rurſus.
Πάλλω, vibro, agito.
Πάππας, pater, vox puerorum.
Παρὰ, à, ab, apud, ad.
παρέξ, παρὲκ, extra, foris.
Παράδεισος, hortus, viridarium.
Παρειὰ, ᾶς, mala, maxilla.
Παρθένος, ὁ χὴ ἡ, virgo.
Πάρος, adverb. Poët. ante. priùs: idem quod πρὸ vel ἔμπροσθεν.
Πάσσω, inſpergo conſpergo.
Πάσχω, quod ſumit ſua tempora à πάθομαι, patior, & ago, facio; etiam, accidit mihi.
Πατέω, calco, ambulo.

παίω, cum ſtrepitu palpito, vehementer palpito.

πατὴρ, pater, ſenex. quaſi παῦδας τηρῶν, i. ſervans pueros.

πάτρως, vitricus: πατρῷος, paternus.

παῦρος, Poet. idem quod ὀλίγος, paucus.

παύω, finem impono, deſiſtere facio.

παχὺς, craſſus.

πάω, poſſideo, acquiro.

πέδη, pedica, compedes.

πέδον, ſolum, terra, à πεῖς, ποδὸς, pes.

πέζα, malleolus pedis, vel planta pedis.

πείθω, perſuadeo.

πίστις, fides.

πείκω, pecto, carmino.

πόκος, vellus.

πεῖνα, fames, eſuritio.

πεῖρα, conatus, experimentum, documentum.

πείρω, tranſadigo, transfigo: & tranſeo, pertranſeo.

πόρος, tranſitus, trajectus.

Απορέω, ῶ, ad anguſtias, è quibus me explicare nequeo, redactus hæſito; vel ſimpliciter hæſito, dubius animi ſum.

πορεύω, aditum patefacio, excogito, acquiro, præbeo.

ἔμπορος, vector, qui mare trajicit, viator, mercator.

Πορθμὸς, fretum, ſinus maris in anguſtias coarctati, quod facile trajici poteſt.

Πέλας, propè, ut πλησίον, ἄγχι.

Πελάω & πελάζω, propinquo.

* πέλαγος, pelagus, à πέλας, & γῆς.

Ἄπλαγος & Ἀπλητος, immenſus, inacceſſus.

Πέλεκυς, ſecuris, bipennis.

Πελὸς, niger, fuſcus.

Πέλτη, ſcutum brevius.

Πέλω & πέλομαι, Poët. ſum.

πέλωρ, ωρος, monſtrum immane.

πελώριος, ingens.

Πέμπω, mitto, mando.

Πομπὴ, miſſio, deductio.

Πέμφιξ, ιγος, ἡ, flatus.

Πενέω, ſum pauper, inops.

Πενία, πενίη, paupertas.

Πένθος, τὸ, luctus, mœror.

Πένω, πένομαι, ſtudioſe aliquid facio.

πόνος, labor, ſtudium.

Πέπλος & πέπλον, indumentum muliebre è ſubtili ſtamine, cæteris veſtibus ſuperinjici ſolitum.

Πέπω, coquo.

Πέρας,

Πέρας, τὸ, finis, terminus.
Πέρα, ultra.
Περάω, transeo; etiam vendo.
Πέρδω, pedo; unde πορδὴ, crepitus.
Πέρθω, diruo, vasto.
Περὶ, de, propter, circa.
Περιαδὸς, nimius.
Πέρκος, & περκνὸς, niger, nigris distinctus maculis, varius.
* Πέρπερος, quasi πέρφερος, seu à περιφέρειν, levis, temerarius, inanis.
Πέρυσι, anno præterito.
Πετάω, πετάζω, πιτανύω, πιτάνυμι, pando, explico: πετάζω, etiam tendo.
Πέτασον, pertica, tignum super quo gallinæ dormiunt.
Πέτρος, lapis, saxum.
Πεύκη, picea, larix.
Πήσσω, πηγνύω, πήγνυμι, compingo, fabrico, struo.
Πάγος, collis, tumulus.
Πάγος, fixus, firmus.
Πάχνη, ros, glacies, pruina.
Πηδάλιον, gubernaculum, seu clavus navis.
Πηδάω, salio, salto.
Πηγὴ, fons, scatebra.
Πίδαξ, idem.
Πηλασμὸς, illusio, contumelia: ut ὕβρις.

Πηλὸς, lutum, cœnum, limus.
* Πῆμα, damnum, exitium, à πήθω, patior.
Πῆνος, textum, seu tela.
Πηὼν, idem: etiam pannus.
Πήρα & πήρη, saccus, pera.
Πηρὸς, mutilus, mancus.
Πῆχυς, ὁ, cubitus, πυγμὴ.
Πιέζω, premo.
Πίθος, dolium.
Πικρὸς, amarus.
Πῖλος, pileus, seu pileum.
Πιμελὴ, id est, πῖαρ, seu λίπος, pinguedo, seu pingu
Πίναξ, tabula scriptoria, bellus.
Πίνος, sordes, squalor.
Πίνω, bibo, poto.
Πιπάσκω, & ποτίζω, potu præbeo.
Ποτὸς, potulentus.
Πόπος, poratio, convi um.
Ποτὸν, aqua potui apta.
Πίπτω, cado, labor.
Πεσσὸς, sive πεττὸς, calcul scrupus lusorius.
Πίσσα sive πίττα, pix.
Πίτυς, υος, ἡ, pinus, arb quæ picem fundit.
Πίτυρον, furfur.
Πίων, ονος, pinguis, obesus
Πλάζω, errare facio, propr de pluribus dicitur, diss go, errabundus huc ill agito.

ἐγιος, obliquus, transverſus.
λάνη, error, erratio.
λάξ, ακὸς, tabula ex lapide.
λάσσω, fingo.
λατὺς, έος, ὁ, latus.
λέκω, plico, plecto, necto.
λέος & πλεῶς, plenus.
λευρὰ, latus, & πλευραὶ, coſtæ.
λέω, πλεύσω, navigo.
λήθω, impleo, repleo.
λήμμι, idem.
λήρης, εος, plenus.
λήν, præterquam.
λημμελὴς, ές, qui eſt contra modulationis normam, inconcinnus, incompoſitus.
λήσσω, percutio, ferio.
λίνθος, ἡ, later.
λίω, ſive Πλίομαι, gradior.
πλεῖτος, divitiæ, quaſi πολυέπης, i. multis annis opes collectæ.
πλύνω, lavo, de veſtimentis; ut λούω, de corpore.
πνέω, flo, ſpiro, reſpiro.
πνίγω, ſuffoco, ſtrangulo.
πόθος, deſiderium, à ποθέω.
ποία & ποίη, herba.
ποιέω, facio, efficio, ago.
ποικίλος, varius.
* Ποιμαίνω, paſtor, propriè ovium, upilio, etiam dux, imperator; & generaliter quilibet curator: quaſi in ποίῃ μηλῶν.
Ποινὴ, pœna, ultio, injuria.
Ποιπνύω, ſedulò opus facio, ſatago.
Ποῖος, ποία, ποῖον, qualis & quale: interdum etiam quis.
οἷος, qualis.
Ποιφύσσω, ſpiro, flatum emitto.
* Πόλεμος, bellum, pugna, à πολὺ & αἷμα, quia multus ſanguis in bello effuſus.
Πολέω, verto, verſo.
Πόλπος, puls, pulmentum.
Πολιὸς, canus.
* Πόλις, urbs, civitas à πολὺς, quia civitas conſtat è multitudine civium.
Πολὺς, multus, numeroſus.
* Πόντος, pontus, mare, à πόνος, labor.
Ποππύζω, ſibilo, labris compreſſis acutiorem quendam ſonum edo.
Πόποι, Dii, Papæ.
Πόρπις, vitulus, juvencus.
* Ποσειδῶν, Neptunus, à σείειν τὸ πέδον, quia terram concutit.
Πόσθη, ἀκροπόθιον, præputium.

Πόσος, quantus.
ὅσος, quantus.
τόσος, tantus.
* Ποταμὸς, fluvius, flumen, à ποτὸς, quòd potabilem præbeat aquam.
* πότμος, id eſt, μόρος, ſors, fatum, à πίπτω, cado.
Πότερος, uter.
Πότνιος, venerandus, auguſtus, à πίπτω, cado.
Πούς, ποδὸς, pes.
Πρᾷος, lenis, mitis.
Πραπίδες, præcordia.
Πρήσσω, facio, ago.
Πρέμνον, ſtipes, ſtips.
Πρέπω, decorus ſum, conſpicuus ſum, & excello.
Πρέσβυς, εως, ὁ, legatus.
Πρέσβυς, υος, ὁ, ſenex.
Πρήθω, incendo, inflammo.
πρηνὴς, ές, pronus, præceps.
Πρίαμαι, emo: idem cum ἀγοράζω & ὠνέομαι.
Πρὶν, prius, ante.
Πρίω ſeu πρίζω, ſerro, ſerrâ ſeco, vel findo, frendere dentibus.
πρὸ, ante, præ, coram.
πρῶτος, primus.
* Προΐσσω, porrectâ manu præbeo, ex ἴσω, præbeo.
πρόξ, ῖνος, donum, dos.
Πρὸς, a, ab, prope, ad.
Πρόφασις, cauſa, occaſio.

Πρυμνὸς, extremus, ultimus.
πρύμνα, puppis.
Πρύτανις, rector, adminiſtrator.
πρωΐ, mane.
πρωΐ, idem.
Πρώρα, anterior navis pars.
Πταίω, impingo, offendo.
Πτάρω & πταίρω, ſternuo, ſternuto.
Πτέρνα, calx, calceamentum.
* Πτέρυξ, ὑγος, ἡ, ala, à πέτομαι, volo, as.
πτέρυξ, υγος, ἡ, ala.
Πτήσσω, metu contrahor.
πτώσσω & πτοέομαι, idem.
πτωξ, ωχὸς, pavidus, timidus.
πτωχὸς, mendicus.
Πτίσσω & πτίττω, tundo, de cortico, pinſo.
Πτύσσω, plico, complico.
πτυχὴ, plica, plicatura.
Πτύω, ſpuo, excreo.
Πὺξ, pugno.
Πυγμὴ, pugnus; etiam menſura ſex digitis brevior quàm cubitum, unde πυγμῆος, æquans ſeu explens πυγμὴν.
πύκα, idem quod πυκνὰ, denſe, ſpiſſe: etiam prudenter.
Πυγὴ, nates, piga.
Πύθω, putrefacio.
Πυθῶ, οῦς, & πυθὼν, ῶνος, urbs

rbs Phocidis, quæ & Delphi appellabatur, unde πύθιον, Apollinis in ea urbe templum.

λη, porta, propriè aditus in urbem, ut θύρα, aditus in domum. Latine Foris, seu Fores. Janua, Ostium, in ædificiis dicuntur; Porta verò, & in ædificiis, & in urbe, ac munitionibus muro cinctis.

λών, ῶνος, atrium.

υθάνομαι, & πεύθομαι, audio intelligo: etiam cognosco, resciscо, interrogo, quæro.

ῦσις, εως, ἡ, interrogatio.

πεύσεις, nuncii, sermones.

ύσις, σος, ἡ, auditio, fama.

ός, τὸ, primum lac post partum in animalibus: πύον, pus, πύελος, locus ubi lavatur, Balneatoria vasa.

ῦρ, πυρός, τὸ, ignis.

υρεῖον & πύρειον, igniarium, materies arida ad ignem accendendum.

πυρά, rogus.

πυρρός, rufus, rutilus.

πύρος, qui secundo assatur.

πύργος, turris.

υρηνίον, νίου, ὁ, nucleus vel quod in pomo ligneum osseúmve est, ut saxa in olivis. Os quoque & lignum dicitur.

Διπύρηνον, instrumentum Chirurgicum; id est, specillum duas cuspides habens, seu duo capitula.

Πυρός, triticum, frumentum.

Πώγων, ωνος, barba.

Πωλέω, vendo, venundo.

πῶλος, ὁ καὶ ἡ, pullus, sæpe de pullo equino, qui equuleus à Cicerone nominatur.

Πῶμα, operculum.

Πῶσις, luctus, ut πένθος; etiam callus, id est, corpus durum & siccum, & album, ossa fracta conjungens.

Πῶς, quomodo, qua via? ὅπως, ut.

P.

*Ῥάβδος, & ῥαβδός, virga, ramus, hastile, à ῥαπίζω, verbero.

Ῥᾴδιος, facilis, proclivis, à ῥέω.

Ῥαίω, profligo, perdo.

Ῥαπίς, ίδος, ἡ, virga, & fortè ensis.

Ῥάπτω, suo, sarcino.

Ῥάχις, εως, ἡ, spina dorsi.

Ῥάχες, cauliculi, ramuli: etiam fibræ radicum in arboribus.

Ῥαχία,

Ραχία, crepido littoris petrosa: etiam strepitus, & restagnatio maris in Oceani littore.

Ῥέγχω vel ῥέγκω, sterto: factum per Onomatopœiam.

Ῥέζω, facio, etiam sacrifico.

Ῥέμβω, in gyrum circumago, circumvolvo.

Ῥέμβη, vagatio, erratio.

Ῥέπω, vergo, propendeo; propriè de statera.

Ῥόπαλον, clava.

Ῥέω, fluo, etiam fundo.

Ῥεῦμα, fluentum.

Ραίνω & ῥάζω, perfundo, aspergo, irroro.

Ραδάμιγξ, gutta.

Ῥόθος, undarum sonitus.

Ῥὶν, ινὸς, & ῥὶς, ῥινός, nasus.

Ῥινὸς, οῦ, ὁ ἡ, pellis, corium.

Βροτὸς, mortalis.

Βρότος, sanies.

Ῥίζη, ης, radix.

Ῥὶν, ινὸς, ὁ, ovis.

Ῥῖγος, εος, τὸ, rigor, frigus vehemens.

Ῥίνη, ης, lima.

Ῥίπτω, projicio, præcipito.

Ῥόδον, rosa, Æol. Βρόδον.

Ροῖζος & ῥοῖβδος, stridor: *Rushing of waters.*

Ῥάζω & ῥοίζω, latro.

Ῥόδος, coccinneus & flammeus color, qualis rubri sinopicæ, russeus sive rus tus.

Ροφέω & ῥοφάω, sorbeo.

Ρυθμὸς, numerus.

Ρύπος, ὁ, sordes.

Ρύπτω, sordes eluo.

Ρώω, confirmo.

Ρώμη, robur.

Ἐῤῥωμαι, valeo.

Ρὼψ, ωπὸς, virgultum.

Ρῶπος, merces parvi m menti.

Σ

Σ Ἅλος, salum, maris or & jactatio, ab ἅλς, ἁλός

Σάλπιγξ ἡ, tuba, buccina.

Σάρξ, caro.

Σάπτω, onero, onus impon

Σαφὴς, manifestus, persp cuus.

Σβέννυμι seu σβεννύω, c tinguo, comprimo.

Σέβω, veneror, adoro colo.

* Σειρὰ, catena, aut funis restis: etiam linea de pro geniie; & obex forium, c ἔρω.

Σειρῶ, σειρέω & σειραίνω, σεισιάνω, desicco, arefacio unde σείριος, Sirius, stell canicula.

Σείω, concutio, quasso, agito. σίω,

ω, ex quo σεύω, cieo.
σω, excutio, cribro.
ίνω, caudam quatio.
ω, ex quo Doricum ἀ-πέσανα, unde illud, ἔῤῥει τὰ καλὰ, Μίνδαρος ἀπέσανε, id est, ἀπῶλε, τέθνηκε, periêre honesta, Mindarus interiit.
ίφω, scopis purgo, verro.
ὸς, stabulum, receptaculum.
μα, signum, nota, vexillum, sepulchrum. Ἄσημος non signatus, ignobilis.
πω, putrefacio.
ες, Seres populus, vel vermiculi qui nent sericum.
ῆπες, Dor. Σάπις, Atticè Πῆτες, hoc anno, quasi πῷ ἔτει.
ς, πὸς, tinea.
ένω, valeo, possum.
άω, taceo, sileo.
ίδηρος, ferrum, à σίζω, stridco.
ελος, ὁ, & σίελον, τὸ, saliva.
ζω, stridco, de ferro candenti dum aquâ extinguitur.
κυος, vel σικυὸς, ὁ, cucumis.
κύα, cucurbita.
μαλίζω, digitum infamem porrigo, per contemptum & ignominiam.

Σκολιὸς, tortuosus, obliquus.
Σιμὸς, simus, qui pressis est naribus.
Σίνω, noceo. lædo.
* Σίνηπι. ὥρᾳ τὸ σίνεσθαι τοὺς ὄπας, i. quod lædat oculos, sinapi.
Σῖτος, frumentum, cibus.
Σιωπάω, sileo, taceo.
Σκάζω, claudico, ex σκάω, σκαιὸς, lævus, sinister.
σκαμβὸς, qui obliquus in latus procedit, incurvus, distortus.
σκάνδαλον, i. σκῶλον, quòd objectum offendiculum cogat claudicare, & ad ruinam tendere: etiam lignum incurvum, quo tendicula seu decipula sustinetur, & in quod impingens animal ipsam decipulam in se subitâ ruinâ evertit.
Σκαίρω, salio, tripudio.
σκαρίζω, idem.
Σκάλλω, fodio, & dirumpo, findo.
Σκάπτω, idem cum σκάλλω, i. fodio, fossam duco.
Σκεδάω, dissipo, dispergo.
Σκέλλω, exsicco, arefacio, ex σκλέω & σκλῆμι, inusit.
Σκέλος, crus.
Σκέπτομαι, circumspicio, despicio,

ſpicio, perpendo, viſito.

Σκοπὸς, ſignum ad quod tela dirigunt ſagittarii, ſcopus.

Σκέπω, tego, operio.

Σκεῦος, εος, τὸ, vas, etiam inſtrumentum.

σκευάζω, inſtruo, orno.

Σκηνὴ, tabernaculum, tentorium; domicilium temporarium ex frondibus, culmis, tabulis, pellibus, pannis laneis, aut ſimili materia.

Σκήπτω, nitor, incumbo; etiam prætexo, aliquâ ratione nitens; & fingo, ſimulo; etiam cado, decido, irruo: hinc σκηπτὸς, fulmen, quòd in terram impetu violento illiſum decumbit; illinc σκῆπτρον, baculus, ſceptrum.

Σκιὰ, umbra.

Σκιρτάω, ſalto, exulto, ſubſilio.

Σκόλοψ, ὁ, præacutus palus, vallus, idem cum σαυρὸς & χάραξ.

* Σκορπιος, ſcorpius, à σκορπίζω, diſpergo.

Σκότος, υ, ὁ vel τὸ, εος, tenebræ, caligo; ſæpe de tenebris nocturnis.

Σκύζω, ad iram concito, irrito.

Σκυθρωπάζω, ſum vultu trico & mœſto, moleſt vultu ſimulo.

Σκύλαξ, ὁ vel ἡ, catulus, prie canis.

Σκύμνος, catulus leonis,

Σκύτος, τὸ, corium, pe etiam loreus funis, ſcut

Σκώληξ, ὁ, vermis.

Σκώπτω, cavillor, illudo, deo aliquem dicteriis.

Σμάω, ſive σμέω, abſterg

Σμίλη, calper, ſeu ſcalpr ſcalper inciſorius.

Σμιλεύω, ſcalpello amp

Σμύχω, attero, abſumo, c rumpo, etiam uro.

σμυγερὸς, ærumnoſus.

Σορὸς, ἡ, loculus, condi rium.

Σοφὸς, ὁ, ſapiens, prudens

Σπάθη, rudes ſeu rudicu gladius, enſis.

Σπανὸς, & σπάνιος, rarus

Σπαράσσω, lacero, lanio.

Σπαργάω, tumeo, lacte d tentus ſum.

Σπάρτος, ſive σπάρτον, ſp tum.

Σπάω, traho, attraho.

Σπάθιον, τὸ, mucro in g dio; in corpore human quod convulſum eſt.

Σπεῖρα, ſpira, ἕλιξ, lin flexuoſa orbes faciens ſeſe non redeuntes.

Σπι

Σπείρω, semino, sero.
Σπένδω, libo, sacrifico.
Σπέρχω, urgeo, propello.
Σπεύδω, festino.
σπουδή, festinatio, studium.
Σπίλος, macula, labes.
Σπλάγχνον, viscera, præcipua interanea & vitaliora, ut cor, pulmo, jecur, & similia, quæ in cæsis victimis aruspices considerabant.
Σπλὴν ηνὸς, splen, lien.
Σπόγγος, spongia.
Σποδὸς, ἡ, cinis.
Σπόνδυλος, spondylus, vertebra; sunt 24. ossa quibus tota ἡ ῥάχις constructa est.
Σπάζω, stillo.
σπάσμα, gutta.
Σταφὶς, ίδος, ἡ. uva passa.
Στάχυς, υος, spica.
Στέαρ, τὸ, sebum sive sevum.
Στέγω, tego, occulto.
Στείβω, calco, tero.
Στεῖρα, ας, sterilis, quæ non parit; carina, navis; & coma certo quodam modo intorta.
Στείχω, eo, vado, propriè ordine.
στοχάζομαι, collimo, & rectà ad scopum tendo: rationem habeo, & conjicio.
Στέλεχος, εος, τὸ. truncus, caudex; etiam stirps.
στελεχόω, caudicem emitto.
Στέλλω, mitto: etiam instruo, paro, & orno exorno; propriè de corporis cultu.
Στενὸς, angustus, arctus.
στένω, gemo, suspiro.
Στέργω, naturali quadam charitate amplector.
Στερεὸς, solidus, integer, firmus, durus.
Στερέω, privo, orno.
* Στέρνον, pectus, à στερεός.
Στέφω, corono, redimo.
* Στηίζω, figo, ab ἵστημι.
Στίζω, pungo, stigmata inuro.
Στίλβω, splendeo, luceo.
Στλεγγὶς, ίδος, strigil.
στλεγγίζω, strigili rado, seu abrado.
Στοὰ, ᾶς, porticus regia Athenis.
* Στόμα, ατος, os, à τέτομα, scindo.
στόμαχος, stomachus.
Στορέω, sterno, solo æquo.
Στραγξ, γγὸς, gutta, seu stilla.
* Στρατὸς, ὕ, ὁ vel ἡ, exercitus, à στερρῶς ἵσταμι, i. e. firmiter sto.
Στρέφω, verto, flecto, torqueo.
στρεβλὸς, tortus.
στρέπω, torqueo, verto.

σκαζὸς, obliquus: idem quod σκολιός.

Στρυνὸς, ός, ὸν, asper, item acutus. At στρυφὼ, luxus, fastus, deliciæ; unde στρυνιάω, lascivio.

* Στρυθὸς, passer, passerculus, ἀπὸ τῆς μετ' οἴστρου θείνου, viz. ad venerem; Avis est admodum veneri dedita: etiam ὄστρειον, leguminis species.

Σπύραξ, ακος, cuspis teli: etiam arbor.

Σπυγέω, F. σύξω, à σύγω, odio prosequor, odi.

Σπυρελὸς durus, asper.

σύπη, stupa, qua rimulæ & foramina stipantur.

Συκῆ, ficus arbor.

Σῦκον, ficus fructus.

Σύλη, præda, spolium.

Σὺν, Att. Ξὺν, cum, una cum.

Συρίσσω, sibilo, sibilum edo.

Σύρω, traho.

Σῦς, υὸς, ὁ, vel ἡ, sus, porcus.

ὗς, ὑὸς, ὁ καὶ ἡ, idem.

ὖς sive ὕννις, vomer: etiam capra.

Συχνὸς, frequens, creber.

Σφαδάζω, pedes agito, jacto.

Σφάζω, jugulo, macto.

Σφαῖρα, sphæra, globus.

Σφάκος, salvia.

Σφάλλω, supplanto, everto.

Σφάραγξ, γγος, guttur.

Σφενδόνη, funda.

Σφὼ ἀμφὸς, cuneus.

Σφὴξ, idem, vespa.

Σφίγγω, stringo, constringo.

Σφραγὶς, ῖδος, signum, sigillum.

Σφριγάω, turgeo, propriè de mammis.

Σφύζω, salio, pulso, eâ significatione qua arterias pulsare dicimus, & mico, palpito

Σφύρα, malleus, piscis marinus.

Σφυρὸν, malleolus pedis.

Σχάω, scarifico, scalpro aperio seu incido; aut pertundo, laxo, remitto, relinquo.

σχάζω, idem: etiam transfero, & tenorem instituti vel moris abrumpo: & solvo, desino.

Σχέτλιος, miser, sceleſtus, sævus.

Σχίζω, findo, scindo, diffeco.

Σχινος, ἡ, lentiscus, dentiscalpium.

Σχοῖνος, juncus, funis ex junco plexus; mensura Ægyptiaca stadia capiens sexaginta.

Σχολὴ, otium, vacatio.

Σωλὴν, ῆνος, canalis, rubus.

* Σῶμα, corpus, quasi σῆμα τῆς ψυχῆς, sepulchrum animæ.

Σῶς, salvus, incolumis, sospes.

Σώω, servo, & concito.

Σωὴ,

Σῶκος, Mercurii epithetum, ex ταοικ⊖, i. σώζων τοὺς οἴκους.

T.

Τ Αλάω, τλάω, τλῶ, ſuffero.

Τάλας, αν⊖, miſer, ærumnoſus.

Ὀιμοι τάλας, hei mihi miſero.

Ταλάσιον & ταλασία, lana.

Τάλις, μελλόγαμ⊖, παρθέν⊖, μελλονύμφη, Nuptui apta quod puellæ uſque ad nubilem ætatem lanificia exercere ſolerent.

Ταμίας promus condus, diſpenſator eorum quæ promenda & condenda ſunt, à τέμνω, diſtribuo.

*Ταπεινὸς, quaſi πατεινὸς, depreſſus, humilis, non multùm à terra aſſurgens; cui opponitur ὑψηλὸς, procerus, altus. Aliquando de homine dicitur, & ad animum transfertur, & tunc oppoſitum habet ὑπέρφανος, ὑψηλόφρων, ſuperbus.

Τάπης, ητος, ὁ, tapes.

Ταράσσω, commoveo, turbo.

Τάρβ⊖, τὸ, terror, metus.

τάρταρος, infernum.

Τάριχος, ου, vel ε⊖, ὁ, ἡ, vel τὸ, ſalſamentum.

Τάρχεα, inferiæ, juſta, ταρχαι, idem.

T.

Τάσσω, ordino, colloco.

Ταῦρος, taurus.

Ταχὺς, pernix, celer, velox.

Τέφγω, tingo, humecto, mollio.

Τείνω, tendo, extendo.

τόν⊖, tenor, tentio, contentio.

Τείρω, vexo affligo, infeſto.

τέρλω, tener.

τερέμων, ον⊖, mollis.

Τραύω, vulnero, faucio.

Τραυλὸς, blæſus, balbus.

τρήω, tero, attero, terebro.

Τρύω, Τρύσκω, & τρύχω, τρυχόω & τρίβω, τρώσκω, pro τρώω, idem.

τρώγω, edo, rodo: unde τράγος, ob voracitatem, caper, hircus.

*Τεῖχος, τὸ, murus, mœnia, à τεύχω, fabrico.

Τέκμαρ, τὸ, finis: etiam ſignum, prodigium, oſtentum.

Τέλλω, oriri facio.

τέλλομαι, exiſto, orior.

Τέλος, τὸ, finis, exitus.

Τέμνω, ſcindo, feco.

Τένδω ſive τένθω, comedo, rodo, ſeu arrodo.

Τέρας, τὸ ſignum, prodigium, monſtrum.

Τερθρευτὴς, ά⊖, præſtigiator, impoſtor.

Τέρμα, terminus, meta, finis.

Τέρπω, delecto, oblecto.
Τέττιξ, ιγος, cicada.
Τεύχω, fabrico, ſtruo.
Τυγχάνω, ſum, conſequor,
* Τέφρα, cinis, cui, ἀποθὸς & μαείλη, ſynonyma ſunt, à τύφω, incendo.
Τέχνη, ars.
Τήκω, liquefacio, liquo.
τήγανον, ſartago, patella.
Τῆλε, procul.
Τηρέω, ſervo, conſervo, tueor.
Τίθαιθὸς, cicur, mitis.
πθαιθόω, cicuro.
Τιθὴ, nutrix & mamma.
πθόω, nutrio.
Τίθημι, à πθέω, pono, colloco, propono, compono, ſuppono, ſumo, vendico, tribuo: aliquando facio, efficio.
θεσμὸς, lignorum ſtrues: etiam θεσμοὶ, leges.
θέμις, lex, inſtitutum, jus, fas.
Τίκτω, pario, procreo.
Τίλλω, vello, vellico.
Τίλος, i. κόπρος, ſtercus.
Τινάσσω, quatio, concutio, vibro.
Τίς, quis, uter, quotus.
Τὶς, aliquis, quiſpiam.
Τίω, honoro, magni æſtimo.
τίομαι, ulciſcor.
τιμωρία, ultio, vindicta.

ἐπιτίμιον, mulcta, pœna, etiam cenſus.
* Τιτᾶνες, & πτίλωες, Dæmones quidam à Jove à cœlo ſub terram detruſi, à πλαίνω, ulciſcor.
Τοῖχος, paries, murus, ſed lateralis, ſeu tranſverſarius.
Τόλμα, audacia.
πλμάω, audax ſum, audeo.
Τολύπη, lana depexa.
πλυπόω, conglomero.
Τόξον, arcus.
Τόπος, locus.
ἄτοπος, locum non habens, abſurdus.
* Τράπεζα, menſa, quaſi πτράπεζα, à quatuor pedibus.
Τράχηλος, collum, cervix.
Τραχὺς, aſper, confragoſus; cui opponitur λεῖος lævis.
* Τείγλη, mullus, quoniam τεὶς τίκλει ἔτος, ter parit in anno.
Τείβω, tero, abſumo.
τείχος, ους, τὸ, via.
Τρέπω, verto, converto.
Τρέφω, nutrio, alo.
τρέφος, εος, τὸ, alumnus, θρόμβος, grumus, propriè rei in unam maſſam concretæ fruſtum.
Τρέχω, curro, propero.

Ἀναθρέμμι,

Ἀναδρομὴ, Sublatio in altum.

Τροχὸς, rota.

Τρέμω, trepido, tremo.

* Τρήρων, ὄνος, columba, ἀπὸ τοῦ τρεῖν, quòd sit timida.

Τρίζω, strido

Τρύγη, δημοσιακὸς καρπὸς, Cereales fruges.

τρυγάω, vindemio.

Τύλος, callus, seu callum; τύλοι quoque superciliorum pili.

Τύμβος bustum, sepulchrum.

Τύπτω, verbero, percutio.

* Τύραννος, rex, tyrannus, à τρύω, vexo.

Τύρβη & Σύρβη, turba, tumultus.

* Τυρὸς caseus, à τηρεῖν, quia est lac servatum.

Τυρόω & τυρόω, in caseum cogo: etiam agito, turbo.

Τυτθὸς, ὁ καὶ ἡ, parvus.

τυτθός, idem.

Τυφλὸς, cæcus.

Τύφω & τυφόω fumum excito; unde τύφος, & τῦφος, fumus.

* Τύχη, fortuna, à τυγχάνω, i. accido.

Τωθάζω, dicteriis seu convitiis incesso irrideo, opprobriis mordeo.

Υάκινθος, Hyacinthus: etiam flos purpureus & gemmæ nomen.

Ὕαλος & ὕελος, ὁ vel ἡ, vitrum: etiam κρύσταλλος crystallus

* Ὕβρις, injuria. sed gravior, quasi ὑπερβαρὺς, admodum gravis.

Ὑγιὴς, ἐος, sanus, bene valens, integræ valetudinis.

Ὑγρὸς, ὑγρὸν, humidus, madidus; interdum liquidus, fluidus: cui opponitur ξηρὸς, aridus, siccus.

Ὑδέω, celebro, canto.

Ὕμνος, hymnus, carmen, propriè in honorem Dei.

Υἱὸς, filius. natus.

Ὑλάω, ῶ, latro de canibus,

Ὕλη, materia, sylva.

Ὑπὲρ, super, pro, per.

* Ὕπατος, Consul, quasi supremus.

* Ὕπνος, somnus quasi λύπονος, quia solvit labores.

Ὑπὸ, à, ab, præ, per.

ὕστερος, posterior.

Ὑποδρακ, torve, torvis oculis.

Ὑπτιος, supinus, resupinus.

Ὑφαίνω & ὑφάω, texo.

Ὕψος, τὸ, altitudo, celsitudo.

Ὕω, pluo.

ὕδωρ, & ὕδατος, τὸ, aqua pluvia.

ἱδρώς, sudor.

ἵδρΘ, sudor: sed denotat sudorem ex æstivo calore.

ΦΆγω, φήγω, edo, comedo.

Φαιδρὸς, hilaris, alacer.

Φάλα, ornamentum quoddam galeæ.

Φαλακρὸς, calvus.

ΦάΘ & φῶς, τὸ lux, lux solis.

Φάω. Φαέθω, luceo: φαίνω & φαίνω, in lucem edo, & φαίνομαι, in lucem prodeo.

* Φάρμακον, medicina, quasi φέρων ἄχΘ, i. ferens medicinam, venenum.

Φάρυγξ, ὁ vel ἡ, guttur.

Φάτνη. præsepe, stabulum.

ΦαῦλΘ, vilis: etiam malus, improbus.

Φαύλως, malè, difficulter.

Φάω. pro quo φημὶ, dico aio.

Φράζω. d co, memoro, commemoro, expono. At φράζομαι, cogito.

Φάω & φάζω, occîdo.

Φένω, & φονδίω, idem.

Φέβομαι, fugio, metuo.

ΦέγγΘ, τὸ, splendor, lux, lumen.

Φείδομαι, parco, ignoſco, misereor.

Φελλὸς, ſuber.

Φίναξ, impoſtor: etiam deriſor.

Φεναξίζω, decipio, fallo: & impono, fucum facio, illudo.

* Φέρβω. paſco, alo: quaſi φέρω βίον, fero victum.

* Φερνὴ, dos, & quæ ſponſæ donat maritus ante nuptias, à φέρω.

Φέρω, F. οἴσω, ab οἴω, P. M. ἐνήνοχα, ab ἐνέχω, Aoriſt. 1 & 2 ἤνεγκα, & ἤνεγκον, ab ἐνέγκω, fero, affero, porto; etiam aufero, rapio, & teneo, & refero; etiam pendo.

Εἰσφέρω, admitto intus.

Φεῦ, heu, eheu.

Φεύγω, fugio, fugam capio.

Φέγγομαι, loquor, vel ſonum edo.

Φθέω, pro quo φθείρω, corrumpo, labefacto, perdo.

Φθίω & φθίνω, idem quod φθείρω, deficio, tabeſco.

φθεὶς, ῆος, pediculus.

* ΦθόνΘ, invidia, invidentia: quaſi φόνΘ, cædes.

* Φιάλη, ᾗδὲ τὸ πεῖν ἄλις, quaſi πάλη, phiala, poculum, patera.

ΦίλΘ, amicus, qui amat & qui amatur, charus, placidus, placens, gratus.

Φιμὸς vel φίμΘ, camus, fiſcella,

scella, capistrum.

φλάω, contundo, contero.

φλέγω, uro, incendo, inflammo.

φλέω, nugor.

φλύω, φλύζω, idem.

* φλύαρος, nugator.

φλὲψ, βὸς, ἡ, vena.

φλοιὸς, cortex.

* φοῖβος, purus, Phœbus, sol: quasi φῶς βίε, lux vitæ.

φοῖνιξ, ruber: etiam palma arbor, & Phœnix avis, & Phœnix qui est à Phœnicia.

φοιτάω, ventito, venio.

φολὶς, ἰδος, squama: sed qualis est serpentis.

* φόνος, cædes, à φένω.

φόρμιγξ, ιγγος, ἡ, Poët. cithara.

* φορμὸς, sporta, corbis, cophinus, calathus, ex φέρω.

* φόρτος, onus, à φέρω.

φράσσω & φράττω, sepio, munio.

φράγμα, sepimentum.

φρέαρ, ατος, τὸ, puteus.

φρὴν, ενὸς, ἡ, mens.

φρένες, præcordia, mentis sedes.

φρονέω, mente sum præditus, sapio.

φροντὶς, ἡ, cogitatio, cura.

φρὶξ, ικὸς, ἡ, fremitus maris.

Φρίσσω & φρίττω horreo, horresco.

* Φρῦδος, quasi ϝερόδος, evanidus, qui abiit, dispartit.

Φρυάττομαι, fremo, de equo.

Φρύγω, φρύσσω & φρύττω, torreo.

Φρύνος, rubeta, rana venenosa.

Φύκος, εος, τὸ alga, radicula qua se fucant mulieres, unde Fucus Latiné: etiam metalli genus.

Φυλάσσω, custodio, servo, caveo, vito.

Φύλη, tribus.

Φύλλον, folium, frons frondis.

Φύρω, misceo, inquino, fœdo.

Φυσάω, sufflo, inflo.

Φύω, gigno, produco: etiam nascor, ut φύομαι, orior, exorior, enascor.

Φύσις, enascentia, natura.

Φωσφύω & Φώσφυμα, torreo, uro.

Φωλεὸς sive φωλεὰ, lustrum, antrum.

* Φωνὴ, vox; quasi φᾶς νόϝ, lux animi.

* Φῶρ, ωρὸς, fur, & fucus, à φέρω.

Φὼρ, φωρὸς, sive φῶρος, ου, speculator, explorator.

Φαρέτρα, scrinium, arcula.

Φῶς, φωτὸς, τὸ, lux.

Φὼς, φωτὸς, ὁ, vir.

Χ Α'ζω, vel potiùs χάζομαι, recedo, retrocedo, capio.

Χαίνω, hiſco, dehiſco, ex χάω inuſitato.

χάος τὸ, hiatus, chaos.

χάσμη, hiatus, oſcitatio: etiam oſtrei genus, & menſura liquidorum.

Χὴν, χηνὸς, ὁ χὴ ἡ, anſer.

Χαίρω, lætor, gaudeo.

χαίρομαι, idem.

Χάρις, gratia, venuſtas, lepos, elegantia; etiam amicitia, beneficium, præmium.

χάριτες, veneres.

Χαίτη, juba, propriè equi.

Χάλαζα, grando.

Χαλάω, laxo, remitto.

Χάλιξ, ſilex.

* Χάλις, merum. ἀπὸ τ῀ χαλᾶν ἴνας.

Χαλίκρατος, merus, purus, vel ita temperatus ut laxet animum.

Χαλινὸς, habena frænum.

Χαλέπτω, damno afficio; etiam everto, labefacto.

Χαλεπὸς, pernicioſus, noxius, gravis, moleſtus, acerbus, durus, difficilis, iracundus, aſper, ſævus, immitis.

* Χαλκὸς, æs, ab ἀλκὴ.

Χαμαὶ, humi, in terra.

Χαράσσω & χαράττω, ſculpo, inſculpo, inſcribo, imprimo.

χάραξ, ſulcus, foſſa.

Χάρτης, charta ex papyro.

Χατέω, egeo, opus habeo.

Χαυῶδης, laxus, fungoſus.

Χέζω, caco.

Χεζαράσκη, cacandi neceſſitas.

Χεῖλος, τὸ, labrum, labium.

* Χειὴ, χειρὸς, manus, ab ἔχω, teneo.

Χείρων & χερείων, deterior, pejor.

* Χελιδὼν, όνος, ἡ, hirundo, quaſi χείλεσιν ᾄδων, canens.

Χέλυς, ύος, teſtudo: & inſtrumentum muſicum, lyra, cithara, chelys.

Χέρρος, ſive Χέρσος, deſertus inculturque, aſper: & ſubſtantivè pro χέρσος γῆ, ſolum ſterile, deſertum.

Χέω, F. χέσω & χεύσω fundo, effundo, diffundo.

Χοῦς, έος, & χοὺς οὸς, congius, menſura liquidorum.

Χοῦς, ὁ, etiam terra egeſta; ἡ, aqualis, vas aquarium.

Χόω, & χώννυμι, F. χώσω, educo, ggerem duco.

* Χεῖμα, I oct. Hyems, quoniam multas effundit pluvias.

Χειμὼν,

ιών, idem, & tempestas, procella, imber, ventus.

ω & χυώω, idem quod χέω.

ος & χύτρα, olla, olla fictilis, testa, cacabus.

χλὸς, succus.

χλὴ, forfex, forceps.

χρις, viduus.

χὼν, ονὸς, ἡ, terra, humus, tellus, idem quod γαῖα.

χίοι, χίλιαι, χίλια, mille.

χλὸς, ὁ vel ἡ, pabulum, proprie jumentorum, ut fœnum, avena, &c.

χιὼν, όνος, ἡ, nix, à χέω.

χὴ, risus, seu erisio, illusio, ludibrium, cavillatio.

χαίνω, tapefacio, calefactio; unde χλαμὺς, ύδος, chlamys.

χίω, idem quod θρύπτω, deliciis frango, luxu effœmino.

χόα & χλόη, herba virens, germen viride, gramen: etiam generaliter herba, folium: unde χλοερὸς, viridis, herbaceus.

χαίω, carpo, vellico.

χοῦς, ικος, ἡ, mensura continens sextarios duos, seu cotylas quatuor.

χοῖρος, ὁ ὗς, ὑός, porcus, sus.

χὼ, bilis, fel, omnis humor in nobis calidus & siccus.

Χόνδρος, granum: etiam cartilago.

Χορδὴ, intestinum, chorda, seu fides ex intestino: etiam nervus, seu chorda quâ arcus intenditur.

Χορὸς, chorus, vel chorea, tripudium, saltatio, tam de actione saltandi, quàm de saltantium multitudine.

* Χόρτος, fœnum, herba virens, a χείρω, quòd resecatur.

Χράω, commodo, do commodato, utendum do: etiam oraculum edo, vel reddo.

Χραίνω, polluo.

Χράομαι, utor.

χρῆμα, res.

χρήματα, pecuniæ.

Χρέος, χρέους, τὸ, & χρεῖος, & χρέως vel χρεῖως, debitum mutuum, æs alienum: etiam χρέος, & χρεὼν, debitum fatale, fatum, mors: χρέος, quoque causa, vaticinium, oraculum.

Χρεῖος, utilis.

Χρειὼ, Ion. χρεὼ, pro χρεία, indigentia.

χρείω autem vaticinor.

χρὴ, oportet, opus est.

Χρήζω, egeo, volo, rogo.

Χρηίζω, Poet. idem.

Χρίω, ungo, lino, seu inungo.

go, perungo, oblino, illino: etiam pungo, ſtimulo.

Χρόα, color.

Χρόω & χρώννυμι, coloro, tingo.

χροΐζω, idem.

Χρώς, ωτὸς, τὸ, cutis, corpus.

χρῶς χροὸς, ὁ, idem.

Χρόνος, tempus, temporis ſpatium.

*Χρυσὸς, aurum, à ῥύω, libero, quia à multis liberat.

*Χωλὸς, claudus, à κῶλον, pes.

Χῶρος, locus: etiam ager, prædium, vel fundus.

Χώρα, itidem locus, ſolum, ager; etiam conceptaculum & regio: & χωρέω, (ex quo curro) accedo, proficiſcor.

Χωρὶς, ſeorſim, ſeparatim, etiam ſingulatim; unde χωρίζω, ſeparo vel ſejungo.

Ψ.

ΨΑ'ω, tergo, abſtergo: & rado, radendo detergo, frico: & tenuo, attenuo: etiam accedo, & appropinquo, ψαίω idem, ψήχω idem.

Ψαίω, etiam rado; & innato, attingo; & accelero, feſtino; & diſtraho, & diſſolutus ſum, diffluo.

Ψάλλω, chordam tango: etiam moveo, quatio, concutio.

Ψαυάλλω & ψαλάσσω, tango, contrecto.

Ψόα & ψύα, lumbus.

*Ψακὰς, ἄδος, ros, ſtilla, gutta, quòd minutum ſit.

Ψεκὰς, ἡ, idem; à ψάω.

Ψίδυρος, ſuſurrus.

*Ψωμὸς, fruſtum rei eſculentæ, quantum bucca poſſit ſemel capere.

Ψέγω, reprehendo, vitupero.

Ψελλίζω, balbutio.

Ψεύδω, fallo, fruſtro.

Ψεῦδος, τὸ, mendacium, falſum commentum.

Ψευδὴς, mendax.

Ψῆφος, ἡ, lapillus, calculus quo luditur, vel quo ſuffragium fertur; etiam ipſum ſuffragium.

Ψίαθος, ἡ, ſtorea, tegetes peculiariter eæ tegetes quæ è junco aut vitili conteruntur.

Ψόλος, fumus, flamma, fulgo.

Ψόφος, ſtrepitus, crepitus, fragor.

Ψύλλος & ψύλλα, pulex.

Ψύχω, frigefacio, refrigero, ſpiro.

Ψύχος, εος, τὸ, frigus cui opponitur

onitur θάλπος, τὸ, æstus, u calor.

χὴ, anima, spiritus vitalis, intellectualis, quo vivi- mus.

ρα, scabies, à Ψάω, scalpo.

Ω.

Pro fine. quod sit ultima litera.

ὴ, tribus, populi pars.

ήω, F. ἀθήσω & ὤσω, tanquam à them. ὤθω, trudo, ello.

ίζω, idem.

ις, impulsor.

ὺς, celer, velox, pernix.

ανὸς, ὁ, Oceanus, à celeritate.

ήν, cubitus, brachium, na.

αι pro οἴμοι, hei mihi.

ὸς, crudus, propriè de fructibus, qui sole nondum sunt cocti: & crudelis.

μος, humerus, quasi ανυφόρος, quia sustinet onera.

Ὠνέομαι, F. ὤνημαι, emo, mercor, ut ἀγοράζω, πέλαμαι.

*Ὠὸν, ovum, quasi οἷον, quòd solum pariatur.

Ὥρα, tempus anni, veluti vernum tempus pro vere; etiam generaliter tempus.

Ὥρα, φροντὶς, cura.

Ὠρύω sive ὠρύομαι, ululo, vox canum propriè & luporum.

Ὡς, ut, velut, sicut, tanquam, quasi.

ὥσπερ, quemadmodum.

ὥστε, ut, ita ut.

Ἕως & εἷως, donec, usque, dum, tantisper, quoad. Cui respondet τέως, tamdiu.

Ὠφελέω, juvo.

*Ὠχρὸς, pallidus, ut pallidus color, quum flavo miscetur album.

ὦχρος, pallor.

Ὤχρα, coloris genus.

Ὠχριάω, palleo, pallidus sum, pallesco, pallidus fio.

Ὠχριαίνω; pallefacio, pallidum reddo.

Nomina Partium corporis, Animalium, Arborum, Plantarum, Locorum, &c. ex Lexicographis sunt petendà.

DE NOMINIBUS Menſium Græcorum.

QUod loci relictum eſt, ne vacuum rel
queretur, id placuit Menſium Græc
rum nominibus implere, quod ipſi
quoque fortè eſt nonnihil utilitatis h
biturum. Iis igitur omiſſis quæ
eor um diverſa apud varias gentes ratione, numer
ordine, principio, & fine, & intercalandi ratio
(quæ omnia ex variis authoribus collecta *H. Sto*
in Appendicem ad ſuum Theſaurum retulit) nom
na tantùm duodecim menſium Græcorum propon
eo ordine quo reperi menſibus Latinorum reſpo
dere, ducto ab eo qui nobis primus anni numerat
principio.

Γαμηλιὼν, Januarius, ex Gaza, aliis Octobe
ὁ γαμέω, quod eo menſe feſta aut convivia nuptia
fierent.

Ἐλαφηβολιὼν, Februarius, ex ἔλαφος, Cervu
Cerva, propter feſtum in honorem Dianæ venat
cis celebrari ſolitum.

Μουνιχιὼν, Martius, à Μουνιχία, qui portus er
Athenienſium munitiſſimus, ubi erat Dianæ Mun
chiæ ſanũ in quo Deæ ſacra eo menſe celebrabantu

Θαργηλιὼν, Aprilis, ἀπὸ τὰ Θαργήλια feſtu
ex eo nominatum, quia in eo primitiæ earum fr
gum, quas calor ſolis θέρων καὶ θάλπων τῶν γ
produxerat, diis offerrentur.

Σκιροφοριὼν, Maius, quod eo menſe Σκιροφορεῖ
feſtum celebrabatur, quo umbraculum ex arce Athe
n

solenni pompa deferebatur, signumq; ædificandi
tur.

Ἑκατομβαιών, Junius, qui mensis primus erat
corum, anni initium quem à solstitio æstivo in-
bant, à sacrificiis majoribus, nempe hecatombis,
tunc fiebant, nomen accepit.

Μεταγειτνιών, Julius, secundus mensis, in quo
llini, Metagitnio Athenienses sacrificabant.

Βοηδρομιών, Augustus, propter Βοηδρόμια, festũ
ddam Athenis celebrari solitum, ob prælium à
eseo adversus Amazones feliciter gestum.

Μαιμακτηριών, September, de nomine Jovis qui
αίκτης, i. Furore percitus, propter imbrium
etum. Et sacra quæ illi fiebant, ad eum placan-
, μαιμακτήρια dicebantur.

Πυανεψιών, October, à festo πυανεψίων quod
brabatur frugibus terræ jam collectis atque con-
s.

Ἀνθεστηριών, November, dictus quia ἀνθέων στε-
τὸν γῆν, floribus spoliat terram.

Ποσιδεών, December, quasi Neptunius quòd
Neptuno sacer, in eóque sacra illa fierent. In
em quoque ἠγωνίζοντο οἱ μέγιστοι, καὶ ὥσπερ τῷ Ποσει-
δῶνι, ἀγῶνες, imitatione Neptuni & Minervæ de
ica contendentium.

Hæc sunt nomina mensium Atticorum, quanquam
is non satis convenit inter omnes authores, ut
ue de ordine. Dividunt autem suum mensem in
α δεκάμερα, id est, in tres decadas: primam vo-
t μηνὸς ἱσταμένου, sive ἀρχομένου· secundam με-
ντος μηνὸς, vel ὅτι δεκάδι tertiam φθίνοντος μη-
sive παυομένου, aut λήγοντος, vel etiã ὅτι δεκάδι.
ntur diebus numerandis nominibus ordinalibus
ὸν δευτέραν, τρίτην, τετάρτην seu τρίτης, πέμπτην
πτὰς, & ita deinceps; nisi quod primi cujusque
mensis

menses dies vocetur νεμηνία, quoniam in eo novilunium, lunâ menses auspicante & finiente. cima quinta ab Hesiodo dicitur μέση, quod me obtineat locum. Ultima ἕνη καὶ νέα. Hoc porrò criminis est, quod in ἰσαμένῳ & μεσονύκτῳ μ diebus numerandis recto ordine progredium δευτέρᾳ, τρίτῃ ἰσαμένῳ, secunda, tertia; & ὀ δευτέρᾳ μισονύκτῳ, undecima, duodecima; in νουμηνίᾳ autem decade utuntur ordine retrogra quali in suis Nonis, Idibus, & Calendis Latini δεκάτῃ, ἐννάτῃ φθίνοντι, vigesima prima, vigesima secunda, & ita deinceps. De intercalationibus, legendus

Macrob. lib. 1.
Satur. c. 13.

Literarum Nexus & Scriptu

compendia, partim elegantiæ, partim brevitatis causâ usurpari solita.

αι	αι	γδ	γαδ	δα	δα
αλ	αλ	γαυ	γαυ	δαι	δαι
αλλ	αλλ	γγ	γγ	δαυ	δαυ
ἀπο	ἀπο	γε	γε	δας	δας
αρ	αρ	γην	γεν	δαυ	δαυ
ας	ας	γλω	γμν	δε	δε
αυ	αυ	γι	γι	δὲ	δὲ
αὐτῷ	αὐτῷ	γο	γο	δη	δη
αὐτὸ	αὐτοῦ	γρ	γρ	δλω	δνν
γα	γα	γει	γρι	δι	δι
γαι	γαι	γυ	γυ	δο	δο
γαυ	γαυ	γων	γυν	δρ	δρ
γαρ	γαρ	γω	γω	δυ	δυ

δ

μα	μα	σσ
λλ	λλ	σσ
κω	κω	σσ
κυ	κυ	σσ
κῳ	κῳ	σσ
κρ	κρ	σσ
κο	κο	σσ
κν	κν	σσ
κλ	κλ	σσ
κι	κι	σσ
κε	κε	σσ
κτ	κτ	σσ
κευ	κευ	σσ
κατὰ	κατὰ	σσ
καὶ	καὶ	σσ
κα	κα	σσ
θῠ	θῠ	σσ
θῥ	θῥ	σσ
θο	θο	σσ
θν	θν	σσ
θι	θι	σσ
θῃ	θῃ	σσ
θε	θε	σσ
θαι	θαι	σσ
θα	θα	σσ
ερ	ερ	σσ
εν	εν	σσ
εκ	εκ	σσ
ει	ει	σσ
εἶναι	εἶναι	σσ
δω	δω	σσ
δυν	δυν	σσ

μαι	μαι
μαν	μαν
μᾶς	μας
μαυ	μαυ
με	με
μὲθ	μεθ
μὲν	μεν
μὴν	μεν
μη	μη
μὴν	μην
μι	μι
μμ	μμ
μν	μν
μο	μο
μω	μω
μῶν	μῶν
οἷς	οἷς
ου	ου
οὗτος	οὗτος
πα	πα
παι	παι
παν	παν
παρὰ	παρα
πε	πε
πὲρ	περ
πὲρι	περι
πη	πη
πι	πι
πλ	πλ
πν	πν
πο	πο
πρ	πρ
πρα	πρα
πρὸ	προ
πρω	πρω
πτ	πτ

πυ	πυ
πω	πω
ρχ	ρα
ρι	ρι
σα	σα
σαι	σαι
ς	σαν
σας	σας
σαυ	σαυ
σβ	σβ
σε	σε
σει	σει
ση	ση
σθ	σθ
σθα	σθα
σθς	σθαι
σθε	σθε
σθη	σθη
σθι	σθι
σθο	σθο
σθω	σθω
σι	σι
σκ	σκ
σμ	σμ
σο	σο
σπ	σπ
σπα	σπα
σπαι	σπαι
σπε	σπε
σπει	σπει
σπη	σπη
σπι	σπι
σπο	σπο
σπν	σπν
σπω	σπω

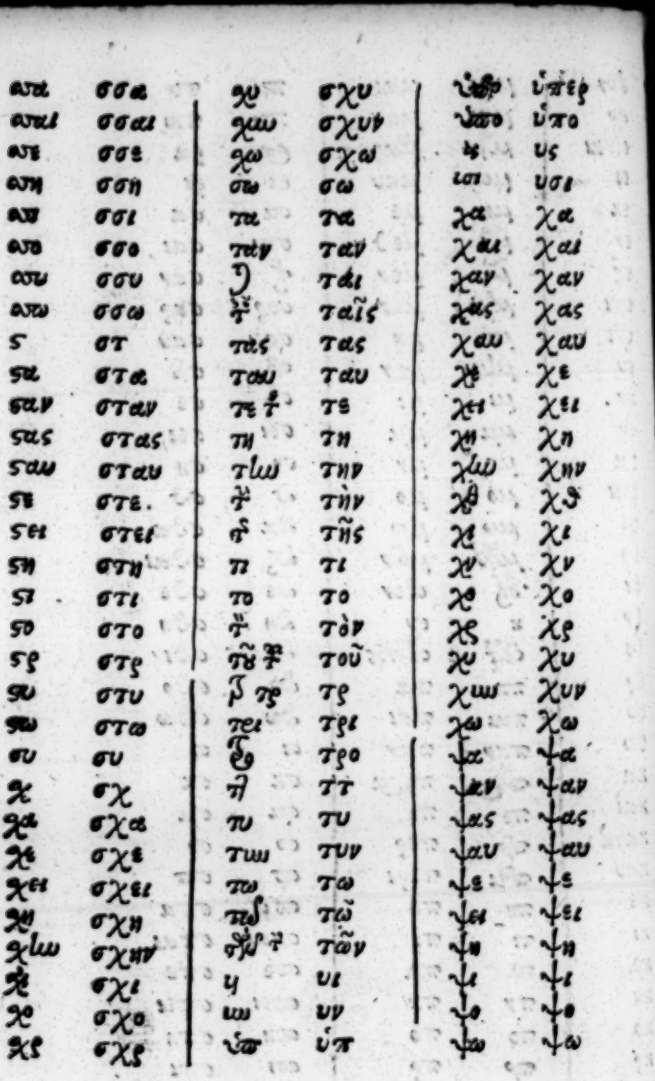

FINIS.

BL